

ดนตรีและการนมัสการ

ที่ได้รับการเจิม

Anointed Music & Worship

ดนตรีและการนั้สการ
ที่ไ้รับการเจ้ม

ศึโยน

สารบัญ

บทที่ 1 การทรงสร้างและความเสื่อมทรามของดนตรี	7
บทที่ 2 การนมัสการที่ทรงยอมรับและปฏิเสธ	19
บทที่ 3 ดาวิดรื้อฟื้นดนตรี	24
บทที่ 4 การนมัสการด้วยจิตวิญญาณ	34
บทที่ 5 การนมัสการด้วยความจริง	46
บทที่ 6 ดนตรีและการนมัสการที่สมดุล	65
บทที่ 7 การน่านมัสการ	77
บทที่ 8 ซ้อมแซมช่องโหว่	95
บทที่ 9 มุ่งหน้าสู่ศิโยน	116
ภาคผนวก	125
คำอธิบาย	129

พิมพ์ครั้งที่ 1 เดือนมิถุนายน 2013

จำนวน 1,000 เล่ม ราคา 120 บาท

Anointed Music and Worship

Copyright © 2006 by Norman Holmes

All rights reserved under

International Copyright Law

ติดต่อ: ศิโยน

ตู้ ป.ณ. 46 อ.ปากเกร็ด จ. นนทบุรี 11120

โทร. 08-4647-2273

Email: zionpublications@hotmail.com

พิมพ์ที่: ห้างหุ้นส่วนจำกัด สยามเพรสออนไลน์ โทร. 08-2559-7788

บทที่ 1

ความสรรคสร้างและความเสื่อมทราม ของดนตรี

เหตุใดพระเจ้าจึงทรงสร้างดนตรี ?

เมื่อครั้งที่พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งต่างๆบนโลกนี้ พระองค์ทรงสร้างดนตรีขึ้นมาด้วยเช่นกัน สิ่งที่พิสดารให้เห็นอย่างหนึ่ง คือ พระองค์ได้ทรงสร้างเครื่องดนตรีชิ้นแรก โดยมนุษย์สามารถร้องรำทำเพลง ผีวปาก และปรบมือได้ เพราะพระองค์ทรงบรรจุเครื่องดนตรีภายในมนุษย์ไว้อย่างเหมาะสมเจาะ บรรดาสัตว์ต่างๆ ก็สามารถสร้างเสียงดนตรีได้ด้วยเช่นกัน เพราะพระองค์ทรงประทานเครื่องดนตรีและความสามารถแก่สัตว์เหล่านั้น เหล่านั้น ทั้งทั้งพิภพ บนท้องฟ้า และแม้แต่ทั่วท้องทะเล สรรพสิ่งที่มีชีวิตล้วนแต่ได้เติมเต็มโลกใบนี้ด้วยเสียงดนตรี

พระเจ้าทรงสร้างเสียงดนตรีเพื่อให้เป็นช่องทางในการสื่อสาร ไม่ใช่แค่เพียงมนุษย์เท่านั้น แต่รวมไปถึงสัตว์ต่างๆ นกและแมลงได้สื่อสารระหว่างกันผ่านทางเสียงดนตรี เช่น การเกี้ยวพาราสี ภาวะอันตราย การรุกราน และแม้แต่การแสดงความคิดเห็นอกเห็นใจกัน เช่น ในช่วงเย็นวันหนึ่ง ผมจำได้ว่ามีรถชนสุนัขตัวหนึ่งในละแวกบ้านของผม ขณะที่สุนัขตัวนั้นร้องครวญครางก่อนขาดใจตายเป็นครั้งสุดท้าย สุนัขทุกตัวในบริเวณนั้นก็เริ่มโหยหวนด้วยความเศร้าโศกอย่างผิดปกติ แท้จริงแล้วพวกสุนัขเหล่านั้นกำลังร้องเพลงสวดศพให้กับสุนัขที่ตายไป โดยปกติสิ่งมีชีวิตทุกชนิดสื่อสารกันโดยใช้เสียงดนตรี ซึ่งมีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่ไม่ได้แค้ใช้เสียงดนตรี แต่ได้ใช้ถ้อยคำในการสื่อสารด้วย

นักดนตรีได้รวบรวมเสียงต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อสื่อสารผ่านบทเพลง เหมือนดั่งที่จิตรกรได้ผสมผสานสีเส้นต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อสื่อสารข้อความผ่านรูปภาพ อย่างไรก็ตามดนตรีเป็นสื่อกลางที่เป็นที่นิยมและมีอิทธิพลมากกว่าศิลปะ นโปเลียน โบนาปาร์ต จักรพรรดิผู้ยิ่งใหญ่แห่งศตวรรษที่ 19 ของฝรั่งเศส ซึ่งได้เห็นคุณค่าทางด้านดนตรี

เขากล่าวไว้ว่า “ในบรรดาศาสตร์ศิลปะทั้งหมด ดนตรีมีอิทธิพลเหนืออารมณ์ของมนุษย์มากที่สุด และดนตรีเป็นศิลปะที่ผู้นำทั้งหลายควรให้ความสนใจมากที่สุด”¹ ดนตรีเป็นสิ่งดึงดูดใจ ควบคุมเหนืออารมณ์ เนื่องจากดนตรีเกี่ยวข้องกับธรรมชาติความเป็นมนุษย์ไว้อย่างสมบูรณ์ ใน 1 เธสะโลนิกา 5:23 แสดงให้เห็นว่า มนุษย์มีองค์ประกอบเป็น 3 ส่วน อีกทั้งดนตรีสามารถเข้าไปสื่อสารกับทุกๆ ส่วนของมนุษย์ ทั้งวิญญาณ จิตใจ และร่างกาย

ดนตรีเป็นช่องทางฝ่ายวิญญาณ

ดนตรีในทางของพระเจ้าสามารถกระตุ้นและปลดปล่อยการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณบริสุทธิ์ภายในจิตใจหรือจิตวิญญาณของเราได้ เมื่ออ่านใน 1 ซามูเอล 16: 23 เราจะเห็นว่าครั้งใด ที่ดาวิดหีบพิณขึ้นมาบรรเลง เขาจะปลดปล่อยการเฝิม ซึ่งสามารถขับไล่วิญญาณชั่วที่เข้ามาสิงสู่กษัตริย์ซาอูลให้ออกไป อีกทั้งดนตรีสามารถปลดปล่อยของประทานฝ่ายวิญญาณ ดังเช่น การเผย พระวจนะ 2 เมื่อมีการปลดปล่อยการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยผ่านทางดนตรี ถือเป็นการอวยพรพิเศษแก่นักดนตรีและนักร้องในคริสตจักร ซึ่งได้นำไปสู่การปรนนิบัติรับใช้ ในด้านต่างๆ เช่น การเยี่ยมเยียนรักษา การเผยพระวจนะ การปลดปล่อย หรือแม้แต่การสำนึกความผิดบาป

ช่วงเวลาพิเศษครั้งหนึ่งที่ผมได้เห็นการปลดปล่อยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในสมัยที่ผมเป็นนักดนตรีในคณะประสานเสียง ขณะที่เรากำลังร้องเพลงที่เกี่ยวกับสวรรคตในพิธีศพของชายคนหนึ่งที่กำลังดำเนินในทางของพระเจ้า ก็ได้มีการเฝิมอย่างอัศจรรย์ลงมาเหนือเรา คลื่นของ พระวิญญาณบริสุทธิ์ไหลผ่านมาสู่เรา ในขณะที่เรากำลังเล่นดนตรีและร้องเพลงอยู่ นักร้องคนหนึ่ง ในคณะประสานเสียงได้เห็นพระสิริของพระเจ้าท่วมท้นภายในห้องนั้น การทรงสถิตอันใหญ่ยิ่งของพระเจ้าในวันนั้นนำมาซึ่งการสำนึกความผิดบาป และหลายคนได้รับการเปลี่ยนแปลงชีวิตโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามผู้ไม่เชื่อบางคนที่มีาร่วมพิธีศพก็รีบลุกออกไปจากงานราวกับว่าพวกเขา กำลังเจ็บปวดทรมาน

อีกเหตุการณ์หนึ่ง ในขณะที่ผมกำลังสอนในการสัมมนาศิษยาภิบาลในบาเกีย ซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยว ตั้งอยู่บนเทือกเขาคอร์ดีลเลรา (Cordillera Mountains) ในประเทศฟิลิปปินส์ ระหว่างการสัมมนา มีการทะเลาะวิวาทอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ในขณะที่มีการนมัสการพระเจ้าสูงสุด ผมบอกกับเหล่าศิษยาภิบาลว่า เราจะเห็นผลลัพธ์อย่างชัดเจนจากช่วงเวลาการนมัสการเหล่านี้

หลังจากนั้นไม่กี่วันรองผู้อำนวยการของงานพันธกิจของเรานำชายคนหนึ่งมารับเชื้อ พระเยซูคริสต์ เขาเป็นเจ้าของสถานบริการทางเพศที่ใหญ่ที่สุดในบาเกีย เขาได้เปิดตัวธุรกิจลงทันที และให้ศิษยาภิบาลบางคนเข้าร่วมในสัมมนานั้นทำลายรูปเคารพมากมายของเขา จากนั้นเขาก็ติดป้ายข้างนอกสถานบริการที่เคยเปิดนั้นว่า “ปิดบริการ พระเยซูเป็นพระเจ้า” ผมเชื่อมั่นเป็นผลจากฤทธิ์อำนาจการนมัสการ ซึ่งได้รับชัยชนะก่อนบนฟ้าสวรรค์ แล้วจึงสำเร็จผลบนโลกแม้จะผ่านการประกาศพระกิตติคุณก็ตาม

พระเจ้าสร้างดนตรีเพื่อเป็นช่องทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ซาตานก็สามารถใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือได้ด้วยเช่นกัน ลัทธินอกรีตใช้ดนตรีเพื่อเรียกวิญญาณชั่วดนตรีที่พวกเขาใช้นั้นช่วยเตรียมคน เพื่อที่จะให้วิญญาณชั่วสิงสู่ และบางครั้งมีการทำอิทธิปาฏิหาริย์ หรือการทำนายโดยวิญญาณชั่ว อย่างในกรณีที่ศิษยาภิบาลคนหนึ่งจากประเทศอุกันดาได้เล่าให้ผมฟังว่า พ่อของเขาเคยนับถือหมอผีที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งก่อนมารับเชื่อพระเยซูคริสต์ เขาจะเริ่มทำพิธีการของลัทธิด้วยการร้องเพลงและสวดจนกว่าวิญญาณปีศาจจะลงมาเหนือเขา จากนั้นเขาก็จะแสดงปาฏิหาริย์เหนือธรรมชาติ

มีบทเรียนฝ่ายวิญญาณที่มีคุณค่ามากมาย เพื่อเราจะศึกษาเกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจของดนตรี ซึ่งเป็นสงครามระหว่างความสว่างและความมืดที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง คริสเตียนส่วนใหญ่รู้ว่าทีมประกาศมักใช้ดนตรีเข้าไปรุกไล่ดินแดนแห่งความชั่วร้าย และช่วยดวงวิญญาณมากมายให้มาถึงพระเยซูคริสต์ อย่างไรก็ตามมีผู้เชื่อจำนวนไม่มากนักที่จะเข้าใจว่า บางครั้งศัตรูมักใช้เครื่องดนตรีเข้ามาโจมตีฝ่ายวิญญาณภายในคริสตจักร

ผมเคยเห็นเหตุการณ์หนึ่งที่เป็นตัวอย่างในเรื่องนี้ เหตุเกิดขึ้นในคืนวันหนึ่ง เมื่อศิษยาภิบาล หนุมคนหนึ่งกลับมาเยี่ยมโรงเรียนพระคัมภีร์ที่เคยศึกษา ในช่วงที่มีการ

ประชุมร่วมกันในเวลาเย็น เขาได้ร้องเพลงพิเศษ ซึ่งในเนื้อเพลงมีท่อนที่ต้องร้องซ้ำๆ กันว่า “โอ เลิฟ ยู” เขาไม่ได้ร้องในท่อนที่บอกว่า “โอ เลิฟ ยู” แต่พระเจ้า แต่กลับร้องให้กับบรรดาหญิงสาวที่อยู่ในที่ประชุม สิ่งที่เขาร้องออกมาไม่ได้อยู่ในวิถีของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่กลับเป็นวิถีของวิญญาณแห่งราคะตัณหา เขาแสวงหาการตอบรับอย่างอบอุ่นจากผู้หญิงทุกคนที่เขาร้องเพลงให้ หลังจากนั้นไม่กี่สัปดาห์ความจริงที่ว่าเขามีมลทินฝ่ายวิญญาณฝ่ายวิญญาณก็ได้รับการยืนยัน เมื่อเราได้รู้ว่าศิษยาภิบาลหนุ่มคนนี้ทำการล่วงประเวณีภายหลังที่กลับไปยังคริสตจักรของตน

อีกเหตุการณ์ที่เป็นการโจมตีฝ่ายวิญญาณได้เกิดขึ้นผ่านที่มนัสการของคริสตจักรแห่งหนึ่ง ในขณะที่ผมไปเยี่ยมคริสตจักรนั้น จิตวิญญาณของผมถูกรบกวนเนื่องจากการแสดงของที่มนัสการนี้ในช่วงนมัสการ ซึ่งดูเหมือนว่าความเย่อหยิ่ง ตัณหา การกบฏ และการเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง สิ่งทั้งหมดเหล่านี้ได้แสดงออกมาให้เห็นระหว่างการแสดงดนตรีบนเวที และต่อมาขณะที่พวกเขาไม่สนใจฟังเทศนา พวกเขาได้ย้ายไปนั่งด้านหลังห้องประชุม และยังคงคุยกันเสียงดัง หัวเราะ และรบกวนที่ประชุม พวกเขาแสดงสิ่งที่เป็นมลทินฝ่ายวิญญาณออกมาทั้งระหว่างและหลังการนมัสการ ทำให้เป็นไปได้ยากมากหากที่ประชุมจะรับพระพรฝ่ายวิญญาณใดๆ จากการร่วมประชุมในคริสตจักร

ผมได้คุยกับศิษยาภิบาลคริสตจักรนั้นหลังจากประชุมเล็ก แล้วท่านได้มาบรรยายความทุกข์ใจกับผม ซึ่งท่านบอกว่่านักดนตรีและนักร้องในทีมขาดความเชื่อฟัง หัวแข็ง ถ้อยดี และมีอิทธิพลในด้านลบต่อสมาชิกในคริสตจักร ศิษยาภิบาลท่านนี้ก็ยอมรับด้วยว่ามีการโจมตีฝ่ายวิญญาณเกิดขึ้นในระหว่างที่มีการนมัสการผ่านการแสดงดนตรีของพวกเขาเหล่านั้น

บางคนอาจสงสัยว่าเป็นไปได้หรือที่วิญญาณชั่วจะเข้ามาภายในที่ประชุมในคริสตจักร อย่างไรก็ตามเราสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนขึ้นด้วยการพิจารณาใคร่ครวญในบทแรกของโยบ ซึ่งเป็นช่วงที่มารซาตานได้เข้ามา พร้อมเหล่าทูตสวรรค์ที่เหลือ เพื่อแสดงตัวต่อพระพักตร์พระเจ้าในสวรรค์ ถ้ามารซาตานสามารถยื่นต่อเบื้องหน้าพระบัลลังก์ของพระเจ้าท่ามกลางการประชุมร่วมกันในสวรรค์แล้ว ก็ไม่น่าแปลกใจเลยว่าเหล่ามารวิญญาณชั่วก็สามารถเข้ามาร่วมในที่ประชุมบนโลกนี้ได้ด้วยเช่นกัน

แนวความคิดทางฝ่ายวิญญาณนี้อยู่ในปฐมกาล 15: 11 ได้บอกว่า “เมื่อฝูงเหยี่ยวลงมาที่ซากสัตว์ (ของเครื่องบูชา) เหล่านั้น อับรามก็โล้มนไปเสีย” เหยี่ยวเป็นตัวแทนของวิญญาณชั่ว ซึ่งแม้แต่พระเยซูยังทรงเปรียบเทียบว่าเป็นสัญลักษณ์ของซาตานอีกลักษณะหนึ่งในมาระโก 4:15 อับราฮัมไล่ฝูงเหยี่ยวที่พยายามมาจิกกินเครื่องบูชา ก่อนที่พระเจ้าจะเสด็จลงมาจับเครื่องบูชานั้น เช่นเดียวกันมีบางช่วงเวลาเราจะต้องขับไล่วิญญาณชั่วที่กำลังเข้ามาทำให้เครื่องบูชาแห่งคำสรรเสริญและนมัสการมีมลทิน

บ่อยครั้งพระเจ้ามักใช้การนมัสการที่มีการเจิมลงมาเพื่อทำลายอำนาจแห่งความมืด แต่ก็มีบางช่วงเวลาที่เราอาจต้องเผชิญหน้ากับการโต้กลับของศัตรู ระหว่างที่มีการนมัสการในรูปแบบเช่นนี้ เราจะต้องขับไล่การโต้กลับฝ่ายวิญญาณเหล่านี้ เช่นเดียวกับที่อับราฮัมขับไล่เหยี่ยวที่กำลังมาจิกกินเครื่องบูชาที่ถวายแด่พระเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่จะทำให้พระเจ้าลงมาเพื่อรับการนมัสการและอวยพรเรา

เนื่องจากดนตรีเป็นช่องทางฝ่ายวิญญาณอันมีฤทธิ์อำนาจทั้งทางด้านบวกและลบ ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องมีการวินิจฉัยในเรื่องของพระนิเวศน์ของพระเจ้า ซึ่งเราต้องป้องกันการนมัสการใน คริสตจักรจากการแทรกซึมของศัตรู โดยเริ่มฟังเพลงพระเจ้าและนมัสการพระองค์ สิ่งนี้จะช่วยปลดปล่อยการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งเพื่อยกย่องสรรเสริญพระเจ้า และนำชัยชนะมายังคนของพระองค์

ดนตรีมีอิทธิพลต่อจิตวิญญาณ

โดยทั่วไปดนตรีจะส่งผลเชื่อมโยงต่อจิตวิญญาณ ซึ่งดนตรีแต่ละประเภทมีอิทธิพลต่ออารมณ์ของคุณทั้งทำให้คุณรู้สึกมีความสุข เศร้า สับสน หรือแม้แต่รู้สึกสงบลงได้ มาร์ติน ลูเธอร์ นักปฏิรูปศาสนาผู้ยิ่งใหญ่ ชาวเยอรมัน (Martin Luther) ได้เขียนไว้ว่า “ไม่ว่าคุณปรารถนาที่จะบรรเทาความโศกเศร้า ให้ความสุขจางหายไป เติมกำลังใจในยามท้อแท้ ลดความทรมานลง ให้ความเร้าร้อนสงบลง หรือทำให้ความเกลียดชังลดลงก็ตาม มีสิ่งใดที่คุณสามารถหาได้และมีประสิทธิภาพยิ่งไปกว่าดนตรีได้เลย” 3

ดนตรีนั้นมีอิทธิพลต่อผู้คน พระเยซูได้ตรัสในเรื่องนี้ในลูกา 7: 32 พระองค์ตรัสแก่ผู้ที่พยายามทำตัวมีอิทธิพลทั้งต่อยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาและพระองค์เอง ว่า

เป็นเหมือนเด็กที่บ่นต่อว่า “พวกฉันได้เป่าปี่ให้พวกเธอ และเธอมิได้เต้นรำ พวกฉันได้พิลาปรีาให้ให้แก่พวกเธอ และพวกเธอมิได้ร้องไห้” โดยทั่วไปโฆษณา มักใช้ดนตรีที่มีท่วงทำนองดึงดูดใจ เล่นเข้าไปเข้ามาเพื่อให้คุณซื้อผลิตภัณฑ์นั้นๆ ซึ่งในขณะที่เพลงปลุกใจช่วยทำให้ทหารรู้สึกฮึกเหิมในการต่อสู้เพื่อชาติบ้านเมือง ให้ลองพิจารณา ดูว่า จะมีสักกี่ครั้งที่คุณไปงานเลี้ยงที่ประสบความสำเร็จโดยปราศจากดนตรี? ดังนั้น ดนตรีจึงเป็นสิ่งที่สำคัญองงานรื่นเริงต่างๆ

บางบริษัททำการสำรวจเพื่อระบุว่าดนตรีมีผลอย่างไรต่อลูกค้าในห้างร้าน พวกเขาพบว่าเวลาที่เล่นเพลงช้า นุ่มนวล และฟังสบายจะช่วยให้คนที่มาซื้อสินค้าอยู่ในร้านนานขึ้นและซื้อของมากขึ้น ผลที่ออกมาปรากฏว่าเขาจะเล่นดนตรีประเภทนี้ในช่วงกลางวันจนถึงสี่โมงเย็น เพื่อช่วยให้ผู้ที่มาซื้อสินค้ายังคงอยู่ในร้าน แต่ในช่วงหลังสี่โมงเย็น ผู้คนจะเริ่มออกจากที่ทำงาน ดังนั้นภายในร้านจะเริ่มมีคนเพิ่มเข้ามาเรื่อยๆ จากนั้นร้านก็จะเปลี่ยนเป็นเพลงเร็วที่มีชีวิตชีวา ซึ่งก็จะทำให้เมื่อคนได้ซื้อในสิ่งที่ต้องการแล้วก็รีบออกไปจากร้าน ซึ่งช่วยทำให้ร้านว่างพอสำหรับคนอื่นๆที่จะเข้ามา รุมซื้อของกันต่อไป

ดนตรีมีอิทธิพลไม่เพียงแค่นั้นในระดับบุคคลเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงกลุ่มคน หรือแม้กระทั่งประเทศชาติ ในศตวรรษที่ 19 ออตโต ฟอน บิสมาร์ก (Otto Von Bismarck) ผู้นำและผู้รวมประเทศเยอรมันคนสำคัญ ประกาศว่าดนตรีเป็นตัวกลางที่สำคัญมากต่อการนำการรวมชาติมาสู่เยอรมัน เขากล่าวไว้ว่า “การชนะสงครามไม่ได้ขึ้นอยู่กับขนาดของกองทัพ หากแต่จิตวิญญาณนั่นเองที่ทำให้เราสามารถชนะสงครามได้ ด้วยเหตุผลนี้ข้าพเจ้าจึงหวังว่าในอนาคตจะไม่มีผู้ใดไม่เห็นคุณค่าในพลังของดนตรีที่ปลุกใจให้เกิดความกล้าหาญและการอุทิศตัว”⁴

เพลโต (Plato) นักปรัชญาชาวกรีก ได้เขียนไว้ว่า “เมื่อดนตรีของชาติเปลี่ยนแปลงไป ประเทศชาติก็เปลี่ยนไป”⁵

ขงจื้อ (Confucius) กล่าวว่า “หากท่านอยากรู้ว่าประชาชนผู้ซึ่งอยู่ในดินแดนที่ได้รับการปกครองเป็นผู้มีศีลธรรมอันดีงามหรือไม่นั้น ให้ลองฟังดนตรีที่พวกเขาฟัง”⁶ จากความเห็นมากมายเหล่านี้ เราสามารถวิเคราะห์ถึงแนวโน้มทางดนตรีในสังคมตะวันตกในช่วง 50 ปีมานี้ได้ ที่ใดที่ดนตรีได้เสื่อมลงไปสู่การทำผิดศีลธรรม การแข่งด่า และ

ความรุนแรงมากยิ่งขึ้น เราก็สามารถเห็นได้ว่า สังคมนั้นก็มีแนวโน้มเป็นไปเช่นนั้นด้วย

ดนตรีมีอิทธิพลต่อร่างกาย

ดนตรียังส่งผลต่อร่างกายได้ด้วยเช่นเดียวกัน จากรายงานทางการแพทย์ได้บอกว่า การปรับเปลี่ยนความดัง ระดับเสียง ความเร็ว และจังหวะของดนตรีนั้นมีผลต่อร่างกายในหลายๆ ส่วนของมนุษย์ รวมถึงการเต้นของหัวใจ ความดันโลหิต ความตึงภายในกล้ามเนื้อ ต่อมสารคัดหลั่ง และการหายใจ

เสียงดนตรีต่างๆ สามารถส่งผลต่อส่วนหนึ่งของร่างกายของมนุษย์ คือ ต่อมหมวกไต เป็นต่อมเล็กๆ ที่อยู่บนไตทั้ง 2 ข้าง ซึ่งทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนชนิดหนึ่งที่เรียกว่า แอพิเนฟริน (epinephrine) หรือ อะดรีนาลิน (adrenaline) ฮอร์โมนที่เป็นธรรมชาติชนิดนี้จะถูกกระตุ้นให้หลั่งออกมาเมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะตึงเครียดหรือสภาวะฉุกเฉิน ทำให้คนรู้สึกกระปรี้กระเปร่า และมีกำลังมหาศาลในช่วงเวลาสั้นๆ ซึ่งเป็นผลทำให้คนนั้นแสดงอาการเมาตามธรรมชาติ เนื่องจากสารกระตุ้นตามธรรมชาตินี้ได้ถูกปล่อยออกมา เหตุการณ์หนึ่งที่ทำให้ร่างกายของมนุษย์รู้สึกตึงเครียดหรือถูกรุกร้า คือเมื่อได้ยินเสียงดนตรีต่างๆ ร่างกายของมนุษย์จะมีภูมิต้านทานโดยการหลั่งสารอะดรีนาลินเข้าสู่กระแสเลือด คนจะรู้สึกเมาขึ้นมาเองตามธรรมชาติโดยที่ไม่ได้ใช้ยาเสพติดกระตุ้น แต่มาจากการหลั่งสารอะดรีนาลิน เพื่อป้องกันตัวเองจากการรุกร้าของเสียงดนตรีต่างๆ ที่กำลังเข้ามาจู่โจม

ในอีกแง่หนึ่ง ดนตรียังสามารถควบคุมร่างกายได้หากว่าเพลงที่มีจังหวะรุนแรงเพิ่มความเร็วมากขึ้นเรื่อยๆ นี่เองเป็นสาเหตุที่ทำให้อัตราชีพจรเพิ่มขึ้นไปพร้อมกับจังหวะของดนตรีที่เพิ่มขึ้น และทำให้ความดันโลหิตสูง บ่อยครั้งมีการใช้เทคนิคนี้กับเชียร์ลีดเดอร์และนักดนตรีร็อก เพื่อเพิ่มความตื่นเต้นให้กับการแสดง ในทางกลับกัน ดนตรีเบาๆช่วยผ่อนคลายการเกร็งของกล้ามเนื้อ การศึกษาทางการแพทย์มากมายได้ค้นคว้าในเรื่องนี้ และพบว่ามีคนจำนวนมากกว่า 98% ที่ต้องทนทุกข์จากความวิตกกังวลและมีอาการกล้ามเนื้อเกร็ง สามารถช่วยพวกเขาได้โดยการให้ฟังเพลงเบาๆ นุ่มๆ ด้วยเหตุผลนี้เองทันตแพทย์ส่วนใหญ่จึงใช้ความเงียบสงบด้วยการเปิดเพลงที่ผ่อนคลาย

ในห้องรับรองผู้ป่วย เพื่อลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยที่มารอทำฟัน ซึ่งทันตแพทย์จะทำฟันได้ง่ายขึ้น ถ้าหากคนไข้ไม่ฝัน เกร็งปากหรือขากรรไกรเพราะกลัวเจ็บ

พลังแห่งดนตรีบำบัด

อิทธิพลอันทรงพลังของดนตรีนั้นสามารถส่งผลต่อผู้คนได้ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกจนโรงพยาบาลหลายแห่ง นักบำบัดโรค และนักจิตวิทยาทั่วโลกได้ใช้ดนตรีเข้าไปบำบัดรักษาผู้ป่วย สมาคมนักบำบัดทางดนตรีแห่งชาติได้ก่อตั้งขึ้นในสหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา และในหลายๆ ประเทศ มหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วโลก โดยมีการมอบปริญญาในสาขาดนตรีบำบัดมากกว่า 60 ปี และมีผู้เชี่ยวชาญการบำบัดทางดนตรีนับพันที่ได้รับวิชาชีพนี้ นิตยสารดนตรีบำบัด (Journal of Music Therapy) และงานตีพิมพ์อื่นๆ ได้บันทึกผลงานวิจัยของผู้เชี่ยวชาญทางสุขภาพด้านนี้ ในขณะที่โครงการประกันสุขภาพ เช่น เมดิแคเอ็ด (Medicaid) และบลูครอส (Blue Cross) ยอมรับว่าการบำบัดทางดนตรีเป็นการรักษาทางการแพทย์ ดนตรีช่วยผู้ที่มีปัญหาทางอารมณ์ ร่างกาย และจิตวิญญาณจากหลายๆสาเหตุ รวมถึงความวิตกกังวล โรคพิษสุราเรื้อรัง โรคออทิซึม โรคประสาทติ่งเครียด โรคสมาธิสั้น และโรคซึมเศร้า

ความเสื่อมถอยทางดนตรี

พระเจ้าทรงสร้างดนตรีเพื่อเป็นช่องทางสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ทั่วโลกยอมรับกันถึงพลังและอำนาจของดนตรี โดยการใช้เงินจำนวนมหาศาลสำหรับการโฆษณา ด้านความบันเทิง และด้านอื่นๆที่มีอิทธิพลต่อผู้คน ถึงกระนั้นชาตาก็รู้ถึงพลังแห่งดนตรีเช่นกัน ก่อนที่มนุษย์จะดำรงอยู่ในโลกนี้ บรรดาทูตสวรรค์นั้นได้ถูกสร้างขึ้นมาให้มีส่วนในการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าด้วยเสียงดนตรี

ในพระคัมภีร์ได้มีการกล่าวถึงหัวหน้าระดับสูงของบรรดาทูตสวรรค์องค์หนึ่งไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นผู้ที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับความเป็นเลิศทางดนตรี นั่นก็คือ ลูซิเฟอร์

ชื่อลูซิเฟอร์มีความหมายว่า “ผู้นำความสว่างมา” ในเอเสเคียล 28:13 ได้บันทึกเกี่ยวกับลูซิเฟอร์ไว้ว่า “ความเชี่ยวชาญแห่งรามะนาและปีของเจ้าได้จัดเตรียมไว้ในวันที่สร้างเจ้าขึ้นมา” เช่นเดียวกับคนที่ถูกสร้างขึ้นมากับเครื่องดนตรี (เช่น เส้นเสียง) ซึ่งในการทำงานเดียวกันลูซิเฟอร์ก็สามารถสร้างดนตรีขึ้นมาได้ ขณะที่เราสามารถจินตนาการได้แค่เพียงรามะนาและปีประเภทต่างๆซึ่งอยู่ภายในตัวของลูซิเฟอร์เท่านั้น แต่เครื่องดนตรีเหล่านี้ก็ดูเหมือนว่าไม่ใช่สิ่งผิดปกติดังไรเลย สุดท้ายแล้วให้พิจารณาถึงสิ่งที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่กำเนิดอันได้แก่ เครื่องสาย (เส้นเสียง) เครื่องเคาะ (มือสำหรับตบและเท้าสำหรับกระทบให้เกิดเสียง) และเครื่องเป่า (ปากและริมฝีปากสำหรับผิวปาก) เครื่องดนตรีแต่ละชิ้นภายในร่างกายของเราเหล่านี้ดูมีความเป็นธรรมชาติมาก และนำไปใช้ประโยชน์ได้

เครื่องแต่งกายที่พระเจ้าทรงออกแบบมาเพื่อลูซิเฟอร์จะเป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าเขาทำหน้าที่เป็นมหาบุโรหิตท่ามกลางบรรดาทูตสวรรค์ 7 สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าเขาเป็นผู้นำนั้มีการผู้ยิ่งใหญ่ด้วยกัน ได้มีการยืนยันถึงตำแหน่งของลูซิเฟอร์ในเอเสเคียล 28:14 “เศอผู้พิทักษ์ (พระบัลลังก์ของพระเจ้า) ที่ได้เจิมตั้งไว้” เมื่อเราศึกษาในวิวรณ์บทที่ 4 และ 5 ที่กล่าวถึงเหล่าทูตสวรรค์ที่ดูแลพระบัลลังก์ เราจะพบว่าทูตสวรรค์เหล่านี้เป็นผู้นำนั้มีการ ลูซิเฟอร์อาจจะเป็นนักดนตรีและผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ได้ำนั้มีการบนสวรรค์ในท่ามกลางบรรดาทูตสวรรค์เหล่านั้น เมื่อเขายกตัวเองขึ้นเทียบเทียมพระเจ้าด้วยความหยิ่งทรนง และนำเหล่าทูตสวรรค์กบฏต่อพระเจ้า เขาได้ใช้ของประทานบางอย่างเพื่อช่วยก่อการกบฏนั้นก็คือ ความสามารถทางดนตรีและการนำนั้มีการของเขา

เราคงเข้าใจได้ว่าบรรยากาศบนสวรรค์ก่อนมีการกบฏนั้นเป็นเช่นไร ลูซิเฟอร์เป็นเศอผู้ที่ได้รับการเจิม ซึ่งเขาจะเล่นดนตรีและนำเหล่าทูตสวรรค์ในการนั้มีการพระเจ้า บนสวรรค์สถานเต็มไปด้วยการเจิมอย่างเต็มล้นอะไรเช่นนั้น ตามที่ได้มีการเปิดเผยว่าลูซิเฟอร์ “ผู้นำความสว่างมา” ได้สอนบรรดาทูตสวรรค์ถึงเพลงบทใหม่ ซึ่งนำเหล่าทูตสวรรค์เข้าใกล้พระสิริของพระเจ้ามากขึ้นเรื่อยๆ

ถึงกระนั้นลูซิเฟอร์ก็เริ่มยกตัวเองขึ้นด้วยความหยิ่งทรนง ในพระคัมภีร์ได้บอกเราว่า ลูซิเฟอร์เริ่มฉวยเอาพระสิริของพระเจ้าไว้เพื่อตัวเอง8 เขาอาจจะเริ่มนำ

เพลงนมัสการเพื่อยกตัวเองให้สูงขึ้น เหล่าทูตสวรรค์มากมายน่าจะรู้สึกเข้าใจกับเพลง บทใหม่ที่แสดงถึงความงามและความหยิ่งทรนง แม้ว่าทูตสวรรค์ที่มีความศักดิ์สิทธิ์จะไม่เข้าร่วมด้วยก็ตาม ขณะที่การยกตัวขึ้นอย่างสมบูรณ์ เหล่าพอลิธาของลูซิเฟอร์อาจ จะเดินขบวนด้วยเพลงที่แสดงถึงการโอ้อวด เช่นเดียวกับกองทัพต่างๆในโลกในขณะนี้ กำลังเดินสวนสนามด้วยบทเพลงปลุกใจพวกเขาให้เข้าสู่สงคราม

แม้กระทั่งทุกวันนี้ คริสตจักรหลายแห่งแตกแยกกัน ซึ่งสาเหตุมาจากผู้นำ นมัสการและนักดนตรี บางคนบอกอย่างภาคภูมิใจกับบรรดาผู้นำศิษยาภิบาลของตนว่า “เราเป็นคนที่รู้วิธีนำเพลงและนมัสการ พวกอาจารย์ไม่รู้เรื่องดนตรีอะไรเลย อาจารย์ ก็เทศนาสั่งสอนไป แต่ส่วนพวกเราจะควบคุมจัดการเรื่องการสรรเสริญและนมัสการ ถ้า อาจารย์พยายามขัดขวางหรือควบคุมเรา พวกเราก็จะเอาเครื่องดนตรีและพวกที่ติดตาม เราไปตั้งคริสตจักรของพวกเราเอง” บ่อยครั้งที่ผู้นำนมัสการและนักดนตรีเป็นผู้ช่วยนำ คริสตจักรไปสู่ความแตกแยก เพราะพวกเขามีทักษะในการนำและมีอิทธิพลต่อสมาชิกใน คริสตจักรไม่ว่าดีหรือชั่ว

เมื่อลูซิเฟอร์ล้มลง มันยังคงมีพรสวรรค์ต่างๆด้านดนตรี แต่พรสวรรค์เหล่านั้น ก็กลับเสื่อมทรามลงในตัวของมันเอง อิชยาห์เผยพระวจนะในเรื่องนี้ เมื่อท่านกล่าวเกี่ยวกับลูซิเฟอร์ในบทที่ 14: 11 ว่า “ความโอ้อวดของเจ้าถูกนำลงมาถึงแดนคนตาย ทั้งเสียง พิณใหญ่ของเจ้า” ขณะที่มารซาตานกำลังพยายามแสวงหาโอกาสที่จะทำให้โลกของเรา ทุกวันนี้เสื่อมทรามลง มันได้ใช้เครื่องดนตรีเป็นเครื่องช่วยนำพามนุษย์ไปในทางโลก เนื้อ หนึ่งและปีศาจ

มารมันรู้ถึงพลังอำนาจของดนตรีและการนมัสการ ในการทดลองในถิ่น ทูรกันดารของพระคริสต์ มันพยายามเสนออาณาจักรของโลกนี้ให้แก่พระเยซู ถ้า พระองค์จะกราบลงและนมัสการมัน มารรู้ว่า หากมันสามารถควบคุมการนมัสการได้ แล้วมัน มันก็จะสามารถควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างได้

ความจำเป็นที่ต้องมีความเข้าใจฝ่ายวิญญาณอย่างลึกซึ้ง

เป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับเราที่จะเข้าใจว่า ในขณะที่พระเจ้าทรงสร้างดนตรี เพื่อใช้สำหรับการคืนัน ซาตานและลูกสมุนได้นำเอาไปใช้ในทางชั่ว และแม้แต่คริสเตียน ที่ไร้เดียงสาเองก็นำไปใช้ในทางชั่วได้ เมื่อไม่นานมานี้ผมได้อ่านข้อความนี้ในหนังสือ คริสเตียนเล่มหนึ่งได้บอกว่า “ทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าสร้างขึ้นเป็นสิ่งดี รวมทั้งดนตรี ด้วย ดังนั้นจะเรียกดนตรีบางอย่างว่าเป็นสิ่งชั่วได้อย่างไร” เหตุและผลนี้ผิดเช่นเดียวกับคำพูดที่ว่า “พระเจ้าทรงสร้างทูตสวรรค์ที่ดีทั้งสิ้น แล้วจะว่าทูตสวรรค์บางองค์ไม่ดี ได้อย่างไร” เราจำเป็นต้องเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงการที่ทูตสวรรค์ถูกขับลงมาและทำลาย มนุษยชาติโดยการใช้ดนตรีในทางชั่ว สงครามฝ่ายวิญญาณระหว่างกองทัพของพระเจ้า และซาตานนั้นไม่ได้ต่อสู้กันด้วยอาวุธโดยธรรมชาติ แต่มากยิ่งขึ้นไปกว่านั้นอาวุธที่ใช้ใน การต่อสู้ คือ เครื่องดนตรี 9 เช่นเดียวกันผู้บังคับบัญชาการกองทัพอันชาญฉลาดจะต้อง เข้าใจถึงสงครามที่เขาต้องต่อสู้ นั่น ซึ่งเราต้องเรียนรู้ที่จะเข้าใจการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณที่ เกิดขึ้นกับดนตรีและการนมัสการรอบตัวเรา

คนบางคนอาจเป็นนักดนตรีหรือนักร้องที่มีพรสวรรค์และมีชื่อเสียง แต่เมื่อ พวกเขาได้บังเกิดใหม่เป็นทารกฝ่ายวิญญาณในองค์พระเยซูคริสต์ เขาต้องเริ่มต้นเรียนรู้ถึงวิธีการปรนนิบัติรับใช้ทางด้านดนตรีโดยผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ พรสวรรค์ ตามธรรมชาติ (ปราศจากการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์) สามารถให้แต่เพียงความ บันเทิงใจเท่านั้น แม้ว่าคริสเตียนอาจจะชอบและอาจจะต้องการให้ในคริสตจักรได้รับความบันเทิงก็ตาม คริสตจักรควรจะมีตระวังในการให้ผู้เชื่อใหม่เข้ามาในการรับใช้ ด้านการนมัสการอย่างเป็นพิเศษ ถึงแม้ว่าเขาจะมีพรสวรรค์ด้านดนตรีก็ตาม สิ่งนี้เป็น อันตรายฝ่ายวิญญาณเช่นเดียวกับการยกยอมาสน์ให้ผู้เชื่อใหม่ซึ่งเป็นนักการเมืองหรือ ดารานักแสดงและอนุญาตให้เขาพูดเพียงเพราะว่าเขาเป็นนักพูดที่มีพรสวรรค์ 10 พันธ กิจไม่ได้เป็นผลลัพธ์ที่มาจากพรสวรรค์หรือความสามารถ หรือโดยกำลังและอำนาจเป็น ที่ตั้ง เพราะการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้นก็โดยพระวิญญาณของพระเจ้าที่จะเคลื่อน ผ่านบุคคลที่ถวายตัวให้บริสุทธิ์แต่พระเจ้า

เมื่อเราได้รับการช่วยกู้ให้รอดแล้ว เราจำเป็นต้องพัฒนาความเข้าใจฝ่ายวิญญาณอย่างลึกซึ้ง และมีจิตใจที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ ซึ่งจะช่วยให้เราเข้าใจและวินิจฉัยถึงอิทธิพลฝ่ายวิญญาณที่กำลังขับเคลื่อนผ่านทางดนตรีรอบๆ ตัวเรา จากนั้นเราสามารถจัดเตรียมชีวิตและงานรับใช้ในดนตรีที่ได้รับการเจิมของพระเจ้าที่จะช่วยนำการฟื้นฟูมาสู่ประชากรของพระเจ้าและถวายพระสิริแด่พระเจ้า

บทที่ 2

การนมัสการที่ทรงยอมรับและปฏิเสธ

ในพระคัมภีร์ได้เปิดเผยให้เห็นอย่างชัดเจนว่า มิใช่การนมัสการทั้งหมดที่พระเจ้าทรงยอมรับ บางคนอาจกล่าวว่า “พระเจ้าจะทรงยอมรับดนตรีและการนมัสการของคริสเตียนคนใดก็ตามที่มีความจริงใจ” อย่างไรก็ตามในพระคัมภีร์ได้มีการบันทึกการนมัสการที่เกิดขึ้นครั้งแรกไว้จนถึงการนมัสการครั้งสุดท้าย เราจะเห็นว่า สิ่งที่เขาเหล่านั้นไม่ใช่ความจริง พระเยซูตรัสในยอห์น 4:23 ว่า “ผู้ที่นมัสการอย่างถูกต้องจะนมัสการพระบิดาด้วยจิตวิญญาณและความจริง” ถ้อยคำของพระเยซูคริสต์นี้ช่วยให้เราเห็นชัดเจนว่า ยังมีการนมัสการที่ไม่ตรงกับพระประสงค์ของพระเจ้า

การนมัสการครั้งแรกในพระคัมภีร์

การนมัสการที่เกิดขึ้นครั้งแรกในพระคัมภีร์ได้บันทึกไว้ในปฐมกาล 4: 3-5 ว่า

“อยู่มาวันหนึ่งคาอินนำพืชผลที่เกิดจากไร่นามาถวายพระเจ้า ส่วนอาเบลก็นำแกะหัวปีจากฝูงและไขมันของแกะมาถวาย พระเจ้าทรงพอพระทัยอาเบลและเครื่องบูชาของเขา แต่คาอินกับเครื่องบูชาของเขานั้น พระองค์ไม่พอพระทัย คาอินก็โกรธแค้นนั่งหน้าบูดบึ้งอยู่”

จากพระธรรมในตอนนี้อาจจะเห็นว่าพระเจ้าทรงปฏิเสธการนมัสการของคาอิน อย่างไรก็ตามพระธรรมปฐมกาลได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าคาอินมิใช่ผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้า เขาได้พูดคุยกับพระเจ้า นมัสการพระองค์และรู้ถึงการทรงสถิตของพระเจ้า เราสามารถกล่าวได้อีกว่าคาอินเป็นผู้นำนมัสการซึ่งอาเบลน้องชายของเขาได้กระทำตามแบบอย่างและการนมัสการของเขา แต่ถึงกระนั้นพระเจ้ายังทรงปฏิเสธการนมัสการของคาอิน เราไม่สามารถบอกได้อย่างชัดเจนว่าการนมัสการของคาอินถูก

ปฏิเสธนั้นเป็นอย่างไร บางทีพระเจ้าส่งไฟลงมาจากสวรรค์บนเครื่องบูชาของอาเบล แต่ไม่ทรงส่งไฟลงมาบนเครื่องบูชาของคาอิน อย่างไรก็ตามสิ่งที่เห็นชัดเจน คือ มีการยอมรับเครื่องบูชาอันหนึ่งอย่างชัดเจนจากสวรรค์ แต่ไม่ใช่กับเครื่องบูชาอีกอันหนึ่ง

ในมุมมองโดยทั่วไป เราอาจจะกล่าวว่า พระเจ้าไม่ทรงยุติธรรม เพราะพระองค์ทรงยอมรับเครื่องบูชาอีกอันแต่กลับทรงปฏิเสธอีกอันหนึ่ง คาอินเป็นชาวไร่ที่ได้นำเอาผลผลิตมาเป็นเครื่องบูชา ส่วนอาเบลเป็นคนเลี้ยงแกะที่ได้นำเอาแกะจากฝูงมาถวาย ทั้งสองคนมีความเท่าเทียมกันซึ่งแต่ละคนได้นำเอาเครื่องบูชาจากผลของน้ำพักน้ำแรงของเขา แต่จากมุมมองฝ่ายวิญญาณนั้นเครื่องบูชาของพวกเขามีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ความแตกต่างเหล่านี้เป็นเหตุผลที่ว่าทำไมพระเจ้าจึงปฏิเสธอีกคนหนึ่ง และยอมรับการนมัสการของอีกคนหนึ่ง

เหตุผลอย่างหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้พระเจ้าปฏิเสธเครื่องบูชาของคาอินคือ เครื่องบูชานั้นเป็นผลผลิตจากแผ่นดินที่ถูกสาป ตามที่ได้บันทึกในปฐมกาล 3: 17 พระเจ้าไม่ได้แสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงยอมรับเครื่องบูชาเช่นนั้น และคำสาปที่พระองค์ทรงให้แก่แผ่นดินนั้นก็แสดงให้เห็นถึงสิ่งตรงกันข้ามกับพระประสงค์ของพระเจ้า เนื่องจากคาอินเป็นชาวไร่ เป็นธรรมดาที่คาอินจะต้องถวายเครื่องบูชาแบบนั้น แต่มันไม่ได้เป็นไปตามการเปิดเผยสำแดงฝ่ายวิญญาณ หรือเป็นไปตามแบบอย่างซึ่งพระเจ้าทรงเริ่มต้นไว้แล้วนั้น

การนมัสการของอาเบลที่พระเจ้าทรงให้การยอมรับนั้นมีความแตกต่าง เพราะอาเบลได้ทำตามแบบอย่างซึ่งพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ในปฐมกาล 3: 21 เมื่อพระเจ้าทรงทำเสื้อด้วยหนังสัตว์ให้อาדםและเอวา ซึ่งอาเบล นมัสการด้วยความจริง ดังที่เขาได้ทำตามแบบแผนของการถวายเครื่องบูชาที่พระเจ้าทรงได้ริเริ่มไว้แล้ว เครื่องบูชาของอาเบลเป็นการนมัสการด้วยจิตวิญญาณ ดังที่เป็นไปตามคำพยากรณ์ในเรื่องเครื่องบูชาอันแท้จริงของพระเจ้า คือ พระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย

ปัจจุบันยังคงมีบางคนที่เหมือนคาอินและอาเบลในคริสตจักร บางคนได้ถวายผลสำเร็จตามธรรมชาติ และนมัสการตามความคิดของเขา ในขณะที่คนอื่นๆ กำลังเรียนรู้ที่จะนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง เช่นเดียวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า เช่นเดียวกับองค์พระผู้เป็นเจ้ายังคงสำแดงให้เห็นว่า พระองค์จะทรงยอมรับหรือปฏิเสธ

ความพยายามในการนมัสการของเราหรือไม่ พระองค์ทรงปรารถนาที่จะส่งไฟของการทรงสถิตของพระองค์ลงมาจากสวรรค์ เมื่อเรานมัสการอย่างถูกต้อง และแสดงให้เห็นถึงสัญลักษณ์ของการเห็นชอบและพระพรของพระองค์

เมื่อเครื่องบูชาของคาอินได้รับการปฏิเสธ ในปฐมกาล 4:5 ได้กล่าวว่า เขาโกรธและน้อยเนื้อต่ำใจ ถึงกระนั้นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ตรัสแก่เขาว่า “เจ้าโกรธเคืองหน้าบุตร บังอยู่ทำไม ถ้าเจ้าทำดีเราจะพอใจรับเจ้ามิใช่หรือ” พระเจ้าผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงปฏิเสธคาอิน มีเพียงแค่เครื่องบูชาเท่านั้นที่พระองค์ไม่ยอมรับ พระเจ้าทรงหนุ่ใจเขาว่า ถ้าเขาเรียนรู้ในทางที่ถูกต้องแล้ว การนมัสการของเขาจะได้รับการยอมรับ อย่างไรก็ตามคาอินไม่ได้ถวายลูกแกะเป็นเครื่องบูชา และเขาก็ไม่ได้มีลักษณะธรรมชาติของลูกแกะที่ยอมเชื่องแพนที่เขาจะมีความถ่อมตัว มีวิญญาณที่อ่อนน้อมง่าย แต่เขากลับทวิความโกรธและอิจฉา และนำไปสู่การฆาตกรรมของชายในที่สุด

เมื่อใดก็ตามที่มีบางคนถวาย พรวรรคและงานรับใช้ของเขา แต่ก็พบว่าพระเจ้าไม่ทรงอวยพร ซึ่งพวกเขาเผชิญหน้ากับการตัดสินใจเดียวกันกับที่คาอินเผชิญอยู่ เขาสามารถยอมรับในคำตักเตือนของพระเจ้า และเรียนรู้ที่จะกระทำสิ่งที่ถูกต้องหรือทวิความโกรธและอิจฉา ไปจนถึงการโจมตีผู้รับใช้ที่พระเจ้ายอมรับ ปัจจุบันนี้คนจำนวนมากที่เข้าร่วมนมัสการไม่ว่าจะนมัสการมานานแล้วเท่าไรก็ตาม เขาจำได้ว่าเวลาใดที่เครื่องบูชาของเขาไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า บางทีคุณอาจจะจำได้ว่าการนมัสการหลายๆครั้งดูแห้งแล้ง และว่างเปล่าหรือขาดชีวิต สิ่งสำคัญไม่ได้อยู่ที่ว่าเราได้เคยทำผิดพลาดหรือไม่ หรือแม้แต่จำนวนครั้งที่เราได้พลาดจากพระองค์ สิ่งสำคัญคือ เรายอมรับการแก้ไขและเรียนรู้อย่างถ่อมใจหรือไม่ เพื่อที่เราจะสามารถถวาย “ลูกแกะ” เมื่อเรานมัสการ แต่ถ้าเราประพฤติตาม “แนวทางของคาอิน” ตามที่ปรากฏในยูดาข้อ 11 บอกว่า ในความผิดพลาดและความโกรธของเราสามารถทำให้เราปฏิเสธการตักเตือนของพระเจ้าและปฏิเสธพี่น้องที่เป็นแบบอย่างซึ่งเราควรทำตาม

ผลจากความบาปของคาอินบางอย่างได้ถูกบันทึกไว้ในปฐมกาล 4: 16 ได้บอกว่า “คาอินออกไปพ้นพระพักตร์พระเจ้าไปอยู่เมืองโนด ทิศตะวันออกของเอเดน” คาอินได้สูญเสียการทรงสถิตของพระเจ้า ซึ่งเขาได้รู้และอาศัยในเมืองโนด ซึ่งชื่อเมืองหมายความว่า พเนจร การลงโทษได้มีผลต่อคาอิน ซึ่งเมื่อพระเจ้าทรงตรัสในปฐมกาล

4:12 “เจ้าจะต้องหลบหนีและพเนจรไปในโลก”

ในทำนองเดียวกัน บางครั้งนักดนตรีหรือนักร้องพบข้อบกพร่องของตนในการรับใช้ หรือได้รับการตักเตือน หากไม่ยอมรับการแก้ไข เขาก็อาจจะย้ายไปอยู่โบสถ์อื่นแทน และหลังจากนั้นอาจย้ายไปโบสถ์อื่นอีก เขาได้กลายเป็นผู้เชื่อที่พเนจรไป ไม่ได้รับการปลุกอย่างเหมาะสม และไม่เกิดผลในพระนิเวศน์ของพระเจ้า แต่เนื่องจากสิ่งนี้เป็นสิ่งที่พระเจ้าไม่ปรารถนาให้เกิดกับคนของพระองค์ พระองค์จึงให้เรื่องราวการนมัสการของคาอินและอาเบลอยู่ในช่วงเริ่มต้นของพระคัมภีร์ เพื่อเตือนเราให้เห็นถึงความสำคัญในเรื่องนี้

การนมัสการครั้งสุดท้ายในพระคัมภีร์

การนมัสการครั้งสุดท้ายที่ได้รับการบันทึกไว้ในพระคัมภีร์เป็นตอนที่ยอห์นได้นมัสการในวิวรณ์ 22:8-9

“ข้าพเจ้าคือยอห์น เป็นผู้ที่ได้ยินและได้เห็นเหตุการณ์เหล่านี้ และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็ทรุดตัวลงนมัสการแทบเท้าทูตสวรรค์ที่สำแดงสิ่งเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า แต่ท่านกล่าวกับข้าพเจ้าว่า “อย่าทำแบบนี้ เราเป็นผู้ร่วมรับใช้เช่นเดียวกับท่านและพวกพี่น้องของท่าน ซึ่งเป็นพวกผู้เผยพระวจนะ และพวกที่ถือรักษาถ้อยคำในหนังสือนี้ จงนมัสการพระเจ้าเถิด”

ในพระธรรมตอนนี้เราจะเห็นว่า การนมัสการของอัครทูตถูกปฏิเสธ เนื่องจากเขาได้กำลังนมัสการทูตสวรรค์ ยอห์นนั้นเต็มล้นด้วยการเปิดเผยสำแดงที่เขาได้รับ และเริ่มนมัสการอย่างไม่ถูกต้องโดยนมัสการตัวบุคคลที่พระเจ้าทรงใช้มาแทนที่จะนมัสการพระเจ้า เราสามารถพบอันตรายน้อยๆเหมือนกันในการนมัสการในปัจจุบันนี้ เช่น คนอาจจะชื่นชมหรือคลั่งไคล้ผู้นำนมัสการ นักร้อง หรือนักดนตรี ซึ่งได้นำการเจิมมาสู่การนมัสการ เราก็มีอันตรายน้อยๆเพิ่มขึ้น เพราะผู้นำนมัสการ นักร้อง และนักดนตรีอาจจะยอมรับในความชื่นชมนี้(หรือการนมัสการ) และเริ่มต้นที่จะยกตัวเองขึ้นดังเช่นที่

ลูซิเฟอร์เป็น

มีเรื่องราวเกี่ยวกับผู้นำนมัสการคนหนึ่งที่น่านมัสการได้อย่างยอดเยี่ยม ต่อมาภายหลังจบการนมัสการสมาชิกที่โบสถ์คนหนึ่งก็รีบเข้ามาแสดงความยินดี เธอสรรเสริญชื่นชมการนำนมัสการของผู้นำนมัสการคนนั้นอย่างตื่นตื่น และเธอก็บอกว่าเธออยากเป็นคนแรกที่เข้ามาแสดงความยินดีกับเขา ผู้นำนมัสการคนนั้นขอขอบคุณผู้หญิงคนนั้น แต่ได้ตอบเธอว่า เธอไม่ใช่คนแรกที่มาแสดงความยินดีกับเขา เมื่อเธอเริ่มทักท้วง เขาอธิบายว่า ทันทีที่การนมัสการจบลง มารซาตานเป็นคนแรกที่เข้ามาแสดงความยินดีกับเขา

นักดนตรีและนักร้องของโลกแสวงหาการชื่นชมจากผู้เข้ามาดูการแสดงของเขา เขาต้องการดึงดูดและนำให้ผู้ติดตามเขามาเป็นผู้ที่คลั่งไคล้เขาและทำให้เขามีชื่อเสียงและเงินทอง เนื่องจากค่านิยมของธุรกิจดนตรีทางโลกที่มีอยู่ทั่วไป นักดนตรีและนักร้องในพระนิเวศน์ของพระเจ้าจำเป็นต้องระมัดระวังอย่างเป็นพิเศษที่จะไม่มีทัศนคติและการกระทำตามอย่างเวทิดนตรีทางโลก เป้าหมายของเราไม่ควรทำไปเพื่อความมีชื่อเสียงหรือความสำเร็จ แต่เป้าหมายของเราควรจะนำคนมานนมัสการพระเจ้า และเพื่อพระเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้น

การนมัสการที่ถูกปฏิเสธในพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม

การนมัสการครั้งแรกและครั้งสุดท้ายที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์เป็น 2 ตัวอย่างที่จะเริ่มแสดงให้เราเห็นถึงความสำคัญอย่างยิ่งในเรื่องนี้ ยอห์น 4:23 พระเยซูไม่ได้ตรัสว่า พระบิดาแสวงหาผู้นำนมัสการ แต่พระองค์ตรัสว่าพระองค์แสวงหาผู้นำนมัสการอย่างแท้จริง แต่สำหรับเราที่จะเป็นผู้นำนมัสการอย่างแท้จริงนั้น เราต้องเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างการนมัสการที่ได้รับการยอมรับ และถูกปฏิเสธจากพระเจ้า มิฉะนั้นเราอาจจะเป็นเหมือนกับคนจำนวนมากทั่วโลกที่ตกใจกลัวเขาเองว่าเขาได้รับการยอมรับต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าขณะที่เขานมัสการตามประเพณีทางศาสนาหรือตามความคิดของเขาเองอย่างที่เราได้เห็น สิ่งนี้สามารถเกิดขึ้นได้ไม่เพียงแต่กับผู้นำนมัสการพระอื่นเท่านั้น แต่สามารถเกิดขึ้นได้กับผู้นำนมัสการที่จัดการทรงสถิตของพระเจ้าและแม้กระทั่งอัครทูต

บทที่ 3

ดาวิดหรือฟินดนตรี

ดาวิดเป็นผู้นำการรื้อฟื้นทางดนตรี เพื่อให้มีการใช้การนมัสการอย่างถูกต้อง ผู้ที่ถูกเรียกว่าเป็น “นักแต่งสดุดีอย่างไพเราะของอิสราเอล” ใน 2 ซามูเอล 23:1 คนของพระเจ้าได้มีการใช้ดนตรีและการร้องเพลงเป็นครั้งคราวในยุคแรกๆ แต่ไม่มีการใช้อย่างเป็นแบบแผน หรือการจัดการอย่างเป็นระบบ¹ โมเสสไม่ได้ใช้การร้องเพลงหรือดนตรีในพลับพลาที่เขาสร้างขึ้น ถ้าคุณเป็นคนอิสราเอลที่ไปยังพลับพลาของโมเสส เพื่อนมัสการ คุณจะได้ยินเสียงอะไรที่นั่น เสียงร้องของสัตว์ที่กำลังจะตาย เสียงของปุโรหิตกำลังหั่นสัตว์บูชา โมเสสไม่เคยใช้ดนตรีและการร้องเพลงให้อยู่ในการลำดับการนมัสการของเขา ซึ่งการนมัสการของเขายึดเครื่องบูชาด้วยเลือดเท่านั้น

อย่างไรก็ตามต่อมาภายหลังกษัตริย์ดาวิดได้สร้างพลับพลาใหม่ขึ้นมา เป็นที่ที่เขาจัดให้มีการใช้ดนตรีและการร้องเพลงในการนมัสการพระเจ้า² เพราะเขาเป็นบุรุษที่ทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า เขาสามารถมองเห็นเห็นยิ่งกว่าพิธีกรรมที่แสดงออกในพลับพลาของโมเสสในสดุดี 40:6 ดาวิดได้เขียนว่า “เครื่องสัตว์บูชาและเครื่องบูชาพระองค์ไม่ทรงประสงค์ พระองค์ทรงเบิกหูของข้าพระองค์ เครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาป พระองค์มิได้ทรงเรียกร้อง” ในสดุดี 141:2 ดาวิดยังได้เขียนว่า “ขอให้คำอธิษฐานของข้าพระองค์เป็นดัง เครื่องหอมต่อพระพักตร์พระองค์ และที่ข้าพระองค์ยกมือขึ้นอธิษฐาน เป็นดังเครื่องสัตว์บูชาเวลาเย็น” เนื่องจากดาวิดได้รับการเปิดเผยสำแดงการนมัสการอย่างแท้จริงที่เหนือกว่า ซึ่งเขาไม่ได้ทำตามพิธีกรรมทั้งหมดของโมเสส แต่เขาเอารูปแบบการนมัสการที่บริสุทธิ์กว่าผ่านทางดนตรีและการร้องเพลงเข้ามาแทนที่

การรื้อฟื้นดนตรีและการนมัสการในยุคคริสตจักร

หลายศตวรรษต่อมา ผู้เผยพระวจนะอาโมสได้เปิดเผยถึงความสำคัญของการรักษาการนมัสการที่กษัตริย์ดาวิดได้จัดตั้งพลับพลาให้ยังคงดำเนินต่อไป เขาได้พยากรณ์ว่าพระเจ้ากำลังสร้างพลับพลาดาวิดขึ้นใหม่ ผู้นำคริสตจักรในสมัยพันธสัญญาใหม่ยุคแรกๆ เข้าใจว่า นี่เป็นคำพยากรณ์ถึงสิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทำในคริสตจักร ซึ่งปรากฏในอาโมส 9: 11 ระหว่างที่ได้มีการประชุมปรึกษาคริสตจักรในเยรูซาเล็มตามทีบันทึกในกิจการ 15:16-17

“ภายหลังเราจะกลับมา และจะสร้างพลับพลาของดาวิดซึ่งพังแล้วขึ้นใหม่ ที่ร้างหักพังนั้นเราจะก่อขึ้นอีกและจะตั้งขึ้นใหม่ เพื่อคนอื่นๆ จะแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า คือบรรดาคนต่างชาติซึ่งเขาเรียกด้วยนามของเรา ...”

ผู้นำคริสตจักรในยุคแรกๆ เข้าใจว่าพระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้มีการนำพิธีกรรมและการถวายเครื่องบูชาที่พลับพลาของโมเสสในคริสตจักรกลับขึ้นมาใหม่ ถ้านั้นเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าแล้ว เขาจะต้องให้คนต่างชาติมาเข้าพิธีสühนัตและเชื่อฟังบัญญัติของโมเสสทั้งหมด พลับพลาที่จะได้รับการสร้างขึ้นใหม่ไม่ใช่พลับพลาของโมเสส แต่เป็นพลับพลาของดาวิด

บรรดาอัครทูตและผู้ปกครองต่างรู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมิได้ทรงประสงค์ที่จะสร้างเต็นท์ให้เป็นที่สถิตของพระองค์ เขาเข้าใจว่าสิ่งที่พระเจ้าประสงค์ คือ การรื้อฟื้นประชากรของพระองค์ให้มีประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณซึ่งมีอยู่ในพลับพลาของดาวิด อย่างไรก็ตาม เมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์ทั้งหมดเกี่ยวกับสิ่งที่ดาวิดกระทำในพลับพลาของเขา เราจะเห็นว่าสิ่งที่เป็นกิจกรรมหลักที่ตั้งขึ้นมา คือ การนมัสการพระเจ้าอย่างต่อเนื่องผ่านดนตรีและการร้องเพลง จากใน 1 พงศาวดาร 16 ได้บอกไว้ว่า

“และเขาทั้งหลายได้นำหีบของพระเจ้าเข้ามา วางไว้ภายในเต็นท์ซึ่งดาวิดได้ทรงตั้งไว้ให้... และพระองค์(ดาวิด)ทรงตั้งคนเลวีบางคนให้เป็นผู้ปรนนิบัติหน้าหีบของพระเจ้า

ให้ทูลขอพระเกียรติและสรรเสริญพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของอิสราเอล อาสาฟเป็นหัวหน้า (และผู้นำทั้ง 8 คน) และเยอีเอล ผู้ซึ่งจะเล่นพิณใหญ่และพิณเขาคู่ อาสาฟเป็นคนตีฉาบ และเบเนยาห์กับยาฮาซียเอล บุโรหิตจะเป่าแตรเรื่อยไป... ดาวิดจึงทรงให้อาสาฟและพี่น้องของท่านอยู่ที่นั่น ต่อหน้าทึบพันธสัญญาของพระเจ้า ให้ปรนนิบัติอยู่หน้าทึบนั่นเรื่อยไปตามงานประจำวันที่ต้องทำ”

ในพระธรรมตอนนี้ทำให้เราเห็นภาพคร่าวๆของการนมัสการที่ดาวิดตั้งขึ้นมาจากหลายๆทโนพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมก็ได้ให้คำสอนมากมายเกี่ยวกับดนตรีและบทเพลง (หรือเพลงสดุดี) ที่ดาวิดได้ใช้ในการนมัสการพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงเลือกทำสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ซ้ำอีกในพันธสัญญาใหม่ พระองค์ได้ทรงเปิดเผยในกิจการ 15: 16-17 ว่า เราควรย้อนกลับไปยังพลับพลาของดาวิด เพื่อเข้าใจการสรรเสริญและนมัสการ ซึ่งพระองค์ทรงกำลังรื้อฟื้นให้กลับมายังคริสตจักรของพระองค์ในทุกวันนี้

ปัญหาและข้อโต้แย้งมากมายในคริสตจักรทุกวันนี้เกี่ยวกับดนตรีและการนมัสการที่เกิดขึ้นมาจากการขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการที่ดาวิดได้นำเอาความจริงที่สำคัญเหล่านี้กลับมายังคนของพระเจ้า คริสเตียนบางคนจะนิยามได้สอนว่า เนื่องจากข้าวประเสริฐไม่เคยกล่าวถึงการใช้เครื่องดนตรีในการนมัสการเลย ดังนั้นเราจึงไม่ควรใช้เครื่องดนตรีในทุกวันนี้ กลุ่มอื่นๆ ที่มองในด้านตรงกันข้ามกันได้กล่าวว่า เนื่องจากพันธสัญญาใหม่ได้ให้แนวทางดนตรีและการนมัสการเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นเราควรทำตามอย่างดนตรีและการร้องเพลงของโลก เพื่อหาทางมีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จ

เป็นเรื่องจริงที่ข้าวประเสริฐและพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่มีคำสอนเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับการใช้ดนตรีและการร้องเพลงเพื่อการสรรเสริญและนมัสการ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเราได้อ่านในกิจการ 15 เราจะพบว่า คำสอนได้อยู่ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมอย่างเพียงพอแล้ว การทำตามคำสอนของดาวิดที่เกี่ยวกับการนมัสการจะช่วยให้เราสามารถทำให้พระบัญชาของพระเจ้าสำเร็จ ซึ่งเรานมัสการไม่ใช่แค่เพียงจิตวิญญาณเท่านั้น แต่ยังมีนมัสการด้วยความจริงอีกด้วย ในยอห์น 17: 17 พระเยซูทรงตรัสว่า “พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง” ดังนั้นเพื่อเราจะสามารถนมัสการด้วยความจริง

เราควรปรารถนาให้พระคำของพระเจ้าเป็นคำสอนที่สมบูรณ์สำหรับการนมัสการของเรา

หากเรายังไม่เข้าใจถึงคำสั่งในพระคำของพระเจ้าทั้งสี่เหล่านี้ เราจำเป็นต้องอธิบายอย่างนักแต่งเพลงสดุดีว่า “ขอเบิกตาข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเห็นสิ่งมหัศจรรย์จากพระราชบัญญัติของพระองค์”³ ในสุภาษิต 25:2 ได้บอกเราว่า “สง่าราศีของพระเจ้าคือการซ่อนสิ่งต่างๆไว้” และบอกต่อไปอีกว่า “แต่ศักดิ์ศรีของกษัตริย์คือการค้นสิ่งต่างๆให้ปรากฏ” หากเราต้องการเป็นกษัตริย์และบุโรหิต ผู้ซึ่งครองราชย์ร่วมกับพระเจ้าในอาณาจักรแห่งพระสิริของพระองค์ จากนั้นส่วนที่เราต้องเตรียมต่อไป คือเรียนรู้วิธีที่จะค้นพบความจริงที่ซ่อนอยู่ ซึ่งพระเจ้าทรงซ่อนไว้ในถ้อยคำของพระองค์

ดนตรีและการนมัสการของดาวิดที่ได้รับทางพระวิญญาณบริสุทธิ์

ดาวิดได้รับการเจิมโดยผู้เผยพระวจนะชามูเอล เมื่อครั้งที่เขายังเป็นหนุ่ม พระคัมภีร์ได้กล่าวต่อไปอีกว่า “พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ก็สวมทับดาวิดตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป”⁴ ผลที่เกิดขึ้นอย่างหนึ่งเมื่อมีการเจิมอย่างมากมายนี้ คือ เมื่อดาวิดตีพิณในขณะที่เขากำลังเฝ้าดูฝูงแกะของพ่อ นั้นทำให้เขาได้เรียนรู้ถึงวิธีการนมัสการด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาได้เขียนในสดุดี 23 ว่า พระเจ้าทรงเจิมศีรษะของเขาด้วยน้ำมันและชันน้าของเขาก็ล้นอยู่ และเป็นวิธีการเดียวที่การปลดปล่อยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าให้ไหลล้นจากหัวใจของเขาผ่านทางดนตรีและการร้องเพลง

ดาวิดเรียนรู้ที่จะปล่อยให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เคลื่อนผ่านดนตรีของเขาด้วยฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่ง เมื่อกษัตริย์ซาอูลผู้ซึ่งได้หันหลังเสียจากพระเจ้าต้องการเป็นอิสระจากวิญญาณชั่วซึ่งมารบกวน เด็กหนุ่มดาวิดได้ถูกเลือกให้เข้าไปในพระราชวังเพื่อเล่นดนตรีถวายกษัตริย์และนำการปลดปล่อยมายังกษัตริย์ซาอูล ใน 1 ซามูเอล 16: 23 ได้บอกกับเราว่า

“อยู่มาเมื่อวิญญาณชั่วจากพระเจ้ามาสิงซาอูลเมื่อไร ดาวิดก็หยิบพิณเขาคู่ใช้มือตีถวายซาอูลก็ทรงชุ่มชื่นขึ้นและหายดี และวิญญาณชั่วก็พราวจากพระองค์ไป”

ดาวิดได้รับการสอนเรื่องการนมัสการจากพระวิญญูณบรียูทธิ ในช่วงที่เขาใช้เวลาส่วนตัวตามลำพังกับพระองค์ เมื่ออ่านในพระคัมภีร์เราจะไม่พบเลยว่าเขาเรียนรู้มาจากนักดนตรีที่มีชื่อเสียง หรือเรียนรู้วิธีการเล่นดนตรีจากพระราชวัง ซึ่งเป็นที่นิยมในยุคสมัยของเขา พื้นฐานของดาวิดมาจากการที่เขาได้เรียนรู้การเล่นดนตรีและร้องเพลงโดยพระวิญญูณในระหว่างที่เขาเฝ้าเดี่ยวกับพระเจ้า แต่สิ่งที่ดาวิดได้เรียนรู้จากการร้องเพลงและเล่นดนตรีในการเฝ้าเดี่ยวของเขา ต่อมาได้กลายเป็นดนตรีในพระราชวังของกษัตริย์ซาอูล และภายหลังดาวิดได้รับการประกาศยกย่องต่อราชอาณาจักรผ่านการนมัสการในพระวิหารของซาโลมอน สิ่งนี้ได้ทำให้คำตรัสขององค์พระเยซูสำเร็จ ซึ่งทรงตรัสว่า สิ่งที่ถูกกล่าวไว้ในที่ลับลับจะถูกประกาศบนดาดฟ้าหลังคาบ้าน

ผมจำได้ว่า เมื่อสมัยที่เป็นคริสเตียนวัยรุ่น พระเจ้าเริ่มสอนผมถึงการไหลเคลื่อนไปกับการเจิมที่เพลงมาระหว่างการนมัสการเช่นไร ผมบังเกิดใหม่ในคริสตจักรแห่งหนึ่งที่เข้าใจในเรื่องการสรรเสริญในทุกรูปแบบเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นการยกมือขึ้นสรรเสริญ และเดินต่อหน้าพระเจ้า อย่างไรก็ตามนั้นไม่ได้หมายความว่า ผมจะรู้สึกสบายใจกับการเข้าร่วมนมัสการแบบนั้นในครั้งแรก แทนที่ผมจะจดจ่อในการนมัสการพระเจ้า แต่ผมกลับอายที่จะต้องยกมือ และต้องพยายามแสดงออกในการนมัสการในแบบอื่นๆ

สิ่งที่ผมปรารถนาในตอนนั้น คือ ผมต้องการที่จะรู้ว่าการนมัสการพระเจ้าอย่างเต็มที่นั้นเป็นเช่นไร ซึ่งผมได้เรียนรู้บทเรียนบางอย่างที่มีค่ามากที่สุดเมื่อผมยังเป็นคริสเตียนวัยรุ่น ซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่ผมอยู่กับพระเจ้าเพียงลำพัง ผมทำงานเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยตอนกลางคืน ซึ่งงานที่ทำมีน้อยมาก ในแต่ละคืนผมใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการอธิษฐานและนมัสการพระเจ้า ผมเรียนรู้ในการปรบมือ และการขมู้อย่างหมดหัวใจในการทรงสถิตของพระองค์ พระองค์ทรงสอนผมในการเดินอย่างชื่นชมยินดีต่อหน้าพระพักตร์พระองค์ และสอนผมเขย่ากุกญแจพวงใหญ่ให้เป็นเหมือนร่ามะนา จนกระทั่งการทรงสถิตอันใหญ่ยิ่งของพระองค์เข้ามาเติมเต็ม ผมได้เรียนรู้การนมัสการระดับลึกมากขึ้นเรื่อยๆในการเจิม จนกระทั่งพระสิริของพระเจ้ามาปรากฏอย่างชัดเจนในหลากหลายเหตุการณ์

ใช่แล้ว ผมได้เรียนรู้ถึงการนมัสการในคริสตจักรและพบพระองค์ที่นั่นเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม เมื่อผมอยู่กับพระเจ้าเพียงลำพัง ผมได้เรียนรู้ถึงบทเรียนที่มีคุณค่ามากที่สุด จากนั้นมาผมก็ไม่มี ความสงสัยเลยว่าคนอื่นๆ ในที่ประชุมจะได้สัมผัสการทรงสถิตของพระเจ้าก่อนผมหรือไม่ แม้ช่วงเวลานั้นใจของผมเองอาจจะกำลังค่อยๆเข้าไปสู่การทรงสถิตก็ตาม การทรงสถิตเกิดขึ้นเมื่อผมอยู่กับพระองค์เพียงลำพังอย่างแท้จริง นั่นทำให้ผมค้นพบวิธีที่ดีที่สุดในการเตรียมจิตใจเข้าสู่การทรงสถิตของพระองค์และการไหลเคลื่อนไปกับการเจิม

แม้ว่าการเรียนรู้ที่จะนมัสการพระเจ้าเพียงลำพังในเวลาเฝ้าเดี่ยวเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเรา แต่เราไม่ควรสรุปว่า การนำเอาสิ่งที่ครูสอนดนตรีสอนเพื่อพัฒนาทักษะนั้นเป็นสิ่งผิด สดุดี 33: 3 ได้บอกเราว่า “จงดีดสายอย่างคล่องแคล่ว” ดังนั้นการพัฒนาทักษะทางดนตรีจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง หากได้เรียนรู้จากผู้สอนที่ดี การมุ่งที่จะได้รับการเจิมทางดนตรีไม่ได้หมายความว่า การพัฒนาความสามารถด้วยความเพียรเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น

อย่างไรก็ตามเป็นความจริงที่นักดนตรีและนักร้องคริสเตียนจำนวนมากมีอุปสรรค เพราะได้รับพื้นฐานการเรียนรู้ทางดนตรีแบบผิดๆ อาจเป็นเพราะว่าเขาเรียนรู้วิธีการเล่นดนตรีแบบนั้นก่อนที่จะมาเป็นคริสเตียน ซึ่งเขาได้ถูกขับเคลื่อนโดยสิ่งที่มีอิทธิพลฝ่ายวิญญูณ เช่น ความเย่อหยิ่ง ตัณหา การกบฏ หรือแม้แต่ความทุกข์ระทมบางคนได้เรียนรู้การเล่นดนตรีและร้องเพลงหลังจากมาเป็นคริสเตียนแล้ว แต่ก็ยังได้รับอิทธิพลจากดนตรีทางโลกที่พวกเขาจับฟังมาและลอกเลียนแบบพื้นฐานฝ่ายวิญญูณผิดๆ เหล่านี้เป็นสาเหตุทำให้พวกเขาสร้างดนตรีและการนมัสการที่ไม่บริสุทธิ์ขึ้นมา จนกว่าพระเจ้าจะทรงชำระเขาและสร้างจิตวิญญูณของพวกเขาขึ้นมาใหม่

นี่เป็นเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของการรับใช้ของผม ในช่วงก่อนที่ผมจะรู้จักพระเจ้า ผมเคยเป็นนักร้องและนักกีตาร์ร็อก เมื่อผมอายุได้ 15 ปี ผมได้บันทึกผลงานเพลงที่ผมแต่งขึ้นมาเอง จากนั้นก็ได้มีการเปิดออกอากาศทางวิทยุ ตอนที่ผมอายุ 18 ปี ผมได้เล่นดนตรีเดี่ยวบนเวทีต่อหน้าคนมากกว่า 8,000 คน ผมเคยชินกับการเคลื่อนอยู่ภายใต้การเจิมแห่งความชั่วร้าย เพราะเพลงที่ผมร้องมักเกี่ยวข้องกับความบาปที่แพร่หลายทุกรูปแบบ และดนตรีที่ผมเล่นก็ได้สะท้อนถึงพันธนาการที่อยู่ในชีวิตของผม

หลังจากที่ผมมาเป็นคริสเตียนแล้ว ผมต้องการใช้ของประทานทางดนตรี เพื่อเป็นพยานเรื่องพระเจ้า ดังนั้นผมจึงได้ตั้งวงดนตรีหรือคริสเตียนขึ้นมาหลายวง เมื่อเราเล่นเพลงนมัสการบางครั้งก็มีการเฉลิมฉลอง จนเราสามารถเทศนาหรืออธิษฐานเพื่อผู้คนให้มาถึงความรอดอย่างเกิดผล แต่กระนั้นผมก็สงสัยว่าทำไมเราจึงไม่เห็นการทรงสถิตของพระเจ้าในเวลาเราเล่นดนตรีตามปกติเช่นเคย เรากระตุ้นให้คนเกิดความรู้สึกตื่นเต้นมากมายกับการนมัสการได้ แต่การทรงสถิตของพระเจ้าไม่อาจสำแดงให้เห็นอย่างชัดเจนได้ด้วยความพยายามของเราเอง เมื่อผมเป็นคริสเตียนมาได้ 6 ปี (ประกอบกับสำเร็จการศึกษาจากที่โรงเรียนพระคัมภีร์) จากนั้นมาสิ่งปลอมปนที่ผ่านมาจึงได้รับการชำระออกไปจากชีวิตและดนตรีของผม

เราจำเป็นต้องมีทัศนคติแบบที่อาจารย์เปาโลมี เขาเขียนไว้ว่า เขาถือว่าพรสวรรค์ และความสำเร็จทางโลกเป็นเหมือน “หยากเยื่อ” เขาต้องการได้พระคริสต์ เราต้องการ “ได้พระคริสต์” มาเติมชีวิตและการรับใช้ของเราหรือไม่ เช่นเดียวกันกับท่านอาจารย์เปาโล เราจะต้องไม่ยึดติดในความมั่นใจด้านเนื้อหนังและพรสวรรค์ทางโลก ซึ่งนั่นเองจะทำให้เราสามารถนมัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณได้⁵

การนมัสการแบบเผยแพร่พระวจนะของดาวิดได้ถูกเผยแพร่ออกไป

เมื่อดาวิดได้เติบโตและมีความเป็นผู้ใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ และมาเป็นผู้เผยพระวจนะด้วยสติปัญญาและฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทำให้งานด้านดนตรีและการนมัสการของเขาเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ เช่นกัน ในหลายๆ ตอนของพระธรรมสดุดีล้วนเป็นผลของการเจริญเติบโตขึ้นในพันธกิจการเผยพระวจนะ ตามที่เราได้ศึกษาพระธรรมสดุดีเหล่านี้ สามารถสอนเราถึงวิธีการที่เราจะหันกลับมาพัฒนา เพื่อเป็น “นักแต่งเพลงสดุดีผู้อ่อนหวาน” เหมือนดังเช่นดาวิด

ต่อมาเมื่อดาวิดกลายเป็นกษัตริย์ของอิสราเอล เขานำการเปลี่ยนแปลงมากมายมาสู่อาณาจักร สิ่งที่เปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่ง คือ การที่ดาวิดได้จัดเตรียมเผ่าเลวีจำนวนหลายร้อยคน และสอนเขาถึงการรับใช้พระเจ้าด้วยดนตรีและการร้องเพลง 1 พงศาวดาร 25: 1 ได้บอกเราว่า

“ดาวิดและบรรดาหัวหน้าของผู้ปรนนิบัติได้จัดแยกบางคนไว้สำหรับการปรนนิบัติ คือ จากลูกหลานของอาสาฟ และของเฮมาน และของเยดูธุน ผู้ซึ่งจะพยากรณ์ด้วยพิณเขาคู่ด้วยพิณใหญ่และด้วยฉาบ...”

พระธรรมตอนนี้ได้บอกถึงวิธีการที่พวกเขาเรียนรู้การเผยแพร่พระวจนะด้วยดนตรี คือ โดยการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ได้นำเขา ไม่เพียงแต่ดาวิดเท่านั้นที่เป็นผู้เผยพระวจนะ พระเจ้าทรงยกชูนักร้องและนักดนตรีคนอื่น ๆ จำนวนมากให้เป็นผู้เผยพระวจนะที่รับการทรงนำโดยพระวิญญาณในงานรับใช้ของเขา และได้กล่าวถึง เฮมาน ซึ่งเป็นหลานของผู้เผยพระวจนะผู้ยิ่งใหญ่ คือ ซามูเอล⁶ เสือคลุ้มแห่งการเผยพระวจนะจากปู่ของเขาได้ถูกส่งต่อมายังรุ่นของเขา และ 1 พงศาวดาร 25:5 กล่าวว่า เฮมานกลายมาเป็นผู้เผยพระวจนะ การเจิมได้มาอยู่เหนืองานรับใช้ทางด้านดนตรีของเขา ซึ่งได้มีการตกทอดมายังลูกชาย 14 คน โดยพวกเขาได้รับการเลือกให้นำ นักดนตรี 14 กลุ่มในจำนวน 24 กลุ่ม ซึ่งดาวิดได้จัดตั้งขึ้นมา เพื่อนำนมัสการในพระวิหารของซาโลมอน⁷

ดาวิดและเหล่าผู้เผยพระวจนะได้จัดตั้งให้มีดนตรีและการร้องเพลง โดยการเปิดเผยสำแดงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาไม่ได้คิดขึ้นมาตามความคิดของตัวเอง พวกเขาไม่อาจไปร้านหนังสือเพื่อซื้อหนังสือและวิดีโอที่มีวิธีการใหม่ล่าสุดที่จะเพิ่มเข้าไปในการนมัสการ พวกเขาไม่อาจเปิดโทรทัศน์และลอกเลียนแบบความคิดจากดารานักแสดงของโลก เพื่อให้การนมัสการเป็นที่นิยมต่อผู้คนมากมายได้ แต่พระเจ้าทรงเปิดเผยแนวทางสำหรับดนตรีและการนมัสการของพวกเขาในข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้

“แล้วพระองค์ทรงให้คนเลวีประจำอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ มีฉาบ พิณใหญ่ และพิณเขาคู่ ตามบัญญัติของดาวิด และของกาดผู้ทำนายของกษัตริย์ และของนาธันผู้พยากรณ์ เพราะว่าพระบัญญัตินั้นมาจากพระเยโฮวาห์ทางผู้พยากรณ์ของพระองค์” 2 พงศาวดาร 29:25

จากความถ่อมใจของดาวิดที่เริ่มต้นเป็นเพียงเด็กเลี้ยงแกะ เขาได้เรียนรู้ที่จะนมัสการพระเจ้าตามลำพังในทุ่งหญ้า ซึ่งเมื่อเขาเติบโตขึ้นมาเป็นผู้เผยพระวจนะที่

สามารถจัดให้มีการเล่นดนตรีและร้องเพลงเพื่อนมัสการพระเจ้า เขาได้รวบรวมผู้เผยพระวจนะและผู้รับใช้อื่นๆ และร่วมกันสร้างทีมนมัสการที่จะคอยปรนนิบัติรับใช้ต่อหน้าพระเจ้าในพลับพลาที่พวกเขาได้สร้างขึ้นมา ทีมเหล่านี้ได้พัฒนาต่อไปสู่การเติบโตขึ้นอย่างเต็มบริบูรณ์ จนกระทั่งพวกเขาได้รับการสถาปนาให้นามนมัสการกับชุมชนอิสราเอลทั้งสิ้นที่พระวิหารของซาโลมอน เราอ่านเกี่ยวกับการนมัสการอันเต็มไปด้วยสง่าราศีในพระวิหารของซาโลมอนได้จาก 2 พงศาวดาร 5: 13-14

“อยู่มาพวกคนเป่าแตรและพวกนักร้องจะทำให้คนได้ยินเขาทั้งหลายร้องเพลงสรรเสริญและเพลงโมทนาพระคุณพระเยโฮวาห์เป็นเสียงเดียวกัน และเมื่อเขาร้องขึ้นพร้อมกับแตรและฉาบกับเครื่องดนตรีอย่างอื่น ในการถวายสรรเสริญแด่พระเยโฮวาห์ว่า “เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์” พระนิเวศคือพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็มีเมฆเต็มไปหมด จนบุโรหิตจะยืนปรนนิบัติไม่ได้ด้วยเหตุเมฆนั้น เพราะสง่าราศีของพระเยโฮวาห์เต็มพระนิเวศของพระเจ้า”

การนมัสการของดาวิดในยุคคริสตจักร และยุคต่อมา

เรื่องราวในพระคัมภีร์เหล่านี้ที่เกี่ยวกับการใช้ดนตรีและการร้องเพลงเพื่อนมัสการพระเจ้า เป็นมากกว่าประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจสำหรับเรา ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมมีหลายบทที่ได้บันทึกถึงการนมัสการนี้ เป็นเหมือนพิมพ์เขียวที่พระเจ้าทรงให้เราเห็นถึงวิธีการที่พระเจ้าทรงรื้อฟื้นคริสตจักรในยุคสุดท้าย คำพยากรณ์ของอาโมส 9: 11 และกิจการ 15:15-17 ได้ประกาศว่าพระเจ้าทรงกำลังรื้อฟื้นพลับพลาของดาวิดในยุคคริสตจักร ดังนั้น “มนุษย์ทั้งหลายที่เหลืออยู่จะแสวงหาพระเจ้า” กุญแจหนึ่งที่สำคัญมากในการประกาศแก่โลกนี้ คือ ดนตรีและการร้องเพลงที่ได้รับการเจิมซึ่งจะไต่ขึ้นไปทั่วทุกชนชาติ เมื่อเราเรียนรู้ที่จะนมัสการเหมือนดังดาวิด

เนื่องจากการนมัสการในพลับพลาของดาวิดมีความสำคัญในทางเผยพระวจนะสำหรับเรา ดังนั้นการนมัสการในพระวิหารซาโลมอนที่เติบโตขึ้นและทวีคูณก็มีความสำคัญสำหรับผู้ที่ยังรอคอยการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์เช่นกัน นี่เป็นเพราะว่า

อาณาจักรแห่งสันติสุขและความเจริญรุ่งเรืองของซาโลมอนเป็นภาพที่พยากรณ์ถึงเรื่องการเสด็จกลับมาครองราชย์ในยุคหนึ่งพันปีของพระเยซูคริสต์ เหล่าผู้ที่ได้เรียนรู้ถึงการนมัสการแบบ “พลับพลาของดาวิด” ในคริสตจักรยุคพันธสัญญาใหม่จะได้รับการเตรียมพร้อมสำหรับการนมัสการอย่างสมบูรณ์ ซึ่งจะผลิดอกออกมากในยุค 1 พันปี เมื่อ “พิภพจะเต็มไปด้วยความรู้ในเรื่องสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ดังน้ำที่เต็มทะเล”⁸

พระเจ้าทรงประกาศในกิจการ 13:22 ว่า ดาวิดเป็น “บุรุษที่ทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า” และดาวิดได้รวบรวมผู้ที่มีความปรารถนาและนิมิตเดียวกัน เหล่าผู้นำนมัสการและนักดนตรีเช่นนี้ที่พระเจ้าต้องการยกชูขึ้นมาอีกครั้งในยุคของเรา เขาทั้งหลายเป็นบุรุษและสตรีของพระเจ้าที่เรียนรู้ที่จะพบพระเจ้าในการเฝ้าเดี่ยวของพวกเขา และอีกทั้งสามารถจัดการทีมนมัสการ ซึ่งจะนำที่ประชุมเข้าไปสู่การสำแดงการทรงสถิตของพระเจ้า สิ่งนี้จะช่วยให้คริสตจักรบรรลุตามพระมหาบัญชา ซึ่งหลังจากเวลานั้นผู้รับใช้พระเจ้าจะนำการเปลี่ยนแปลงใหม่มาสู่โลก ในการนมัสการพระเยซูคริสต์ด้วยพระสิริที่ทรงสำแดงในอาณาจักรพันปีของพระองค์

ขณะที่พระเจ้าเรียกดาวิดให้ผ่านทางไปสู่การรื้อฟื้นดนตรีและการนมัสการ ซึ่งมีนักร้องและนักดนตรีที่เผยพระวจนะได้เพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ โดยได้รับการฝึกฝนภายใต้การนำของเขา ในขณะที่พลับพลาของดาวิดกำลังได้รับการซ่อมเสริมขึ้นใหม่ในคริสตจักร ขอให้เราเป็นหนึ่งในบรรดานักดนตรีและนักร้องที่เผยพระวจนะได้ ซึ่งกำลังได้รับการฝึกฝนอยู่ในวันนี้ และขอพระเจ้าให้เราเห็นนิมิตแห่งการนมัสการอย่างถูกต้องของพระองค์ โดยเราจะไม่พึงพอใจกับอะไรก็ตามที่ต่ำกว่ามาตรฐานของพระองค์

บทที่ 4

การนมัสการด้วยจิตวิญญาณ

ผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่ทุกคนถูกสร้างให้มิใช่ปรารถนาการนมัสการ และรักพระบิดาในสวรรค์ ยิ่งไปกว่านั้นคริสเตียนทุกคนที่ได้รับการทรงเรียกมาสู่งานรับใช้ก็ควรเรียนรู้ที่จะช่วยนำคนอื่น ๆ เข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้าในช่วงเวลาแห่งการสรรเสริญนมัสการด้วย แต่ตามที่เราได้เห็นไม่ใช่การนมัสการทุกแบบที่พระองค์จะทรงยอมรับ คริสเตียนที่เติบโตทุกคนจะตระหนักได้ว่า เวลาใดที่การนมัสการบางครั้งดูเหมือนจะพลาดจากวัตถุประสงค์ บางครั้งผู้รับใช้หรือผู้นำนมัสการไม่ไวต่อทิศทางของพระเจ้าที่ทรงประสงค์ในการนำนมัสการ บางทีนักดนตรีหรือที่ประชุมอาจนำความสับสนวุ่นวายมาสู่การนมัสการ แทนที่จะมีส่วนร่วมในการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่กำลังเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามการนมัสการของเราจะต้องไม่มีลักษณะของการ “เข้าๆ ออกๆ” หรือ “ติดๆ ดับๆ” ซึ่งตรงจุดนั้นการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาและก็จะจากไป เมื่อเราได้เข้าใจมากขึ้นแล้ว เราก็สามารถเข้าสู่และคงอยู่ในการทรงสถิตของพระเจ้าได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเคลื่อนไหวท่ามกลางเรา

ในยอห์น 4: 23 พระคริสต์ทรงสอนเราถึงสิ่งที่จะเป็นผู้นมัสการอย่างถูกต้อง พระองค์ตรัสว่า “แต่เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว และบัดนี้ก็ถึงแล้ว คือเมื่อผู้ที่นมัสการอย่างถูกต้อง จะนมัสการพระบิดาด้วยจิตวิญญาณและความจริง เพราะว่าพระบิดาทรงแสวงหาคนเช่นนั้นนมัสการพระองค์”

เราเห็นได้จากคำสอนนี้ของพระคริสต์ ซึ่งเป็นหนึ่งในหัวใจสำคัญในการนมัสการอย่างถูกต้องนั่นคือ การเรียนรู้ที่จะนมัสการด้วยจิตวิญญาณ ในตอนนี้ให้เรามาศึกษาถึงหัวใจสำคัญ 4 ประการ หรือสิ่งที่จะช่วยให้เรารู้จักนมัสการด้วยจิตวิญญาณ

หัวใจสำคัญ 4 ประการที่จะนำไปสู่การนมัสการด้วยจิตวิญญาณ

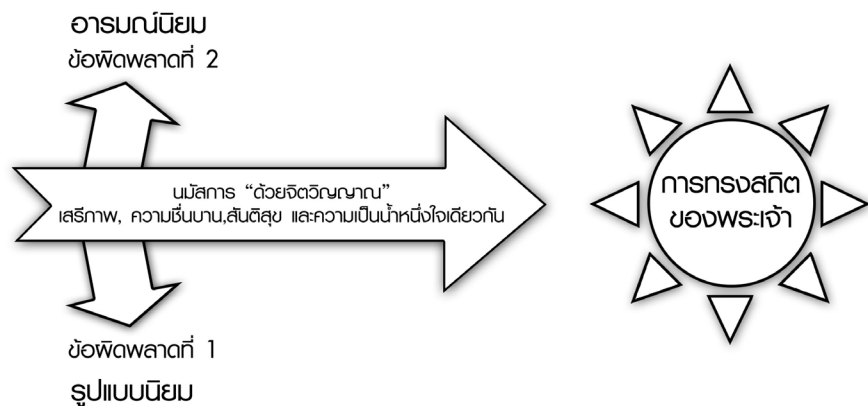
1. **เสรีภาพ** 2 โครินธ์ 3:17 ได้บอกเราว่า “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหน เสรีภาพก็มีอยู่ที่นั่น” ถ้าเรากำลังเข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้า เราจะมีเสรีภาพหรือมีจิตวิญญาณที่เป็นอิสระในการสรรเสริญและนมัสการ พระเจ้ามิได้ทรงประสงค์ให้เราเป็นจิตวิญญาณที่ถูกผูกมัดด้วยพันธนาการ เหมือนหัวใจถูกคุมขังอยู่ในคุก ให้เราเรียนรู้ที่จะมีจิตวิญญาณเป็นอิสระ เหมือนดังกษัตริย์ดาวิด ซึ่งสามารถเต้นรำต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าด้วยสุดกำลังที่มี

2. **ความชื่นบาน** ในสดุดี 16:11 “ต่อพระพักตร์พระองค์มีความชื่นบานอย่างเปี่ยมล้น” เมื่อเราเข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้า จิตวิญญาณที่มีภาระหนัก ความโศกเศร้าและการถอดถอนใจจะมลายหายไป¹ องค์พระเยซูเจ้าทรงเป็นแบบอย่างของผู้ที่มีความชื่นบานอย่างเต็มเปี่ยม จนศัตรูของพระองค์ กล่าวหาพระองค์ ในมัทธิว 11:19 ว่าเป็นพวกเมาเหล้าอ้วน

3. **สันติสุขของพระเจ้า** ในโคโลสี 3:15 บอกว่า “จงให้สันติสุขแห่งพระเจ้าครอบครองอยู่ในใจของท่านทั้งหลาย” คำว่า ครอบครอง มีความหมายว่า ซ้ำขาด หรือเป็นผู้ตัดสินหรือผู้ชี้ขาด กรรมการตัดสินจะยังคงนั่งอยู่ตรงเก้าอี้ที่การแข่งขันดำเนินไปอย่างถูกกติกา แต่หากมีการทำผิดกติกา กรรมการจะทำลายความสงบสุขด้วยการเป่านกหวีดหรือโบกธง เมื่อนั้นการแข่งขันจะหยุดลงและจะมีการอธิบายถึงการทำผิดกติกา ภายหลังจากที่ทุกอย่างเป็นไปอย่างถูกต้องแล้ว กรรมการจะคอยดูอย่างเจียมๆ อีกครั้ง ขณะที่การแข่งขันดำเนินต่อไป ในทำนองเดียวกันหากเรานมัสการและสรรเสริญอย่างไม่เหมาะสม สันติสุขของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ในใจเราจะถูกรบกวนคล้ายกับที่กรรมการเป่านกหวีด เราจำเป็นต้องค้นหาว่าเกิดข้อผิดพลาดอะไร โดยให้แก้ไขปัญหานั้นและเคลื่อนไปในพระวิญญาณบริสุทธิ์ต่อไป

4. **ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน** สดุดี 133:1-2 ได้บอกเราว่า พี่น้องเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเป็นเหมือนน้ำมันแห่งการเจิมที่ไหลลงมา หากทุกคนที่อยู่ในการนมัสการร่วมกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอย่างต่อเนื่อง สิ่งนี้จะสามารถเป็นตัวชีวิตอีกอย่างหนึ่งว่าการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังเคลื่อนอยู่

ถ้าเรามีหัวใจ 4 ประการของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานร่วมกันอย่างสมดุล เราจะพบว่าการนมัสการ “ด้วยจิตวิญญาณ” ของเราจะนำเราเข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้าในระดับลึกมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างไรก็ตามมีความไม่สมดุลและข้อผิดพลาด 2 ประการ ที่จะนำเราออกจากการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้เรียกว่า รูปแบบนิยม (การยึดถือรูปแบบเป็นใหญ่) และอารมณ์นิยม (การยึดถืออารมณ์เป็นใหญ่) ตามภาพดังต่อไปนี้จะช่วยเราให้เข้าใจถึงข้อผิดพลาด 2 ประการมากยิ่งขึ้น

ข้อผิดพลาดที่ 1 รูปแบบนิยม (การยึดถือรูปแบบเป็นใหญ่)

รูปแบบนิยม คือ การทำให้การสรรเสริญและนมัสการกลายเป็นแค่เพียงพิธีกรรม โดยยึดตามรูปแบบที่มนุษย์สร้างขึ้นมาตามที่เราได้เรียนรู้มา เมื่อเราไม่ได้ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์นำในการนมัสการ รูปแบบนิยมจะค่อยๆ แทรกซึมเข้าสู่การนมัสการ ถ้าดูจากภายนอกอาจดูเหมือนว่า การนมัสการนั้นเป็นไปอย่างถูกต้อง แต่ภายในหัวใจของคนเหล่านี้ห่างไกลจากการนมัสการที่แท้จริง พระเยซูทรงตรัสถึงเหตุการณ์ลักษณะนี้ ตอนที่พระองค์นำถ้อยคำมาจากอิสยาห์ว่า

“ประชาชนนี้เข้ามาใกล้เราด้วยปากของเขา และให้เกียรติเราด้วยริมฝีปากของเขา แต่ใจของเขาห่างไกลจากเรา เขานมัสการเราโดยหาประโยชน์มิได้ ด้วยเอาบทบัญญัติของ

มนุษย์มาอวดอ้างว่า เป็นพระดำรัสสอน” มัทธิว 15:8-9

รูปแบบนิยมถือเป็นความไม่สมดุลอย่างหนึ่ง ซึ่งมักพบในคริสตจักรเก่าแก่แบบประเพณีนิยม คริสตจักรเหล่านี้บางที่จะพิมพ์สื่อบัตรแจ้งรายการนมัสการทั้งหมดพร้อมกับบทเพลงชีวิตคริสเตียนที่จะนำมาร้อง มองอย่างง่าย ๆ ว่า สิ่งนี้เองได้จำกัดการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการนมัสการ การยึดถือรูปแบบก็ยังคงเป็นอันตรายต่อคริสตจักรที่เรียกว่า สปิริตฟิวด์ (Spirit-filled) คาริสมติก (Charismatic) หรือเพ็นเทคอส (Pentecostal) ด้วยเช่นกัน หลายครั้งที่คริสตจักรเหล่านี้มีนมัสการเหมือนเดิมเกือบทุกอาทิตย์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์มีโอกาสเคลื่อนไหวในวิถีทางใหม่ๆ แค่อเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

เราจะปกป้องตัวเองจากรูปแบบนิยมได้อย่างไร หลักในทางปฏิบัติต่างๆ อย่างหนึ่ง คือ โดยการพิจารณาถึงหัวใจสำคัญ 4 ประการที่กำลังทำงานร่วมกันทั้งหมดหรือไม่ นี่เป็นเพราะว่า รูปแบบนิยมจะเน้นหนักที่ความสำคัญของสันติสุขและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน แต่จะละเลยความสมดุลที่จำเป็นต้องมี คือ เสรีภาพและความชื่นชมยินดี หากปราศจากความสมดุลที่จำเป็นเหล่านี้ เราก็จะพบกับการนมัสการที่มีสันติสุขและเป็นไปตามลำดับขั้นตอนสามารถถดถอยลงแล้วนำไปสู่ประสบการณ์ที่น่าเบื่อและขาดชีวิตชีวา

ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ 9 ประการเพื่อหลีกเลี่ยงรูปแบบนิยม

1. ให้มีการเทศนาและสอนถึงเสรีภาพ ความชื่นบาน และการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งนี้จะช่วยเสริมสร้างให้ผู้คนหลุดออกจากรูปแบบและพิธีกรรมที่คอยกั้นขวางอยู่
2. ใช้ผู้นำนมัสการและนักดนตรีที่มีเสรีภาพและความชื่นบานในพระเจ้าอย่างชัดเจน คนที่แตกต่างกันก็จะมีคามพึงพอใจ หรือมีรูปแบบการนำนมัสการที่แตกต่างกันไป หากที่ประชุมนมัสการดูเป็นทางการมากเกินไป ให้เลือกที่มนนมัสการที่จะช่วยฟื้นฟู

ความสมดุลที่ถูกต้องด้วยความชื่นบานและเป็นอิสระให้เกิดขึ้น ให้เพิ่มแทมโบรีนเข้าไปกับบรรดาเครื่องดนตรีที่ใช้เล่น หรือใช้เครื่องดนตรีหลายชิ้นได้หากที่ประชุมมีขนาดใหญ่และมีผู้เล่นดนตรีที่มีทักษะเพียงพอ ในพระคัมภีร์มักมีการกล่าวถึงแทมโบรีนว่าสามารถช่วยทำให้การนบ้การเกิดความชื่นบานและมีชีวิตชีวา

ถึงแม้ว่าผู้นำนบ้การแต่ละคนมีรูปแบบการนบ้การในแบบฉบับของตัวเอง เพื่อให้การนบ้การเป็นไปอย่างลื่นไหล แต่มีรูปแบบทั่วไปอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้เรามีสติปัญญาในการเลือกผู้ที่ควรมานบ้การ เนื่องจากผู้ชายและผู้หญิงถูกสร้างขึ้นมาให้มีความสมดุลของลักษณะอุปนิสัยทางอารมณ์โดยทั่วไปแตกต่างกัน พวกเขาจึงมีแนวทางหรือบทบาทบางอย่างที่แตกต่างกันออกไปตามปกติในฐานะที่เป็นผู้นำนบ้การ ผู้ชายมีแนวโน้มที่จะมุ่งเน้นในเรื่องความสมเหตุสมผลมากกว่าผู้หญิง ในขณะที่ผู้หญิงจะมุ่งเน้นในเรื่องอารมณ์มากกว่าผู้ชาย เป็นผลทำให้ผู้ชายส่วนใหญ่มีแนวโน้มใช้วิธีการที่เป็นทางการในการนำนบ้การมากกว่าผู้หญิง ดังนั้นหากคุณรู้สึกว่าการนบ้การมีแนวโน้มที่เป็นทางการมากเกินไป การเลือกผู้นำนบ้การที่เป็นผู้หญิงอาจช่วยนำพาให้การนบ้การเข้าสู่อิสรภาพและความชื่นบานมากยิ่งขึ้นก็เป็นได้

3. อย่าใช้รูปแบบหรือสูตรเดิมๆ เป็นประจำในการนบ้การ เราทุกคนล้วนเรียนรู้ว่าอย่างน้อยที่สุด พระเจ้าทรงสามารถเคลื่อนไหวในการประชุมนบ้การในทางใดบ้างได้ เช่น ในการสรรเสริญด้วยความชื่นบาน การนบ้การด้วยความบริสุทธิ์ และในการเปิดเผยสำแดงให้สำนึกบาป แต่ยังมีอีกมากที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้เราเข้าสู่ประสบการณ์เหล่านั้นด้วย เราต้องเรียนรู้ที่จะไม่ดับพระวิญญาณ แต่มีที่ว่างให้พระองค์ทรงเคลื่อนไหว เป็นต้นว่า อาจมีช่วงเวลาที่เราไม่ประสงค์ให้เราจำกัดเวลาในการสรรเสริญนบ้การ ผมเคยอยู่ในการประชุมที่มีการร้องเพลงนบ้การติดต่อกันหลายชั่วโมง มีการเผยพระวจนะและของประทานฝ่ายวิญญาณเคลื่อนไหวอย่างเป็นอิสระหลังจากการเคลื่อนไหวของพระเจ้าสิ้นสุดลง นักเทศน์ได้ขึ้นไปบนธรรมาสน์ โดยที่ไม่ได้เทศนาตามที่เตรียมมา แต่ให้อิสรภาพปิดการประชุม

4. ให้ใช้เพลงเร็วและมีชีวิตชีวาในการสรรเสริญ นักดนตรีก็สามารถเล่นเพลงที่มีความชื่นบานก่อนที่การนบ้การจะเริ่มขึ้น สิ่งนี้จะช่วยเตรียมความพร้อมให้ทุกคนเริ่มต้นการนบ้การด้วยความชื่นบานในพระเจ้าที่เปี่ยมล้นออกมาจากใจของเขา

5. อย่าปล่อยให้การนบ้การยืดเยื้อและใช้เวลานานหรือช้าเกินไป หากว่ามีสิ่งผูกมัดหรือพันธนาการเกิดขึ้นภายในการนบ้การนั้น บางครั้งเรายังคงดำเนินการนบ้การต่อไปเรื่อยๆ เพื่อพยายามเข้าสู่การทะลุทะลวงฝ่ายวิญญาณ แต่การนบ้การกลับเหือดแห้งมากขึ้นเรื่อยๆ ขอให้ใช้สติปัญญาว่าเมื่อใดที่ควรส่งรายการให้ผู้นำคนต่อไป ซึ่งเขาอาจเป็นผู้ที่จะนำการทะลุทะลวงฝ่ายวิญญาณในรายการถัดไปของคริสตจักร

6. สอนเพลงใหม่ หากมีการร้องเพลงเดิมๆ อยู่ตลอด คนในที่ประชุมก็จะกลายเป็นเหมือนพองน้ำที่น้ำได้ถูกบีบออกไปจนหมด ให้มองหาเพลงใหม่ๆ ที่มีการเจิม และถ้อยคำที่สดใหม่

7. ผู้นำไม่ควรนำอย่างเป็นทางการจนมากเกินไป ให้มีรอยยิ้ม และมีปฏิสัมพันธ์กับที่ประชุม พระเจ้าปรารถนาให้คนของพระองค์มาอยู่ในการทรงสถิตและพบพระองค์ อย่างไรก็ตาม ทศนคติของเราเป็นสิ่งที่บอกกับที่ประชุมว่า เราสามารถเข้าถึงพระองค์ได้เป็นการส่วนตัว หรือพระองค์สมควรได้รับเกียรติผ่านการนบ้การตามธรรมเนียมปฏิบัติหรือพิธีกรรมเท่านั้น เราเป็นทูตของพระคริสต์ และหากที่ประชุมสามารถสื่อสารกับเราได้ นั่นก็จะเป็นการหนุนนำให้ที่ประชุมสื่อสารกับพระเจ้าได้เช่นเดียวกัน

8. ให้แนะนำที่ประชุมระหว่างการนบ้การ หากว่ามีสิ่งที่ผูกมัดอยู่ ความเฉื่อยชา หรือจิตใจที่เป็นทุกข์ หนุนใจให้เขาสรรเสริญพระเจ้า และรับทะลุทะลวงฝ่ายวิญญาณ

9. ผู้นำนบ้การหรือใครก็ตามที่อยู่บนเวทีควรเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อช่วยนำที่ประชุมให้เกิดความชื่นบานในพระเจ้า ที่ประชุมจะต้องมีความชื่นชมยินดีร่วมกัน บาง

ครึ่งอาจโห่ร้อง กระโดด ยกมือ ปรบมือ เดินรำ หรือแม้แต่เดินขบวน ซึ่งจะช่วยนำมาซึ่งชัยชนะ

ข้อผิดพลาดที่ 2 การแสดงออกแนวอารมณ์นิยม (การยึดถืออารมณ์เป็นใหญ่)

อารมณ์นิยม ถือเป็นความไม่สมดุล ซึ่งตรงกันข้ามกับรูปแบบนิยม เกิดขึ้นเมื่อจิตวิญญาณหรืออารมณ์ความรู้สึกฝ่ายเนื้อหาของเราแสดงออกมามากเกินไป การดิ้นรนหรือผลักดันตัวเองออกจากการทรงนำของพระวิญญาณ เราทุกคนรู้ว่า นักการเมืองและนักแสดงเรียนรู้ที่จะกระตุ้นผู้คนด้วยความสามารถตามธรรมชาติและพรสวรรค์ในแบบฉบับของพวกเขา แต่เราจำเป็นต้องมีความเข้าใจที่จำเริญขึ้น เพื่อแยกแยะว่า คริสเตียนก็สามารถทำแบบเดียวกันนี้ได้อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์เช่นกัน² การกระทำที่ทักท้อหรือรู้สึกเอาเองว่าถูกต้อง เป็นเหตุให้เกิดความวุ่นวายและความสับสนในการประชุมนมัสการ เนื่องจากว่าทุกคนไม่ได้เคลื่อนไปด้วยกันโดยพระวิญญาณตามแบบการกระทำที่ถูกต้องและมีวินัย³ ความไม่สมดุลเช่นนี้มักพบในคริสตจักรแบบคาริสมาติกและเพนเทคอส ซึ่งมักจะมีภาวะต้อหรือร้อนในพระเจ้า แต่เติบโตไม่สม่ำเสมอในเรื่องของสติปัญญาและความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง

เราสามารถแยกแยะอารมณ์นิยมได้ด้วยการใช้กฎ 4 ประการ การนมัสการที่มีอารมณ์มากเกินไป จะเน้นถึงความสำคัญของเสรีภาพและความชื่นบาน แต่จะละเลยความสมดุลที่จำเป็น คือ สันติสุข และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

ข้อแนะนำในทางปฏิบัติ 9 ประการ เพื่อหลีกเลี่ยงอารมณ์นิยม

1. หากการนมัสการขาดความสมดุลซึ่งนำไปสู่อารมณ์นิยม ก็ให้สอนเกี่ยวกับการนมัสการที่มีสันติสุข ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ความมีระเบียบ และความเคารพยำเกรง

2. ให้นักดนตรีเริ่มเล่นเพลงนมัสการ อาจจะมี 15 นาทีก่อนที่การประชุมนมัสการจะเริ่มขึ้น ซึ่งจะช่วยให้นักดนตรีเริ่มเคลื่อนไปในที่ประชุม และจะช่วยเตรียมหัวใจผู้คนที่กำลังเข้ามาและรอให้การนมัสการเริ่ม นักร้องก็สามารถช่วยเตรียมความพร้อมได้โดยการมาก่อนเวลานมัสการ และร่วมกันอธิษฐาน เมื่อนักดนตรีและนักร้องต่างรีบเข้ามาในที่ประชุมเพราะมาช้า บ่อยครั้งพวกเขาในวิญญานแห่งการเร่งรีบและไม่ได้เตรียมตัวเคลื่อนไปกับพระวิญญาณของพระเจ้าในเวลาที่พระองค์ปรารถนาที่จะเคลื่อนท่ามกลางการนมัสการนั้น

3. ให้ให้นักดนตรีที่มีสามารถเล่นดนตรีได้อย่างนุ่มนวลและไพเราะมากกว่ามาร่วมเล่น นักดนตรีบางคนพัฒนาทักษะทางดนตรีมาก่อนที่จะรับเชื่อ ซึ่งเขาเรียนรู้ที่จะกระตุ้นอารมณ์ผู้คนโดยการเล่นดนตรีอย่างหนักหน่วง และเล่นเสียงดังๆ แต่หากการประชุมนมัสการไม่มีความสมดุลโดยการแสดงออกทางอารมณ์ หรือใช้ความรู้สึกมากเกินไป จึงจำเป็นมากที่จะต้องเลือกนักดนตรีที่จะช่วยรื้อฟื้นให้เกิดความสมดุล โดยการเล่นดนตรีที่นุ่มนวลกว่า

อาจจะต้องพิจารณาเครื่องดนตรีที่ใช้ในการนมัสการซ้ำใหม่อีกครั้ง ในขณะที่เครื่องดนตรีหลายๆ ชิ้น (เช่น คีย์บอร์ด และกีตาร์) สามารถเล่นได้ในรูปแบบที่มีชีวิตชีวาและนุ่มนวล ขึ้นอยู่กับว่า เขาจะเล่นแบบไหน ซึ่งเครื่องดนตรีชิ้นอื่นๆ (เช่น กลอง และเบสไฟฟ้า) เน้นจังหวะที่หนักหน่วง และสามารถกระตุ้นที่ประชุมให้นมัสการตามเนื้อหนังแทนการทรงนำของพระวิญญาณได้อย่างง่ายดายตายมากกว่า

4. อย่าให้ไมโครโฟนและเครื่องดนตรีไฟฟ้าดังมากจนเกินไป หรือเกิดการรบกวนที่เครื่องขยายเสียง คนที่มีความเข้าใจเพียงเล็กน้อยมักจะคิดว่า หากมีเสียงที่ดังกว่า การเจิมก็จะมากกว่า นี่เป็นเพราะว่า ดนตรีเสียงดังๆ จะเคลื่อนและปลุกเร้าเนื้อหนัง แต่แค่เพราะว่ามีบางอย่างเกิดขึ้นในการนมัสการก็ไม่ได้รับรองว่าเป็นการเคลื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีเสรีภาพในองค์พระวิญญาณ แต่ก็มีเสรีภาพในเนื้อหนังเช่นกันซึ่งเราจำเป็นต้องไวในการที่จะหลีกเลี่ยง

5. ให้ระมัดระวังในช่วงที่ผู้นำนบัสการมาพูดและเชิญชวนระหว่างที่มีการร้องเพลง (ระหว่างเพลง) หากการนบัสการนั้นมีการแสดงออกทางอารมณ์ หรือใช้ความรู้สึกมากจนเกินไป หลายครั้งที่คนจะถูกดึงความสนใจไปจากการจดจ่อต่อพระเจ้า เพราะผู้นำนบัสการมักจะพูดและดึงความสนใจจากผู้คน ยิ่งกว่านั้นหากมีนบัสการหลายคนที่ใช้ไมโครโฟนหลายตัว แล้วทุกคนต่างก็พูดเชิญชวนและนำการนบัสการก็จะทำให้เกิดความสับสนขึ้นได้ในที่ประชุม การนบัสการที่ใช้เพลงต่อเนื่องกันตลอดโดยไม่หยุดหรือไม่ดึงความสนใจ มักจะช่วยให้ผู้นำนบัสการจดจ่อความสนใจไปที่พระเจ้า และเข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้าในระดับลึกมากขึ้นเรื่อยๆ

6. นักดนตรีก็ควรระมัดระวังที่จะไม่เบนความสนใจของผู้มานบัสการ นักดนตรีทางโลกมักจะชอบเล่นดนตรีเสียงดัง เล่นแบบฉับพลันหรือปรุงแต่งดนตรีให้ซับซ้อนขึ้นเพื่อดึงความสนใจของผู้คนมายังตัวเขาเองและพรสวรรค์ของเขา อย่างไรก็ตามนักดนตรีคริสเตียนควรจะอุทิศตัวเพื่อมุ่งที่จะนำความสนใจของผู้คนไปยังพระเจ้า

7. การนำผู้คนไปสู่ความเข้าใจฝ่ายวิญญาณอย่างลึกซึ้งและการเติบโต สิ่งนี้จะช่วยให้พวกเขาเป็นดังภาชนะใบใหญ่ ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเคลื่อนไหวด้วยฤทธิ์อำนาจอันใหญ่ยิ่งกว่าโดยปราศจากอารมณ์และความคิดของเขาเองที่ดึงทิศทางการนบัสการออกจากทรงสถิตของพระเจ้า พระเยซูได้ทรงตรัสในเรื่องนี้ในมัทธิว 11:7 ว่า ยอห์นบัพติศมาไม่ได้ดึงความสนใจของคนมาที่ตัวเขาเอง โดยเป็นเหมือนต้นอ้อที่ถูกลมพัดไหวเอน ยอห์นบัพติศมาเป็นผู้ที่มีความมั่นคง ซึ่งเป็นท่อนส่งอันบริสุทธิ์ของฤทธิ์อำนาจพระเจ้า คริสเตียนที่ไม่เติบโตบางครั้งเป็นเหมือนต้นอ้อที่ไหวเอน ในเวลาที่ลมของพระวิญญาณบริสุทธิ์เริ่มพัดมา หรือไม่พวกเขา ก็จะเป็นเหมือนพิวส์ที่มีการลัดวงจรเมื่อฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณมาเหนือขีดความสามารถของเขาคือจะรับได้ผลที่ได้รับคือ การเสียสมาธิหรือความสับสนในการนบัสการ

หลายปีที่ผ่านมามีผมและภรรยาจำกพี่น้องที่รักในพระคริสต์ท่านหนึ่ง เมื่อใดก็ตามที่เธอสัมผัสถึงการทรงสถิตของพระเจ้าอย่างแรง เธอมักจะเริ่มร้องเพลงด้วยเสียง

สูง เธอจะทำเสียงเหมือนกาน้ำที่ส่งเสียงหวีดร้องในขณะที่น้ำเริ่มเดือด เธอได้รับการสัมผัสอย่างแท้จริงจากพระวิญญาณของพระเจ้า แต่เธอไม่รู้วิธีการนำการเจิมนั้นเข้าไปสู่การแสดงออกตามแบบที่อยู่ในพระคัมภีร์และนำไปใช้ประโยชน์ที่มากยิ่งขึ้นไปกว่านั้น กาน้ำทำได้แค่เพียงนำพลังของไอน้ำให้กลายเป็นเสียงหวีดเท่านั้น คุณจำเป็นต้องมีเครื่องพลังงานไอน้ำ เพื่อที่จะสามารถใช้พลังของไอน้ำในทางที่มีประโยชน์มากขึ้น เมื่อผมและภรรยาได้อธิษฐานในเรื่องนี้ พระเจ้าได้สำแดงให้เราเห็นว่าพี่น้องท่านนี้มีการเจิมในการเผยพระวจนะ แม้ว่าเธอไม่เคยเรียนรู้ที่จะใช้การเจิมนั้นอย่างถูกต้องก็ตาม ภายหลังจากที่เราได้ให้คำปรึกษาแก่เธอ เธอก็เริ่มนำการเจิมนั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่การนบัสการ แทนที่จะทำให้ที่ประชุมเสียสมาธิ

8. ถ้าหากว่าบางคนรบกวนความสงบและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการนบัสการอย่างต่อเนื่อง ก็ควรให้คำแนะนำแก่เขาเป็นการส่วนตัว บางคนขาดความรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไปด้วยกันระหว่างการนบัสการ และด้วยความกระตือรือร้นที่ขาดความเข้าใจนั่นเอง เขาก็สามารถทำลายการนบัสการได้ แม้ในขณะที่พวกเขาพยายามที่จะพบพระเจ้าด้วยใจจริงก็ตาม

นอกจากนี้บางคนที่ชอบโอ้อวดอาจจะทำบางสิ่งบางอย่าง เพื่อดึงความสนใจคนมาที่ตัวเขา โดยอาจพยายามแสดงอาการที่ไม่ธรรมดา เพื่อแสดงให้คนรู้ว่าเขาเป็น “คนฝ่ายวิญญาณ” ขนาดไหน ถ้าใครก็ตามที่รบกวนการนบัสการอยู่เรื่อยๆ และไม่ได้เรียนรู้ในคำสั่งสอนและคำแนะนำเบื้องต้นของศิษยาภิบาลและผู้นำ คนนั้นจำเป็นต้องเข้ารับคำปรึกษา โดยรับคำแนะนำเป็นการส่วนตัวก่อน เหมือนอย่างพระเยซูวางร่างขั้นตอนที่นำไปสู่การจัดการปัญหาในมัทธิว 18: 15-17 แต่หากเขายังไม่เชื่อฟังและไม่ยอมรับคำแนะนำของผู้นำคริสตจักร ก็เป็นไปได้อีกว่ากรณีนี้จำเป็นต้องจัดการขั้นต่อไป

9. หากความสับสนวุ่นวายหรือสิ่งผิดปกติเข้ามารบกวนจิตวิญญาณของคุณ ในที่ประชุมนบัสการนั้นอาจมีวิญญาณชั่ว เราจำเป็นต้องสังเกตให้ออกและทำการผูกมัดในที่ประชุม ตามที่ 1 โครินธ์ 14:33 ได้ประกาศว่า “เพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่พระเจ้า

แห่งการวุ่นวาย แต่ทรงเป็นพระเจ้าแห่งสันติสุข” แต่สิ่งที่ตรงกันข้ามกับความจริง คือ วิญญาณชั่วมักพยายามนำความวุ่นวายมาทำให้คนของพระองค์พ่ายแพ้ บางครั้งดูเหมือนว่าการนมัสการไม่ได้เคลื่อนไปด้วยดี นักดนตรีอาจเล่นผิดคอร์ด หรือนักร้องก็ไม่น่าเป็นหน้าหนึ่งใจเดียวกัน บางทีอุปกรณ์ไฟฟ้าอาจทำงานได้ไม่ดี หรือคนในที่ประชุมไม่ได้เคลื่อนไปกับทีมนมัสการ หลายครั้งสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเนื่องจากเหตุผลตามธรรมชาติ เช่น ขาดการฝึกซ้อมดนตรี แต่ก็มีช่วงเวลาอื่นๆ อีกที่วิญญาณชั่วมีอิทธิพลเหนือสถานการณ์ตามธรรมชาติเหล่านั้น โดยพยายามนำความวุ่นวาย และความพ่ายแพ้มาสู่การประชุมนมัสการ

บางครั้งศัตรูก็ยังพยายามตอบโต้และรบกวนการนมัสการโดยการเคลื่อนไหวคนในที่ประชุม เพื่อก่อความวุ่นวาย หรือแสดงการอวดอ้างของประธาน ในกิจการ 16:16-18 ได้บอกว่า ผู้หญิงคนหนึ่งที่ถูกผีหมอบดูเข้าสิงได้ติดตามคณะประกาศของเปาโล เธอร้องว่า “คนเหล่านี้เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้สูงสุด มากล่าวประกาศทางรอดแก่เราทั้งหลาย” ผู้นำคริสตจักรจำนวนมากต้องการมีสมาชิกที่เผยพระวจนะต่างๆว่า ผู้นำคริสตจักรเป็นผู้รับใช้ที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่ผู้คนควรติดตาม แต่ท่านอาจารย์เปาโลสังเกตเห็นและรู้ว่า ที่มาของคำเผยพระวจนะเหล่านั้นมาจากวิญญาณชั่ว แล้วเขาก็ขับไล่วิญญาณชั่วออกจากหญิงนั้นในพระนามพระเยซูคริสต์ เราจำเป็นต้องสังเกตให้ออกเพื่อที่เราจะยอมให้ของประธานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ถูกต้องเคลื่อนไหวในที่ประชุมนมัสการ แต่เราจะไม่ยินยอมให้ศัตรูเข้าแทรกซึม และนำที่ประชุมนมัสการอย่างผิดๆ

จากกิจการบทที่ 16 เห็นได้ชัดว่าผู้หญิงคนนี้ไม่ได้เป็นคริสเตียน ในพระคัมภีร์ได้แสดงให้เห็นว่า แม้แต่ผู้เชื่อพระเจาก็สามารถถูกทำให้หลงโดยไม่รู้ตัวได้เนื่องจากเล่ห์กลของศัตรู เราเห็นตัวอย่างนี้ได้ในงานรับใช้ของอาจารย์เปาโล ไม่นานหลังจากท่านได้รับการเฉลียวใจจากพระเจ้าให้ประกาศว่า พระเยซูเป็นพระคริสต์ ในมัทธิว 16:22 เปโตรกล่าวแก่พระเยซูว่า พระองค์ไม่ควรถูกตรึงที่กางเขน แต่พระเยซูทรงสังเกตออกว่า เปโตรถูกมารซาตานใช้โดยไม่รู้ตัว และพระองค์พระองค์ตอบว่า “อ้ายซาตานจงไปให้พ้น!” หากสิ่งนี้เกิดขึ้นกับผู้นำสาวกของพระคริสต์ได้ แล้วใครในพวกเราจะกล่าวอ้างว่าเราอยู่ใน “ฝ่ายวิญญาณ” จนศัตรูหลอกเราไม่ได้ เรายังจำเป็นที่จะต้องเจริญเติบโตขึ้นและมี

ความสามารถในการวินิจฉัยฝ่ายวิญญาณได้ ซึ่งจะช่วยให้เรานำพาที่ประชุมออกจากการโจมตีของศัตรูได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเข้าสู่การทรงสถิตอันมหัศจรรย์ของพระเจ้า

การนมัสการ “ด้วยจิตวิญญาณ”

เสรีภาพ ความชื่นบาน สันติสุข และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันทั้งหมดนี้ล้วนเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการนมัสการฝ่ายวิญญาณ หากเราไม่มีองค์ประกอบทั้งหมดนี้มาทำงานร่วมกันอย่างกลมกลืน เมื่อนั้นเราจะดำเนินไปในทิศทางที่ผิด โดยเข้าไปสู่รูปแบบนิยม และนมัสการขาดชีวิตชีวา หรือเข้าไปสู่อารมณ์นิยม ที่ซึ่งการนมัสการกลับกลายเป็นความวุ่นวาย หรือเป็นเพียงแค่ความตื่นเต้น ตามที่เราเรียนรู้ว่า หัวใจสำคัญของการสรรเสริญและนมัสการ คือ การนมัสการด้วยจิตวิญญาณ เราสามารถเป็นผู้นมัสการอย่างถูกต้องที่พระบิดาแสวงหา และเป็นผู้ที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัยได้ เมื่อเราเข้ามาสู่ประสบการณ์ที่ใหญ่ยิ่งในการทรงสถิตอันรุ่งโรจน์ของพระองค์

บทที่ 5

การนมัสการด้วยความจริง

พระเยซูคริสต์ในยอห์น 4: 24 ว่า “พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ และผู้ที่นมัสการพระองค์ต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง” ในบทที่แล้วเราเริ่มศึกษาถึงความหมายที่พระองค์ตรัสว่า ผู้นมัสการอย่างถูกต้องจะนมัสการพระบิดาด้วยจิตวิญญาณ ดังนั้นเราจะพิจารณากันต่อไปในส่วนที่ 2 ซึ่งได้ทรงสอนด้วยว่าเราต้องนมัสการด้วยความจริง โดยเนื้อหาที่เราจะศึกษาในบทนี้ประกอบด้วยพื้นฐาน 2 อย่างที่ต้องอยู่ในความจริง คือ ผู้นมัสการ และการนมัสการ

ผู้นมัสการอย่างถูกต้อง

การที่จะเป็นผู้นมัสการที่ถูกต้องได้นั้น อันดับแรกคุณจะต้องเป็นผู้เชื่อที่ได้รับ ความรอด เนื่องจากชาวสะมาเรียไม่เข้าใจถึงการนมัสการอย่างถูกต้อง ด้วยเหตุนี้เอง พระเยซูจึงทรงตรัสกับหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำ ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมความ รอดมีไว้สำหรับชาวยิว ส่วนผู้นับถือศาสนาอื่นๆ จึงพยายามนมัสการด้วยวิธีการต่างๆ แต่ผู้นมัสการอย่างถูกต้องจำเป็นต้องรับเอาพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งเป็นความจริงเสียก่อน¹ นี่เป็นขั้นตอนแรกในการมาหาพระบิดาเพื่อนมัสการพระองค์

นอกจากนี้สำหรับคนที่จะเป็นผู้นมัสการอย่างถูกต้อง เขาหรือเธอจะต้อง ดำเนินอยู่ในวิถีแห่งความจริงด้วยเช่นกัน² เพียงแค่ประสบการณ์ความรอดในอดีตที่ ผ่านมาของเรานั้นยังไม่เพียงพอ นอกเสียจากว่าในปัจจุบันเรามุ่งดำเนินชีวิตในความ สว่างแห่งความจริงของพระองค์³ สิ่งนี้ได้กำหนดคุณสมบัติของเราที่พระเจ้าทรงยอมรับ เพื่อเข้าสู่การทรงสถิตของพระองค์ และเป็นการถวายการนมัสการอย่างถูกต้องแก่ พระองค์

ดาวิดแสดงให้เห็นถึงจุดสำคัญของการนมัสการ ในตอนที่เขาเขียนไว้ในสดุดี 40:6-8

“เครื่องสัตวบูชาและเครื่องบูชาพระองค์ไม่ทรงประสงค์ พระองค์ทรงเบิกหูของข้า พระองค์ เครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาป พระองค์มิได้ทรงเรียกร้องแล้วข้าพระองค์ ทูลว่า ‘ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว พระเจ้าข้า ในหนังสือม้วนก็มีเขียนเรื่องข้าพระองค์ ข้า แต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ปิติยินดีที่กระทำตามน้ำพระทัยพระองค์ พระ ราชนิบัญญัติของพระองค์อยู่ในจิตใจของข้าพระองค์’ ”

การนมัสการสูงสุดที่เราสามารถถวายแด่พระองค์ คือ หัวใจและชีวิตแห่งความ เชื่อฟัง ซึ่งยินดีที่จะเชื่อฟังพระประสงค์ของพระเจ้า หากปราศจากสิ่งนี้แล้วดนตรีและ การร้องเพลงของเราจะเป็นเพียงเสียงที่ว่างเปล่าสำหรับพระเจ้า⁴ แต่ด้วยสิ่งนี้เองเรา จะสามารถเป็นผู้นมัสการอย่างถูกต้อง ที่ถวายการกระทำทุกอย่างตลอดชีวิตให้เป็นการ นมัสการแด่พระเจ้าของเรา

การนมัสการอย่างถูกต้อง

ในขณะที่เราเองต้องดำเนินชีวิตให้มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเป็นผู้นมัสการ อย่างถูกต้อง พระเจ้ายังทรงตรัสด้วยว่า การนมัสการของเราต้องอยู่ในความจริง ใน ยอห์น 17: 17 พระเยซูคริสต์ว่า “พระวจนะของพระองค์เป็นความจริง” ตามที่ได้กล่าว ไว้ในบทที่แล้ว สิ่งนี้เองหมายความว่า การนมัสการของเราก็จะต้องเป็นไปตามความจริง ตามพระวจนะของพระเจ้า

พระคัมภีร์ได้ให้แนวทางมากมายที่เป็นหัวใจสำคัญสู่การนมัสการที่สมดุลง โดย แสดงออกผ่านการร้องเพลงและดนตรีอย่างถูกต้อง ในตอนต่อไปของบทนี้เราจะศึกษา ถึงข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจที่จะนำไปสู่การนมัสการด้วยความจริง

หัวใจสำคัญข้อที่ 1 แนวทางแห่งการสรรเสริญและนมัสการ 9 ประการ

ตามที่เราได้เห็นแล้วว่าดาวิดเป็นบุรุษที่ทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า ผู้ซึ่งร้องพันใจ ให้มีการใช้ดนตรีและการร้องเพลงนมัสการพระเจ้า แนวทางทั้งหมด 9 ประการเหล่านี้ ดา

วิดและคนอิสราเอลได้เรียนรู้ถึงวิธีการแสดงออกในการสรรเสริญและนมัสการ แนวทางตามพระคัมภีร์เดียวกันเหล่านี้ได้สอนเราถึงวิธีการที่จะทำให้เรานมัสการด้วยความจริง

นมัสการด้วยเสียง	นมัสการด้วยมือ	นมัสการด้วยร่างกาย
1. การขอบพระคุณ สดด. 100:4, 69:30 1 พศด. 16:4	4. การเต้นดนตรี สดด.150:3-5, 149:3 1 พศด. 16:4 - 6	7. การเต้นรำและ การกระโดด 2 ซมอ. 6:14, 16 สดด.149:3
2. การร้องเพลง สดด. 147:1, คส.3:16	5. การยกมือ สดด.134:2, 63:4	8. การก้มกราบและการคุกเข่า สดด.95:6, ปฐก.24:52
3. การโห่ร้อง สดด. 32:11, 47:1 & 5	6. การปรบมือ สดด.47:1, 98:8	9. การยืน สดด.134:1, 135:1-2

การใช้เสียง

จากตารางแถวแรกแสดงให้เห็นว่าเราสามารถใช้นเสียงได้ 3 แบบ คือ การขอบพระคุณ จะกระทำเมื่อเรากล่าวคำที่รู้สึกซาบซึ้งใจ ซึ่งเมื่อเทียบกับการร้องเพลง เราต้องใช้ความสามารถทางดนตรีมาร่วมประกอบกับเพลง และการโห่ร้องเป็นอีกวิธีการหนึ่ง ซึ่งเราสามารถยกเสียงของเราขึ้นอย่างมีพลัง

พระคัมภีร์ได้กล่าวว่า จงโห่ร้องถวายพระเจ้าด้วยเสียงชื่นบานในสดุดี 47:1 ถือเป็นสิ่งที่มีความหมาย หากศึกษาความหมายและการใช้ถ้อยคำนี้อย่างครบถ้วน ในภาษาฮีบรูใช้คำว่า “รูอา” (ruwa) ซึ่งมีความหมายว่า ทำให้หูแตก โห่ร้อง เป่าแตร ส่งเสียงชื่นบาน ชัยชนะ รากศัพท์ที่ใช้อีกคำคือ “เทรูอา” (teruwah) หมายความว่า เสียงกัมปนาท หรือเสียงสัญญาณสงคราม ส่วนใหญ่คำเหล่านี้มักใช้ในพระคัมภีร์ เพื่ออธิบายการโห่ร้องในยามสงคราม นี่เป็นการโห่ร้องแห่งชัยชนะ เมื่อโยชูวาและชนชาติอิสราเอลประกาศข่าวรื่องที่เมืองเยรีโคก่อนที่จะกำแพงจะพังทลายลง

การประกาศโห่ร้องด้วยชัยชนะที่เป็นส่วนของการสรรเสริญ คือ การประกาศ

ความเชื่อ การโห่ร้องแห่งชัยชนะด้วยความชื่นบาน สามารถปลดปล่อยการเจ็บได้ ในสดุดี 47: 5 ได้บอกเราว่า “พระเยโฮวาห์เสด็จขึ้นด้วยเสียงโห่ร้อง (เทรูอา)” เมื่อพระเจ้าทรงเสด็จขึ้นสนองตอบการประกาศความเชื่อด้วยชัยชนะ ตัวอย่างหนึ่งที่เราเห็น คือ เมื่อกษัตริย์อัสซีเรียผู้เดินในทางของพระเจ้ารู้ว่าพระองค์จะรบกับกองทัพที่มีจำนวนมากกว่ากองทัพของพระองค์ถึงสองเท่า ก่อนการต่อสู้จะเริ่มขึ้น ในพระคัมภีร์ได้บอกเราว่า

“แล้วคนของยูดาห์ก็ตะเบ็งเสียงร้องทำนองศึกและเมื่อคนยูดาห์ตะโกน(รูอา) อยู่มาพระเจ้าทรงให้เยโรโบอัมและอิสราเอลทั้งปวงพ่ายแพ้ไปต่ออัสซีเรียและยูดาห์” 2 พงศาวดาร 13:15

การโห่ร้องด้วยชัยชนะใช้ได้ไม่ว่าในสงครามฝ่ายวิญญาณขณะที่เราอยู่ในการนมัสการ ตัวอย่างเห็นได้จากที่ดาวิดเขียนไว้

“และบัดนี้ศีรษะของข้าพเจ้าจะเข้ตขึ้นเหนือศัตรูของข้าพเจ้าที่อยู่รอบข้าง ฉะนั้นข้าพเจ้าจะถวายเครื่องสัตวบูชาแห่งการโห่ร้อง (เทรูอา) ในพลับพลาของพระองค์...” สดุดี 27:6

เมื่อเราศึกษาในสดุดีเราได้เห็นถึงวิธีการที่ดาวิดเรียนรู้ที่จะรับชัยชนะเหนือศัตรู โดยความเชื่อก่อนที่เขาจะออกไปรบ เมื่อเขาแสวงหาพระเจ้าในพลับพลาโดยการโห่ร้องด้วยชัยชนะ เขารู้ว่าศัตรูจะพ่ายกลับไป

บางครั้งในช่วงเวลานมัสการ การสรรเสริญอาจขาดความชื่นบานและความเชื่อ แต่เมื่อบางคนที่มีชัยชนะเกิดขึ้นในใจ ร้องตะโกนว่า “ฮาเลลูยา” หรือ “สรรเสริญพระเจ้า” จะช่วยปลดปล่อยการเจ็บอันสดใหม่มาสู่ที่ประชุม ปลุกกระตุ้นคนผู้หลักไหลให้ตื่นฝ่ายวิญญาณ ซึ่งไม่ได้หมายความว่าเราต้องโห่ร้องตลอดเวลา เพราะนั่นจะเป็นการรบกวนที่ประชุม และดึงความสนใจของที่ประชุมมาซึ่งคนที่ส่งเสียงดังรบกวนในทุกรูปแบบ แต่การโห่ร้องแห่งชัยชนะด้วยความชื่นบานที่ปลดปล่อยในเวลาที่เหมาะสม

จะช่วยยกการสรรเสริญไปในระดับที่สูงขึ้นอีก ในบางโอกาสผู้นำนمایشการสามารถจะนำที่ประชุมทั้งหมดประกาศให้ร้องด้วยชัยชนะร่วมกัน

ผมได้เห็นพลังฝ่ายวิญญาณแห่งการให้ร้องด้วยชัยชนะในการประชุมอธิษฐาน และการนمایشการหลายๆแห่ง ครั้งหนึ่งเมื่อโรงเรียนพระคัมภีร์ของเราได้กำลังเจรจาทอรอง เพื่อขอเช่าตึกขนาดใหญ่แห่งหนึ่งเป็นเวลานานนับปี ซึ่งไม่มีที่ท่าว่าจะสำเร็จเลย เจ้าของตึกเสนอราคาค่าเช่าเกือบสองเท่าของราคาที่เราสามารถจ่ายได้ แต่เรายังคงเจรจาทอรองต่อไป เพราะพระเจ้าทรงสำแดงให้เราเห็นอย่างชัดเจนแล้วว่าสถานที่นั้นเป็นของเรา เมื่อเจ้าของไม่ลดราคาตามที่เราร้องขอ ในที่สุดเรารู้สึกว่า เราควรเริ่มต่อสู้ อย่างเอาจริงเอาจังในสงครามฝ่ายวิญญาณ การนمایشการที่โรงเรียนพระคัมภีร์ครั้งต่อมาเราได้ตะโกนให้ร้องด้วยชัยชนะครั้งแล้วครั้งเล่า เพื่อที่จะได้สถานที่นั้น และเหมือนอย่างที่เราคริสตตร์ทรงตรัสในมัทธิว 11:12 ว่า ผู้ที่ใจร้อนรนก็เป็นผู้ที่จึงอาณาจักรเขาไว้ได้ ซึ่งด้วยการให้ร้องด้วยชัยชนะอย่างร้อนรน เราเห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่น่าเชื่อ วันต่อมาผู้จัดการธุรกิจอาหาริมทรพณ์นั้นเรียกเราไปคุย แล้วบอกว่าเจ้าของตึกตัดสินใจมอบอำนาจให้แก่ทนายความของเธอในการเจรจาทอรองเรื่องตึก และที่ผมประหลาดใจคือ เมื่อผมได้คุยกับทนายของเธอแล้ว เขาลดราคาเช่าลงอย่างมากมาย ซึ่งต่ำกว่าราคาที่เราได้เสนอไปก่อนหน้านี้

การใช้มือ

จากตารางในแถวที่ 2 (แนวตั้ง) แสดงให้เราเห็นถึงการใช้มือ 3 แบบ แบบแรก คือ การเล่นดนตรี เราจะใช้มือมากที่สุดในเวลาที่เล่นดนตรี จริงๆแล้วในภาษาฮีบรู คำว่า การเล่นดนตรี หมายความว่า ดีดเครื่องสาย ในสดุดี 33: 3 แนะนำเราว่า ให้สามารถ “ดีดเครื่องสายอย่างคล่องแคล่ว” ซึ่งเราต้องพัฒนาการใช้ทักษะฝีมือของเรา

การใช้มืออีกแบบในการสรรเสริญและนمایشการ คือ การยกมือขึ้น มีเหตุผลมากมายว่าทำไมจึงให้ผู้คนยกมือในระหว่างการทำกิจกรรมปกติต่างๆ ไป จากเหตุผลเหล่านี้ก็มีเหตุผลหนึ่ง คือ เป็นสิ่งที่เสริมกันฝ่ายวิญญาณ

ตัวอย่างเช่น ทั่วโลกยอมรับกันว่า การยกมือขึ้นเป็นสัญลักษณ์ของการยอม

จำนน ในทำนองเดียวกันเมื่อเรานمایشการ เราต้องการที่ยอมจำนนต่อพระเจ้า และการแสดงออกที่เหมาะสมคือการยกมือของเราขึ้น

เราพิจารณาได้จากเวลาที่มีการตรวจสอบคนก่อนขึ้นเครื่องบินหรือเข้าคุก พนักงานรักษาความปลอดภัยจะบอกให้พวกเขายกมือขึ้นแล้วเขาจะตรวจสอบ หากพบว่าพวกเขาพยายามปกปิดของต้องห้ามบางอย่าง ในทำนองเดียวกันเมื่ออ่านใน 1 ทิโมธี 2: 8 บอกว่า “ยกมืออันบริสุทธิ์ปราศจากโทโสและการเถียงกัน” จากวิธีการที่เราแสดงออก เราสามารถเชิญให้พระเจ้าทรงเข้ามาตรวจสอบเราได้ ดาวิดได้แสดงออกถึงทัศนคติเช่นนี้เมื่อเขากล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงค้นดูข้าพระองค์ และทรงทราบจิตใจของข้าพระองค์... และทอดพระเนตรว่ามีทางชั่วใดๆในข้าพระองค์หรือไม่...” ในสดุดี 139:23-24

จุดประสงค์อีกอย่างหนึ่งของการยกมือ คือ เมื่อใครก็ตามต้องการที่จะกล่าวแถลงการณ์ที่สำคัญหรือกล่าวคำปฏิญาณ ผู้พูดอาจยกมือของตน และโบกมือให้สัญญาณกับผู้คนว่าให้อยู่ในความเงียบสงบหรือทำให้คนเหล่านั้นสนใจฟัง⁵ ผู้พูดก็อาจจะยกมือของตนขึ้น เพื่อยืนยันความจริงที่เขาได้ปฏิญาณ⁶ เราอาจจะต้องการทำคล้ายๆกัน ด้วยการยกมือของเราขึ้นเพื่อยืนยันอย่างจริงจังถึงสิ่งที่เรากำลังร้องต่อพระองค์

วิธีการแบบที่ 3 เราสามารถใช้มือของเราในการปรบมือ เช่นเดียวกับการเล่นดนตรีและการยกมือขึ้น

เมื่อเราปรบมือไปตามจังหวะของเพลง เราก็กำลังใช้มือของเราให้เป็นเหมือนเครื่องดนตรี การใช้มือในอีกทางหนึ่ง คือ ที่ประชุมจะปรบมือเพื่อแสดงออกในการสรรเสริญพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า เช่นเดียวกันกับผู้ฟังจะปรบมือให้กับผู้ที่เขานิยมชมชอบ⁷

การใช้ร่างกาย

จากตารางในแถวที่ 3 (แนวตั้ง) บอกถึงการแสดงออกด้วยร่างกาย 3 แบบ แบบแรก คือ การเต้นและกระโดด เราเข้าใจอยู่แล้วว่าเวลาที่แสดงออกแบบนี้เป็นการแสดงปิติยินดีอย่างมากมาย เมื่อความตื่นเต้นภายในหยุดอยู่กับที่ต่อไปไม่ได้แล้ว ก็พร้อมที่จะแสดงออกทางร่างกายด้วยการเต้นและกระโดดได้ทันที

ผมยังคงจำสิ่งที่ลูกๆ ของผมมักจะทำเสมอ ในเวลาที่ผมกลับมาบ้านตอนเย็น หรือหลังจากที่กลับมาจากทำงานรับใช้หลายๆ วัน เมื่อผมจะเปิดประตูรั้วเข้ามาในบ้าน ผมจะตะโกนเรียกคนในบ้าน ทันทีที่ลูกๆ ได้ยินเสียงของผม พวกเขาจะวิ่งออกมาจากบ้าน แล้วส่งเสียงร้องตื่นเต็นว่า “พ่อกลับมาบ้านแล้ว” พร้อมกับเต้นและกระโดดไปรอบๆ ผมเห็นพวกเขาดีใจเวลาที่ผมกลับมา เป็นสิ่งที่มาเติมหัวใจของผมให้มีความรู้สึก สุขใจเสมอ และผมก็ไม่รอช้าที่จะอุ้มพวกเขามากอดไว้ และแสดงความรักแก่พวกเขา ในทำนองเดียวกันเราควรมีหัวใจที่คาดหวังว่าจะรอคอยพระบิดาในสวรรค์มาพบกับเรา เมื่อเราสัมผัสถึงเวลาที่พระองค์ทรงเยี่ยมเยียน เราจะไม่นั่งตื้นตันดีใจเหมือนกันกับเด็กที่เต้นและกระโดดอย่างนั้นหรือ

พระคำที่เกี่ยวกับการเต้นและกระโดดจะทำให้เราได้เรียนรู้มากขึ้น ในสดุดี 149:3 คำภาษาฮีบรูที่ใช้สำหรับการเต้น คือ มาโควล์ (machowl) หมายความว่า เต้น โดยการหมุนเป็นวงกลม และใน 1 พงศาวดาร 15:29 คำที่ใช้สำหรับการเต้น คือ ราแควด (raqad) หมายความว่า ตีตัวไปรอบๆ เต้นรำ กระโดด โลดเต้น หรือกระโดดข้าม

คำเหล่านี้ในพระคัมภีร์แสดงให้เห็นถึงวิธีการแสดงออกด้วยความรื่นเริง ยินดีในการเต้นและกระโดดมากมาย แต่ก็ควรใช้สติปัญญาในการสังเกตด้วยว่ารูปแบบ การเต้นใดที่ในพระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวถึงหรือสนับสนุน ซึ่งแน่นอนว่าไม่มีการส่ายสะโพก หรือเคลื่อนไหวร่างกายที่กระตุ้นความรู้สึกทางเพศ เหมือนกับที่การเต้นสมัยใหม่มุ่งเน้น รูปแบบการเต้นเข้ายวนใจเหล่านี้สามารถดึงดูดความสนใจมายังร่างกายผู้เต้น และก่อให้เกิดความใคร่

การประชุมศิษยาภิบาลที่ผมเข้าร่วมเมื่อหลายปีที่แล้วแสดงให้เห็นภาพในเรื่องนี้ มีศิษยาภิบาลประมาณ 300 คนเข้าร่วมการประชุม ประมาณ 95 เปอร์เซ็นต์เป็นผู้ชาย ผู้นำนบัสการของการประชุมเป็นผู้หญิงที่ดูดีมีเสน่ห์ทั้งคู่ การนบัสการเป็นไปด้วยดี จนกระทั่งพวกเธอร้องเพลง “พระเจ้าไม่ตาย พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่” เมื่อเธอเริ่มร้องเพลงนี้ตรงเนื้อเพลงที่บอกว่า “พวกเราสัมผัสพระองค์ได้จากศิรัษะ” แล้วพวกเธอก็ชี้ที่ศิรัษะ จากนั้นพอพวกเธอร้องว่า “พวกเราสัมผัสพระองค์ได้จากไหล่” แล้วพวกเธอก็ขยับหัวไหล่ และพอพวกเธอร้องว่า “พวกเราสัมผัสพระองค์ได้จากสะโพก” แล้วพวกเธอก็เริ่มชี้ที่สะโพกและส่ายสะโพกไปมา สิ่งปลอมปนที่พวกเธอแสดงออกให้

เห็น ทำให้ศิษยาภิบาลส่วนใหญ่จำเป็นต้องหลบตาลง หรือมองไปทางอื่นถ้าพวกเขาปรารถนาที่จะรักษาความคิดฝ่ายวิญญาณไว้

ผู้นำคริสตจักรควรระมัดระวังในการสังเกต หากมีบางคนกำลังเดินในแบบของโลกอย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ให้หนุนใจพวกเขาไปในทางที่บริสุทธิ์ยิ่งขึ้น แต่ยิ่งไปกว่านั้นผู้นำคริสตจักรควรระมัดระวังในการสังเกต หากบางคนเดินด้วยแรงจูงใจที่ไม่บริสุทธิ์ในคริสตจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อไปอยู่ด้านหน้าที่ประชุมตรงจุดที่นักเต้นอยู่ก็ยิ่งสะดวกมากขึ้น ผมจำได้ว่ามีคริสตจักรขนาดใหญ่แห่งหนึ่งมีวัยรุ่นผู้หญิงเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะออกมาเต้นข้างหน้าเองตามปกติในช่วงเพลงนบัสการ สิ่งที่ผมได้รับรู้ในการไปเยี่ยมเยียนครั้งนั้น คือ มีบางคนไม่ได้นบัสการพระเจ้าอย่างบริสุทธิ์ใจ ที่พวกเธอออกไปเต้นข้างหน้าก็เพื่อแข่งกันดึงดูดความสนใจจากบรรดาวัยรุ่นชายให้ได้ ถึงแม้ว่าพวกเธอไม่ได้เอื่อยอะไร ออกมาก็ตาม แต่สิ่งที่เห็น พวกเธอกำลังบอกว่า “แต่งงานกับฉันเถอะ”

การแสดงออกอีกแบบหนึ่งในการนบัสการ คือ การก้มกราบ และคุกเข่าต่อพระพักตร์พระเจ้า เป็นคำหลักที่ใช้สำหรับการนบัสการในพระคัมภีร์ ซึ่งทั้งสองคำมีความหมายว่า หมอบกราบ หรือก้มกราบด้วยความเคารพยำเกรง ซึ่งเป็นการแสดงความถ่อมใจของเราจากภายนอก และสามารถแสดงออกเพื่อนบัสการพระเจ้าจากภายใน

บางครั้งที่มีการร้องเพลงเกี่ยวกับการก้มกราบลง และคุกเข่าต่อพระพักตร์พระเจ้า แต่หลายครั้งที่ประชุมมักจะไม่ทำ เมื่อเราร้องเพลงที่เกี่ยวกับการแสดงออกของการนบัสการและสรรเสริญที่อยู่ในพระคัมภีร์ เป็นสิ่งดีหากหนุนใจให้ที่ประชุมเป็น “ผู้ปฏิบัติตามพระวจนะ” และไม่เป็นแต่เพียงผู้ฟัง ในยากอบ 1:22 ผู้นำเพลงและผู้นำทุกคนที่อยู่เบื้องหน้าคริสตจักรควรจะทำตามคำสอนเหล่านี้ สิ่งนี้จะทำให้พวกเขาเป็นตัวอย่างที่ดี เพื่อช่วยให้ที่ประชุมที่เหลือเข้าสู่การสรรเสริญและนบัสการด้วยการแสดงออกอย่างเต็มที่มากขึ้น

วิธีการแสดงออกอย่าง 3 ในการสรรเสริญนบัสการผ่านการใช้ร่างกาย คือ การยืน ซึ่งเป็นการแสดงความเคารพต่อผู้อื่น ทหารยืนตรงอย่างตั้งใจเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้บังคับบัญชาระดับสูง และตามธรรมเนียมประชาชนจะยืนด้วยความเคารพ เมื่อกษัตริย์ทรงดำเนินผ่าน พระเจ้าและกษัตริย์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ของเราสมควรที่จะได้รับความเคารพ และได้รับเกียรติมากกว่านั้นสักเท่าไร

หลังจากที่จอร์จ ฟรีเดอริค ฮันเดล (George Friderich Handel) ประพันธ์ดนตรีท่อนฮาเลลูยา คอรัส (Hallelujah Chorus) เสร็จสมบูรณ์ในผลงานดนตรีชิ้นเอกที่ชื่อว่า เมสสิยาห์ (Messiah) เขาได้บอกกับคนใช้ของเขาว่า ในระหว่างที่เขาประพันธ์เพลง เขาเห็นนิมิตว่าพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดรายล้อมไปด้วยบรรดาเหล่าทูตสวรรค์ ดนตรีที่เขาประพันธ์ดูราวกับว่าพรณนามาจากภาพนิมิตที่เขาเห็นอย่างแท้จริง

เมื่อผลงานเมสสิยาห์ (Messiah) ได้แสดงครั้งแรกที่ลอนดอน กษัตริย์แห่งอังกฤษทรงยืนขึ้นเมื่อถึงท่อนฮาเลลูยา คอรัส (Hallelujah Chorus) ซึ่งเป็นการแสดงความเคารพต่อการทรงสถิตของพระเจ้าผู้ทรงพระبارมี ซึ่งได้ทรงสำแดงในขณะเพลงประสานเสียงกำลังบรรเลงอยู่ “ฮาเลลูยา แด่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงครองราชย์ ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด จอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย”

ขณะที่กษัตริย์แห่งอังกฤษทรงยืนขึ้น ผู้ชมทั้งหลายก็ได้ลุกขึ้นยืนเช่นเดียวกัน ในช่วงท่อนคอรัส การแสดงประสบความสำเร็จ และผลงานเมสสิยาห์ของฮันเดล ก็มีชื่อเสียงเลื่องลือออกไป และได้มีการแสดงออราทอรีโอ (Oratorio) มากที่สุดในประวัติศาสตร์โลก หลายศตวรรษที่ผ่านมาและแม้แต่ปัจจุบันนี้ผู้ฟังทั่วโลกได้ถือปฏิบัติเป็นประเพณีในการยืนขึ้นเมื่อถึงท่อนฮาเลลูยาคอรัส ก็ตาม แต่การที่ประเพณีนี้ได้ก่อกำเนิดขึ้นครั้งแรกนั้น ไม่ใช่เพื่อถวายเกียรติแด่กษัตริย์แห่งอังกฤษ หรือให้เกียรติแก่พรสวรรค์ของฮันเดล แต่เพื่อถวายเกียรติแด่กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวงดังที่บทเพลงนี้ได้ประกาศไว้

ในขณะที่การยืนขึ้นเป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้า แต่ก็อาจเป็นการลำบากสำหรับที่ประชุมที่จะต้องยืนตลอดเวลา ผู้นำนมัสการควรไวต่อเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ควรให้ที่ประชุมยืนนานเกินไปในคราวเดียว ให้เชิญที่ประชุมนั่งลงบ้างระหว่างช่วงกลางๆ การนมัสการตามความเหมาะสม และให้ยืนขึ้นอีกครั้งเมื่อการนมัสการเริ่มเข้มข้นมากขึ้น เราควรมุ่งที่จะจัดวางการนมัสการที่ทำให้สมาชิกทุกคนในคริสตจักรสามารถเข้าร่วมได้อย่างเต็มที่

เข้าร่วมหรือกลายเป็นหมัน

เมื่อเราพิจารณาถึงการประชุมของอิสราเอลครั้งยิ่งใหญ่ที่กษัตริย์ดาวิดจัดขึ้นใน 1 พงศาวดาร 15:28-29 เราได้เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ที่จะเข้าร่วมในการสรรเสริญและการนมัสการ ในเรื่องนี้ คนอิสราเอลทั้งสิ้นก็เข้าร่วมด้วย ยกเว้นมีคาล พระมเหสีของดาวิด ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ได้บอกว่า

“ดังนั้นแหละคนอิสราเอลทั้งปวงได้นำทิบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ขึ้นมาด้วยเสียงโห่ร้อง เสียงแตรทองเหลืองขนาดเล็ก เสียงแตร และฉาบ และทำเพลงเสียงดังด้วยพิณใหญ่และพิณเขาคู่ และต่อมาเมื่อทิบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์มาถึงนครดาวิดแล้ว มีคาลราชธิดาของซาอูลแลดูตามช่องพระแกล เห็นกษัตริย์ดาวิดทรงเต้นรำและทรงรำ่าเริงอยู่ พระนางก็มีใจดูหมิ่นพระองค์”

มีคาลประทัษอยู่ที่วังแทนที่จะเข้ามาร่วมเฉลิมฉลอง นางสังเกตดูการสรรเสริญนมัสการโดยมองผ่านช่องหน้าต่าง นางเป็นแค่เพียงผู้ชมเท่านั้น ซึ่งไม่ได้เป็นผู้มีส่วนร่วม นางดูหมิ่นการเต้นรำของสามีว่าไม่มีเกียรติการกระทำเช่นนั้นของนางเท่ากับเป็นการตำหนิและปฏิเสธการสรรเสริญนมัสการของพระเจ้า

ในพระธรรมที่เราเพิ่งอ่านไปได้บรรยายถึงมีคาลว่า เป็นราชธิดาของกษัตริย์ซาอูล แม้ว่านางเองก็เป็นพระมเหสีของกษัตริย์ดาวิด ตำแหน่งทางสังคมที่นางมีอยู่ในชีวิต 2 ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งแรกมีมาตั้งแต่กำเนิด และอีกตำแหน่งมาจากการสมรส แต่ตำแหน่งทั้งสองในชีวิตของนางได้ชี้ให้เห็นถึงธรรมชาติ 2 แบบที่มีอยู่ใน คริสเตียนทุกคน เราทุกคนต่างมีธรรมชาติเก่าตั้งแต่กำเนิดที่ได้มาจากอาดัม ซึ่งเหมือนกับธรรมชาติแรกที่นางเกิดมาในฐานะราชธิดาของกษัตริย์ซาอูล อย่างไรก็ตามเมื่อเราบังเกิดใหม่และกลายเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ เราก็ได้รับธรรมชาติใหม่ของพระคริสต์ด้วยเช่นกัน ซึ่งสิ่งนี้เหมือนกับบทบาทและตำแหน่งใหม่ที่มีคาลได้รับ เมื่อมาเป็นภรรยาของดาวิด แต่น่าเศร้าที่นางมีคาลไม่ยอมให้หัวใจและบทบาทของนางเข้าสนิทเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับดาวิด เพราะหากเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้ว นางจะต้องออกไปเต้นรำเฉลิมฉลองกับ

พระสวามีและคนอื่นๆ ในพระธรรมตอนนี้ได้บรรยายว่านางเป็น “ราชธิดาของกษัตริย์ซาอูล” และนางเองก็กระทำตามลักษณะนิสัยของซาอูล เหมือนกับที่กษัตริย์ซาอูลได้ถูกดาวิด และราชธิดาของซาอูลที่ช่างตำหนิก็ลงเอยด้วยการกระทำในแบบเดียวกัน

เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับเรา เนื่องจากเราแต่ละคนต่างเผชิญกับการต่อสู้ดิ้นรนคล้ายๆกันในชีวิต ในโรมบทที่ 6-8 เราสามารถศึกษาถึงการต่อสู้ดิ้นรนระหว่างธรรมชาติเก่าของอาดัม และธรรมชาติใหม่ของพระคริสต์ที่มีอยู่ในชีวิตของเรา เราจำเป็นต้องตายต่อธรรมชาติเก่าของอาดัม และเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระคริสต์ เช่นเดียวกับมีกาลที่ควรจะละทิ้งธรรมชาติเก่าของบิดาผู้หลงหาย แล้วมาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับดาวิด หากเราติดอยู่กับธรรมชาติของอาดัมที่เป็นเนื้อหนังหลังจากที่มาเป็นคริสเตียนแล้ว ใจของเราจะแข็งกระด้างขึ้น และดำเนินสิ่งที่เป็นของพระเจ้า เราสามารถเริ่มด้วยการดำเนินกรณัมสการที่เต็มไปด้วยชื่นบาน และอาจจะลงเอยด้วยการมองดูการฟื้นฟูแทนที่จะเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

ใน 2 ซามูเอล 6:20-23 บอกเราถึงตอนจบของเรื่องมีคาล เมื่อดาวิดกลับไปวัง ก็ถูกนางตำหนิ เหตุเพราะท่าทีของนาง พระคัมภีร์กล่าวว่า “เพราะฉะนั้นมีคาลราชธิดาของซาอูลก็ไม่มีบุตรจนถึงวันสิ้นชีพ” มีคาลถูกลงโทษเพราะความบาปของเธอ และกลายเป็นหมัน หากเราปฏิเสธที่จะเข้าร่วมการสรรเสริญนมัสการ เราอาจลงเอยด้วยการดำเนินกรณัมสการและกลายเป็นหมันฝ่ายวิญญาณด้วยเช่นกัน ชีวิตและการรับใช้ของเราจะไม่เกิดผล ไม่ว่าใครหรือคริสตจักรใดๆ สามารถกลายเป็นหมันได้ หากเราปฏิเสธการสรรเสริญนมัสการดังเช่นมีคาล

สภาพของความเป็นหมันพบได้ในคริสตจักรมากมายในทุกวันนี้ พวกเขาไม่ได้เจริญเติบโตขึ้นทั้งฝ่ายวิญญาณและปริมาณจำนวนสมาชิก แต่ยังมีวิธีการบำบัดรักษาความเป็นหมันนี้ได้ ซึ่งบอกไว้ในอิสยาห์ 54:1-3

“จงร้องเพลงเถิด โอ หญิงหมันเอ๋ย ผู้ไม่คลอดบุตร จงเปล่งเสียงร้องเพลงและร้องเสียงดัง เจ้าผู้ไม่ได้เจ็บครรภ์ ด้วยว่าบุตรของผู้อยู่อย่างโดดเดี่ยวก็ยังมีมากกว่าบุตรของภรรยาที่ได้แต่งงาน พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ จงขยายสถานที่แห่งเต็นท์ของเจ้า และให้เขาซึ่งมานของที่อาศัยของเจ้าออก อย่างหวังไว้ ต่อเชือกของเจ้าให้ยาว และเสริมกำลังหลัก

หมุดของเจ้า เพราะเจ้าจะกระจายออกไปทางขวาและทางซ้าย และเชือกสายของเจ้าจะได้พวกต่างชาติเป็นมรดก และจะกระทำให้หัวเมืองที่กร้างมีคนอาศัยอยู่”

จากตรงนี้เราก็เห็นวิธีการที่พระเจ้าทรงบำบัดรักษาความเป็นหมัน คือ ให้ร้องเพลงและร้องด้วยเสียงอันดัง ปัญหาเดียวกันที่ทำให้มีคาลเป็นหมันแล้วสามารถกลับกลายมาเป็นการเยียวรักษา ด้วยเหตุนี้เองเราจึงต้องระมัดระวัง ไม่ควรดูหมิ่นการแสดงออกในการสรรเสริญนมัสการแบบใหม่ (แต่ถูกต้องตามหลักพระคัมภีร์) แทนที่จะดูหมิ่นเราควรจะเข้าร่วมการนบัสการ

คริสตจักรที่ได้รับประสบการณ์ใหม่จากพระเจ้าผ่านการสรรเสริญนั้น จำเป็นต้องเตรียมพร้อมสำหรับผลลัพธ์ที่ตามมา ตามที่อิสยาห์ 54:1-3 แสดงให้เราเห็นถึงผลลัพธ์ของการทะลุทะลวง 3 ส่วนด้วยกัน คือ ส่วนแรกจะมีคนกลับใจใหม่มากมาย “บุตรของผู้อยู่อย่างโดดเดี่ยวก็ยังมีมากกว่า” ส่วนที่ 2 จำเป็นต้องมีโครงการก่อสร้างเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของคริสตจักรที่จำเริญขึ้น “จงขยายสถานที่แห่งเต็นท์ของเจ้า และให้เขาซึ่งมานของที่อาศัยของเจ้าออก อย่างหวังไว้ ต่อเชือกของเจ้าให้ยาว และเสริมกำลังหลักหมุดของเจ้า” ส่วนที่ 3 โครงการพันธกิจมิชชั่นที่ยิ่งใหญ่กว่าเดิม “เชือกสายของเจ้าจะได้พวกต่างชาติเป็นมรดก”

การที่จะได้ผลลัพธ์อันยิ่งใหญ่เหล่านี้ เราควรส่งเสริมหนุนใจให้สมาชิกทุกคนในคริสตจักร เรียนรู้จักการตบมือ ร้องเพลง โห่ร้อง เต้นรำ และก้มกราบในเวลาที่เหมาะสม แต่หากว่าเขาารู้สึกอายนหรือประหม่า ก็ให้หนุนใจเขาโดยให้ฝึกแสดงออกในการสรรเสริญนมัสการทั้ง 9 แบบในเวลาที่เขาอยู่กับพระเจ้าตามลำพังส่วนตัว ทันทีที่เขาได้รับการปลดปล่อยด้วยการสรรเสริญนมัสการพระเจ้าส่วนตัวขณะเฝ้าเดี่ยวแล้ว เขาก็จะเห็นว่าไม่ยากเลยที่จะแสดงออกเมื่อเขาอยู่ในที่ประชุม

หัวใจสำคัญข้อที่ 2 ความเข้าใจการสรรเสริญและนมัสการ

อะไรคือความแตกต่างระหว่างการสรรเสริญและการนบัสการ การแสดงออกทั้งสองอย่างนี้คล้ายคลึงกัน และมักจะแยกความแตกต่างได้ยากมาก คำอธิบายและ

ความแตกต่างต่อไปนี้จะช่วยให้มีความเข้าใจง่ายขึ้นในเรื่องธรรมชาติและ การใช้การสรรเสริญและนมัสการ

คำว่า สรรเสริญ ในพระคัมภีร์ สามารถแปลได้ว่า โอ้อวด เฉลิมฉลอง เห็นด้วย ชมเชย และยกย่อง โดยอธิบายคำว่า สรรเสริญ ได้อย่างง่ายๆ ว่าเป็น การเฉลิมฉลองด้วยความชื่นบาน

นมัสการ แปลได้เป็นคำต่อไปนี้เป็น บูชา เคารพ ก้มกราบลง และแสดงออกถึงการอุทิศตัว และสามารถอธิบายการนมัสการว่า มีความลึกซึ้งฝ่ายวิญญาณมากกว่าการสรรเสริญ เพราะว่าเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้า

ในพระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า บุคคลสมควรได้รับคำสรรเสริญ ในสุภาษิต 31: 30 บอกเราว่า “สตรียำเกรงพระเยโฮวาห์จะได้รับการสรรเสริญ” อย่างไรก็ตามพระคัมภีร์ได้บอกไว้อย่างชัดเจนพอๆ กันว่า พระเจ้าสมควรที่จะได้รับการนมัสการ แต่เพียงผู้เดียว⁸

การสรรเสริญโดยทั่วไปแสดงออกในรูปของการตอบสนองอันเนื่องมาจากการกระทำหรือการงานของพระเจ้า⁹ โดยเนื้อแท้การสรรเสริญจะเริ่มต้นง่ายกว่าการนมัสการ และมุ่งไปที่การทำงานภายนอกของพระเจ้าที่เห็นได้ง่ายกว่า แต่การนมัสการจะแสดงออกมาเนื่องจากธรรมชาติหรือสถานะของพระเจ้า¹⁰ โดยเนื้อแท้การนมัสการจะเริ่มต้นยากกว่า เพราะว่ามันมุ่งไปที่สิ่งที่อยู่ภายในหัวใจของพระเจ้า ซึ่งเห็นได้ยากกว่า การสรรเสริญจะใช้การแสดงออกทางกายมากกว่า และเน้นจังหวะดนตรีหรือทำนองที่มีความเร็วและมีชีวิตชีวามากกว่า¹¹ เพื่อจะช่วยให้ผู้เชื่อตื่นขึ้นมาจิตใจจดจ่อกับพระเจ้าอย่างเต็มที่ ส่วนการนมัสการจะใช้การแสดงออกทางกายและจังหวะดนตรีน้อยกว่า และบางครั้งก็ไม่มีจังหวะดนตรีเลย¹² ร่างกายจะแสดงความถ่อมใจ และสงบนิ่งอยู่ เมื่อเราเข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้าที่เต็มไปด้วยสง่าราศี เพื่อว่าความสนใจทั้งหมดของเราจะอยู่ที่พระองค์ ในเศคาริยาห์ 2:13 แสดงให้เห็นถึงท่าทีการนมัสการอย่างยำเกรง ซึ่งได้บอกไว้ว่า “บรรดาเนื้อหนังเอ๋ย จงนิ่งสงบอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะว่าพระองค์ทรงตื่นและเสด็จจากที่ประทับอันบริสุทธิ์ของพระองค์แล้ว”

ความแตกต่างอีกอย่างหนึ่ง คือ ผู้ที่เราสรรเสริญไม่จำเป็นต้องมาปรากฏตัว¹³ แต่การนมัสการที่ถูกต้อง ผู้ที่เรานมัสการควรปรากฏตัว¹⁴ ผลของความแตกต่างนี้ คือ

เราสามารถสรรเสริญพระเจ้าได้ แม้เราจะอยู่นอกการทรงสถิตของพระเจ้า นี่เป็นสภาพส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นเมื่อเราเริ่มนมัสการ การประชุมนมัสการส่วนใหญ่ไม่ได้เริ่มต้นด้วยการสำแดงการทรงสถิตของพระเจ้า นอกเสียจากว่าจะมีการอธิษฐานอย่างหนักก่อนการประชุมนมัสการ หรือเว้นแต่ว่านักดนตรีได้รับการเจิมขณะที่เล่นดนตรีมาก่อนแล้ว และนำการทรงสถิตของพระเจ้ามาสู่สถานนมัสการ การนมัสการหลายๆแห่งเริ่มต้นเปิดการนมัสการด้วยการเตรียมที่จะสรรเสริญพระเจ้าก่อน แม้ว่าขณะที่เราเริ่มต้นสรรเสริญพระเจ้าจากภายนอกการทรงสถิตของพระเจ้า แต่การสรรเสริญของเรานี้จะนำเราเข้าสู่การทรงสถิตของพระองค์¹⁵ ต่อจากนั้นเมื่อเราได้เข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้าแล้ว เราสามารถเปลี่ยนจากการสรรเสริญไปสู่การนมัสการ¹⁶ นี่จึงเป็นเหตุผลที่ลำดับการประชุมนมัสการเริ่มจากการสรรเสริญ และต่อจากนั้นเป็นการนมัสการ

ขั้นตอนเบื้องต้นของการสรรเสริญและนมัสการนี้ได้แสดงออกในผลลัพธ์ของโมเสส มีประสบการณ์และระดับของการพบพระเจ้าที่แตกต่างกันในผลลัพธ์ของโมเสส ซึ่งสอนเราถึงหลักการฝ่ายวิญญาณที่ยังคงเกี่ยวข้องกับเรามาจนทุกวันนี้ เหมือนกับที่ชาวอิสราเอลได้เข้าสู่ประตูผลลัพธ์เพื่อมานมัสการเป็นครั้งแรก เราก็จำเป็นต้องทำตามขั้นตอนบางอย่างเพื่อเข้ามาใกล้พระเจ้า

อันดับแรกให้เข้าสู่ลานชั้นนอกก่อน ในสดุดี 100:4 ได้บอกให้เรา “เข้าประตูของพระองค์ด้วยการโมทนา” เราสามารถทำให้ขั้นตอนนี้สำเร็จฝ่ายวิญญาณตั้งแต่การเริ่มต้นเปิดประชุม เช่น การขอบพระคุณ อธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์ หรือคำพูดหนุนใจ จากนั้นเมื่อเราเริ่มต้นเข้าสู่ประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณโดยมีลานชั้นนอกเป็นตัวช่วย เราสามารถถวายเครื่องบูชาแห่งคำสรรเสริญแด่พระเจ้า (ฮีบรู 13:15) เหมือนกับที่ชาวอิสราเอลได้ถวายเครื่องบูชาที่ลานชั้นนอก

ปกติแล้วจะการทรงสถิตของพระเจ้าจะสำแดงเมื่อเราร้องเพลงและสรรเสริญตรงจุดนี้เรากำลังเข้าสู่สุวิสุทธิสถานของผลลัพธ์ ที่นี่เป็นสถานที่ที่ถูกปกคลุมและโอบล้อมไว้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ว่าเราถูกปกคลุมและโอบล้อมไว้ด้วยการทรงสถิตของพระเจ้า การทรงสถิตของพระเจ้าที่ได้สำแดงนี้เกิดขึ้นเมื่อเราเข้าสู่สุวิสุทธิสถาน ซึ่งได้รับการยืนยันด้วยข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้ที่เข้าไปในสุวิสุทธิสถานพบว่าทุกสิ่งทุกอย่างส่องประกายสว่างไสว เพราะคันประทีปทองคำ ซึ่งกล่าวถึงรัศมีแห่งการทรงสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่อเราเข้าไปสู่วิสูทธิสถานและมีประสบการณ์ในการทรงสถิตของพระเจ้า เราสามารถเปลี่ยนจากการสรรเสริญไปสู่การนมัสการได้ ตามที่สดุดี 132:7 กล่าวว่า “เราจะไปยังที่ประทับของพระองค์ เราจะนมัสการที่ร้องพระบาทของพระองค์” เมื่อเราเริ่มต้นเข้าสู่การมีสัมพันธ์สนิทส่วนตัวกับพระเจ้าแล้ว การนมัสการของเราได้เริ่มเป็นการนมัสการด้วยจิตวิญญาณ

หากว่าเราปรารถนาเข้าไปใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้น เราจะต้องเข้าไปชั้นในสุดของสถานนมัสการ ซึ่งเรียกว่า อภิสูทธิสถาน เราจะต้องเข้าไปภายในม่านชั้นสุดท้าย ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่เล็งถึงการตายฝ่ายเนื้อหนัง 17 ในอภิสูทธิสถานนั้นเราจะพบว่า ไม่มีกิจกรรมใดๆ ที่มนุษย์กระทำได้นอกจากมหาปุโรหิตเท่านั้น ซึ่งเข้าไปปีละครั้ง เพื่อประพรมเลือดลงข้างบัพ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของภารกิจที่สำเร็จแล้วของพระคริสต์¹⁸

ที่นี่ตรงกันข้ามกับลานชั้นนอก เพราะลานชั้นนอกเป็นที่ที่มนุษย์ต้องเพียรพยายามอย่างเหน็ดเหนื่อยเพื่อเข้าไปถวายสัตวบูชา และชำระล้างที่ชั้นทองสัมฤทธิ์ ในวิสูทธิสถานเท่านั้นที่มีงานเบาบาง ปุโรหิตจะเป็นผู้ เปลี่ยนขนมปัง และเผาเครื่องหอมบนแท่นบูชา หรือจัดตะเกียง แต่ในอภิสูทธิสถานนั้น กิจกรรมของพระเจ้ามาแทนที่กิจกรรมของมนุษย์ เมื่อพระเจ้าทรงสำแดงพระสง่าราศีของพระองค์จากพระที่นั่งกรรมา ในอภิสูทธิสถานไม่ใช่ที่ที่มนุษย์จะแสวงหาเพื่อพบพระเจ้า แต่เป็นที่ที่พระเจ้าทรงพบกับมนุษย์ ดังที่พระเจ้าทรงประกาศไว้ใน อพยพ 25:22 “ณ ที่นั่น เราจะอยู่ให้เจ้าเข้าเฝ้า และจะสนทนากับเจ้าจากเหนือพระที่นั่งกรรมาระหว่างกลางเศรฐทั้งสองซึ่งตั้งอยู่บนหีบพระโอวาท...”

ในทำนองเดียวกัน หากเราเข้าไปสู่อภิสูทธิสถานฝ่ายวิญญาณ เราจะพบว่าการกระทำทุกอย่างของมนุษย์จำต้องวางลงและสงบต่อพระองค์ พระเจ้าจะทรงเป็นผู้กระทำกิจกรรมทั้งสิ้นเมื่อพระองค์ทรงพบกับเรา ทรงตรัส กับเราและสำแดงพระสง่าราศีของพระองค์แก่เรา ที่นั่น ขณะที่สง่าราศีอันรุ่งโรจน์ (Shekinah) ของพระองค์ปรากฏ หัวใจของเราจะได้รับการเติมเต็มด้วยความรักและสัมพันธ์สนิทกับพระองค์ เมื่อเนื้อหนังทั้งสิ้นสงบอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า¹⁹

หัวใจสำคัญข้อที่ 3 ตัวเลขและดนตรีในพระคัมภีร์

พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งด้วยพระสติปัญญา รวมไปถึงดนตรีซึ่งมีความสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์และฝ่ายวิญญาณ เมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์เราจะเห็นอย่างชัดเจนว่าตัวเลขมีความสำคัญและมีความหมายฝ่ายวิญญาณ โดยเราจะเห็นว่าความหมายฝ่ายวิญญาณของตัวเลขในพระคัมภีร์กับความหมายทางวิทยาศาสตร์ของตัวเลขทางดนตรีนั้นมีความสัมพันธ์อย่างไร

เสียงดนตรีก่อตัวขึ้นเมื่อมีบางสิ่งบางอย่าง (เครื่องสาย เปียโน เสียง และอื่นๆ) ก่อให้เกิดการสั่นสะเทือนในอากาศ เมื่อลดการสั่นสะเทือนของโน้ตลงมาครึ่งหนึ่ง หรือเพิ่มการสั่นสะเทือนของโน้ตเป็นเท่าตัว เราก็จะได้ยินเสียงโน้ตตัวเดิมนั้น นอกจากนี้ว่ามันเป็นเสียงที่สูงกว่าหรือต่ำกว่า 1 ออกเตฟ (Octave)

แต่ละออกเตฟมี 7 โน้ตในบันไดเสียงไดอาโทนิค (Diatonic scale) คือโด เร มี ฟา ซอล ลา ที โดยสามารถเล่นโน้ตเหล่านี้ได้ในคีย์ขาวของคีย์บอร์ด เลข 7 ในพระคัมภีร์ คือ ตัวเลขแห่งความสมบูรณ์ ความสมบูรณ์แบบ และการหยุดพัก และในทำนองเดียวกันโน้ตทั้ง 7 ทำให้บันไดเสียงครบถ้วน เลข 8 ในพระคัมภีร์พูดถึงการเริ่มต้นใหม่และคล้ายคลึงกันกับโน้ตที่ 8 ซึ่งเริ่มต้นในออกเตฟใหม่

เมื่อคุณเพิ่มโน้ตที่มีค่าเป็นครึ่งเสียงทั้งหมด (คีย์สีดาบนคีย์บอร์ด) เราก็จะได้บันไดเสียงโครมาติก (Chromatic scale) ซึ่งมีโน้ตรวมกันทั้งหมด 12 โน้ต และทั้ง 12 โน้ตนี้ควบคุมเสียงดนตรีทั้งหมด และในทำนองเดียวกันนี้เราพบว่าเลข 12 เป็นตัวเลขในการปกครองของพระเจ้า (เห็นได้จาก 12 เผ่าของอิสราเอล สาวก 12 คน ในกลางวันหรือกลางคืนของทุกวันมี 12 ชั่วโมง และหนึ่งปีมี 12 เดือน)

ในอีกแง่หนึ่งกฎเกณฑ์ฝ่ายวิญญาณของพระเจ้าและสิ่งมีชีวิตทางธรรมชาติของพระองค์ก็มีรูปแบบคล้ายคลึงกัน สามารถเห็นได้เมื่อคุณผสมโน้ต 3 ตัวเข้าด้วยกัน เพื่อให้เป็นคอร์ดต่างๆ คอร์ดหนึ่ง การที่กลุ่มตัวโน้ตทั้ง 3 โน้ตมาผสมกันก็เหมือนกับตรีเอกานุภาพของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ รวมกันแล้วคือพระเจ้าองค์เดียว

โน้ตตัวแรกของคอร์ดหนึ่งๆ คือ โน้ตเริ่มต้น เช่นเดียวกับพระบิดาเป็นจุดเริ่ม

ต้นของทุกสิ่ง โน้ตตัวที่ 2 ในทางดนตรี คือ โน้ตตัวกลาง หรือ มีเดียโน้ต (Mediant note) ซึ่งเหมือนกับพระบุตร ที่เรียกว่า เป็นคนกลาง โน้ตตัวที่สามของแต่ละคอร์ดเรียกว่า โดมิแนนท์ โน้ต (Dominant note) ซึ่งเหมือนกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ปกครองและนำเรา

มีคอร์ดสามเสียง หรือ ทริยแอด คอร์ด (Triad chords) ที่เป็นพื้นฐานอยู่ 2 แบบ คือ เมเจอร์กับไมเนอร์ คอร์ดเมเจอร์มีเสียงสดชื่นหรือเสียงใสกว่า แต่ในขณะที่เดียวกันคอร์ดไมเนอร์เสียงจะเศร้าและทึมกว่า สิ่งนี้บอกให้เราว่า ความแตกต่างระหว่างสวรรค์ (ซึ่งมีแต่ความชื่นบานมีความชื่นชมยินดี) และโลก (อยู่ภายใต้คำสาปและเต็มไปด้วยความโศกเศร้าเพราะความบาป) ดนตรีของโลกนี้เน้นไปที่ความเศร้า ซึ่งอยู่ในคีย์ไมเนอร์ แม้แต่นกและอาณาจักรสัตว์ก็ได้ยืนยันถึงสิ่งนี้ นักวิทยาศาสตร์ได้วิจัยอย่างละเอียดเกี่ยวกับการร้องส่งเสียงของนกและสัตว์ แม้แต่ปลาวาฬในทะเล ซึ่งพบว่าสัตว์ทุกตัวร้องเป็นเสียงไมเนอร์ ความเศร้าที่มีอยู่ได้ครอบคลุมโลก ตั้งแต่การล้มลง ในบาปของอาดัม ซึ่งเราศึกษาได้จากโรม 8:20-22 สิ่งนี้ได้สะท้อนในเสียงดนตรี ดังนั้นเราจะต้องระมัดระวังในการใช้ดนตรีที่มีคอร์ดไมเนอร์มากเกินไป เหมือนกับที่ 2 โครินธ์ 7:10 ได้เตือนเราว่า *“ความเสียใจอย่างโลกนั้นย่อมนำไปถึงความตาย”*

คอร์ดเมเจอร์แตกต่างจากคอร์ดไมเนอร์ คือ มีเดียโน้ต หรือ โน้ตตัวกลางของคอร์ดไมเนอร์จะมีเสียงต่ำกว่า ข้อเท็จจริงตามธรรมชาตินี้มีความเกี่ยวข้องในฝ่ายวิญญาณ คือ โน้ตตัวกลางที่มีเสียงต่ำ ทำให้เกิดเป็นคอร์ดไมเนอร์ คอร์ดแห่งความเศร้า โศก ซึ่งเหมือนกันกับที่องค์พระคริสต์ผู้เป็นคนกลางได้ถ่อมพระองค์เองลงต่ำ กลายมาเป็นผู้รับความเศร้าโศก เพื่อที่จะไถ่เราให้พ้นจากความบาป พระคริสต์ทรงสละความชื่นชมยินดีบนสวรรค์ลงมาในโลกบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์ทรงแบกรับเอาความผิดบาปและความทุกข์ทรมานของเราไว้ เพื่อว่าพระองค์จะทรงยกพวกเร่ออกจากความโศกเศร้าและความบาป เมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย และทรงเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ บัดนี้เราถูกซุบให้เป็นขึ้นมาจากความตายร่วมกับพระคริสต์ และนั่งร่วมกับพระองค์บนสวรรค์สถาน และพระองค์ผู้ทรงเป็นคนกลางได้ทรงยกเราขึ้นจากความบาป และพันธนาการ เป็นเหตุให้ความชื่นบานแห่งฟ้าสวรรค์กลายเป็นเพลงบทใหม่ของเรา เปรียบได้ว่า โน้ตตัวกลางของแต่ละคอร์ด เมื่อมีเสียงสูงขึ้น ก็จะยกคอร์ด

ไมเนอร์ที่โศกเศร้า ให้กลายเป็นดนตรีคอร์ดเมเจอร์ที่มีความชื่นชมยินดี

การเปรียบเทียบอีกอย่างหนึ่ง คือ เมื่อเราพิจารณาแต่ละโน้ตใน 12 โน้ตว่าสามารถเล่นกับคีย์บอร์ดได้ทั้งกับบันไดเสียงไมเนอร์และเมเจอร์ ดังนั้นดนตรีที่ประพันธ์ไว้ทั้งหมดจึงมี 24 คีย์ มีการใช้ 24 คีย์นี้มาแล้วเป็นเวลาหลายศตวรรษ โดยนักประพันธ์จะตั้งชื่อผลงานดนตรีของเขาจากคีย์ที่ใช้แต่ง ตัวอย่างเช่น Symphony No.4 in A major ของเมนเดิลโซห์น (Mendelssohn) Concerto No.5 in D Major ของฮันเดล (Handel) และ Symphony No.9 in D minor ของบีโธเฟน (Beethoven)

ทั้ง 24 คีย์นี้ มีคีย์เมเจอร์ 12 คีย์ และคีย์ไมเนอร์ 12 คีย์ ซึ่งทำให้เกิดการแสดงออกทางดนตรีได้อย่างสมบูรณ์แบบ คีย์เหล่านี้เปรียบเทียบกับการณ์นบัสการที่แสดงออกอย่างเต็มที่ ซึ่งเราเห็นได้จากทั้งในพระวิหารของซาโลมอน และการนบัสการในสวรรค์ ใน 1 พงศาวดารบทที่ 25 กษัตริย์ดาวิดได้ตั้งทีมนบัสการ 24 ทีมขึ้น เพื่อให้มนบัสการในพระวิหารของกษัตริย์ซาโลมอน ขณะที่ในวิวรณ์บทที่ 4:10 ได้บอกว่า มีผู้อาวุโส 24 คน ที่อยู่ล้อมรอบบัลลังก์นบัสการพระเจ้า ดังนั้น 24 คีย์แห่งการแสดงออกทางดนตรีอันสมบูรณ์แบบก็เปรียบได้กับทีมนบัสการ 24 ทีมและผู้อาวุโส 24 คน ซึ่งได้พูดถึงความสมบูรณ์ของการนบัสการทั้งในสมัยพันธสัญญาเดิมและใหม่

เราจะเห็นถึงความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องนี้ได้มากขึ้น เมื่อเราพิจารณาถึง 24 ชั่วโมงที่ประกอบให้วันหนึ่งสมบูรณ์ ดังนั้นควรใช้ทั้ง 24 คีย์เพื่อแสดงออกถึงการนบัสการ เหมือนกับที่การนบัสการควรแสดงออกตลอดทั้ง 24 ชั่วโมงในหนึ่งวัน 24 ชั่วโมงเหล่านี้ได้มาจาก กลางวัน 12 ชั่วโมง และกลางคืน 12 ชั่วโมง ก็เช่นเดียวกันกับ 24 คีย์ได้มาจากคีย์เมเจอร์และไมเนอร์อย่างละ 12 คีย์ ซึ่งคีย์เมเจอร์ 12 คีย์ที่ *“สดใสมากกว่า”* เปรียบได้กับ 12 ชั่วโมงในตอนกลางวัน ในขณะที่คีย์ไมเนอร์ 12 คีย์ที่ *“เศร้าหมองกว่า”* เปรียบได้กับ 12 ชั่วโมงในตอนกลางคืน การนบัสการพระเจ้าที่สมบูรณ์ไม่ใช่เพียงแค่นั้นเวลาที่มีความสุขสดใสในชีวิตเท่านั้น แต่ให้มนบัสการในเวลาที่เราประสบกับความโศกเศร้าและความมืดมิด ซึ่งบางครั้งเราทุกคนต้องพบเจอ หากเราเป็นได้เหมือนโยบ ผู้มนบัสการพระเจ้าได้แม้ในช่วงฤดูกาลแห่งความมืดมิดในจิตวิญญาณเขา และในช่วงเวลาแห่งความสุขและพระพร เราก็สามารถเป็นผู้มีชัยได้อย่างแท้จริง ผู้ที่ซาตานไม่อาจเอาชนะได้

เราจะเห็นการเปรียบเทียบระหว่างเลขในพระคัมภีร์และดนตรี เมื่อเราพิจารณาโน้ตพิเศษ ที่สามารถเพิ่มเข้าไปใส่คอร์ดพื้นฐาน สิ่งนี้เองจะเปลี่ยนอารมณ์ของคอร์ด เมื่อคุณเพิ่มโน้ตตัวที่เจ็ดเข้าไปใน ทริยแอด คอร์ด (Triad chords) หรือคอร์ดสามเสียงพื้นฐาน คุณก็ทำให้เกิดคอร์ดที่เรียกว่า คอร์ดเมเจอร์เซเวน (Major seventh chord) คอร์ดนี้จะทำให้รู้สึกผ่อนคลาย ซึ่งมีความหมายคล้ายกับเลข 7 ในพระคัมภีร์ที่พูดถึงการเข้าสู่การพักผ่อน²⁰

เมื่อเพิ่มโน้ตที่ 9 เข้าไปใน ทริยแอด คอร์ด (Triad chords) พื้นฐาน ทำให้เกิดคอร์ดที่ 9 ในพระคัมภีร์เราพบว่าเลข 9 หมายความว่าถึงการทำงานของพระวิญญาณ คือของประทาน 9 อย่าง ผลของพระวิญญาณ 9 อย่าง²¹ คอร์ดที่ 9 จะทำให้เสียงยกขึ้น และสามารถนำการปลดปล่อยที่ใหม่สดของพระวิญญาณ เมื่อใช้ในการนมัสการที่เป็นไปด้วยความรื่นเริงยินดี มั่นน่สนใจที่คอร์ดที่ 9 เพิ่งเริ่มต้นใช้อย่างกว้างขวางโดยนักดนตรีสมัยต้นๆศตวรรษที่ 20 ราวๆ สมัยเดียวกันกับประสบการณ์พื้นเทศอสที่ได้รับการฟื้นฟูขึ้นในคริสตจักรทั่วโลก

คอร์ดอีก 2 ชนิด คือ คอร์ดที่ 11 และ 13 จะมีผลด้านลบต่อผู้ฟัง มีเสียงแบบกระแทก และถูกจัดว่าเป็น “คอร์ดกบฏ” โดยดนตรีทางโลก การประเมินค่านั้นได้สนับสนุนความหมายในพระคัมภีร์ของตัวเลขเหล่านี้ ซึ่งมีความหมายว่าเป็นสัญลักษณ์ของการกบฏ (เพราะยูดาสกบฏและละทิ้งสาวกทั้ง 11 คนไว้ ในขณะที่พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงเลข 13 ครั้งแรกใน ปฐมกาล 14:4 เกี่ยวกับการกบฏ)

เมื่อเราเห็นการเปรียบเทียบระหว่างกฎทางวิทยาศาสตร์และกฎทางดนตรีและความสำคัญฝ่ายวิญญาณของตัวเลขในพระคัมภีร์ ขอให้พวกเรารับการหนุนใจอันสดใหม่เพื่อนมัสการยกย่องพระเจ้าในพระสติปัญญาของพระองค์ ขอให้เราเรียนรู้ในการประยุกต์ใช้สติปัญญานี้ เพื่อใช้ดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้ทำให้อาณาจักรของพระเจ้ารุ่งโรจน์ไป

บทที่ 6

ดนตรีและการนมัสการที่สมดุล

กุญแจสำคัญประการหนึ่งที่จะนำไปสู่การเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณนั้น ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ถึงวิธีที่จะทำให้ชีวิตเกิดความสมดุลอย่างถูกต้องในด้านต่างๆ พระคัมภีร์เปิดเผยให้เห็นว่า พระเจ้าทรงสร้างตัวเราขึ้นมาพร้อมกับความสามารถในการนมัสการที่ต้องเป็นไปอย่างสมดุล ในบทเรียนนี้จะให้เราเรียนรู้ถึงสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ การนมัสการด้วยความจริง

องค์ประกอบ 3 ส่วนของมนุษย์

เมื่อพระเจ้าเป็นเจ้าทรงตรัสว่า “ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาตามอย่างของเรา” ในปฐมกาล 1:26 พระองค์จึงทรงสร้างมนุษย์ให้มีองค์ประกอบ 3 ส่วนเหมือนดังพระองค์ อาจารย์เปาโลได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ใน 1 เธสะโลนิกา 5:23 ว่า เราประกอบด้วยจิตวิญญาณ จิตใจ และร่างกาย ตามที่แสดงให้เห็นในตารางหน้า 70

อาจารย์เปาโลสอนอีกด้วยว่า ผู้ใดที่อยู่ในฝ่ายวิญญาณต้องอาศัยการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงสถิตในจิตวิญญาณของคริสเตียนบังเกิดใหม่ทุกคน¹ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำงานผ่านจิตวิญญาณของมนุษย์ ซึ่งสามารถควบคุมจิตใจให้เรามีความคิดฝ่ายวิญญาณ² พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังทำงานผ่านจิตวิญญาณและจิตใจได้มากขึ้นต่อไปอีก ทั้งยังควบคุมร่างกายของเราได้ด้วยเช่นกัน ซึ่งส่งผลให้ทั้งชีวิตของเราอยู่ในฝ่ายวิญญาณ³ ตรงกันข้ามกับคริสเตียนฝ่ายเนื้อหนังที่อาศัยการนำของเนื้อหนัง ยิ่งไปกว่านั้นหากชีวิตคริสเตียนถูกควบคุมด้วยความคิดจิตใจของตัวเอง หากไม่ได้รับการควบคุมโดยการทำงานของพระวิญญาณซึ่งทะลุทะลวงผ่านเข้าไปในจิตใจของเขาแล้ว เมื่อนั้นเองเขาจะไม่อาจเติบโตไปเป็นคนฝ่ายวิญญาณได้ แต่เป็นคนที่ถูกควบคุมด้วยความรู้สึกหรือด้วยความรู้สึกปัญหาของตัวเอง

องค์ประกอบ 3 ส่วนของมนุษย์ การนัฏการ และดนตรี

องค์ประกอบ 3 ส่วน ของมนุษย์ 1 เรสไลนา 5:23	"ขอให้พระเจ้าทรงรักษาถึง วิญญาณ"	จิตใจ	และร่างกายของท่านไว้ให้ ปราศจากการติดเฒ่า"
สำคัญความสำคัญ ของการนัฏการ เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5	"พวกท่านจงรักพระเจ้าด้วย ใจสุดจิต"	สุดใจ	และสิ้นสุดกำลังของท่าน"
องค์ประกอบดนตรี 3 ส่วน	ทำนองเพลง (Melody) จิตวิญญาณจะคล้อยตาม สึดตั้งโน้ต (Leading Note) เป็นตำแหน่งเสียงที่นำไปสู่ ตัวคีย์โน้ตครั้งเสียง	เสียงประสาน (Harmony) การเพิ่มตัวโน้ตจะกระตุ้น จิตใจ	จังหวะ (Rhythm) หรือจังหวะเคาะ จังหวะ หรือควบคุมร่างกาย
ผลลัพธ์	เสริมสร้างจิตวิญญาณ	ให้ความบันเทิงต่อจิตใจ	ให้ความตื่นเฒ่าแก่ร่างกาย
ดนตรีฝ่ายวิญญาณ ที่สมดุล สดุดี 68:24-25	"นักร้องนำหน้า" อันดับ 1 ทำนองเพลง การร้องเพลง (ทำนองเพลง) ควรมำหน้า	"นักร้องค้ำค้ำ" อันดับ 2 เสียงประสาน เสียงประสานจะตามมา และสนับสนุน	"ระหว่างนั้นมิสตรีนเล่น ระบำนา" อันดับ 3 จังหวะ (ไม่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน)
แนวดนตรี เน้นความสมดุล	ดนตรีคริสเตียนฝ่ายวิญญาณ - เอฟะซัส 5:19, โคลโลสี 3:16 - แนวดนตรีบางชนิด เกิดขึ้น จากวัฒนธรรมหรืออิทธิพล คริสเตียน	ดนตรีโซล ดนตรีแจ๊ส ดนตรีบลูส์ แนวทลอน แนวปลดปล่อยอารมณ์ เพลงปลุกใจ เพลงรัก	ดนตรีร็อก ดิสโก้ แร็ป และเฮฟวีเมทัล กั๊งดนตรีแนวล้าธ เช่น ฮินดู อัฟริกัน และดูดู

องค์ประกอบ 3 ส่วนของการนัฏการ

องค์ประกอบสำคัญดังที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น แสดงให้เราเห็นถึงแนวทางที่ควรมี
อยู่ในการนัฏการของเรา การนัฏการฝ่ายวิญญาณต้องเริ่มต้นจากจิตวิญญาณ จาก
นั้นก็แสดงออกมาทางจิตใจ และยังดำเนินต่อไปด้วยการแสดงออกทางร่างกาย เราได้
เรียนรู้พระมหาบัญชาจากพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมที่พระเยชูทรงตรัสไว้ในเฉลยธรรม

บัญญัติ 6:5 "พวกท่านจงรักพระเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน ด้วยสุดจิต (หรือ จิต
วิญญาณ) สุดใจของท่าน และด้วยสิ้นสุดกำลัง (หรือ ร่างกาย) ของท่าน" เราสามารถ
เข้ามานัฏการด้วยหัวใจอันเต็มเปี่ยม และให้ไปทั้งหมดจิตใจ โดยใช้กำลังทั้งหมดที่มี
เพื่อรักและนัฏการพระเจ้า กษัตริย์ดาวิดเป็นตัวอย่างที่แสดงออกการนัฏการได้อย่าง
สมบูรณ์ เมื่อพระองค์เฒ่ารับต่อพระเจ้าด้วยสิ้นสุดกำลังของพระองค์ ตามที่
ปรากฏอยู่ใน 2 ซามูเอล 6:14 หากว่าผู้แสวงหาการนัฏการที่แสดงออกแค่ทางร่างกาย
หรือทางความคิดจิตใจ แต่ไม่ได้ออกมาจากหัวใจ (หรือ จิตวิญญาณ) แล้วนั้น ก็เป็นการ
นัฏการที่ไม่สมดุลและไม่เป็นที่ยอมรับจากพระเจ้า พระองค์ปรารถนาการนัฏการด้วย
"จิตวิญญาณและความจริง" ตามที่ได้แสดงตัวอย่างไว้ในตารางแถวที่ 2

องค์ประกอบ 3 ส่วน ของดนตรี

จากตารางแถวที่ 3 เราจะเห็นว่าดนตรีประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ทำนอง เสียง
ประสาน และจังหวะ ชาร์ลส์ เวลตัน (Charles Walton) นักทฤษฎีทางดนตรีได้กล่าว
ถึงองค์ประกอบเหล่านี้ในหนังสือ เบสิค ฟอรัม อิน มิวสิค (Basic Forms in Music) ของ
เขาว่า "ตลอดประวัติศาสตร์ดนตรีที่ผ่านมา คีตกวีได้ใช้องค์ประกอบสำคัญที่เป็นหลัก
การพื้นฐานขององค์ประกอบและโครงสร้าง ซึ่งทำหน้าที่เป็นต้นแบบหรือกรอบสำหรับ
การนำเสนองค์ประกอบของดนตรี ได้แก่ จังหวะ ทำนอง และเสียงประสาน นับตั้งแต่นั้น
เป็นต้นมา รูปแบบพื้นฐานนี้ก็ได้รับการพัฒนามาตลอดหลายศตวรรษ"⁴

ตามตารางแสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบของดนตรีทั้ง 3 ส่วนมีความเกี่ยวพัน
กับจิตวิญญาณ จิตใจ และร่างกายของมนุษย์

ทำนอง (Melody) เป็นลีดดิ้งโน้ต (Leading Note) ซึ่งเป็นตำแหน่งเสียงที่นำ
ไปสู่ตัวคีย์โน้ตครั้งเสียง หรือท่วงทำนอง (Tune) โดยปกติเราจะร้องในส่วนนี้ ในขณะที่
นักร้องเพิ่มโน้ต หรือเพิ่มเสียงประสานเข้าไป แต่ในการร้องจะเน้นเสียงที่เป็นทำนอง
เพลงเป็นหลักเสมอ อีกทั้งดนตรีก็มักจะถูกสร้างขึ้นตามเสียงทำนองหลัก ซึ่งเป็นสิ่งที่
นำทิศทางเพลง

ทำนองเพลง คือ สิ่งที่น่าพาจิตวิญญาณ(หัวใจ)ให้คล้อยตาม ท่วงทำนองเพลง

ที่เรียบเรียงอย่างไพเราะ จะช่วยยกจิตวิญญาณเวลาที่ยกทำนองขึ้นไปสูงกว่าเดิม ซึ่งสามารถทำให้จิตใจของเราผ่อนคลายลง เมื่อทำนองลดต่ำลง ทำให้เรารู้สึกได้รับการเติมเต็มเมื่อทำนองมีความสมบูรณ์ ดังที่คีตกวีชาวเยอรมัน ริชาร์ด วากเนอร์ (Richard Wagner) เขียนไว้ว่า “ทำนองเพลงถือเป็นภาษาอันสมบูรณ์ยิ่งที่นักดนตรีใช้สื่อสารไปยังทุกๆ หัวใจ”⁵

ในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ได้สอนถึงความจริงในเรื่องนี้จากข้อพระคัมภีร์ 2 ตอนด้วยกัน คือ เอเฟซัส 5: 19 ได้ประกาศแก่ผู้เชื่อแต่ละคนว่า “จงร้องเพลงสรรเสริญและสดุดีจากใจของท่านถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า” และในโคโลสี 3:16 ก็ยังกล่าวอีกด้วยว่า “จงร้องเพลงด้วยพระคุณจากใจของท่านถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า” ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ได้ยืนยันว่า เราร้องด้วยท่วงทำนองถวายองค์พระผู้เป็นเจ้าจากหัวใจ หรือจิตวิญญาณของเรา เรายังสามารถเห็นถึงพระคุณของพระเจ้า (ซึ่งประกอบด้วยการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์) ที่สามารถทำงานในการนมัสการ เมื่อเราร้องออกมาจากหัวใจ

องค์ประกอบส่วนที่ 2 ของบทเพลง คือ เสียงประสาน เสียงประสานเป็นการรวมโน้ต หรือคอร์ดที่เพิ่มเข้าไปในทำนองของบทเพลง ซึ่งเมื่อทำงานร่วมกันจะสร้าง “ความรู้สึก” หรืออารมณ์ให้เกิดขึ้นภายในจิตใจของเรา นี่เป็นเพราะว่าจิตใจ (ความคิดและความรู้สึก) เกี่ยวพันกับเสียงประสานของดนตรี เมื่อมีการเปรียบเทียบและลงโน้ตที่กลมกลืนกันหรือขัดแย้งกัน จิตกรและนักคิดค้นผู้มีชื่อเสียง ลีโอนาโด ดา วินชี (Leonardo da Vinci) ยอมรับในเรื่องนี้ เขากล่าวว่า “คุณรู้ไหมว่าสิ่งซึ่งสร้างจิตใจขึ้นมานั้นก็คือ เสียงประสาน”⁶

เมื่อโน้ตต่างๆ รวมเข้าด้วยกันเป็นคอร์ดเมเจอร์ เมื่อฟังแล้วก็จะรู้สึกมีความสุข แต่เมื่อใช้คอร์ดไมเนอร์มากๆ เข้าก็จะทำให้เกิดเป็นดนตรีที่มี “ความรู้สึก” เศร้าๆ เสียงประสานรูปแบบอื่นๆ ก็สามารถมีผลกระทบต่อจิตใจ และอารมณ์ของเราแตกต่างกันไป เช่น ทำให้เกิดสันติสุข ความสับสน ความเบิกบาน หรือความตึงเครียด

ในส่วนที่ 3 ขององค์ประกอบดนตรีคือ จังหวะ (Rhythm) หรืออัตราความเร็วของการเคาะจังหวะ (Tempo) จังหวะเป็นการเคาะที่เน้นในเรื่องความเร็วและเวลาระหว่างเล่นดนตรี นี่เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับร่างกายของเรา เนื่องจากภายในร่างกายจะถูกควบคุมด้วยจังหวะต่างๆ เช่น การเต้นของหัวใจ และการหายใจ เรา

สามารถใช้ร่างกายของเราด้วยการปรบมือ ใช้เท้าเคาะพื้น หรือเต้นรำได้ ตามที่ร่างกายของเราสัมผัสถึงดนตรีนั้นผ่านทางจังหวะของบทเพลง

แนวทางขององค์ประกอบที่แตกต่างกันของดนตรีนั้นมีปฏิริยาที่ต่างกัน ไปต่อองค์ประกอบที่แตกต่างกันของมนุษย์ ดูได้จากตารางแถวที่ 3 หน้าที่ 70 ความสัมพันธ์ร่วมกันเหล่านี้ได้มีการตรวจสอบหาความจริงและได้มีการบันทึกไว้ตั้งแต่สมัยกรีกโบราณ หนึ่งในกรณียันย่นมากมายที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ร่วมกันนี้ ได้เขียนโดยจิน ราโม (Jean Rameau) คีตกวีที่มีชื่อเสียงชาวฝรั่งเศส และนักทฤษฎีดนตรีในช่วงศตวรรษที่ 18 เขาเขียนไว้ว่า “การแสดงออกทางดนตรีโดยการใช้อารมณ์ที่อยู่ในรูปของจังหวะ (Rhythm) และจังหวะเคาะ (Beat) ซึ่งจะต้องอารมณ์ให้เกิดขึ้นในทางตรงกันข้ามกับเสียงประสาน (Harmony)”⁷ คำจำกัดความที่เข้าใจง่ายสำหรับสิ่งที่มีผลทุกอย่างไปจากองค์ประกอบดนตรีทั้ง 3 ส่วน คือ ทำนองสามารถเสริมสร้างจิตวิญญาณ ส่วนเสียงประสานสามารถให้ความบันเทิงแก่จิตใจ และจังหวะสามารถให้ความตื่นเต้นแก่ร่างกายตามที่แสดงไว้ในตารางแถวที่ 4

องค์ประกอบทางดนตรีทั้ง 3 ส่วนเหล่านี้จำเป็นต้องมีความสมดุลทางดนตรีที่เหมาะสม เพื่อเป็นช่องทางให้กับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทำนองควรนำหน้าเสียงประสานและจังหวะ ซึ่งก็เหมือนกับจิตวิญญาณของเราที่ต้องนำจิตใจและร่างกาย เพื่อจะเป็นคนฝ่ายวิญญาณ ในทำนองเดียวกันคนทางโลกก็จะถูกนำด้วยเนื้อหาของเขา และเพลงทางโลกก็จะถูกนำด้วยจังหวะหรือจังหวะเคาะ (Beat)

ยกตัวอย่างเช่น บางทีคุณอาจจะเคยได้ยินเสียงเพลงจากดิสโก้คลับที่อยู่ไกลๆ อย่างแรกของดนตรีที่คุณได้ยิน คือ จังหวะเพลงที่ตั้งและหนักหน่วง นั่นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของดนตรีดิสโก้ ซึ่งไม่ใช่ทำนองเพลง หรือแม้แต่ดนตรี นี่เป็นเพราะว่าดนตรีดิสโก้ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเน้นการยกจิตใจขึ้นด้วยการร้องเพลง ดนตรีรูปแบบนี้ถูกออกแบบมาเพื่อกระตุ้นให้เต้น ปลูกเร้าร่างกายด้วยจังหวะเคาะที่กำลังสั่นสะเทือนอยู่ เพลงสโลว์ร็อก ดิสโก้ หรือแร็ปนั้นล้วนแต่เน้นในเรื่องของจังหวะ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของดนตรีที่มีเสียงดังที่สุด มีจุดประสงค์เพื่อให้มีการกระตุ้นและให้ความตื่นเต้นกับเนื้อหนัง เพราะฉะนั้นเราจึงแทบจะไม่เคยได้ยินเพลงช้าๆ นุ่มๆ ในเวลาที่มีการเต้นแอโรบิค คอนเสิร์ตร็อก หรือดิสโก้คลับ

เราจำเป็นต้องมีการทำงานขององค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนนี้ เพื่อสร้างดนตรีขึ้นมา อย่างไรก็ตามการทำงานขององค์ประกอบทางดนตรีเหล่านี้อย่างสมดุล จะกระตุ้นให้ธรรมชาติมนุษย์แสดงออกมากในรูปแบบต่างๆทั้งทางฝ่ายวิญญาณ ทางอารมณ์ หรือร่างกาย ในทำนองเดียวกันองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนนี้จำเป็นต้องทำงานร่วมกันอย่างเหมาะสม เพื่อพัฒนาให้การสรรเสริญและนักร้องเป็นที่ยอมรับ ดูได้จากตารางแถวที่ 5

การนักร้องฝ่ายวิญญาณที่สมดุล

ในบทที่แล้วเราได้พิจารณาถึงการที่พระเจ้าทรงใช้ดาวิดหรือฟีนการร้องเพลง และดนตรีที่ได้รับการเจิมในการนักร้อง การเปิดเผยสำแดงอย่างหนึ่งที่ดาวิดได้รับคือ วิธีสร้างการนักร้องฝ่ายวิญญาณที่สมดุล เพื่อให้พระเจ้าทรงเสด็จมาเยี่ยมเยียนพวกเขา ในพระคัมภีร์ได้กล่าวถึงดาวิดที่ได้จัดตั้งการนักร้องขึ้น

“ข้าแต่พระเจ้า การเสด็จของพระองค์ปรากฏแล้ว การเสด็จของพระเจ้าของข้าพเจ้า พระมหากษัตริย์ของข้าพเจ้าเข้าในสถานบริสุทธิ์ นักร้องนำหน้า นักดนตรีคั้ดทำย ระหว่างนั้นมีสตรีเล่นรำมะนา” สดุดี 68:24-25

ดาวิดได้จัดตั้งองค์ประกอบ 3 ส่วน ลำดับแรก คือ นักร้อง ลำดับต่อมา คือ นักดนตรี และผู้เล่นแฮมโบรินซึ่งกล่าวถึงเป็นลำดับสุดท้าย ทีมนักร้องนี้ทำงานร่วมกันในแนวทางที่พระเจ้าทรงพอพระทัยและเป็นเหตุให้พระองค์ทรงเข้ามาสู่สถานนักร้อง สิ่งที่เรายังปรารถนาอีก คือ การทรงสถิตของพระเจ้าเสด็จมาเยี่ยมเยียนเราในเวลาที่มีการนักร้อง

ส่วนแรกที่เป็นส่วนสำคัญที่สุดของการนักร้องที่ได้มีการบันทึกไว้คือ การร้องเพลง ส่วนนี้ก็จะเป็นส่วนหลักการนักร้อง ที่ประชุมสามารถเข้ามาร่วมการนักร้องอย่างสุดหัวใจ หากว่าเขาสามารถฟังเสียงตัวเองได้อย่างง่าย ๆ ซึ่งแตกต่างจากดนตรีของโลกอย่างมาก ดนตรีของโลกมักจะไม่นับเรื่องการร้องเพลง และบางครั้งภาษาหรือ

คำที่ใช้ในเพลงก็ฟังยาก เพราะว่าเสียงดนตรีและจังหวะจะมีความดัง เราจำเป็นต้องระมัดระวังหากดนตรีและเวลาที่นักร้องใช้ไมโครโฟนแล้วเสียงค่อยมากจนทำให้คนฟังไม่ได้ยินเสียงร้องของนักร้องเหล่านั้น หากทีมนักร้องใช้เสียงที่ดังมากแล้ว สมาชิกในที่ประชุมก็ไม่ได้รับการหนุนใจให้เข้าร่วมและร้องเพลงออกมาจากใจได้ สมาชิกเพียงได้รับเพียงการสนับสนุนให้ฟังในสิ่งที่ทีมนักร้องกำลังเล่นอยู่ และการนักร้องจะกลายเป็นเพียงการแสดง ขณะที่ที่ประชุมเป็นเพียงผู้ฟังหรือผู้ชมเท่านั้น ทีมนักร้องควรนำและหนุนใจให้ทุกคนเป็นผู้นำนักร้องด้วยเช่นกัน โดยพวกเขาไม่มุ่งที่จะครอบงำ และควบคุมคนด้วยดนตรีเสียงดังๆ นี่เป็นสิ่งที่วงดนตรีทางโลกกำลังพยายามมีอิทธิพลและควบคุมผู้ที่กำลังฟังดนตรีของพวกเขา

จากตัวอย่างหนึ่งของการที่เราไม่ควรจะสร้างรูปแบบให้เกิดขึ้นในการนักร้อง ผมจำได้ว่าคริสตจักรแห่งหนึ่งที่เชิญผมไปเทศนา เมื่อหลายปีที่ผ่านมาในขณะที่ลูกสาวคนโตของผมอายุ 8 ขวบ ในช่วงตอนกลางๆ ของการนักร้อง ผมมองดูเธอ เห็นว่าเธอกำลังยืนอยู่แต่ไม่ได้ร้องเพลง ดังนั้นผมจึงหนุนใจเธอว่า การร้องเพลงถวายพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับเรา แต่เธอตอบด้วยความโมโหว่า “ไม่มีประโยชน์ที่หนูจะร้องเพลงค่ะพ่อ เพราะดนตรีมันเสียงดังมาก หนูไม่ได้ยินเสียงตัวเองเลย เวลาที่หนูพยายามร้องเพลง”

ส่วนต่อไปของการนักร้องของดาวิด คือ ส่วนของนักดนตรี ซึ่งมาภายหลังนักร้อง ในการนักร้องที่สมดุล ดนตรีคือสิ่งที่ติดตาม ช่วยสนับสนุน และปลุกเร้าการร้องเพลง การร้องเพลงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะนำหัวใจ (หรือจิตวิญญาณ) ของแต่ละคนให้หันมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ผู้นักร้องแต่ละคนสามารถได้รับการปลุกเร้าด้วยดนตรีเพื่อมุ่งความสนใจไปยังวิญญาณของเขาทั้งหลาย (จิตใจและอารมณ์) ในความรักที่มีต่อพระเจ้าด้วยเช่นกัน

ส่วนสุดท้ายในการนักร้องของดาวิดได้กล่าวไว้ในสดุดี 68: 25 คือ สตรีที่เล่นรำมะนา รำมะนาหรือแฮมโบรินเป็นดนตรีที่ให้จังหวะ มันได้เพิ่มเติมทำนองเพลงลงไป ในดนตรี และมันมีระดับเสียงดนตรีเพียงเล็กน้อย ที่จะเพิ่มลงไปในการประสานเสียงของดนตรี อย่างไรก็ตามมันสามารถเพิ่มจังหวะเคาะ หรือจังหวะทำนอง ซึ่งช่วยทำให้การนักร้องมีชีวิตชีวา และเป็นระเบียบมากขึ้น

เราจำเป็นต้องมีจังหวะทำนองทั้งหมดที่เหมาะสมในการร้องเพลงและดนตรี ซึ่งในเวลาเดียวกันร่างกายของมนุษย์จำเป็นต้องมีจังหวะทั้งหมดที่เหมาะสมในการทำงาน ถ้าหัวใจของเราหยุดเต้น หรือปอดของเราหยุดหายใจ เราจะตายได้ในทันที ในทำนองเดียวกันหากดนตรีไม่มีจังหวะทำนอง มันจะทำให้ขาดชีวิตชีวา และจืดชืด แต่ความไม่สมดุอื่นๆคือถ้าร่างกายของเรามีจังหวะเคาะหรือจังหวะทำนองมากเกินไป เมื่อนั้นเราจะมีความดันโลหิตสูงหรือปวดหัวตุบๆ แต่เราจำเป็นต้องระมัดระวังว่าจังหวะเคาะและจังหวะทำนองจะไม่ครอบงำหรือมีอิทธิพลเหนือดนตรี จังหวะทำนองที่น่าเสนอโดยรามะนาหรือแทมโบรีนเป็นส่วนสุดท้ายที่ได้กล่าวถึงในการนมัสการที่ดาวิดได้จัดตั้งขึ้นในสดุดี 68: 25 ระเบียบแบบแผนนี้แสดงให้เห็นถึงส่วนของจังหวะทำนองที่สมดุถูกต้องในทีมนมัสการของเรา จังหวะเหล่านี้ควรอยู่ในจุดที่ต่ำกว่าหรือน้อยกว่าการร้องเพลงอย่างไพเราะและดนตรีประสาน

เราสามารถเข้าใจถึงจังหวะที่สมดุถูกต้องนี้ได้อย่างชัดเจนมากขึ้น เมื่อเราพิจารณามากขึ้นถึงวิธีการที่พระเจ้าทรงออกแบบการทำงานของร่างกาย หัวใจของเราเต้นอย่างต่อเนื่องและปอดของเราหายใจ แต่ส่วนใหญ่เราไม่รู้ตัวถึงจังหวะเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้คือย่ำเท้าทำหน้าที่ย่างเยียบๆ ยกเว้นตอนที่ออกกำลังกายและเกิดความเครียด จังหวะเหล่านี้จะทำให้เกิดปฏิกิริยาที่ชัดเจนมากขึ้น เราอาจจะสังเกตเวลาที่หัวใจเต้นหรือหายใจแรง ระหว่างที่มีกิจกรรมการเคลื่อนไหวแบบสุดๆ แต่หลังจากนั้นไม่นาน จังหวะเหล่านี้จะกลับมาสมดุอีกครั้ง โดยเป็นผู้ที่ทำงานแบบเยียบๆในร่างกายของเรา ในทำนองเดียวกันจังหวะทำนองในการร้องเพลงนมัสการของเราควรได้รับบทบาทที่น้อยกว่า ซึ่งรับบทบาทเป็นผู้ที่ทำงานอย่างไม่โดดเด่น ยกเว้นในตอนที่กิจกรรมการเคลื่อนไหวแบบสุดๆ เมื่อดนตรีอาจเปลี่ยนมาเป็นความสนุกสนานร่าเริงเป็นพิเศษ มีความเข้มแข็งกระฉับกระเฉง หรือ เสียงดังที่อยู่ในความดังที่ค่อยๆ เพิ่มระดับขึ้นในเพลง แต่ระหว่างที่จังหวะเคลื่อนไหวไปตามปกติ ดนตรีควรกลับไปสู่ความสมดุอีกครั้งด้วยการนำการร้องเพลงด้วยความไพเราะ ซึ่งมีการสนับสนุนของดนตรีที่สอดคล้องประสานกันอย่างลงตัว และการมีจังหวะที่ไม่โดดเด่น

ดังที่เราได้ประยุกต์ใช้สติปัญญาที่เติบโตขึ้นของเราในการพิจารณาถึงความจริง

เกี่ยวกับดนตรีเหล่านี้ ซึ่งเราพบว่าดนตรีของโลกมักจะตรงกันข้ามกับดนตรีของพระเจ้า ซึ่งกษัตริย์ดาวิดได้จัดตั้งขึ้นมา หลายครั้งที่นักดนตรีจะเริ่มต้นเพลงโดยมีมือกลองให้จังหวะ หลังจากนั้นก็จังหวะกำลังดำเนินไป เครื่องดนตรีอื่นๆ ก็ร่วมด้วย ผู้ฟังที่กำลังฟังจะเริ่มที่จะตอบสนองต่อจังหวะเคาะโดยบางทีอาจปรบมือ โยกตัว หรือเต้น คนก็ได้รับการกระตุ้นร่างกายและจิตใจแล้วก่อนที่การร้องเพลงจะเริ่มต้นขึ้นเสียอีก บ่อยครั้งรูปแบบนี้ (ซึ่งตรงกันข้ามกับการนมัสการอย่างสมดุของดาวิด) เป็นรูปแบบที่ดนตรีทางโลกได้สร้างขึ้นมา อย่างไรก็ตาม ดนตรีเช่นนี้ไม่ควรเป็นรูปแบบที่ใช้สำหรับการร้องเพลงและดนตรีนมัสการ มันอาจช่วยทำให้ร่างกายของเราตื่นเต้นหรือช่วยบันเทิงใจ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นวัตถุประสงค์ของการนมัสการ เป้าหมายของเราควรมีพระเจ้า ผู้ทรงเป็นกษัตริย์มาเยี่ยมเราในสถานนมัสการ แต่การที่จะสำเร็จในสิ่งนี้เราจำเป็นต้องทำตามการนมัสการอย่างสมดุดังที่ดาวิดผู้เผยพระวจนะได้รื้อฟื้นขึ้นเพื่อประชากรของพระเจ้า

เครื่องดนตรีประเภทใดก็ตาม หากถูกใช้ในทางที่สมดุแล้ว ก็สามารถใช้เป็นกิจกรรมนมัสการที่ได้รับการเจิมของพระเจ้าได้ แต่เราต้องพิจารณาให้ถูกต้องด้วยว่าเครื่องดนตรีบางชิ้นถูกออกแบบมาเพื่อเน้นให้ความสำคัญกับองค์ประกอบทางดนตรีที่เป็นรูปแบบไม่สมดุได้ง่ายดายมาก ซึ่งไม่ใช่ดนตรีฝ่ายวิญญาณ ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีของกลอง กลองมีเสียงดนตรีน้อยมากๆที่สนับสนุนดนตรี จุดประสงค์ของกลองก็เพื่อที่จะช่วยรักษาจังหวะของดนตรีให้เป็นไปอย่างเป็นระเบียบ และมีชีวิตชีวา แต่มีมือกลองของโลกมักจะใช้ความสามารถทางดนตรีของเขามาเน้นย้ำจังหวะในทางโลกียวิสัย ซึ่งสามารถกระตุ้นตัณหา ความผิดหวัง การกบฏ หรือแม้แต่การสะกดจิต (เช่น มักใช้ในดนตรีฮินดู) นักดนตรีคริสเตียนที่ไม่ตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้สามารถทำตามตัวอย่างที่ผิดๆ โดยปราศจากข้อสงสัยใดๆ และอิทธิพลเสื่อมทรามที่มากมายในแวดวงดนตรี เครื่องดนตรีที่เน้นจังหวะของดนตรีต้องใช้อย่างระมัดระวัง เพื่อว่าเครื่องดนตรีเหล่านั้นจะไม่ครอบงำหรือมีอำนาจเหนือการร้องเพลงและดนตรีในการนมัสการ

เนื่องจากรูปแบบทางดนตรีบ่อยครั้งกระตุ้นโดยกระแสของโลก ซึ่งเน้นความสมดุทางดนตรีของโลก ซึ่งเราจำเป็นต้องเอาใจใส่และระมัดระวังตามคำสอนของอาจารย์เปาโลในโรม 12: 2 ได้ตักเตือนว่า

“อย่าประพฤติดามอย่างชาวโลกนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสียใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้าว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดียอดเยี่ยม”

เมื่อเราได้รับการเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่มากขึ้นแล้ว เราก็จะเติบโตขึ้นในความเข้าใจและพินิจพิจารณาดนตรีและสิ่งต่างๆ อย่างอื่นด้วย เราเรียนรู้ที่จะไม่ทำตามอย่างโลก แต่จะเข้าใจอย่างชัดเจนมากขึ้นถึงน้ำพระทัยอันดียอดเยี่ยมของพระองค์ นี่เป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะว่าพระคัมภีร์ตอนนี้ได้แนะนำเราว่ามีประเภทหรือระดับที่แตกต่างกันของน้ำพระทัยพระเจ้า

เราสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้อย่างชัดเจนมากขึ้นโดยการพิจารณาถึงสิ่งที่ตามมาเมื่อบางคนมีลูกที่ยังเล็กอยู่ มีหลายสิ่งหลายอย่างที่เขายังไม่ได้รับอนุญาตให้ทำ อย่างเช่น การขี่จักรยานหรือการข้ามถนนที่มีรถเยอะๆ ตามลำพัง บางครั้งถ้าเด็กยังคงยืนกรานที่จะทำตามทางของเขา พ่อก็จะอนุญาตให้เขาทำบางสิ่งบางอย่างที่อาจไม่ฉลาดนักหรือแม้แต่เป็นอันตราย มันอาจจะเป็นการอนุญาต (หรือยอมรับได้) ของพ่อ ในขณะที่มันไม่ได้เป็นเจตนาที่สมบูรณ์แบบของพ่อ ถ้าเราดีอรั้น (เหมือนบุตรน้อยหลงหายในลูกาบที่ 15) เราอาจได้รับอนุญาตให้ทำความผิดพลาดอันเป็นบทเรียนราคาแพง ก่อนที่เราจะเรียนรู้ที่จะไว้วางใจและเชื่อฟังพระประสงค์อันดียอดเยี่ยมของพระบิดาในสวรรค์

ครั้งหนึ่งพระเจ้าทรงสอนผมถึงบทเรียนสำคัญของดนตรีและการนมัสการที่ไม่สมดุลว่ามันมีผลกระทบเช่นไรต่อฝ่ายวิญญาณในการรับใช้ เมื่อผมเป็นนักเทศน์รับเชิญที่โบสถ์ที่ผมประจำอยู่ ในขณะที่ผมอยู่ที่นั่นผมสังเกตเห็นบางอย่างในการนมัสการซึ่งได้รวบรวมจิตวิญญาณผม สาเหตุไม่ใช่จากการขาดความสามารถและของประทานภายในที่นมัสการที่กำลังนำอยู่อย่างแน่นอน นักดนตรีที่กำลังนำอยู่นั้นเคยเป็นนักดนตรีแจ๊ซหรือคิมที่มีชื่อเสียงก่อนที่จะได้บังเกิดใหม่ ที่นมัสการที่เขาเคยช่วยฝึกฝนนั้นได้รับทักษะความรู้ความสามารถอย่างมาก จนพวกเขาสามารถนำที่ประชุมไปที่ในทิศทางไหนก็ได้ แต่นั่นเป็นจุดที่มีปัญหา พวกเขาพาผู้คนไปสู่การทรงสถิตของพระเจ้านานๆ ครั้ง แต่นอกเหนือจากนั้น พวกเขา กำลังควบคุมทิศทางกรณนมัสการโดยความสามารถ

และของประทานอันน่าประทับใจ ด้วยเสียงของเครื่องขยายเสียงอันใหญ่ของเขา ช่วงเวลาเหล่านี้ ทำให้รู้สึกและสัมผัสถึงการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการนมัสการได้ยากมาก

เมื่อผมกำลังอธิษฐานถึงสิ่งนี้ พระเจ้าทรงเปิดตาฝ่ายวิญญาณของผม และผมเห็นถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในอาณาจักรฝ่ายวิญญาณ^๖ ผมเห็นมารกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์เล็กๆ เหนือสถานนมัสการ และออกไปอยู่ที่ด้านข้าง ผมเข้าใจว่านี่เป็นวิญญาณชั่วที่มีการควบคุมอยู่เหนือคริสตจักรบางส่วน

จากนั้นผมก็เห็นมารเริ่มเล่นเครื่องดนตรี เมื่อมันเริ่มเล่นดนตรี มันก็เริ่มขยายอิทธิพลฝ่ายวิญญาณไปทั่วสถานนมัสการ เมื่ออิทธิพลนี้เติมเต็มสถานนมัสการแล้ว ประตูด้านหลังโบสถ์ก็ถูกเปิดออก และผมเห็นบันไดลาดลงไปสู่นรก ภายหลังจากที่ดนตรีได้จัดเตรียมทางแล้ว ราชาแห่งมารที่แข็งแกร่งก้าวขึ้นมาผ่านทางประตูที่เปิดอยู่ และเริ่มที่จะเดินรอบๆ โบสถ์

ก่อนเหตุการณ์นี้ผมเคยอยู่ในการนมัสการที่พระเจ้าทรงมาเยี่ยมเยียนคนของพระองค์ ผมเคยอยู่ในการนมัสการในที่ที่ผมเคยตระหนักว่า การนมัสการอันยิ่งใหญ่ได้เป็นเหตุให้ทูตสวรรค์ลงมาจากสวรรค์เพื่อมาร่วมนมัสการกับพวกเรา แต่ผมไม่เคยคิดมาก่อนว่าสิ่งที่ตรงกันข้ามสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยเช่นกัน ดนตรีที่ได้รับการเจิมสามารถนำทูตสวรรค์ลงมาจากสวรรค์เพื่อมานมัสการร่วมกันกับเรา แต่ดนตรีที่เสื่อมทรามสามารถนำวิญญาณชั่วขึ้นมากจากนรก

ผมได้คุยกับศิษยาภิบาลหลังจากนั้น และแบ่งปันภาระใจและความห่วงใยเกี่ยวกับสิ่งปลอมปนทางฝ่ายวิญญาณอันรุนแรงนี้ที่ได้ทำงานผ่านที่นมัสการของคริสตจักร เขาเห็นด้วยกับผมว่าเกิดปัญหาบางอย่างที่รุนแรงและน่าเป็นห่วง อย่างไรก็ตามเขาก็มองมาที่ผมด้วยความเศร้าใจ และพูดว่า “คุณรู้จักมือกีตาร์ที่นำทีมโซ่ใหม่ เขาเป็นคุณพ่อของผม มือคีย์บอร์ดเป็นน้องสาวของผม และมีมือกลองเป็นพี่ชายของผม” ขณะที่สิ้นสุดการสนทนา ผมรู้นั่นหมายความว่าเขาจะไม่พยายามแก้ไขปัญหาของคริสตจักร ซึ่งนั่นสามารถเป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งในครอบครัวของเขาได้

ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยเราแต่ละคนให้เข้าใจอย่างชัดเจนถึงขอบเขตการนมัสการที่สมดุล พร้อมทั้งการวินิจฉัยฝ่ายวิญญาณนี้ ขอให้เรายังมีความปรารถนา

ที่จะติดตามรอยพระบาทแห่งความชอบธรรมที่พระเจ้าทรงสำแดงแก่เราอย่างสิ้นสุดใจ พระองค์ทรงเป็นพยานแก่เราว่า “เราได้พบดาวิดบุตรของเจสซี เป็นคนที่เราชอบใจ เป็นผู้ที่จะทำให้ความประสงค์ของเราสำเร็จทุกประการ”⁹ เมื่อเราปรารถนาที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าทั้งหมดด้วยสิ้นสุดดวงใจเพียงเท่านั้นที่ดนตรีและการนักร้องของเราสามารถเป็นฤทธิ์เดชและบริสุทธิ์หมดจดเหมือนกับดนตรีของดาวิด จากนั้นเราจะสามารถเชิญพระเจ้าผู้ทรงเป็นกษัตริย์มาสู่สถานนักร้อง เมื่อเรานักร้อง อีกทั้งเหมือนดังดาวิดที่ดนตรีของเราสามารถได้รับการเจิมที่จับไข่วิญญานชั่วให้ออกไป ไม่ใช่เป็นการเชิญมันเข้ามา

บทที่ 7

การน่านักร้อง

ผู้นำนักร้องทุกคนล้วนดูแลส่วนงานรับใช้ที่มีความสำคัญ และจัดว่าเป็นงานที่ยากด้วยเช่นกัน แม้เราไม่ได้เป็นผู้นำนักร้องหรือนักดนตรีโดยตรง แต่เป็นการดีหากว่าทุกคนที่ถูกเรียกมาเพื่อเป็นผู้นำคริสเตียนจะเข้าใจถึงงานอันซับซ้อนเช่นนี้ เมื่อผู้นำคริสตจักรทุกส่วนได้รับสติปัญญาและความสามารถในการสังเกตวิญญาณมากยิ่งขึ้นในเรื่องการนักร้องแล้ว ผู้นำคริสตจักรก็จะสามารถช่วยแนะแนวให้แก่ผู้ที่ถูกเรียกมารับหน้าที่อันสำคัญนี้ได้ แม้ว่าเสียงของคุณจะเหมือนเสียงกบมากกว่าเสียงของทูตสวรรค์ และแม้ว่าคุณเองจะไม่มีโอกาสเป็นผู้นำนักร้องเลยก็ตาม แต่เมื่ออ่านบทนี้แล้วคุณจะได้รับภาระหนุนใจว่าสิ่งที่คุณได้อ่านนั้นจะยังคงมีประโยชน์สำหรับคุณเสมอ

การนักร้องมีองค์ประกอบมากมายที่ต้องได้รับการจัดการและการควบคุมที่ดีเพื่อ “บรรลุเป้าหมาย” และทำให้แผนการณ์ทั้งสิ้นของพระเจ้าสำเร็จ ขณะที่มีการร้องเพลง ผู้นำนักร้องจะต้องมีทั้งการรวบรวมและนำพาที่มนักดนตรีทั้งหมดให้ไปพร้อมๆ กับที่ประชุม เหมือนกับการทำหน้าที่เป็นวาทยากรของวงซิมโฟนี แต่อย่างไรก็ตาม ความรับผิดชอบฝ่ายวิญญาณเป็นสิ่งจำเป็นมากของงานรับใช้ด้านนี้ ซึ่งเป็นมากกว่าพรสวรรค์ตามธรรมชาติ หรือแค่ส่วนประกอบที่ผู้นำนักร้องจำเป็นต้องมี ผู้นำนักร้องจำเป็นต้องไวต่อพระวิญญาณในระดับต่างๆ เพื่อจะนำทุกคนเขาสู่การทรงสถิตของพระเจ้าในระดับลึก พร้อมทั้งหลีกเลี่ยงการขัดขวางฝ่ายวิญญาณ และเป็นการเอาชนะการโจมตีของศัตรู ผู้นำนักร้องจำเป็นต้องเป็นผู้นำนักร้อง ผู้จัดเตรียมงาน นักร้อง ผู้เฝ้าสังเกตการณ์ นักรบฝ่ายวิญญาณ ซึ่งทั้งหมดนี้รวมอยู่ในคนคนเดียว

สิ่งจำเป็นสำหรับผู้นำนักร้อง

สิ่งแรกที่ผู้นำนักร้องจำเป็นต้องมี คือ นิमितที่ถูกต้อง อันจะนำไปสู่ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของงานรับใช้อย่างแท้จริง นิमितนี้ คือ การเป็นผู้นำนักร้อง ซึ่งเป็นผู้ที่ช่วย

นำให้ทุกคนเข้าสู่การนมัสการ พระเยซูทรงบอกเราในยอห์น 4: 23 ว่า พระบิดาแสวงหาผู้ที่นมัสการพระองค์อย่างถูกต้อง สิ่งนี้มีความสำคัญ เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย และนอกจากนั้นยังมีความสำคัญต่อผู้คนด้วยเช่นกัน นี่เป็นเพราะว่าเมื่อเรานมัสการพระเจ้า เราจะได้รับ การเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระองค์มากยิ่งขึ้น¹

การเป็นผู้นมัสการที่นำให้ผู้อื่นเข้าสู่การนมัสการ เป็นนิมิตที่จำเป็นต้องยึดอยู่ในหัวใจของผู้นำนมัสการ ในขณะที่หลายคนขาดนิมิตและเป้าหมาย ซึ่งสามารถอธิบายตัวอย่างการขาดเป้าหมายได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้นำแบบเชียร์ลีดเดอร์

ผู้นำนมัสการประเภทนี้มุ่งปลุกเร้าให้ผู้คนเกิดความตื่นเต้นและคึกคักมีชีวิตชีวา โดยทำให้เกิดความตื่นเต้นเร้าใจให้เทียบเท่ากับการเฉลิม ผู้นำประเภทนี้เชื่อว่าการนมัสการที่ดีจะต้องมีการเคลื่อนไหว เสียงดัง และมีพลัง หากการนมัสการเป็นไปแบบเฉื่อยๆ หรือซ้าๆ ก็จะทำให้การผูกมัดในการนมัสการนั้น และจะต้องทำให้มีชีวิตชีวา มากกว่านี้ ผู้นำเชียร์ลีดเดอร์มักจะเชิญชวน และบอกที่ประชุมเสมอว่าควรทำอะไรบ้าง เพราะมุ่งเน้นที่จะกระตุ้นผู้คน ผมเคยได้ยินมาว่าผู้นำประเภทนี้มักเชิญชวนคนให้นมัสการอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ตัวเองไม่ได้นมัสการอยู่เลย เขามุ่งให้ที่ประชุมได้รับการปลดปล่อย แต่ได้แค่เพียงปลดปล่อยความกระตือรือร้นฝ่ายเนื้อหนังออกมาแทนที่จะปลดปล่อยการเฉลิมและการนมัสการอย่างถูกต้อง

2. ผู้ให้ความบันเทิง

ผู้นำนมัสการประเภทนี้คิดว่าเขาทำหน้าที่ดี ถ้าการแสดงออกของเขาได้รับความนิยมและทุกคนเพลิดเพลินกับการนมัสการ ผู้ให้ความบันเทิงไม่อาจแยกแยะระหว่างจิตใจและจิตวิญญาณได้ (ดูในฮีบรู 4: 12) ผลอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้น คือ เขามุ่งที่จะทำให้คนพอใจ ตอบสนองต่อจิตใจของคนด้วยสิ่งสวยงาม ของประทาน อารมณ์ขัน และการแสดงที่เร้าอารมณ์ แทนที่จะเรียนรู้ในการปรนนิบัติและเคลื่อนไปในพระวิญญาณบริสุทธิ์² เนื่องจากผู้ให้ความบันเทิงจะจัดอันดับการแสดงของเขาด้วยความเป็นที่นิยมและความสำเร็จ ดังนั้นเขามีแนวโน้มที่จะเลื่อนระดับตัวเองไปแทนที่พระเจ้า และกลายเป็น

เป็นผู้ที่มนุษย์พึงพอใจแทนที่จะเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงพอพระทัย³

สิ่งที่ “ผู้ให้ความบันเทิง” แสดงออกมานั้นเป็นผลมาจากความไม่สมดุลประการหนึ่ง คือ บางครั้งเขาจะเลียนแบบรูปแบบการนมัสการของผู้นำนมัสการที่มีชื่อเสียง และพยายามแสดงออกฝ่ายวิญญาณอย่างมาก หากแต่ว่าความพยายามนั้นไม่อยู่ในฝ่ายวิญญาณ และไม่ได้เป็นไปอย่างถูกต้อง โดยเกิดจากการตรึงที่กางเขนแล้ว สิ่งนั้นก็แค่เพียงความจอมปลอม เขาอาจแสดงออกฝ่ายวิญญาณอย่างมากมายที่คริสตจักร เฉพาะในเวลาที่เขาอยู่ภายใต้สปอตไลท์ แต่ในขณะที่ชีวิตประจำวันเต็มไปด้วยเรื่องของเนื้อหนังและความบาป

ความไม่สมดุลอีกประการหนึ่ง คือ ผู้ให้ความบันเทิงอาจจะเลียนแบบเทคนิคของนักร้องและนักดนตรีของโลกที่ได้รับความนิยม หรือผู้นำเพลงคริสเตียนในวิถีของโลก หากผู้นำนมัสการขาดความเข้าใจฝ่ายวิญญาณ เขาก็จะมุ่งความสำเร็จที่วัดจากสิ่งที่เห็นภายนอก เช่น การตอบสนองของผู้เข้าร่วม ความเป็นที่นิยม การเพิ่มขึ้นของผู้ที่เข้าร่วมนมัสการ และความสำเร็จด้านการเงิน นักร้องนักดนตรีที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนใช้วิธีการทางโลกมากมาย พวกเขา มักจะประสบความสำเร็จให้ด้านต่างๆ หากคริสเตียนทำตามนักร้องนักดนตรีเหล่านี้ เขาก็จะได้รับความสำเร็จทางโลกในแบบเดียวกัน เหมือนอย่างที่เขาตามทดลองพระเยซูคริสต์ในถิ่นทุรกันดาร เพื่อให้พระองค์รับเอาความสำเร็จทางโลกด้วยการทำลายการนมัสการของพระองค์ ผู้นำนมัสการและนักดนตรีในปัจจุบันนี้มีโอกาสเผชิญหน้ากับการทดลองในรูปแบบเดียวกัน

ผู้นำนมัสการที่เป็นผู้ให้ความบันเทิงได้ทำสิ่งผิดพลาดจากวัตถุประสงค์ของพระเจ้า ซึ่งอาจารย์เปาโลได้เตือนในเรื่องนี้ใน 2 โครินธ์ 10: 12 และ 18 ว่า

“เราไม่ต้องการที่จะจัดอันดับหรือเปรียบเทียบกับตัวเองกับบางคนที่ยกย่องตัวเอง แต่เมื่อเขาเอาตัวของเขาเป็นเครื่องวัดกันและกัน และเอาตัวเปรียบเทียบกับกันและกัน เขาก็เป็นคนขาดปัญญา...เพราะคนที่ยกย่องตัวเองไม่เป็นที่นับถือของผู้ใด คนที่ไม่นับถือ นั่นคือคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยกย่อง”

ผู้นำนมัสการที่ต้องการการยกย่องจากพระเจ้าอย่างแท้จริง จำเป็นต้องเรียน

รู้จากตัวอย่างของดาวิด หากดูจากภายนอกของดาวิด เขาอาจดูไม่เหมือนคนที่จะประสบความสำเร็จอย่างมากมาย แต่พระเจ้าทรงตรัสแก่เขาว่า “เพราะพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรไม่เหมือนกับที่มนุษย์ดู ด้วยว่ามนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรจิตใจ” 4 นั่นเป็นเพราะว่าดาวิดเป็นผู้ที่กุมหัวใจของพระเจ้า เขาได้รับการยกย่องให้เป็น “*นักแต่งสดุดีอย่างไพเราะของอิสราเอล*”⁵ ยิ่งไปกว่านั้นหากนิมิตและการนันทนาการของเรามุ่งไปที่น้ำพระทัยของพระเจ้า ไม่ใช่มุ่งไปที่ความบันเทิงและความสำเร็จตามธรรมดาโลก เราก็จะได้รับการยกย่องและยกระดับจากพระเจ้าเหมือนอย่างที่ดาวิดได้รับ

3. มืออาชีพ

ผู้นำนันทนาการที่มีเป้าหมายเช่นนี้อาจถูกทำให้ไขว้เขวได้ โดยการมุ่งสู่ความเป็นเลิศ ในขณะที่ลืมไปว่าจุดประสงค์หลักของเขา คือ การนันทนาการพระเจ้า ของประธานด้านดนตรีและการทำงานเป็นทีมที่ตีนั้นมีความสำคัญ แต่สิ่งเหล่านี้สามารถกลายเป็นรูปเคารพได้ ผู้นำนันทนาการที่กำลังแสวงหาการเป็นมืออาชีพเหนือสิ่งอื่นใดนั้น มักจะนำนันทนาการได้อย่างราบรื่น ใช้เวทีเพื่อแสดงของประธานออกมาในขณะนันทนาการ ซึ่งเขานันทนาการสิ่งนั้นแทนที่จะเป็นพระเจ้า นี่เป็นเพราะว่าบางคนแสวงหาการยกระดับของประธาน และผลลัพธ์ทางดนตรี รวมทั้งดึงความสนใจของคนให้ออกจากการนันทนาการพระเจ้าอย่างสุดใจไปโดยปริยาย

สิ่งที่ต้องการคือ การนันทนาการ ไม่ใช่การแสดงดนตรี

ผมได้ไปเทศนาที่คริสตจักรแห่งหนึ่ง ที่นั่นพระเจ้าทรงเปิดตาให้ผมเห็นถึงความสำคัญของการมีนิมิตอันบริสุทธิ์ต่อการนันทนาการ ทีมที่นำนันทนาการเคยเล่นคอนเสิร์ตคริสเตียนมาก่อน และรู้ว่านักเทศน์รับเชิญ (คือ ตัวผมเอง) เป็นนักดนตรีและผู้นำนันทนาการที่เป็นที่รู้จักในแวดวงการสัมมนาคนตรีและนันทนาการ แรงจูงใจอย่างหนึ่งของพวกเขา คือ ต้องการแสดงออกมาให้ดีที่สุด เพื่อจะทำให้ให้นักเทศน์รับเชิญประทับใจ ซึ่งจริงๆ แล้วน่าประทับใจมาก เพราะผมได้พูดถึงเรื่องนี้ในการสัมมนานันทนาการทั่วโลกที่

ผมจัดขึ้น

การนันทนาการเริ่มต้นด้วยเสียงกลองดังหนึ่งครั้ง มือกลองเริ่มต้นเพลงแรก และผู้เล่นกีตาร์ไฟฟ้าก็ได้เล่นตามต่อเนื่องอย่างรวดเร็ว โดยปรับเปลี่ยนในแนวเสฟิเมทอลเสียงดนตรีที่ตั้งอยู่ได้เล่นไปเรื่อยๆ ขณะที่นักร้องตะโกนซ่าๆ ว่า “ขอพระเจ้าลุกขึ้น” เพื่อให้ที่ประชุมร่วมร้องตะโกนซ่าๆ ด้วย

การนันทนาการดำเนินไปเรื่อยๆ ผมรู้ทันทีว่าทีมนันทนาการนี้กำลังเล่นเพลงที่ใช้สำหรับเวทีคอนเสิร์ต ไม่ได้เล่นเพลงที่ที่ประชุมรู้จัก และมีบางช่วงเท่านั้นที่ที่ประชุมพยายามร้องตามไปบ้าง แต่การแสดงก็ยังดำเนินไปเรื่อยๆ ไม่ว่าจะคนในที่ประชุมจะร้องเพลงได้หรือไม่ก็ตาม หรือแค่เพียงปรบมือ หรือแค่มองดูเท่านั้น แม้วันนี้เป็นเช้าวันอาทิตย์ในสถานนันทนาการของคริสตจักร แต่ผมรู้สึกว่าคุณอยู่ในคอนเสิร์ตไม่ได้อยู่ในการนันทนาการ

ในระหว่างที่ “*การนันทนาการ*” ดำเนินไปตามดนตรีที่เร่งจังหวะให้เร็วขึ้น ผมก็พยายามอธิษฐานและนันทนาการ เพื่อพบพระองค์ ผมรู้ว่าในอีก 2-3 นาทีข้างหน้า ผมจะถูกเชิญให้ขึ้นไปเทศนา ผมกำลังร้องทูลขอพระเจ้าให้ส่งการเจิมลงมาเหนือผม แม้ว่าการทรงสถิตของพระเจ้าจะไม่ได้สำแดงในการนันทนาการนี้ก็ตาม

จากนั้นผมมองไปที่ภรรยา ผมสังเกตว่าเธอไม่ได้ปรบมือ หรือแม้แต่ร้องเพลง ผมโน้มตัวไปหาเธอ และพูดว่า “*ผมรู้ว่านี่ไม่ใช่การนันทนาการที่ดีนัก แต่อย่างน้อยเราก็ควรพยายามเข้าร่วมและพบพระเจ้า*” ภรรยาของผมตอบว่า “*คุณจะไม่ตบมือและร้องเพลงตามแน่ๆ หากคุณเห็นอย่างที่คุณเห็น*” คำตอบนั้นดึงความสนใจของผม ผมจึงถามเธอว่าเห็นอะไร เธอตอบว่าพระเจ้าให้เห็นนิมิตว่ามีรูปเคารพอันใหญ่โตตั้งตระหง่านอยู่เหนือทีมนันทนาการตรงกลางเวที เธอเห็นทีมนันทนาการนี้กำลังร้องเพลงและนันทนาการรูปเคารพนั้นอยู่ และรูปเคารพนั้นก็คือ เครื่องดนตรีนั่นเอง

หลังจากที่ผมเทศนาจบ ทีมนันทนาการนี้ปิดการนันทนาการด้วยเพลงสุดท้ายอย่างชำนาญ หัวหน้าทีมนันทนาการได้เดินตรงมาที่ผม ผมกังวลว่าเขาอาจจะถามความคิดเห็นของผมเกี่ยวกับ “*การนันทนาการ*” และผมอาจจะพูดบางอย่างที่ไม่ยกย่องหรือชมเชยเขา แต่ความกังวลใจของผมได้ลดลงไป เมื่อเขาเริ่มพูดคุย คำพูดแรกที่เขาพูดกับผม คือ “*การนันทนาการนี้ยอดเยี่ยมมาก เราไม่พลาดเลยสักจังหวะเดียว ผมรู้ได้เลยว่าตั้งแต่กลอง*

เริ่มตั้งขึ้นมันก็เข้ากันได้ดี” เขาพูดยกย่องการแสดงดนตรีของเขาต่อไปเรื่อยๆ โดยไม่ถามความคิดเห็นหรือคำวิจารณ์จากผมเลย

แม้ภรรยาของผมไม่เห็นนิมิตนั้น แต่เหตุการณ์นี้ได้แสดงออกให้เห็นอย่างชัดเจนแล้วว่าของประทานของพวกเขาเป็นรูปเคารพของทีมนมัสการ ความคิดทัศนคติของผู้นำที่เฝ้าคอยการแสดงดนตรีของทีม ก็เป็นเหมือนกับทัศนคติของคนที่เหลือในทีม ในช่วงระหว่างที่พวกเขาอยู่บนเวที

ทีมนมัสการนี้ไม่เพียงแต่ไม่ยอมจำนนในความเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของพระเยซูคริสต์เท่านั้น เขายังไม่ยอมรับในศิษยาภิบาลของเขาด้วย เพราะว่างานรับใช้ของเขาเป็นการมุ่งที่ตนเอง ไม่กี่เดือนต่อมาศิษยาภิบาลพยายามจะจัดระบบการนมัสการใหม่ให้เป็นที่ไปตามแนวทางที่เขาคิดว่าจะพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิม เมื่อทีมนมัสการนี้รู้ว่า เขาไม่สามารถทำในสิ่งที่เขาอยากจะทำได้อีกต่อไป จึงออกจากคริสตจักร และนั่นเป็นสาเหตุให้เกิดความแตกแยกในคริสตจักร

แรงจูงใจและนิมิตเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสูงสุด สำหรับการเป็นผู้นำนมัสการหรือนักดนตรีในพระนิเวศน์ของพระเจ้า เพราะสิ่งนี้จะช่วยควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างที่เราคิดและทำ และมีผลต่อเราในการ “บรรลุเป้าหมาย” และทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ หรือไม่อย่างนั้นก็ทำให้เราดำเนินตามความคิดหรือเป้าหมายของมนุษย์ที่วางเอาไว้ ขอให้เราเลือกที่จะชื่นชมยินดีในการทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า และมุ่งที่จะเป็นผู้นำนมัสการอย่างสุดใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงปรารถนา

แนวทางปฏิบัติสำหรับการน่านมัสการ

ในขณะที่เรารักษานิมิตที่ถูกต้องไว้ในใจแล้ว เรายังต้องรับเอาสติปัญญาความรู้ความเข้าใจที่จะสามารถนำมาปฏิบัติใช้ได้จริงในการเป็นผู้นำนมัสการที่มีทักษะ ขั้นตอนต่อไปนี้จะช่วยให้เราพัฒนางานรับใช้อย่างมีทักษะ

1. เตรียมใจ

สิ่งที่เป็นพื้นฐานอย่างแรกที่เราจำเป็นต้องมี คือ การที่เรามีหัวใจที่ถูกต้องกับพระเจ้า ผู้แต่งสดุดีกล่าวในสดุดี 66:18 “ถ้าข้าพเจ้าได้บ่มความชั่วช้าไว้ในใจข้าพเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงสดับ” การที่เราจะทำหน้าที่ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในฝ่ายวิญญาณนั้น เราจำเป็นต้องมีหัวใจที่สะอาด ปราศจากเครื่องพันธนาการ นั่นไม่ได้หมายความว่าเราต้องเป็นคนสมบูรณ์แบบ แต่เราจำเป็นต้องรู้ว่าพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ได้ชำระเราให้สะอาดบริสุทธิ์ และเราสามารถยืนได้โดยไม่มี ความละอายต่อพระพักตร์ของพระเจ้า ถ้าใครก็ตามที่ไม่ได้มีความมั่นใจในเรื่องนี้แล้ว เขาจะต้องแสวงหาชัยชนะในเรื่องนี้อย่างสัตย์ซื่อ หรือไม่เช่นนั้นแล้วก็ต้องให้คนอื่น ๆ ที่เตรียมตัวพร้อมขึ้นมา นานนมัสการ

เราจำเป็นต้องเตรียมใจของเราด้วยวิธีการหนึ่ง คือ เริ่มต้นอธิษฐานเพื่อการนมัสการที่กำลังจะมีขึ้น เราควรแสวงหาพระเจ้าให้ทรงเปิดเผยสำแดงแก่เราถึงสิ่งที่พระองค์ประสงค์กระทำให้สำเร็จ การนมัสการเหมือนการสู้รบ และผู้บัญชาการอันชาญฉลาดจะแสวงหาแผนการรบที่ถูกต้องเหมาะสมกับทุกสถานการณ์ การอธิษฐานยังสามารถช่วยให้เรามีการเจิมลงมา ขณะที่เรากำลังยืนน่านมัสการ

อีกทั้งเราจำเป็นต้องเตรียมใจของเรา เพื่อที่เราจะมั่นใจในพระเจ้าในเวลาที่เรายืนต่อหน้าผู้คน⁶

หากว่าผู้บัญชาการรบเกิดความกลัวเมื่ออยู่ในแนวรบ เขาก็จะไม่อาจปลุกเร้ากองทหารให้ทำหน้าที่อย่างดีที่สุดได้ แต่หากพระเจ้าทรงเตรียมหัวใจของคุณ เหมือนดังที่พระองค์ทรงเตรียมโยชูวา เมื่อนั้นคนก็จะวางใจที่จะติดตามการนำของคุณ เมื่อคุณยืนต่อหน้าผู้คน ให้คุณวางใจในพระเจ้า พระองค์จะทรงช่วยคุณนำที่ประชุมให้เข้าสู่การทรงสถิตของพระองค์ ให้ยิ้มและเป็นธรรมชาติ ไม่ควรแสดงอาการเกร็งหรือหวาดกลัว

เหตุผลสุดท้ายที่เราจำเป็นต้องเตรียมใจ คือ เพื่อเราจะมีชัยชนะชื่นชมยินดีในพระเจ้า เรานำผู้อื่นให้เข้าสู่ในสิ่งที่เรามีอยู่แล้ว ดังนั้นจะนำหัวใจที่แบกภาระหนักและปัญหาเข้าสู่การนมัสการ ซึ่งนั่นจะเป็นเพียงสิ่งที่ตอกย้ำให้คนนึกถึงแต่ปัญหาของตัวเองเท่านั้น แต่ให้นำพาเขาเข้าไปหาพระเยซูแทน

2. เตรียมรายชื่อเพลง

ผู้นำน่านับสการควรเตรียมรายชื่อเพลงก่อนล่วงหน้า เหมือนกับนักเทศน์ที่จะต้องอธิษฐาน และเตรียมคำเทศนาก่อนล่วงหน้า ผู้นำน่านับสการต้องมีการเตรียมการล่วงหน้าหลายอย่างจึงจะทำให้เขาประสบความสำเร็จ แต่ไม่ได้หมายความว่า คุณต้องนำให้ตรงตามรายชื่อเพลงอย่างไม่มีผิดพลาด เหมือนกับเครื่องจักรในระหว่างการน่านับสการ ซึ่งก็เหมือนกับนักเทศน์ควรให้พระวิญญาณนำในขณะเทศนา หากพระองค์จะตรัสในสิ่งที่เขาไม่ได้เตรียมการมาก่อนล่วงหน้า อย่างไรก็ตาม แม้ว่า คุณอาจจะเปลี่ยนแปลงรายชื่อเพลงที่ได้เตรียมมาระหว่างน่านับสการ แต่การเตรียมรายชื่อเพลงก่อนล่วงหน้าจะช่วยให้ทีมน่านับสการทุกคนทำหน้าที่ได้อย่างราบรื่นหรือคล่องตัวมากขึ้น

การน่านับสการไม่ได้เป็นการกระทำจากคนเพียงคนเดียว คริสตจักรต่างๆ มีนักดนตรีจำนวนมาก และบางครั้งมีทั้งนักร้องต้นเสียง หรือนักร้องประสานเสียงที่ช่วยนำน่านับสการด้วย พวกเขาจำเป็นต้องมีการย้ำเตือนกันและกัน และซ้อมเพลงก่อนล่วงหน้าเสมอ ถ้าคริสตจักรของคุณใช้โปรเจคเตอร์ฉายเนื้อเพลงให้กับที่ประชุม คนที่ดูแลการฉายโปรเจคเตอร์จำเป็นต้องรู้รายชื่อเพลงก่อนล่วงหน้าเช่นกัน เพื่อให้งานในส่วนของเขาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณควรเลือกเพลงที่ดำเนินไปอย่างราบรื่นและต่อเนื่องกัน และเป็นเพลงที่ช่วยนำให้คริสตจักรค่อยๆก้าวเข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้า ที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นรูปแบบทั่วไปของเพลงที่จะสามารถเคลื่อนไปในแนวทางเดียวกันกับทิศทางและจุดประสงค์ของพระเจ้า

เพลงที่เลือกนั้นสามารถจัดได้ตาม**คอร์ตดนตรี**ที่จะร้อง คุณต้องระมัดระวังเวลากำหนดการเริ่มต้นของโน้ตเพลง ควรให้อยู่ในช่วงที่พอดี ซึ่งจะไม่มีท่อนใดของเพลงที่จะต้องใช้เสียงต่ำหรือสูงเกินไป เป็นเรื่องยากสำหรับที่ประชุมในการปลดปล่อยใจให้อยู่ในการน่านับสการและสรรเสริญ ถ้าจะต้องขยายช่วงเสียงร้องให้กว้างมาก จนต้องร้องอย่างทรมาณ

ทุกคริสตจักรควรมีรายชื่อเพลงต่างๆที่ใช้ร้อง และอยู่ในคีย์ที่สามารถร้องได้อย่างสบายๆ ถ้าคุณไม่มีความถนัดทางดนตรีในการทำต้นฉบับรายชื่อเพลงนี้ออกมา ก็

ให้หาคนอื่นที่ทำได้มาทำแทน

หากคุณเริ่มที่จะเตรียมเพลงที่ร้องแบบสบายๆ โดยเจาะจงคีย์ เช่น คีย์ C คุณอาจต้องหาเพลงอื่นๆที่อยู่ในคีย์ C ด้วย เพื่อให้เป็นไปในโทนเดียวกัน คุณก็สามารถร้องเพลงต่อๆกันไปได้ โดยไม่ต้องรอนักดนตรีเริ่มคีย์ใหม่ วิธีการนี้เป็นวิธีการที่ง่ายที่สุดที่จะช่วยให้การน่านับสการเคลื่อนไป ถ้าคุณอยากร้องเพลงที่ต่างคีย์กันก็สามารถทำได้สบายๆ โดยเลือกเพลงในคีย์ถัดไปที่สูงกว่า ตัวอย่างเช่น ร้องเพลงในคีย์ D หลังจากที่ยังร้องเพลงในคีย์ C วิธีการนี้ช่วยยกเสียงการน่านับสการเป็นไปอย่างราบรื่นไปสู่ระดับเสียงที่สูงขึ้น โดยไม่ทำให้เกิดความสับสนในการร้อง

วิธีการที่ 2 ที่จะทำให้การน่านับสการเป็นไปอย่างต่อเนื่องนั้น **ต้องมีเนื้อหาเพลงหลักหรือหัวข้อเพลง** พระเจ้าอาจทรงต้องการเน้นสาระสำคัญผ่านถ้อยคำของบทเพลง บางหัวข้อนั้นอาจสามารถใช้ได้หลายบทเพลง ประกอบไปด้วย ความชื่นชมยินดี ความรอด การไถ่ ศิโยน แม่น้ำของพระเจ้า การทำสงคราม พระโลหิตพระคริสต์ ชัยชนะ และอื่นๆ อีกมากมาย หากพระเจ้าทรงเน้นหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งในใจของคุณในขณะที่เตรียมน่านับสการ นั่นอาจเป็นพระคำที่สำคัญสำหรับการน่านับสการนั้น บางครั้งนักเทศน์จะมีหัวข้อเทศนาที่เหมือนกันกับหัวข้อการน่านับสการ ในกรณีนั้น การน่านับสการจะช่วยเตรียมใจคน และยืนยันพระคำนั้น เพื่อพระเจ้าจะสามารถเคลื่อนในห้วงอย่างมากมายระหว่างการประชุมนั้นได้

การน่านับสการที่ต่อเนื่องด้วยหัวข้อเพลงที่ได้จากพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นสามารถปลดปล่อยพระพรยิ่งใหญ่ได้ ผมจำได้ว่าครั้งหนึ่งที่ผมเป็นผู้นำน่านับสการในกรณายบ้าน เป็นที่ที่ผมรู้สึกที่เราควรร้องเพลงเกี่ยวกับพระโลหิตของพระเยซู เมื่อเราน่านับสการพระเจ้า เราประกาศการชำระของพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ จนกระทั่งเราสัมผัสถึงการทรงสถิตของพระเจ้าที่ลงมาชำระบ้านและที่ดินรอบๆ

ไม่กี่วันถัดมา สามิของเจ้าของบ้านนั้นได้รับประสบการณ์แปลกๆ สามิของเธอ นั้นเป็นนักพินัน และติดสุรา แต่เธอเป็นคริสเตียน แต่วันนั้นเมื่อเขายืนอยู่ในสวนข้างนอกบ้าน เขาได้ยินเสียงเรียกจากสวนของเพื่อนบ้าน เสียงนั้นบอกว่า “มานี้ เราจะไปดื่มเหล้าและเล่นการพนันกัน และเราจะมีเวลาที่มีความสุข” สามิเธอได้ยินเสียงนั้นอย่างชัดเจน แต่ไม่มีคนอยู่ที่นั่นเลย มันเป็นเหล่ามารที่คอยควบคุมเขา ซึ่งได้กำลังเรียก

เขาอยู่ จากนั้นเขาก็ถามพวกมันว่า “ทำไมฉันจะต้องข้ามรั้วไปที่สวนของเพื่อนบ้านด้วยล่ะ ทำไมไม่แถมข้ามมาฝั่งนี้ล่ะ” มารตอบว่า “ฉันข้ามรั้วไปไม่ได้ เพราะฝั่งนั้นมีพระโลหิตของพระเยซูคริสต์อยู่มากมายเหลือเกิน” การน่านับสการครั้งนั้นนำการปกป้องคุ้มครองของพระเจ้ามาสู่ผู้หญิงคนนั้นและครอบครัวของเธอด้วยวิธีการที่ไม่ธรรมดา และไม่นานนักสามีของเธอก็กลับใจมาเป็นคริสเตียนและดำเนินชีวิตในทางของพระเจ้าเรื่อยมาเป็นเวลาหลายปี

อีกวิธีการหนึ่งที่เราได้อธิบายกันไปแล้วถึงการจัดรูปแบบการน่านับสการที่เริ่มต้นจากการสรรเสริญแล้วเข้าสู่การน่านับสการ ซึ่งเป็นรูปแบบทั่วไปที่ดีที่สุดสำหรับการน่านับสการ แต่ให้จำไว้ว่า รูปแบบการสรรเสริญแล้วเข้าสู่การน่านับสการเป็นเพียงแนวทางหนึ่งเท่านั้น ไม่ควรยึดถือปฏิบัติตามเป็นแบบแผน พระเจ้าอาจเน้นให้สรรเสริญอย่างเฉพาะเจาะจง โดยที่ไม่ต้องมีการน่านับสการ ในบางครั้งที่ประชุมอาจจะมีการเตรียมใจไว้แล้ว (เช่น โดยการอธิษฐาน หรือโดยการที่นักดนตรีเล่นดนตรีเตรียมใจก่อนที่มีการน่านับสการ) ดังนั้นการประชุมก็สามารถเริ่มได้ด้วยการเล่นน่านับสการ แต่บางครั้งบางคราวที่มีการผูกมัดหรือสิ่งที่ถ่วงการน่านับสการอยู่ การน่านับสการมักจะจะเป็นไปด้วยดี หากว่ามีเพลงสรรเสริญในตอนท้ายการน่านับสการก่อนที่จะดำเนินรายการที่เหลืออื่นๆ ต่อไป

ดังนั้นการจัดรูปแบบการน่านับสการที่เป็นไปอย่างเหมาะสมมักจะ**ใช้เพลงเร็วแล้วจึงไปเพลงช้า** เพลงเร็วจะช่วยปลุกที่ประชุมในช่วงเริ่มต้น และช่วยให้คนเริ่มต้นด้วยความชื่นชมยินดี แต่เมื่อคนกำลังพบพระเจ้า เพลงน่านับสการช้าๆ มักทำให้คนมีใจจดจ่อกับการเข้าสนิทกับพระเจ้าอย่างเต็มที่

รูปแบบคล้ายๆกันอีกอย่างหนึ่งที่เราสามารถพิจารณาในเวลาที่เราเตรียมรายชื่อเพลง คือ ให้เริ่มต้นร้องเพลงสำหรับตัวเอง จากนั้นให้ร้องเพลงสำหรับพระเจ้า บางครั้งเราเริ่มต้นการน่านับสการด้วยเพลงที่กทหายซึ่งกันและกัน บางครั้งอาจจับมือกันในขณะที่แสดงออกถึงการยอมรับและความรักที่มีต่อผู้อื่นให้มีส่วนร่วมกันในที่ประชุม ในคราวต่อไปๆ เราอาจจะแนะนำกันและกันด้วยการร้องเพลงที่มีเนื้อเพลงเป็นพระคำสำหรับเราโดยตรง บางทีเราควรจะเริ่มต้นด้วยการสรรเสริญพระเจ้าก่อน หรืออาจจะเข้าสู่สงครามฝ่ายวิญญาณก่อน เพลงทั้งหมดเหล่านี้ เรายังเพื่อตัวเราและสมาชิกคนอื่นๆในคริสตจักร ซึ่งสามารถเรียกสิ่งนี้ว่าเป็น “การหนุนใจจิตใจกันไปในแนวราบ” หรือ

“การปรนนิบัติพระกาย” สิ่งนี้เป็นการรับใช้กันและกันโดยมีวัตถุประสงค์ ซึ่งมีคุณค่านำไปสู่การเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและสนับสนุนกันและกันในการน่านับสการ อย่างไรก็ตาม จุดประสงค์ของการน่านับสการที่สูงยิ่งขึ้นไปนั้นควรเป็นไปเพื่อเรา และลงท้ายด้วยสายตาของเราที่มองไปยังสวรรค์ และหัวใจของเราได้พบพระองค์เป็นการส่วนตัว ซึ่งสามารถเป็น “การน่านับสการในแนวตั้ง” หรือ “การปรนนิบัติพระเจ้า”

หากเราไม่มีทักษะความชำนาญในเรื่องการเลือกเพลง เราจะทำให้เกิดความสับสนอย่างมากในขณะที่น่านับสการ บางทีเราอาจจะร้องเพลงสลับไปมาช้าๆ กันระหว่างเพลงที่เน้นถึงวิสุทธิชนบนโลกนี้ แล้วไปเน้นที่องค์พระเจ้าในฟ้าสวรรค์ จนเรารู้สึกเหมือนกับการกำลังขึ้นลงไปมาช้าๆ บนรถไฟเหาะตีลังกาฝ่ายวิญญาณ และในระหว่างเพลงแต่ละเพลงก็ยังเป็นเหมือนกับการพยายามกระโดดไปข้างหน้าและข้างหลังระหว่างลานชั้นนอกและอภิสุทธิสถาน

ขอแนะนำสุดท้ายสำหรับการเตรียมสำหรับการน่านับสการ คือ ให้ใช้เพลงที่เป็น**ความจริงในปัจจุบัน หรือมีการเจิมแบบสดใหม่** ให้เขียนชื่อเพลงที่เคยใช้แล้วเกิดผลที่ดีในการน่านับสการครั้งที่ผ่านมาไม่นาน และจดจำเพลงที่อยู่ในใจของคุณที่เพิ่งผ่านมาไม่นาน บางครั้งคุณอาจจะตื่นขึ้นมาในตอนเช้าแล้วร้องเพลงในใจ เมื่อผู้แต่งสดุดีกล่าวในสดุดี 42:8 และ 77:6 พระเจ้าทรงให้ “เพลงในเวลากลางคืน” แก่เราได้ แม้ในขณะที่เราหลับอยู่พระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถเคลื่อนหัวใจของเราให้ร้องเพลง ซึ่งเป็นการฉลาดหากเราจดจำเพลงที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้แก่เราได้เมื่อเราตื่นขึ้น หากเรากำลังเตรียมที่จะน่านับสการ เพลงในเวลากลางคืนที่เราได้รับนั้นก็อาจเป็นเพลงหลักที่สำคัญสำหรับการน่านับสการที่กำลังจะมีขึ้นนี้ได้

3. การเป็นผู้นำที่ดี

ผู้นำน่านับสการควรเป็นไปตามที่ชื่อได้บอกไว้ คือ ผู้นำยอมไม่เป็นผู้ตาม หน้าที่ความรับผิดชอบของคุณ คือ การนำที่มน่านับสการ และนำที่ประชุมทุกคนเข้าพบพระเจ้า ผู้นำเพลงที่มีความประหม่าเขินอาย มีแนวโน้มที่จะพูดอู้อี้ไม่หนักแน่น ซึ่งนั่นจะไม่ทำให้เกิดความมั่นใจต่อการนำของเขา

หากคุณน่านมัสการและมีทิศทางที่ชัดเจนแล้ว ทุกคนจะเข้าใจในสิ่งที่คุณกำลังนำอยู่ สิ่งนี้จะช่วยให้ทุกคนเคลื่อนไปด้วยกันในทิศทางเดียวกันโดยปราศจากความสับสน ดังนั้นให้พูดออกไปอย่างชัดเจนในเวลาที่คุณต้องการบอกทิศทาง การนำ ช่วงเริ่มต้นของเพลง คุณอาจเริ่มด้วยการปรบมือ ร้องเพลงเสียงดัง และเหวี่ยงแขนเพื่อแสดงให้เห็นว่าคุณกำลังเริ่มต้น คุณช่วยกำกับความเร็วของเพลงได้โดยการปรบมือ ใช้แทมโบรีน หรือโดยการเหวี่ยงมือ หากคุณต้องการให้ทุกคนมีส่วนแสดงออก (เช่น ยกมือขึ้นหรือเต้น) ก็ให้บอกพวกเขาล่วงหน้า ทั้งก่อนเริ่มเพลง หรือช่วงเวลาที่สงบระหว่างเพลง ในขณะที่ทุกคนไม่ได้ร้องเพลง

หากคุณต้องการร้องซ้ำตรงท่อนร้องรับ คุณก็สามารถร้องต่อไปอย่างง่าย ๆ ได้ หรือใช้สัญญาณมือเพื่อเป็นสัญลักษณ์ว่าคุณกำลังจะร้องอีกครั้ง เมื่อคุณต้องการหยุดร้อง คุณอาจจะหยุดตบมือ และยืนอย่างสงบ และสงบใจ หรือบางครั้งอาจยกมือที่แบออกของคุณ เพื่อดึงความสนใจของทุกคน หากคุณต้องการนำทุกคนเข้าสู่การน่านมัสการที่เป็นไปอย่างธรรมชาติ คุณก็สามารถยกมือของคุณขึ้นก่อนที่ท่อนร้องรับจะจบ หลังตาแล้วเริ่มต้นน่านมัสการ ในระหว่างนี้อาจจะถอยห่างจากไมโครโฟนออกมา

คุณอาจจะต้องมีการให้สัญญาณแก่ผู้ฉายโปรเจคเตอร์ เพราะบ่อยครั้งการน่านมัสการมักถูกรบกวนเมื่อฉายเพลงบนจอโปรเจคเตอร์ไม่ทัน หรือพิมพ์เนื้อเพลงผิด ถ้าคุณมีสัญญาณมือแก่ผู้ที่ประจำอยู่ตรงโปรเจคเตอร์หรือคอมพิวเตอร์อย่างเงียบๆ (บางทีอาจพยักหน้า หรือพลิกมือ) ก็จะทำให้เขารู้ล่วงหน้าว่าควรจะเตรียมเพลงถัดไปเพื่อฉายบนจอโปรเจคเตอร์ แต่ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้ควบคุมโปรเจคเตอร์คอยมองตามการให้สัญญาณของคุณ ถ้าเขาหลับตาเพื่อที่จะน่านมัสการพระเจ้าเป็นเวลานาน เขาก็อาจพลาดการนำของคุณว่าจะไปในทิศทางใด ซึ่งจะลงท้ายด้วยการทำให้ที่ประชุมสับสน

สัญญาณที่ผมใช้กับผู้ฉายโปรเจคเตอร์ คือ การที่ผมส่งสายตามองเขา และพลิกมืออย่างรวดเร็วระหว่างช่วงร้องรับ เพื่อแสดงให้เขาเห็นว่านี่จะเป็นรอบสุดท้ายที่ผมจะร้องซ้ำ ดังนั้นเขาก็พร้อมที่จะฉายเพลงต่อไป ถ้าผมต้องการข้ามเพลงเพื่อเปลี่ยนไปยังเพลงถัดไปตามรายชื่อเพลง ผมจะพลิกมือ และจากนั้นชู 2 นิ้ว เพื่อแสดงว่าให้ฉายต่อไปในเพลงที่ 2 และถ้าหากผมต้องการที่จะกลับไปยังเพลงก่อนหน้านั้น ผมจะพลิกมือในทิศทางตรงกันข้ามไปมาเพื่อให้สัญญาณว่า เขาจะต้องเตรียมซ้ำเพลงก่อนหน้านั้น

4. เป็นผู้ตามที่ดี

นอกจากผู้นำน่านมัสการต้องเรียนรู้วิธีการนำที่ดีแล้ว สิ่งที่สำคัญมากๆ อย่างหนึ่งในการเป็นผู้นำน่านมัสการที่ดี คือ การรู้ถึงวิธีการที่จะเป็นผู้ตามที่ดีด้วยเช่นกัน หากคุณไม่ได้เป็นศิษยาภิบาลอาวุโสของคริสตจักร คุณจำเป็นต้องรู้ว่าผู้นำคริสตจักรต้องการให้คุณทำอะไร ถ้าเขาต้องการให้คุณน่านมัสการแบบสั้นๆ ก็ให้นำแบบสั้นๆ เพราะคุณน่านมัสการภายใต้ศิษยาภิบาล ผู้นำประชุม และหัวหน้าทีมน่านมัสการ แต่ถ้าเขามั่นใจในงานรับใช้ของคุณ โดยให้คุณมีเสรีภาพน่านมัสการอย่างเต็มที่ ก็ให้คุณหาวิธีที่จะทำให้การน่านมัสการเป็นไปด้วยดี แต่ถ้าคุณกำลังอยู่ในช่วงเรียนรู้ หรือถ้าผู้นำคริสตจักรได้วางแนวทางไว้แล้วสำหรับผู้นำน่านมัสการ ก็ให้ปฏิบัติตามไม่ว่าเขาจะให้ไปแนวทางใดก็ตาม และถ้าเขาขอให้คุณนำเพลงสั้นๆ คุณก็ไม่ควรเขี่ยตีที่ประชุมน่านมัสการ โดยพยายามที่จะเทศนา เผยพระวจนะ หรือเรียกให้ออกมาที่ธรรมาสน์

หลายครั้งผู้นำน่านมัสการต้องต่อสู้กับความรู้สึก ในเวลาที่เขาารู้สึกว่าได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นการส่วนตัว ซึ่งแตกต่างจากสิ่งที่ผู้นำคริสตจักรขอให้ทำ เขาไม่ต้องการไม่เชื่อฟังผู้นำคริสตจักร แต่เขาก็ไม่ต้องการที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้าด้วยเช่นกัน นี่เป็นสิ่งที่ผู้นำน่านมัสการจำเป็นต้องจดจำไว้ว่าเขา (และผู้นำคริสตจักรคนอื่น) ทั้งหมดนั้นอยู่ในกระบวนการได้รับการสอนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ หลังการน่านมัสการให้ร่วมกันพูดคุยถึงการเคลื่อนไหวของการน่านมัสการ ให้มุ่งเรียนรู้ที่จะเข้าใจในจุดแข็งและจุดอ่อนของการน่านมัสการอย่างถ่องแท้ด้วยความสัตย์ซื่อร่วมกัน ไม่ว่าจะนำไปแนวทางที่แตกต่างจากเดิมหรือไม่ก็ตาม แต่นั่นก็อาจนำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ดีกว่า ด้วยวิธีการนี้เองที่ผู้นำสามารถเสริมสร้างศักยภาพสำหรับการน่านมัสการ การร่วมสนทนาพูดคุยถึงสิ่งเหล่านี้อาจให้แนวคิดการเป็นผู้นำได้ดีกว่าการที่คุณพยายามน่านมัสการให้บรรลุผลด้วยตัวคุณเอง ซึ่งเขาก็อาจจะให้คุณน่านมัสการที่มีความยืดหยุ่นมากขึ้น แต่ถึงแม้พวกเขาไม่ยอมให้คุณมีเสรีภาพมากขึ้นในการน่านมัสการ คุณก็ไม่ควรแยกตัวเป็นอิสระ และไม่เชื่อฟังผู้นำ หากคุณน่านมัสการได้ดีภายใต้แนวทางที่ผู้นำได้ให้ไว้ คุณก็ไม่ต้องเป็นคนที่รับผิดชอบต่อพระเจ้าสำหรับข้อจำกัดที่อาจก่อให้เกิดอุปสรรคปัญหา พระผู้เป็นเจ้าของเขาทรงพอพระทัยกับการงานของคุณที่ทำอย่างเต็มกำลังความสามารถอย่าง

ดีที่สุดภายใต้ข้อจำกัดที่คุณได้รับ

5. เริ่มต้นการน่านมัสการ

หากคุณเริ่มน่านมัสการตั้งแต่ช่วงตอนต้นของรายการในที่ประชุม คุณจะต้องดึงความสนใจจากที่ประชุม และกระตุ้นให้เขาเริ่มต้นที่จะน่านมัสการ สิ่งนี้อาจทำได้โดยผ่านการอธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์ หรือผ่านการหนุนใจ

ถ้าคนอื่น (เช่น ศิษยาภิบาล หรือนักดนตรี) ได้เริ่มต้นการน่านมัสการไปแล้ว และได้นำให้ที่ประชุมเคลื่อนไปแล้ว ก็ให้ไว้ในกรนำ โดยให้เริ่มจากจุดที่เขาพร้อมแล้ว การน่านมัสการเป็นเหมือนการแข่งขันวิ่งผลัด และคุณจำเป็นต้องเข้าใจด้วยว่าคุณกำลังเริ่มนำเขาจากจุดไหน อย่างน่าแปลกใจกลับไปยังจุดเริ่มต้น หากที่ประชุมได้เริ่มต้นร้องเพลงสรรเสริญไปแล้ว ก่อนที่ผู้นำน่านมัสการจะได้รับไมโครโฟน ถือเป็นกรฉลาดหากผู้นำน่านมัสการจะตัดเพลงสรรเสริญบางเพลงออกจากรายชื่อเพลงที่เตรียมไว้ เพราะการนำเพลงสรรเสริญทั้ง 2 รอบจะใช้เวลานานและทำให้เหนื่อย อีกทั้งหากได้มีการเตรียมใจที่ประชุมให้พร้อมแล้ว (เช่นระหว่างการประชุมย่อย) คุณก็อาจรู้สึกได้ว่า ควรนำเข้าสู่เพลงน่านมัสการโดยตรงได้ทันที โดยไม่ต้องเริ่มด้วยเพลงสรรเสริญ

6. การควบคุมการเคลื่อนไหว

คุณย่อมต้องการให้การน่านมัสการเคลื่อนต่อไปโดยการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในพระคัมภีร์ได้กล่าวถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็นเหมือนลม น้ำ และน้ำมัน ซึ่งแต่ละอย่างเหล่านี้มีรูปแบบของการเคลื่อนไหว และในทำนองเดียวกันเราสามารถเรียนรู้ถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าทรงต้องการที่จะเคลื่อนผ่านการน่านมัสการของเราเช่นไร

ผู้นำน่านมัสการควรไวในการนำว่าเขาควรนำเพลงกี่ครั้ง หลายครั้งเพลงพิเศษ เพลงเดียวกันสามารถเป็นเพลงสำคัญที่จะนำชัยชนะมาสู่ที่ประชุม หากการเจิมยังคงเพิ่มขึ้นต่อไปในขณะที่คุณร้องเพลงซ้ำ คุณอาจรู้สึกต้องการร้องเพลงนั้นต่อไปหลายๆ ครั้ง

ตัวอย่างบทเพลงแห่งชัยชนะได้ถูกใช้อย่างซ้ำๆ ตลอดวัน คือ อพยพ 15:20 – 21 และ 1 ซามูเอล 18:6-7

แต่ถ้าคุณรู้สึกว่าการเคลื่อนไหวและการเจิมในเพลงนั้นกำลังลดลง ก็ให้หยุดร้องเพลงนั้น และให้ร้องเพลงถัดไป อาจเป็นเพราะความสับสนทางดนตรีหรือร้องผิดเพลง หรือร้องเนื้อเพลงผิด ถ้าพระเจ้าไม่ทรงเจิมอยู่เหนือเพลงที่เราทำอยู่ เราจำเป็นต้องไวต่อสถานการณ์นั้นๆ และถ่อมใจโดยไม่ยึดติดตามแผนการของตัวเอง แต่ให้ดำเนินไปตามแผนการของพระเจ้า

ให้แสวงหาการปลดปล่อยที่จะเกิดขึ้นในการสรรเสริญก่อนที่จะเข้าไปสู่การน่านมัสการ หากไม่ได้รับชัยชนะ เสรีภาพ ความชื่นชมยินดี ก็ให้อธิษฐานเพื่อหาทางออก บางครั้งชัยชนะอาจจะได้มาโดยผ่านบทเพลง การอธิษฐาน และการหนุนใจ บ่อยครั้งการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง (เช่น ตะโกน เต้นรำ หรือปรบมือ) จะช่วยนำการปลดปล่อยมาสู่ที่ประชุม

ให้ระมัดระวังสิ่งที่ทำลายสมาธิของที่ประชุม สิ่งนี้รวมถึงการที่ผู้คนเดินไปเดินมา เสียงจากภายนอกสถานน่านมัสการ หรือมีเครื่องขยายเสียง หรือเครื่องดนตรีที่ยังขัดข้อง ให้ดึงความสนใจของผู้คนไปที่พระเจ้า และจัดให้มีผู้ที่พร้อมสำหรับจัดการปัญหาเหล่านี้ (เช่น ผู้รับใช้ในคริสตจักร หรือปฏิคม)

การรวบรวมหัวใจผู้คนเข้าไว้ด้วยกันเป็นหน้าที่ของผู้นำน่านมัสการ แล้วจึงนำที่ประชุมไปถึงพระเจ้า การที่จะทำเช่นนี้ได้ ผู้นำน่านมัสการจะต้องได้รับความสนใจจากที่ประชุมก่อน และช่วยนำที่ประชุมออกมาจากความกังวลใจและความคิดที่เอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง แต่ระหว่างที่การน่านมัสการดำเนินไป ให้ผู้นำมุ่งไปที่ความสนใจของที่ประชุมต่อพระเจ้า ซึ่งเป็นจุดที่ผู้นำน่านมัสการและทีมน่านมัสการต้องสูญเสียความสนใจจากที่ประชุม

เราพบพัฒนาการแบบเดียวกันนี้ในงานรับใช้ของยอห์นบัพติศมา เมื่อเขาได้เข้ามาในบทบาทครั้งแรก ประชาชนได้มุ่งไปที่พลังแห่งการรับใช้ของเขาโดยทันที แต่ภายหลังจากยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้เตรียมหนทาง และพระคริสต์ได้ทรงเสด็จมา ยอห์นได้หลบออกไปจากตำแหน่งที่สำคัญ เมื่อลูกศิษย์บางคนของเขาเริ่มที่จะบ่นต่อว่าว่างานพันธกิจของเขาไม่ได้เป็น “จุดสนใจหลัก” อีกต่อไป ยอห์นทำได้แค่เพียงกล่าวว่า

“พระองค์ต้องทรงยิ่งใหญ่ขึ้น แต่ข้าพเจ้าต้องด้อยลง” ยอห์น 3:30

คุณสามารถถึงความสนใจของผู้คนมาถึงพระเจ้า(และออกจากตัวของเราเอง) ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้ คือ

- ก) ให้เป็นนักร้องนักร้อง ไม่ใช่เป็นแค่เพียงผู้นำเพลง หรือผู้ควบคุมวงดนตรี
- ข) หลีกเลี่ยงคำพูดที่ไม่จำเป็น เช่น การขอร้องวิงวอนผู้คน หรือกล่าวถึงเนื้อเพลงซ้ำๆ
- ค) หลีกเลี่ยงการให้คำสั่งที่มากเกินไป และอย่าควบคุมการนันทนาการอย่างเคร่งครัดในที่ประชุมในช่วงที่พระวิญญูญาณเริ่มเคลื่อนไหว ให้โอกาสพระเจ้า (และผู้อื่น) ที่จะทำงาน โดยการรอคอยพระเจ้า ให้โอกาสแก่ผู้เผยพระวจนะ และการสำแดงของพระวิญญูณบริสุทธิ
- ง) หลีกเลี่ยงความพยายามที่จะดึงความสนใจจากที่ประชุมมาสู่ตัวคุณเอง สิ่งนี้รวมไปถึงการพูดคุยกับที่ประชุม วิ่งไปรอบๆ เวที การเคลื่อนไหวมือที่ชี้มาที่ตัวคุณเองและอื่นๆ เมื่อพระวิญญูณบริสุทธิเริ่มที่จะเคลื่อนไหว จำไว้ว่าพระองค์ทรงสันฐานเหมือนนกพิราบ และเราควรทำอย่างนุ่มนวลที่จะไม่เป็นการรบกวนการทรงสถิตของพระองค์
- จ) ใช้การเคลื่อนไหวที่จะดึงความสนใจของผู้คนไปถึงพระเจ้า สิ่งเหล่านี้รวมไปถึงการยกมือในการนันทนาการ หลับตา ยืนนิ่ง คุกเข่านันทนาการ และถอยจากธรรมาสน์ หรือ “จุดเด่นกลางเวที”
- ฉ) ระหว่างการนันทนาการให้ถอยห่างจากไมโครโฟน (ถ้าใช้ขาตั้งไมโครโฟน) หรือเอาไมค์ห่างจากปาก ถ้าไม่ได้อยู่ในช่วงที่คุณต้องการให้ทิศทางที่ชัดเจนแก่ที่ประชุม ก็ให้ที่ประชุมใช้เวลากับพระเจ้าตามลำพัง คุณไม่ควรใช้เสียงครองที่ประชุมไปตลอดในขณะที่คุณกำลังร้องท่อนโซโล่ ถ้าที่ประชุมกำลังพบพระเจ้าระหว่างการนันทนาการก็ให้ออกห่างจากไมโครโฟน ซึ่งนั่นจะทำให้คุณกลายเป็นเพียงหนึ่งในผู้นันทนาการหลายๆ คนเท่านั้น
- ช) ปลอ่ยให้ที่ประชุมเป็นผู้รักษาประสบการณ์นันทนาการไว้แทนที่นันทนาการ จำ

ไว้ว่าที่ประชุมเป็นคนจำนวนกว่า 90% ของผู้นันทนาการ และที่นันทนาการอยู่ตรงนั้นเพื่อช่วยเหลือพวกเขาไม่ใช่ทำแทนพวกเขา

ข) รู้ว่าควรที่จะหยุดเมื่อไร ให้พยายามจบการนันทนาการ เมื่อคนไปถึงจุดสูงสุดของยอดเขาฝ่ายวิญญูณไม่ใช่อยู่ในหุบเขา ให้จบการนันทนาการด้วยการทรงสถิตของพระเจ้าอย่างท่วมท้นในสถานนันทนาการ และด้วยหัวใจแห่งความชื่นชมยินดี ความรัก และชัยชนะอย่างเต็มเปี่ยม ถ้าคุณใช้เวลาในนันทนาการนานเกินไป ที่ประชุมอาจเหนื่อย การทรงสถิตของพระเจ้าอาจจะเคลื่อนออกไป

หากการนันทนาการดำเนินไปไม่ดี ให้พยายามพิจารณาว่าคุณจะนำพาไปสู่ชัยชนะได้หรือไม่ ถ้าคุณไม่อาจทำเช่นนั้นได้ ก็ให้ส่งต่อการประชุมไปยังผู้นำคนต่อไป ซึ่งเขาอาจมีกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่การทะลุทะลวงอย่างสดใหม่ ในขณะที่คุณไม่มี

7. การทำงานร่วมกับนักดนตรี

ผู้นำนันทนาการต้องเรียนรู้ที่จะเคลื่อนไปด้วยดีกับนักดนตรีทั้งหมด นั่นคือ ต้องมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการรับใช้ เพื่อการอวยพรของพระเจ้าจะมาถึงเรา ซึ่งได้เน้นในสดุดี 133

ให้ตรวจสอบให้แน่ใจว่านักดนตรีทุกคนสามารถเล่นเพลงที่คุณจะนำทั้งหมดได้ โดยให้ชื่อเพลงพร้อมคอร์ดแก่พวกเขา และพยายามซ้อมร่วมกันก่อนการนันทนาการ

คริสตจักรส่วนใหญ่มีการฝึกซ้อมดนตรีก่อนการนันทนาการเข้าวันอาทิตย์ ซึ่งมีความสำคัญกับที่นันทนาการไม่ใช่เพียงแค่การซ้อมเพลง แต่ยังเป็นการใช้เวลาเรียนรู้การเคลื่อนไปด้วยกันในการนันทนาการ สิ่งนี้สามารถช่วยแยกความแตกต่างระหว่างเพลงนันทนาการที่เล่นอยู่ในขณะนั้นว่าเป็นการแสดงดนตรีหรือเป็นประสบการณ์นันทนาการ อีกทั้งเป็นการดีต่อที่นันทนาการหากมาอธิษฐานร่วมกันก่อนมีนันทนาการ

ทุกคนในที่นันทนาการจำเป็นต้องรู้สัญญาณ หรือรหัสการนำของคุณ คุณควรใช้รหัสแบบง่ายๆ เพื่อให้พวกเขาทำตาม รหัสมือที่กำกับที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป ในเวลาที่เริ่มเพลง ซ้ำเพลง หรือ หยุด และการใช้คีย์ ความเร็ว และความดังของเสียงที่

ถูกต้อง ซึ่งควรทำรหัสแบบไม่ทำให้ประชุมสังเกตเห็น เพราะจะได้ไม่ทำให้ที่ประชุมเสียสมาธิกับวิธีดำเนินการนมัสการ การทำสัญญาณมือด้านหลังของผู้นำนมัสการหรือด้านหลังธรรมาสน์นั้นสามารถทำได้บ่อยครั้ง เพื่อส่งสัญญาณให้สำหรับคนที่ต้องการจะให้เห็นเท่านั้น วิธีการที่ดีที่สุดที่จะบอกว่าการนมัสการนั้นมีการจัดระบบที่ดีหรือไม่นั้น ก็ต่อเมื่อคุณไม่ได้สังเกตเห็นว่ามีการจัดระบบ หรือขาดสิ่งนั้น

คริสตจักรหลายแห่งจัดพิมพ์เรื่องการวางแนวทางสำหรับผู้นำนมัสการและนักดนตรีไว้ให้ปฏิบัติตาม ในท้ายหนังสือเล่มนี้จะเป็นตัวอย่างของแนวทางเหล่านี้เพื่อให้คุณศึกษาเพิ่มเติม คุณอาจต้องการทำตามแนวทางที่คุณกำหนดขึ้นมาเอง เนื่องจากคริสตจักรแต่ละแห่งมีสภาพที่ต่างกัน จึงต้องใช้แนวทางที่แตกต่างกันออกไป

บทที่ 8

ช่อมแซมช่องโหว่

ดังที่เราได้เห็นวาทนตรีและการนมัสการของดาวิดเป็นส่วนสำคัญในการฟื้นฟูซึ่งอยู่ทั้งในสมัยของดาวิดเอง และในสมัยของกษัตริย์ซาโลมอน มีการฟื้นฟูครั้งใหญ่ต่อเนื่องในสมัยกษัตริย์ยูดาห์เป็นระยะเวลาหลายร้อยปี ซึ่งรวมทั้งการรื้อฟื้นดนตรีและนมัสการของดาวิด¹ เราไม่สามารถประเมินค่าความสำคัญของการนมัสการ ที่ดาวิดได้สร้างขึ้นในสมัยกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ แม้แต่ความหมายของชื่อ ยูดาห์ ที่มีความหมายว่า สรรเสริญ ในภาษาฮีบรู แสดงให้เห็นว่าในสมัยนั้นเป็นอาณาจักรแห่งการสรรเสริญ

แต่ถึงกระนั้น ในระหว่างการฟื้นฟูที่เกิดขึ้น บ่อยครั้งมีช่วงเวลาที่ยาวนาน ที่คนของพระเจ้ากลับเป็นแต่อ่อนๆ หรือหลงหาย การนมัสการของดาวิดที่ตั้งขึ้นมา ได้ถูกลืมเลือนไป จนกระทั่งการฟื้นฟูครั้งต่อมาได้เริ่มต้นขึ้น อาโมส 9:11 ได้เปรียบเทียบให้เห็นว่าผลลัพธ์ของดาวิดที่พังลงนั้น คือ การนมัสการที่มีช่องโหว่ และรอยชำรุดที่กำแพง “ในวันนั้น เราจะยกพลพลาของดาวิดซึ่งพังลงแล้วนั้นตั้งขึ้นใหม่ และช่อมแซมชำรุดต่างๆเสีย และจะยกที่สลักที่กัฟขึ้น และจะสร้างเสียใหม่อย่างในสมัยโบราณกาล” อาโมส 9:11

ในสมัยกษัตริย์แห่งยูดาห์นั้นมีช่องโหว่หรือช่องว่างมากมายในระหว่างช่วงเวลาแห่งการฟื้นฟูในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร ในช่วงเวลาเหล่านี้เมื่อการฟื้นฟูและการนมัสการอย่างถูกต้องได้ “พังทลาย” หรือหยุดลง ก็ต้องมีการช่อมแซมช่องโหว่และสร้างขึ้นใหม่ และต้องมีการฟื้นฟูการนมัสการให้กลับคืนสู่สภาพเดิมตามแบบผลลัพธ์ของดาวิด

สิ่งใดที่หยุดยั้งการนมัสการที่แท้จริงและการฟื้นฟู และเราจะสามารถอุดช่อมรอยแตกเหล่านั้นได้อย่างไร เราสามารถรับความเข้าใจที่มีความสำคัญจากปัญหานี้ได้ ขณะที่เราศึกษาเรื่องการละเมิดครั้งแรกที่กษัตริย์ดาวิดประสบในการนมัสการของตน ซึ่งพระองค์เรียกประสบการณ์นี้ว่า “การหลายออกเหนืออูลซาร์ท” ใน 2 ซามูเอล 6: 8 การละเมิดได้หยุดยั้งความพยายามครั้งแรกของพระองค์ในการนำการทรงสถิตและพระ

สิริของพระเจ้ากลับมายังประชากรของพระองค์ เราสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ของกษัตริย์ดาวิดเพื่อที่เราจะสามารถซ่อมแซมรอยแตกหรือช่องโหว่ต่างๆในการนมัสการของเรา ในการทำสิ่งนี้ได้เตรียมพร้อมสำหรับการฟื้นฟูผ่านการรื้อฟื้นรูปแบบพลับพลาของดาวิดขึ้น

ดาวิดพยายามนำพระสิริกลับมา

เมื่อเราอ่านใน 1 พงศาวดาร 13 ได้บอกว่า ทันทิตที่ดาวิดมาเป็นกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล ดาวิดต้องการนำหีบพันธสัญญาของพระเจ้ากลับคืนมา หีบพันธสัญญานี้ทำด้วยไม้ ปิดทับด้วยทองคำ และมีเครูบทำด้วยทองคำสองรูปอยู่ด้านบนหีบ พระเจ้าทรงบอกให้โมเสสสร้างหีบพันธสัญญาให้เป็นเหมือนสัญลักษณ์ของการทรงสถิตและพระสิริของพระเจ้าที่อยู่ท่ามกลางประชากรของพระองค์

หีบพันธสัญญานี้ได้อยู่กับคนอิสราเอลในพลับพลาของโมเสสเป็นเวลานานหลายร้อยปี จนกระทั่งเวลาที่เอลีเป็นปุโรหิตหลวง ใน 1 ซามูเอล 4 ได้บอกว่า เมื่อศัตรูชาวฟิลิสเตียเข้ามารุกรานอิสราเอล คนอิสราเอลได้นำหีบพันธสัญญาเข้าสู่สมรภูมิตัว เพราะหวังว่าพระเจ้าจะทรงสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ และทำลายศัตรู ถึงกระนั้นเหตุเพราะความบาปของเขาทั้งหลาย พระเจ้าจึงทรงอนุญาตให้ประชากรของพระองค์พ่ายแพ้ และชาวฟิลิสเตียได้ยึดหีบพันธสัญญาไปได้ เอลีและลูกชายของเขาสิ้นชีพภายในวันเดียวกัน และลูกสะใภ้ของเอลีที่เป็นหม้ายได้คลอดบุตรชาย นางได้ตั้งชื่อว่า อีคาโบด ซึ่งแปลว่า พระสิริหายไปไหน หรือไม่มีพระสิริ เมื่อนางกำลังจะตายขณะคลอดบุตร นางได้กล่าวว่า “สง่าราศีได้พรากจากอิสราเอลแล้ว เพราะเขายึดหีบแห่งพระเจ้าไป”²

ชาวฟิลิสเตียเก็บหีบพันธสัญญาได้ไม่นานนักเพราะพระเจ้าสำแดงฤทธิ์อำนาจท่ามกลางเขาทั้งหลาย โดยการทำลายรูปเคารพของเขาทั้งหลาย และจากนั้นทำให้เกิดโรคระบาดท่ามกลางเมืองต่างๆ³ พวกเขาตัดสินใจหาคำตอบ ถ้าหากว่าเป็นหีบพันธสัญญาของพระเจ้าจริง หีบนั้นก็จะเป็นสาเหตุของปัญหาทั้งหมดที่เกิดขึ้น โดยการนำหีบพันธสัญญาไปวางไว้บนเกวียนที่มีแม่วัวคู่หนึ่งอยู่ แม้อันที่ถูกเลือกนั้นไม่เคยเข้าเทียม

แอกเลย และมีลูกอ่อนๆ ที่จะต้องถูกพรากจากไป แล้วส่งลูกวัวเหล่านั้นกลับไปยังคอกของมัน ในขณะที่แม่วัวถูกลปล่อยให้ไปตามทางของมัน ชาวฟิลิสเตียก็รู้ว่าการตอบสนองตามธรรมชาติของแม่วัวก็จะขัดขวางการเทียมแอก และกลับไปยังคอกเพื่อไปหาลูกๆของมัน พวกเขาตระหนักดีว่าวัวที่ไม่ได้ถูกนำทางจะนำหีบพันธสัญญาที่อยู่บนเกวียนไปตามทางหลวงแล้วกลับไปยังอิสราเอลได้นั้น มีเพียงการอัศจรรย์ของพระเจ้าเท่านั้นที่จะนำทางมัน

พระเจ้าได้แสดงให้เห็นถึงฤทธิ์อำนาจของพระองค์อีกครั้งด้วยการทำให้แม่วัวที่บรรทุกหีบพันธสัญญานั้นมุ่งตรงไปยังดินแดนอิสราเอลที่มีบันทึกไว้ใน 1 ซามูเอล 6 แต่ขณะที่หีบพันธสัญญาถูกนำกลับไปช่วงระหว่างชายแดนของอิสราเอลก็ไม่ได้กลับไปยังพลับพลาของโมเสสหรือสถานที่สำคัญใดๆเลย นับเวลาได้เป็นอย่างดีน้อย 80 ปี จนกระทั่งช่วงเวลาของดาวิด นั่นคือ เวลาที่กษัตริย์พระองค์ใหม่ได้บอกกับประชากรของพระองค์ว่า “ให้เราทั้งหลายนำหีบแห่งพระเจ้าของเรามายังเราอีก เพราะเราทั้งหลายมิได้ไต่ถามถึงในสมัยของซาอูล”⁴

ดาวิดเป็นบุรุษผู้ที่กระทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า พระองค์ต้องการนำพระสิริของพระเจ้ากลับมาสู่ประชากรของพระองค์ 1 พงศาวดาร 13:6-13 ได้บอกว่า ครั้งแรกที่ดาวิดพยายามจะนำหีบพันธสัญญาไปยังกรุงเยรูซาเล็มเมืองหลวง พระคัมภีร์ตอนนี้ได้บอกว่า

“ดาวิดกับอิสราเอลทั้งปวงขึ้นไปยังบาอาลาห์ คือศิรียาথেอาริมซึ่งเป็นของยูดาห์ เพื่อจากที่นั่นจะได้เชิญหีบของพระเจ้าคือพระเยโฮวาห์ ผู้ประทับระหว่างพวกเครูบ อันเป็นหีบที่เรียกกันตามพระนาม และเขาทั้งหลายก็ลากหีบของพระเจ้าไปในเกวียนเล่มใหม่จากเรือนของอาบีนาดับ และอุสซาทห์ก็บอฮาโธเป็นคนขับเกวียน และดาวิดกับอิสราเอลทั้งปวงก็รำเริงกันอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าด้วยเต็มกำลังของเขาทั้งหลาย ด้วยเพลง พิณ เขาคู่ พิณใหญ่ รำมะนา ฉาบ และแตร และเมื่อเขาทั้งหลายมาถึงลานนวดข้าวของคิโดน อุสซาทห์ก็เหยียดมือออกกุมหีบไว้เพราะวัวสะดุด และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ได้พลุ่งขึ้นต่ออุสซาทห์ และพระองค์ทรงประหารเขา เพราะเขาเหยียดมือออกยั้งหีบนั้น และเขาก็สิ้นชีวิตต่อพระพักตร์พระเจ้า และดาวิดก็ไม่ทรงพอพระทัย เพราะพระเยโฮวาห์ทรง

หลายออกมาเหนืออูสซาร์ จึงเรียกที่ตรงนั้นว่า เปเรศอูสซาร์ จนถึงทุกวันนี้ และดาวิด ทรงเกรงกลัวพระเจ้าในวันนั้น และพระองค์ตรัสว่า “เราจะนำหีบของพระเจ้าไปบ้านไป เมืองอย่างไรได้” ดาวิดจึงมิได้ทรงย้ายหีบไปไว้ในนครของดาวิด แต่ทรงนำหีบแะไปไว้ที่ บ้านโอเบดเอโดมคนกัท”

การฟื้นฟูครั้งแรกที่ดาวิดเริ่มในขณะที่เป็นกษัตริย์ของอิสราเอลดูเหมือนว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดีมากๆ ทั่วประเทศได้มาร่วมนมัสการครั้งแรก ซึ่งการนมัสการเต็มไปด้วยความชื่นชมยินดี และเป็นไปอย่างน่าประทับใจด้วยเครื่องดนตรีและการร้องเพลง แต่แล้วการฟื้นฟูต้องหยุดชะงักลงทันทีทันใด เมื่อพระเจ้าส่งการลงทัณฑ์มาแทนที่การอวยพร

ลานนวดข้าวของคิโดน

เมื่อดาวิดและบรรดาคนอิสราเอลได้นำหีบพันธสัญญาของพระเจ้าขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาได้ผ่านลานนวดข้าว เป็นที่ซึ่งพระเจ้าได้เลือกผัดร่อนการฟื้นฟู เพื่อนำเอาสิ่งที่ปนเปื้อนอยู่ออกมา

มัทธิว 3:12 บอกเราว่า พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า “จะทรงชำระลานของพระองค์ให้ทั่ว พระองค์จะทรงรวบรวมเมล็ดข้าวของพระองค์ไว้ในยุ้งฉาง แต่พระองค์จะทรงเผาแกลบด้วยไฟที่ไม่มีวันดับ” เราใช้พระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์ พระองค์จะทรงทนต่อสิ่งปลอมปนได้ถึงจุดที่กำหนดเท่านั้น แต่เกินกว่านี้แล้ว พระองค์จะทรงชำระบรรดาประชาชาติด้วยการพิพากษาลงโทษทั้งสิ้นทันที ซึ่งจะมีเวลาในการพัฒนาจิตวิญญาณของเราทั้งหลายในช่วงเวลาที่เรผ่านประสบการณ์ “ลานนวดข้าว” ด้วยการชำระ

ผู้ที่เป็นเจ้าของลานนวดข้าวนี้ คือ คิโดน ชื่อของเขาในภาษาฮีบรูแปลว่า สิ่งที่มาปะทะ และมาจากรากศัพท์ซึ่งมีความหมายว่า ความหายนะ หรือการทำลาย ความหายนะหรือการทำลายนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ ในลานนวดข้าวของคิโดน เมื่อดาวิดพยายามนำพระสิริของพระเจ้ากลับคืนมา พระเจ้าทรงประหารอูสซาร์ให้ถึงแก่ความตายท่ามกลางที่ประชุม และการฟื้นฟูก็ได้มาถึงจุดจบอย่างรวดเร็ว

ดาวิดได้ตั้งชื่อสถานที่นั้นว่า เปเรศอูสซาร์ หมายความว่า การทำลายออกเหนืออูสซาร์ เมื่อมีช่องโหว่ หรือความล้มเหลวอยู่ในการฟื้นฟู ซึ่งจำเป็นที่จะต้องซ่อมแซมและอุดช่องโหว่ต่อพระผู้เป็นเจ้า (โดยหีบพันธสัญญาเป็นสิ่งที่แสดงความหมาย) จะเคลื่อนออกไป

ในการทำงานเดียวกันยังมีเหตุผลว่าทำไมการฟื้นฟูจึงได้ถูกระงับไว้จากชีวิต คริสตจักร หรือประเทศชาติ เราสามารถมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่อย่างดาวิด และทุกอย่างในงานพันธกิจของเราเป็นไปตามแผนการอย่างสมบูรณ์ตามเวลา แต่เมื่อพระเจ้าทรงเลือกที่จะเปิดเผยสิ่งปลอมปนในงานพันธกิจของเรา ในช่วงระหว่างประสบการณ์ “ลานนวดข้าว” ช่องโหว่หรือความล้มเหลวสามารถเกิดขึ้นได้และหยุดการเคลื่อนไหวของพระเจ้า จนกระทั่งเราได้แยกแกลบออกจากข้าวสาลี

ภายหลังดาวิดได้มีประสบการณ์ “ลานนวดข้าว” อีกครั้ง เมื่อพระผู้เป็นเจ้าส่งโรคระบาดมาเหนืออิสราเอล และทรงใช้ทูตสวรรค์ไปทำลายที่ลานนวดข้าวของโอเรนันใน 1 พงศาวดาร 21:15 ดาวิดได้สำนึกความผิดบาป และสร้างแท่นบูชาที่นั่น ลานนวดข้าวนี้กลายเป็นสถานที่ตั้งของพระวิหารที่สร้างขึ้นในสมัยซาโลมอน5 ดังนั้นเราสามารถเห็นถึงการพิพากษาลงโทษและการชำระที่ได้รับนั้นจากประสบการณ์ลานนวดข้าวเหล่านี้ ที่พระเจ้าทรงใช้ให้เป็นเส้นทางสู่ประสบการณ์ใหม่ของการนมัสการและการฟื้นฟู

ในยุคของเรา เราก็ได้เห็นพระเจ้าทรงนำพาคคนของพระองค์เข้าสู่ช่วงเวลาของการนวดข้าว ไม่ว่าจะเป็่นนักประกาศผู้มีชื่อเสียงทางโทรทัศน์ในระดับนานาชาติ หรืออยู่แค่ในระดับของคริสตจักรท้องถิ่นก็ตาม พระเจ้าทรงกำลังไฟ้ร่อนคนของพระองค์เพื่อนำเอาสิ่งปลอมปนออก ในช่วงเวลาของการสำนึกความผิดบาป และการชำระของคริสตจักรนั้นก็ยังเป็นช่วงเวลาแห่งความหวังอันเรื่อรอง การฟื้นฟูจะมาถึงธรรมิกชนผู้รู้จักการนมัสการ และรับใช้พระเจ้าด้วยจิตวิญญาณและความจริง

การสะดุดของวัว

เมื่อเราอ่านใน 1 พงศาวดาร 13:9 ได้บอกว้าวัวได้สะดุดที่ลานนวดข้าวของคิโดน เหตุผลสำหรับเรื่องนี้ ก็เพราะหีบพันธสัญญาได้ถูกนำมาโดยวิธีการที่ผิดๆ เขาทำ

ตามแผนการของชาวฟิลิปปินส์ในการใช้เกวียนแทนที่จะทำตามคำสั่งตามพระคัมภีร์⁶ นี้ เป็นสิ่งปลอมปนมาในการนมัสการของเรา ซึ่งพระเจ้าทรงเลือกที่จะกระทำให้บริสุทธิ์

ข้อพระคัมภีร์หลายตอนในพันธสัญญาใหม่ได้กล่าวถึงวัวว่าเป็นประเภทของผู้รับใช้ ดังที่วัวซึ่งกำลังลากหีบพันธสัญญาพลาดสะดุด เช่นเดียวกันก็จะมีช่วงเวลาของการรับใช้ส่วนตัวของแต่ละคนเกิดการพลาดสะดุด ถ้าเขาหรือเธอใช้วิธีการที่ผิดหรือวางแผนผิดที่จะแสวงการนำมาซึ่งการทรงสถิตของพระเจ้า การก้าวพลาดสะดุดนี้จะแสดงออกมาเมื่อการเคลื่อนหรือกระบวนการของการรับใช้ไม่ได้เป็นไปอย่างราบรื่น บางทีผู้นำนมัสการและนักดนตรีมีช่วงเวลาที่ยากลำบากในการนำนมัสการที่จะก้าวไปทีละขั้น ถ้าเรากำลังใช้วิธีการที่ผิด เราก็จะได้รับการลงโทษจากพระเจ้าแทนที่เราจะได้รับพระพรของพระองค์ เมื่อเรามาถึงลานนวดข้าวของพระองค์

เรายังพบในพระคัมภีร์ตอนที่บอกว่าเมื่อวัวสะดุด หีบพันธสัญญาก็สิ้นสะเทือน สำหรับเรานั้นสิ่งนี้เป็นหมายสำคัญถึงการทรงสถิตอยู่ของพระเจ้า (ซึ่งหีบพันธสัญญาเป็นสัญลักษณ์) สามารถถูกรบกวนได้จากการนมัสการของเราเอง บางทีการนมัสการได้เริ่มต้นด้วยดี แต่ในบางช่วงที่การช่วงที่การเจิมได้รับการรบกวนโดยการสะดุดที่เกิดขึ้นในงานรับใช้ของเราเอง ในพระคัมภีร์กล่าวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตฐานเหมือนนกพิราบ และนกพิราบนั้นเป็นนกที่มีความไวต่อความรู้สึกสูง ซึ่งสามารถถูกรบกวนได้ง่าย และจะบินหนีไป การทรงสถิตของพระเจ้าสามารถยุติลงได้หากการรับใช้ของเราสะดุด และเรารบกวนการนมัสการ เราจำเป็นต้องมีความเคารพยำเกรงในการรับใช้ด้วยความบริสุทธิ์ ซึ่งเราจะไม่ทำอะไรตามใจ หรือไม่อยู่ในระเบียบ ซึ่งเป็นการรบกวนการทรงสถิตอยู่ของพระเจ้า

สิ่งที่เกิดขึ้นต่อไปหลังจากหีบพันธสัญญาถูกรบกวนกระเทือน คือ การที่อุสซาคห์ได้ยื่นมือออกมาคว้าหีบพันธสัญญาเอาไว้อย่างมั่นคง ในภาษาฮีบรูชื่อ อุสซาคห์ หมายถึง กำลัง เราจะทำอะไรเมื่อการเจิมถูกปิดกั้นจากการนมัสการ เราจะพยายามช่วยให้การนมัสการดำเนินไปด้วยกำลังของเราเองอย่างที่อุสซาคห์ทำหรือไม่ มนุษย์ธรรมดาจะพยายามรักษาหีบพันธสัญญาไว้ และใช้ความสามารถและของประทานของตัวเองที่จะรักษาการนมัสการให้ดำเนินต่อไป และให้คนรู้สึกสบายใจต่อไปได้ บางคริสตจักรได้สูญเสียการเจิมเป็นเวลาหลายเดือนหรือเป็นปีๆ แทนที่พวกเขาจะยอมรับสถานการณ์ที่

เกิดขึ้น แต่พวกผู้นำกลับได้นำความบันเทิงและรายการที่จะนำสมาชิกในคริสตจักร เกิดความรู้สึกมีความสุขและไม่มีเวลาว่างเข้ามาแทนที่ แต่อย่างไรก็ตามมนุษย์ฝ่ายวิญญาณจะไม่มีสมาธิในใจในเนื้อหนัง เราต้องได้ยินพระคำของพระเยซูเมื่อพระองค์ตรัสว่า “ถ้าแยกจากเราแล้วท่านจะทำได้ไม่ได้เลย”⁸ เราจำเป็นต้องเข้าใจถึงสิ่งนี้ “มิใช่ด้วยกำลัง มิใช่ด้วยฤทธิ์อำนาจ แต่ด้วยวิญญาณของเรา พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ”⁹

ความตาย

อุสซาคห์ได้ถูกประหาร เพราะเขาถือไปจับหีบพันธสัญญาด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ นั่นเป็นกฎข้อห้ามของโมเสส ในกันดารวิถี 4:15 ประมาณ 80 ปีก่อนเกิดเหตุการณ์นี้ ชาวอิสราเอลเคยมีประสบการณ์รับการลงโทษครั้งสำคัญก็ด้วยเหตุผลนี้มีชาวอิสราเอลหลายพันคนที่เมืองเบธเชเมชถูกประหาร เนื่องจากความไม่เคารพต่อหีบพันธสัญญาในลักษณะที่คล้ายๆกัน ตามที่ได้บันทึกไว้ใน 1 ซามูเอล 6:19 อุสซาคห์รู้ในเรื่องนี้ทั้งหมด ภายหลังที่พวกเขาตาย คนที่เหลืออยู่ในเมืองเบธเชเมชได้ส่งหีบพันธสัญญาไปยังบ้านพ่อของอุสซาคห์ที่เมืองคีริยาทเออาริม¹⁰ เป็นไปได้มากที่เขาได้รับเลือกให้เป็นคนช่วยนำหีบพันธสัญญานี้ไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เพราะว่าเขาค้นเคยกับหีบพันธสัญญานี้มาก เนื่องจากเขาเติบโตมาพร้อมกับหีบพันธสัญญาที่อยู่ในบ้านของเขา ในทำนองเดียวกัน เราต้องการมีการทรงสถิตของพระเจ้าภายในบ้าน และเรายังต้องการได้รับการเลือกให้ช่วยนำการทรงสถิตและพระสิริของพระเจ้ากลับมาถึงคริสตจักรของเรา แต่เรายังพบกับอันตรายซึ่งเกิดจากความคุ้นเคยโดยปราศจากความระมัดระวังในพระเจ้า ถ้าเราเคยทำอะไรไปโดยไม่สนใจอย่างผิดๆ และไม่เคารพยำเกรงในการรับใช้พระเจ้า เรากำลังเดินก้าวเข้าไปในหนทางที่อันตราย เราสามารถกลายเป็นคนที่เคยชินกับการกำกับควบคุมการนมัสการซ้ำแล้วซ้ำเล่า ซึ่งบางครั้งเราคิดว่าตัวเราเองมีทักษะความสามารถที่เป็นมืออาชีพด้วยเหตุผลนานับประการ แทนที่เรจะเป็นผู้รับใช้ที่มีความถ่อมใจ ซึ่งกระทำตามพระวิญญาณบริสุทธิ์ในทุกๆ ทาง

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงประหารชีวิตอุสซาห์เนื่องจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเขา อย่างไรก็ตามการนมัสการนี้ไม่ใช่เป็นครั้งแรกที่พระเจ้าได้ทรงตัดสินลงโทษให้ถึงแก่ความตายอันเนื่องมาจากสิ่งปลอมปนในการนมัสการ เมื่อเราระลึกถึงครั้งที่ชาวอิสราเอลจำนวน 3,000 คนได้ถูกสังหาร จากการที่พวกเขาได้นมัสการลูกวัวทองคำที่สร้างขึ้นมาในขณะที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร เพียงไม่กี่สัปดาห์ก่อนเกิดเหตุการณ์นั้น คนเหล่านั้นเองก็ได้นมัสการสรรเสริญพระเจ้าอย่างมากมายที่ทะเลแดงด้วยเช่นกัน แทนที่จะมีการนมัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณต่อไป แต่การนมัสการของพวกเขากลับเสื่อมทรามลงไปสู่การบูชารูปเคารพและการผิดธรรมบัญญัติ สิ่งนี้ได้เตือนเรา เนื่องจากการที่คริสตจักรพบพระเจ้าในการนมัสการเพียงครั้งเดียวนั้น ไม่อาจรับประกันว่าพวกเขาจะยังคงเต็มล้นในพระวิญญาณอยู่หรือไม่เมื่อเวลาผ่านไปหลังจากนั้นอีกไม่กี่สัปดาห์ ในฮีบรู 3:13 บอกเราว่า “ท่านจงเตือนสติกันและกันทุกวัน ตลอดเวลาที่เรียกว่า “วันนี้” เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดในพวกท่านมีใจแข็งกระด้างไปเพราะเล่ห์กลของบาป”

เช่นเดียวกันเมื่อเราอ่านในเลวีนิติ 10:1-2 ได้บอกว่าลูกชายสองคนของอาโรนได้ตายในขณะที่พวกเขาเอาไฟที่ผิดรูปแบบมาเผาถวายบูชาแด่พระเจ้า บุโรทิตใช้ไฟจากแท่นบูชาที่พระเจ้าได้เริ่มต้นเมื่อพระองค์ทรงส่งไฟลงมาจากสวรรค์ครั้งแรก ตามที่บันทึกไว้ในเลวีนิติ 9:24 ไฟจากสวรรค์เพียงเท่านั้นที่ได้รับการยอมรับสำหรับการนมัสการของพวกเขา เหมือนอย่างไฟของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่ได้รับการยอมรับในการดนตรีและนมัสการ แต่ก็มี “ไฟผิดรูปแบบ” อื่นๆ หรือ การเจิมในแบบอื่นๆ ที่สามารถพยายามกระตุ้นเรา นักดนตรีและนักร้องทางโลกบ่อยครั้งมักมีการเจิมจากวิญญาณชั่ว เช่น ตัณหา ความเย่อหยิ่ง การกบฏ หรือความมึนเมา บ่อยครั้งคุณสามารถบอกได้ว่าวิญญาณชั่วแบบใดที่เจิมเขาเหล่านั้น ไม่ว่าจะจากเนื้อร้องของเพลง หรือจากภาพและโฆษณาที่ส่งเสริมเพลงของเขาเหล่านั้น อย่างไรก็ตามคริสเตียนที่ปล่อยให้ความผิดบาปคงอยู่ในหัวใจ สามารถมี “ไฟที่ผิดรูปแบบ” ของดนตรีและการร้องที่มีการเจิมจากวิญญาณชั่ว

ผมได้เห็นเหตุการณ์แบบนี้เป็นครั้งคราว ในระหว่างการประชุมในคริสตจักรครั้งหนึ่ง เกิดขึ้นเมื่อผู้นำนมัสการกำลังนำที่ประชุมสรรเสริญพระเจ้า เมื่อเขาเริ่มต้นบนเวที เขาก็กำลังมองและยิ้มให้กับผู้หญิงคนเดิมตลอดเวลา เธอกำลังเดินอยู่ตรง

แถวหน้าแล้วเธอก็ยิ้มตอบกลับเขา พวกเขาเต้นกันแบบธรรมดาๆ ในขณะที่ “ไฟผิดรูปแบบ” ของความภาคภูมิใจ และตัณหาได้กำลังกระตุ้นหัวใจของเขา นี่เป็นการสังเกตฝ่ายวิญญาณที่ได้รับการยืนยันในไม่กี่เดือนต่อมาพบว่าพวกเขามีความสัมพันธ์แบบชู้สาว

อีกเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นในคริสตจักรใหญ่แห่งหนึ่ง และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ชายคนหนึ่งที่มีหน้าที่ควบคุมเครื่องเสียง เขามักจะปรับเสียงของเครื่องดนตรีในแบบที่ผู้นำคริสตจักรคิดว่ามันไม่สมดุลและเป็นไปในทางโลก ผู้ชายคนนี้ต่อต้านตื้อดิ่งกับผู้นำ ผู้ที่เขาควรจะยอมอ่อนน้อมด้วย เขามีประสบการณ์ทางด้านเทคนิคมากกว่าผู้นำคริสตจักร เพราะฉะนั้นเขาจึงเพิกเฉยต่อคำสั่งของผู้นำ เขาพยายามที่จะเติม “ไฟผิดรูปแบบ” ของความเย่อหยิ่งและการกบฏเข้าไปในดนตรี และในความเย่อหยิ่งของเขาเรื่องนี้เองเขาได้เริ่มต้นที่จะกระทำความผิดบาปอื่นๆ จนกระทั่งเขาได้หันหลังกลับไปสู่ความบาปและออกไปจากคริสตจักร

ถ้าสมาชิกของทีมนมัสการอยู่ในช่วงเวลาแห่งความพ่ายแพ้ และมีความบาปอยู่ในชีวิต ซึ่งผู้นำคริสตจักรจำเป็นต้องไวในเรื่องนี้ สมาชิกคนนั้นควรที่จะออกจากงานรับใช้ชั่วคราว จนกระทั่งเขาหรือเธอจะเข้าสู่ชัยชนะ และมีการถวายตัวอีกครั้ง นับว่าเป็นอันตรายเมื่อสมาชิกคนสำคัญของทีมนมัสการเข้าไปสู่ความพ่ายแพ้ หรือความบาปแล้วผู้นำคริสตจักรยังคงยืนยันว่าเขาจะยังคงนานนมัสการ หรือร้องเพลงต่อไป เพราะเขาเป็นเพียงคนเดียวที่มีทักษะที่เหมาะสมสำหรับงานรับใช้นี้ เมื่อบางคนกำลังผ่านช่วงเวลาแห่งความยากลำบาก ก็สามารถเพิ่มภาระที่เขาต้องแบกรับความรู้สึกผิดที่จะต้องรับใช้และกระทำการใดๆ ในฝ่ายวิญญาณ ผู้นำคริสตจักรควรที่จะไวต่อความต้องการของคนเหล่านั้นในทีมนมัสการ บางคนสามารถรับได้กับการหยุดพักงานรับใช้โดยที่ไม่อายผู้คน เมื่อมีการช่วยเหลือและหนุนใจด้วยความรัก ผู้นำคริสตจักรสามารถให้เวลาสมาชิกทีมนมัสการในการหยุดพักจากหน้าที่รับผิดชอบ เมื่อเขามีโอกาสอันสดใสที่จะจดจ่ออยู่ที่พระเจ้าระหว่างการนมัสการโดยปราศจากความกดดันที่มีต่องานรับใช้ เขาสามารถกลับมาจดจ่อที่ชีวิตของเขาเอง และรับชัยชนะอย่างล้าลึก ซึ่งจะปลดปล่อยพระพรอันยิ่งใหญ่ผ่านงานรับใช้ของเขาตามลำดับ เมื่อเขากลับไปสู่ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ

บางคริสตจักรขาดนักดนตรีและเชิมนักดนตรีที่หลงหาย หรือยังไม่ได้เชื่อพระเจ้า มาเล่นดนตรีในช่วงการนมัสการ ผมได้ยินคนมาอธิบายถึงเหตุผลของเขา ผู้

นำคริสตจักรคนนั้นได้กล่าวว่า เขาต้องการนักดนตรีที่มีความสามารถมาเพื่อพัฒนาคุณภาพของดนตรี เพื่อเติมเต็มวงดนตรี หรือเป็นการหนุนใจให้คนที่ยังไม่เชื่อได้เข้ามา เขาได้แสดงออกถึงความหวังอีกด้วยว่านักดนตรีจะได้ยินการเทศนาประกาศข่าวประเสริฐ และกลับใจมาหาพระเยซูคริสต์ หากว่าเขายังได้รับเชิญกลับมาเล่นและร้องอีก

แน่นอนว่าเราต่างต้องการเชิญผู้ไม่เชื่อเข้ามาในคริสตจักร และให้ได้รับการช่วยกู้ให้รอด แต่เราไม่ต้องการที่จะเชิญเขาเข้ามา เพื่อช่วยน่านมัสการ ในทำนองเดียวกันคริสตจักรไม่ควรเชิญนักแสดง หรือนักการเมืองมาเป็นนักเทศน์ประจำคริสตจักร เพียงแค่การรับผู้ไม่เชื่อเข้ามา และหลังจากนั้นก็หวังว่าสักวันเขาจะได้รับความรอดผ่านการฟังเพลงชีวิตคริสเตียน เป็นความจริงที่ว่าอะไรก็ตามที่เป็นไปในทางของพระเจ้าอาจจะต้องจิตใจของผู้ไม่เชื่อในการประชุมมัสการนั้น และช่วยนำเขามาถึงความรอด แต่มันก็เป็นความจริงอีกว่าไม่ว่าอะไรก็ตามในทางโลกที่ได้รับอนุญาตในการนมัสการสามารถถ่ายทอดไปสู่สมาชิกคริสตจักร และจะนำไปสู่การเป็นคริสเตียนอื่นๆ หรือหันหลังกลับไปสู่ความบาป ดังนั้นเราจำเป็นต้องระมัดระวังว่าเมื่อเรานำผู้ไม่เชื่อเข้ามารับอภิติผลจากคริสตจักรแล้วนั้น เราก็จะไม่อนุญาตให้สิ่งที่ตรงกันข้ามนั้นเกิดขึ้น

การอนุญาตให้คนที่ไม่ได้ชำระตัวแต่พระเจ้าแต่เป็นคนที่มีพรสวรรค์มาเป็นส่วนหนึ่งของทีมมัสการ อาจช่วยให้การนมัสการภายในคริสตจักรดูเป็นมืออาชีพ แต่มันได้ปิดกั้นการรับใช้พระเจ้าที่ถูกต้อง พระเจ้าทรงเรียกสิ่งปลอมปนประเภทนี้ว่า “สิ่งที่น่าชิงชัง” ในเอเสเคียล 44:6-8 และตามที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น มันสามารถนำ “ไฟที่ผิดปกติ” เข้าสู่การนมัสการได้ เราต้องให้งานฝ่ายวิญญาณอยู่เหนือความเป็นมืออาชีพ หรือเราอาจพบว่าความตายจะมาสู่การนมัสการของเราได้เหมือนกับที่ลูกชายทั้งสองคนของอาโรนตายเนื่องจากถวาย “ไฟที่ผิดปกติ” ในการนมัสการ คริสตจักรเล็กๆ แห่งหนึ่งที่ไม่มียุทธศาสตร์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมทางฝ่ายวิญญาณ ก็สามารถพบพระเจ้าได้ผ่านการร้องเพลงร่วมกัน โดยปราศจากการเครื่องดนตรีใดๆ สิ่งนี้ดีกว่าการมีทีมดนตรีที่ยิ่งใหญ่ในคริสตจักร แต่ยังไม่มีการเจิมในการนมัสการ

ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมที่เราได้อ่านเกี่ยวกับการนมัสการที่ได้รับการลงโทษถึงตายจากพระเจ้า แต่ในเวลาที่เรากำลังดำเนินชีวิตในช่วงเวลาของพระคัมภีร์

ใหม่ ซึ่งเป็นเวลาที่พระเจ้านำความสำเร็จฝ่ายวิญญาณสู่เหตุการณ์ในพระคัมภีร์เดิม ถ้าพระเจ้าทรงไม่พอพระทัยกับการนมัสการของเราในทุกวันนี้ เราก็ขอบคุณพระเจ้าได้นักกร้องและนักดนตรีไม่ต้องตายเหมือนอุสซาลและบุตรทั้งสองของอาโรน แต่ผลที่ได้รับในปัจจุบันนี้ คือ พระเจ้าทรงอาจส่งความตายฝ่ายวิญญาณลงมา การทรงสถิตอันอัศจรรย์ของพระองค์อาจจะไม่มาถึง และเราไม่อาจพบพระองค์ได้ หลักฐานอื่นๆ ที่แสดงถึงความตายฝ่ายวิญญาณในการนมัสการในคริสตจักรนั้น รวมไปถึงความแตกแยกและการนินทาว่าร้าย¹¹ จิตใจที่ไม่จดจ่อในการนมัสการ¹² และความเศร้าโศก¹³

ทิวพันธสัญญาหยุดเคลื่อนที่

ภายหลังจากที่พระเจ้าทรงประหารอุสซาลที่ลานนวดข้าวใน 1 พงศาวดาร 13:13-14

“ดาวิดจึงมิได้ทรงย้ายทิวไปไว้ในนครของดาวิด แต่ทรงนำทิวแะไปไว้ที่บ้านโอบีเดโอดมคนกัท และทิวของพระเจ้าได้ค้างอยู่กับครวเรือนของโอบีเดโอดมที่เรือนของเขาสามเดือน และพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรแก่ครวเรือนของโอบีเดโอดมกับทั้งสิ้นซึ่งเขามีอยู่”

เมื่อทิวพันธสัญญากำลังมุ่งหน้าเคลื่อนไปทางกรุงเยรูซาเล็ม ในพระคัมภีร์เราจะพบว่าได้มีการหยุดเคลื่อนทิวถึง 3 เดือน เพราะการฝ่าฝืนของอุสซาล เนื่องจากทิวพันธสัญญาเป็นสัญลักษณ์ของการทรงสถิตของพระเจ้า ก็แสดงให้เห็นว่าการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถหยุดเคลื่อนไหวได้ หรือสามารถพรากจากการนมัสการได้ บางครั้งพระเจ้าจะทรงหยุดเคลื่อนไหวในคริสตจักรเป็นเดือนๆ หรือเป็นปีๆ หากสิ่งนี้เกิดขึ้น เราไม่ควรเพียงแต่นั่งเฉยๆ ไม่ทำอะไร และพอใจกับการเล่าเรื่องราวของ “ความทรงจำดีๆ ในอดีต” ที่พระวิญญาณได้เคยเคลื่อนในการนมัสการ เราจำเป็นต้องแสวงหาพระเจ้า และหาทางออกเพื่อแก้ไขปัญหาที่อาจจะปิดกั้นเราจากการฟื้นฟูอย่างต่อเนื่องเดี๋ยวนี้

ดาวิดเตรียมซ่อมแซมช่องโหว่

ในช่วงเวลาระหว่าง 3 เดือนที่ไม่มีการเคลื่อนย้ายหีบพันธสัญญา นั้น ดาวิดแสวงหาพระเจ้าถึงวิธีการแก้ไขสถานการณ์ให้ถูกต้อง ดาวิดยังคงต้องการที่จะนำหีบพันธสัญญาเข้าสู่บ้านเมืองของตน และนำกลับไปยังสถานที่แห่งพันธสัญญาที่ได้เลือกสรรไว้ในอิสราเอล แต่เขาก็กลัวการลงโทษที่อาจจะลงมาอีกครั้ง หากแต่พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยในวิธีการที่กระทำไป พระเจ้าทรงแสดงให้ดาวิดเห็นในหลากหลายวิธีการที่เขาควรที่จะเตรียมนำหีบพันธสัญญามาอย่างถูกต้อง และนำพระสิริของพระเจ้ากลับคืนมาสู่คนของพระองค์

วิธีการแรกที่เราพบใน 1 พงศาวดาร 15:1 ซึ่งดาวิดได้ “จัดเตรียมสถานที่สำหรับหีบพันธสัญญาของพระเจ้า และตั้งพลับพลาสำหรับหีบนั้น” เมื่อดาวิดพยายามนำหีบพันธสัญญากลับมาในครั้งแรกนั้น เราไม่ได้อ่านพบในพระคัมภีร์ว่าเขาได้จัดเตรียมสถานที่ไว้ แต่พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความมีระเบียบ และดังนั้นถ้าทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่ได้อัดเตรียมไว้สำหรับการเยี่ยมเยียนของพระองค์ เราอาจจะไม่มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการอวยพรของพระเจ้า ซึ่งมันเป็นความรับผิดชอบของเราที่จะต้องจัดเตรียมหนทางของพระเจ้า ในฐานะที่เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เพื่อว่าพระสิริของพระองค์จะสำแดงออก 14 เราจำเป็นต้องจัดเตรียมชีวิต ครอบครัว งานรับใช้ และคริสตจักรของเราอย่างที่ได้ดาวิดได้เตรียมสถานที่ไว้สำหรับหีบพันธสัญญา

สดุดี 132: 1-9 บอกเราว่า ดาวิดปรารถนาที่จะสร้างสถานที่สำหรับพระเจ้า และนำหีบพันธสัญญากลับมา เมื่อเขายังหนุ่ม เขาได้ยินเกี่ยวกับหีบพันธสัญญาเป็นครั้งแรก เมื่อเขาอาศัยอยู่ที่เบธเลเฮม เอฟราธาห์ เขาอาจจะเคยได้ยินถึงเรื่องราวพระสิริของพระเจ้าที่ได้ปรากฏจากอิสราเอลหลายครั้งหลายครา เมื่อครั้งที่หีบพันธสัญญาได้ถูกชาวฟิลิสเตียยึดไป และถึงแม้ว่าหีบพันธสัญญาจะถูกนำกลับมายังอิสราเอลได้อย่างรวดเร็ว แต่ก็ถูกกษัตริย์ซาอูลเพิกเฉย ดังนั้นเมื่อเริ่มแรกที่ดาวิดได้เป็นกษัตริย์ เขาได้เสาะหาหีบพันธสัญญา จนกระทั่งพบมันที่ศิรียาทเยอาริม (ศิรียาทเยอาริม เป็น “ทุ่งแห่งปาไม” ตามที่ปรากฏในสดุดี 132:6)

เราได้เห็นความปรารถนาแห่งหัวใจของดาวิดที่จัดเตรียมสถานที่สำหรับ

พระเจ้า และนำหีบพันธสัญญากลับมาในข้อที่ 3 - 5

“แน่นอนข้าพระองค์จะไม่เข้าตัวบ้านหรือขึ้นไปนอนบนที่นอนของตน ข้าพระองค์จะไม่ให้นัยน์ตาของข้าพระองค์หลับ หรือให้หนังตาเคลิ้มไป จนกว่าข้าพระองค์จะหาสถานที่สำหรับพระเยโฮวาห์ได้ คือที่ประทับของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของยาโคบ”

สิ่งนี้จำเป็นต้องกลายเป็นความปรารถนาแห่งหัวใจของเราด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะนำพระสิริของพระเจ้ากลับมา ความปรารถนาเช่นนี้ต้องกลายเป็นแรงกระตุ้นประจำวันของเรา เราไม่ควรหลับไหลเมื่อสิ้นสุดวัน จนกว่าเราจะได้พบพระเจ้าในการเฝ้าเดี่ยวประจำวัน และสร้างสถานที่สำหรับพระองค์ที่จะอาศัยอยู่ในหัวใจของเรา เราควรจะตระหนักอย่างเต็มที่ ว่าการก่อสร้างพันธกิจคริสเตียนของเราทั้งหมดขึ้นอยู่กับ การพบพระเจ้าในชีวิตที่มีการอุทิศตัวเฝ้าเดี่ยวประจำวันส่วนตัว เมื่อพระเจ้าทรงเริ่มต้นมาเยี่ยมเยียนชีวิตของเราเอง จากนั้นเราสามารถเริ่มต้นนำการฟื้นฟูมาครอบครอง และคริสตจักรของเรา

ชำระตัวให้บริสุทธิ์

จากนั้นเมื่อเราอ่านใน 1 พงศาวดาร 15:12 ที่กล่าวถึงครั้งที่ 2 ที่ดาวิดพร้อมที่จะนำหีบพันธสัญญากลับมายังกรุงเยรูซาเล็ม เขาได้บอกกับชาวเลวีว่า *“จงชำระตัวของเจ้าเสีย ทั้งเจ้าและพี่น้องของเจ้า เพื่อเจ้าจะนำหีบของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลขึ้นมายังสถานที่ซึ่งเราได้จัดเตรียมไว้ให้”* หากเรามีหัวใจดังเช่นดาวิดที่ได้พบกับพระเจ้าทุกๆ วันแล้ว เราจำเป็นต้องก้าวไปอีกขั้นต่อไป ทุกคนที่ถูกเรียกสู่งานนมัสการในคริสตจักร ซึ่งจะ *“นำหีบพันธสัญญากลับมา”* ต้องชำระตัวให้บริสุทธิ์อย่างที่ชาวเลวีได้ทำ ในขณะที่สมาชิกคริสตจักรทุกคนควรมีส่วนร่วมนั้น ทีมนมัสการมีหน้าที่พิเศษที่พวกเขาจำเป็นต้องจัดเตรียมตัวเขาเองสำหรับช่วงเวลานั้น ถ้าเราไม่ได้รับการจัดเตรียมฝ่ายจิตวิญญาณ หรือไม่มีคุณสมบัติเพียงพอแล้ว การเคลื่อนไหวของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ถูกปิดซ่อนไว้ บางครั้งแม้แต่ “อาคาร” คนเดียวสามารถเป็นเหตุให้ที่ประชุม

ทั้งหมดฝ่ายแพ่การต่อสู้ (อ่านใน โยชูวา 7) ความบริสุทธิ์เป็นรากฐานสำคัญสำหรับเราที่จะสามารถ “นำทีบพันธสัญญา” ซึ่งหมายถึง การทรงสถิตของพระเจ้ามาสู่การนมัสการ ส่วนหนึ่งของการชำระตัวของปุโรหิตในพระคัมภีร์เดิม คือ การที่เขาต้องมีเลือดอยู่ที่ปลายหูด้านขวา¹⁵ นี่เป็นเรื่องจริงที่สำคัญสำหรับเรา พระโลหิตของพระเยซูจำเป็นต้องชำระเราจากคนตรีของโลกทั้งหมดที่เราได้ยื่น เราจำเป็นต้องระมัดระวังสิ่งที่เรารับฟัง จงรักษาโลหิตบนหูของคุณไว้ ถ้านักร้องหรือนักดนตรีคริสเตียนรับฟังดนตรีที่มีมลทินทางโลกแล้ว หัวใจของพวกเขาสามารถกลายเป็นมลพิษ และเช่นเดียวกันมลพิษฝ่ายวิญญาณเดียวกันนั้นจะถูกปลดปล่อยในพระนิเวศน์ของพระเจ้า โดยผ่านการร้องเพลงหรือดนตรีของเขา ในสุภาษิต 4:23 ได้เตือนเราว่า “จงรักษาใจของเจ้าด้วยความระวังระไวรอบด้าน เพราะแหล่งแห่งชีวิตเริ่มต้นออกมาจากใจ”

ดนตรีของโลกแทบจะไม่มีประโยชน์ หรือแม้แต่ “ความเป็นกลาง” ฝ่ายวิญญาณ สำหรับชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรา นักร้องนักดนตรีทางโลกที่มีชื่อเสียงส่วนใหญ่มีความบาปที่เฉพาะ และวิญญาณชั่ว ซึ่งได้ให้พลังแก่ดนตรีของเขา นักดนตรีทางโลกมากมายได้บันทึกดนตรีของเขาไว้ในขณะที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของยาเสพติดหรือแอลกอฮอล์ ถ้าคุณฟังดนตรีนั้น การถ่ายทอดฝ่ายวิญญาณที่เสื่อมทรามของมัน สามารถทำให้จิตวิญญาณของคุณมีมลทิน เราจำเป็นต้องมีหูที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ หรือถูกแยกไว้ เพื่อว่าจิตวิญญาณของเราจะไม่เป็นมลทินและดนตรีของเราจะบริสุทธิ์ จงรักษาโลหิตบนหูของคุณไว้

ภายหลังที่ปุโรหิตได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเลือดแล้ว ส่วนถัดไปของการชำระของเขา คือ เขาได้รับการเจิมด้วยน้ำมันบริสุทธิ์¹⁶ สิ่งนี้บ่งชี้ว่า การเจิมมาเหนือผู้ที่ได้รับการชำระให้สะอาดจากอิทธิพลของโลก ทั้ง เลือดบนหู และการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในหัวใจของเรา เราจะสามารถรู้ได้อย่างแท้จริงว่า อะไรที่ใช่ และไม่ใช่ การนมัสการและดนตรีที่ได้รับการเจิม

การจัดระเบียบเงื่อนไขของดาวิดในการนมัสการนั้น มีเพียงปุโรหิตที่ได้รับการชำระตัวให้บริสุทธิ์ เท่านั้นที่สามารถมีส่วนร่วมในงานรับใช้ แต่ถึงกระนั้น เราก็ควรระมัดระวังว่าใครก็ตามที่อยู่บนเวทีหรืออยู่เบื้องหน้าของคริสตจักรต้องเป็นผู้เชื่อที่ได้รับการชำระ บางคนอาจแค่เพียงต้องการตำแหน่งผู้นำเท่านั้น เพราะเขาต้องการเป็นที่

สนใจของที่ประชุม นักร้อง นักเต้น นักดนตรี และทีมแทมโบรีน บางครั้งผู้ที่ต้องการยืนอยู่เบื้องหน้าก็แสวงหา “สปอตไลท์” หรือ “เวทีที่อยู่ตรงกลางผู้ชม” ในฐานะของผู้ให้ความบันเทิง มากกว่าที่จะเป็นผู้นำนมัสการ

การนมัสการบางทีนิยมให้มืดๆ หรือวัยรุ่นมาอยู่ด้านหน้า ทุกคนเล่นแทมโบรีนประกอบทำเต้น เมื่อผมได้สังเกตดูผมพบว่าหลายครั้งนักเต้นแทมโบรีนเหล่านี้ไม่ได้มุ่งที่จะเป็นผู้นำนมัสการ ความสนใจของพวกเขาจะมุ่งอยู่ที่กันและกัน และแนวทางของการแสดง หรือพวกเขาอาจจะจดจ่ออยู่ที่ว่าจะทำได้ดีและเป็นที่ยอมรับของที่ประชุมหรือไม่ แต่เมื่อการเล่นแทมโบรีนประกอบทำเต้นจบลง ผมได้สังเกตเห็นว่าบ่อยครั้งที่เด็กวัยรุ่นเหล่านี้ไม่ได้แม้แต่ที่จะพยายามเข้าสู่การนมัสการ แทนที่จะยกจิตใจ มือ และเสียงของเขาขึ้นในการนมัสการ แต่เขากลับคุยกัน มอบไปรอบๆ และไม่สนใจในการนมัสการ ไม่มีการนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในหัวใจของเขาเหล่านั้น บุคคลประเภทนี้มักจะไม่รู้ที่จะเป็นผู้นำนมัสการ แต่ต้องการเป็นผู้ให้ความบันเทิง

เมื่อผมอยู่ในคริสตจักรแห่งหนึ่งที่มีลักษณะเช่นนี้ ผมสลดใจที่เห็นว่านักเต้นแทมโบรีนที่อยู่บนเวที ระหว่างการนมัสการล้วนเป็นเด็กๆ ที่ทำท่าทางเหมือนกับที่กล่าวไปข้างต้น ผมประหลาดใจที่ว่า “สิ่งนี้ดูน่ารัก และดูมีสีสัน แต่คริสตจักรกลับยอมให้ความบันเทิงเข้ามาแทนที่งานนมัสการที่มีการเจิมได้อย่างไร?” แล้วพระเจ้าทรงตรัสในจิตใจผมว่านั่นเป็นเพราะว่าที่ประชุมก็เป็นเพียงผู้มีจิตวิญญาณแบบทารกและเด็กเล็กๆ แต่หากศิษยาภิบาลอนุญาตเพียงแค่นี้ให้ผู้นำนมัสการที่ได้รับการชำระตัวเข้ามาแทนในคริสตจักรเพื่อนำนมัสการ ผมเชื่อว่าผู้คนจะปรารถนาที่จะทำตามแบบอย่างที่ดีของเขา และจะเติบโตขึ้นในพระเจ้าอย่างรวดเร็ว

ผมไม่ได้หมายความว่าเด็กๆ เหล่านั้นไม่สามารถที่จะรับการสอนให้นมัสการและสรรเสริญได้ หรือว่าพวกเขาไม่ควรได้รับอนุญาตให้ร้องเพลงพิเศษหรือร่วมกิจกรรมของคริสตจักร แม้แต่เด็กเล็กที่สุด ก็สามารถพบพระเจ้าได้โดยได้รับการสัมผัสจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ แล้วได้ตอบสนองพระเจ้าในวิธีการที่สามารถเป็นการอวยพรแก่ผู้ใหญ่ได้ ตัวอย่างในพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มากที่สุด คือ ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ผู้ได้รับการเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และกระโดดด้วยความชื่นชมยินดี เมื่อเขาพบพระคริสต์ครั้งแรก ขณะที่ทั้งสองยังคงอยู่ในครรภ์ของมารดา¹⁷ อย่างไรก็ตามเด็กๆ

ไม่ควรประจำอยู่ในตำแหน่งที่รับใช้ด้านการนมัสการ เช่นเดียวกับที่คุณไม่อนุญาตให้เขาทำหน้าที่เป็นนักเทศน์ประจำของคริสตจักร แต่ให้ฝึกฝนเขา และเตรียมเขาเพื่องานรับใช้ในอนาคต ในเวลาที่เขาจะสามารถเป็นนักดนตรีและนักร้องที่ได้รับการเจิม และรับใช้พระเจ้าอย่างสุดใจ

ระเบียบที่เหมาะสม

เมื่อเราอ่านใน 1 พงศาวดาร 15:13 ดาวิดบอกแก่เผ่าเลวีว่า “เพราะเจ้ามิได้ไปหามเสยแต่ครั้งแรก พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจึงทรงทลายออกมาเหนือเรา เพราะเรามิได้แสวงหาตามระเบียบอันสมควร” กษัตริย์ดาวิดได้กำลังแสวงหาพระวณะของพระเจ้า เพื่อที่จะหาคำตอบว่าทำไมพระเจ้าจึงไม่ทรงอวยพรในความพยายามครั้งแรกของเขานำเอาหีบพันธสัญญาไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เขาพบในกฎหมายของโมเสสที่ชาวเลวีต้องเป็นผู้หามหีบพันธสัญญา¹⁸ ก่อนหน้านั้นดาวิดได้พยายามใช้เกวียนใหม่เพื่อลากหีบพันธสัญญา ความคิดที่จะใช้เกวียนใหม่เพื่อลากหีบพันธสัญญามาจากไหน ก็มาจากชาวฟิลิเตียศัตรูของพระเจ้า¹⁹

หลายครั้งคนของพระเจ้าไม่ได้ทำตามระเบียบในพระคัมภีร์สำหรับการประชุมนมัสการของเขา แต่กลับใช้ความคิดของโลก บางครั้งพยายามทำให้การนมัสการดูน่าเร้าใจ และทันสมัยมากกว่า โดยทำให้เป็นเหมือนการแสดงออกทางความสามารถ คอนเสิร์ตหรือคอนเสิร์ตที่เล่นที่เล่นที่เป็นที่นิยม ละครเวที หรือดิสโก้คลับ แต่เพราะดาวิดได้ใช้วิธีการของชาวฟิลิเตียที่ไม่ได้มาจากพระวณะของพระเจ้าด้วยการใช้เกวียนใหม่ ทำให้พระเจ้าทรงส่งการลงโทษ และทรงกระทำให้เกิดช่องโหว่ในการฟื้นฟู เราจำเป็นต้องระมัดระวังในลักษณะคล้ายๆ กัน นี้จะไม่สูญเสียการทรงสถิตของพระเจ้าโดยทำความคิดและวิถีของโลก เราสามารถนำการทรงสถิตของพระเจ้าและการฟื้นฟูมาได้ทุกอย่าง ไม่ใช่ด้วยเกวียนเล่มใหม่ และความคิดใหม่ๆ แพ้ชนะที่เป็นที่นิยม และความบันเทิงอันทันสมัย แต่โดยการหามหีบพันธสัญญา (การทรงสถิตของพระเจ้า) ในชีวิตของเราและงานรับใช้²⁰ ในทางพระวณะของพระเจ้าที่ดาวิดเรียนรู้ในการนำหีบพันธสัญญากลับมา คือ การที่ชาวเลวีจะต้องเป็นผู้หามหีบพันธสัญญา ในทำนองเดียวกันใน

ปัจจุบันนี้ ผู้รับใช้พระเจ้าต้องมีการทรงสถิตของพระเจ้าพำนักอยู่เหนือชีวิต และงานรับใช้ของเขาทั้งหลาย เพื่อที่เขาจะนำการเคลื่อนไหวของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาสู่ชีวิต เราไม่ควรไว้วางใจในวิธีการ หรือของประทาน หรือ “เกวียนใดๆ ของชาวฟิลิเตีย” คริสตจักรมากมายไม่ได้เสาะหาพระวณะ เพื่อค้นหาระเบียบอันเหมาะสมสำหรับการนมัสการ บางคริสตจักรได้มองหารูปแบบดนตรีที่เป็นที่นิยม และความบันเทิงเข้ามาแทนที่ ซึ่งโลกกำลังใช้มันเพื่อดึงดูดผู้คน เขาทั้งหลายเพียงแค่กำลังลอกเลียนแบบและทำตามอย่างโลก คริสตจักรอื่นๆ อาจจะไม่กระทำตามอย่างโลกเช่นนี้ แต่เขากำลังทำตามคริสตจักรอื่นๆ ที่ได้ลอกเลียนแบบทางโลกไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว อย่างไรก็ตามเราจำเป็นต้องจำไว้ว่าพระเจ้าทรงประกาศในเฉลยธรรมบัญญัติ 28:13 ว่า ผู้รับใช้ของพระเจ้าจะเป็น “หัว มิใช่เป็นหาง” คริสตจักรต้องนำโลก ไม่ใช่กระทำตามโลกนี้

การใช้รูปแบบทางวัฒนธรรมประจำชาติเพื่อการนมัสการ

ไถ่ถอน หรือ ปฏิเสธ ?

ประเด็นสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่พิจารณาถึงเกวียนของชาวฟิลิเตีย ได้เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีปฏิบัติทางวัฒนธรรมประจำชาติเพื่อการนมัสการ บุโรหิตของชาวฟิลิเตียแนะนำตั้งแต่แรกว่าให้ใช้เกวียน พร้อมทั้งรูปแบบการนมัสการบางอย่างที่ไม่ได้อยู่ในพระวณะ²¹ พระเจ้าทรงอวยพรความพยายามของเขาที่จะถวายเกียรติพระองค์ เมื่อพวกเขาได้ละเลยเพิกเฉยทางของพระเจ้า ซึ่งได้ถูกเปิดเผยแก่ชาวอิสราเอล สิ่งที่เกิดขึ้นนี้คล้ายกับสิ่งอาจารย์เปาโลกล่าวในกิจการ 17:30 เกี่ยวกับชาวเอเธนส์ผู้นมัสการ “พระเจ้าที่ไม่รู้จัก” เมื่อเขาประกาศว่า “ในเวลาเมื่อมนุษย์ยังโอดเขลาอยู่พระเจ้าทรงมองข้ามไปเสีย”²² แต่อย่างไรก็ตามพระเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้ดาวิดดำเนินตามวิถีปฏิบัติของชาวฟิลิเตียต่อไป ด้วยเหตุที่ว่าเขาควรรู้มากขึ้นเกี่ยวกับเรื่องนี้ เรื่องนี้เกี่ยวกับการฝ่าฝืนของอุสซาห์ที่น่าจะเป็นการเตือนอย่างจริงจังแก่เรา เราไม่สามารถเอาวิธีการปฏิบัติของชนชาตินอกรีตเข้ามาผสมเจือปนในการนมัสการของพระเจ้าโดยขาดการพิจารณา ถึงแม้กระทั่งพระเจ้าทรงโปรดตอบสนองต่อวิถีปฏิบัติเหล่านี้ เพื่อสำแดงพระ

เมตตาแก่คนนอกรีตก็ตาม

วัฒนธรรมที่แตกต่างมากมายได้พัฒนาขึ้นทั่วโลก และการแสดงออกทางวัฒนธรรมประจำชาติจำนวนมากสามารถเป็นสิ่งที่ดีงามมากและถวายเกียรติพระเจ้า แต่เราต้องปล่อยให้ทุกสิ่งได้รับการตัดสินโดยพระคำของพระเจ้า และโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อที่จะรู้ว่าสิ่งใดที่ถวายเกียรติแด่พระองค์อย่างสมควรตามพระประสงค์ของพระองค์ คริสเตียนบางกลุ่มกำลังแสวงหาการผสมผสานกันของการนมัสการ คริสเตียนด้วยรูปแบบทางวัฒนธรรมการนมัสการและดนตรีทุกอย่าง เขามักจะประกาศด้วยคำพูดเช่นนี้ว่า “เราจำเป็นต้องไถ่ถอนวัฒนธรรมนี้ ดนตรีนี้ หรือการนมัสการแบบนี้ และนำเอามันกลับมาจากมารซาตาน” แต่ทว่า มันมาจากพระวจนะของพระเจ้าหรือ

พระคัมภีร์บอกอย่างกระจ่างว่าประชากรทุกเผ่า ทุกถิ่น ทุกชนชาติจะได้รับการไถ่²³ แต่พระคัมภีร์บอกกระจ่างพอๆ กันว่า ไม่ใช่ทุกเผ่า และทุกชนชาติจะได้รับการไถ่ในฐานะหน่วยทางวัฒนธรรม ผู้ที่ได้รับการไถ่บางคนได้รับการช่วยให้ออกจากวัฒนธรรมที่ไม่มีพระเจ้า ซึ่งได้ถูกทำลายลง

สิ่งนี้เป็นตัวอย่างในคำพยากรณ์ของเยเรมีย์เกี่ยวกับชนชาติในช่วงเวลาของเขา พระเจ้าประกาศว่า พระองค์จะทรงพิพากษาบางชนชาติ แต่พระองค์จะทรงอนุญาตให้คนที่เหลืออยู่ของชนชาติเหล่านี้ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และยังคงมีลักษณะเฉพาะของชนชาตินั้น²⁴ อย่างไรก็ตามมีชนชาติอื่นๆที่น่าเกลียดชังในสายพระเนตรของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ประกาศว่าพระองค์จะทำลายพวกเขาให้สิ้นซาก เช่นเดียวกับเมืองโสโดมและโกโมราห์²⁵ หนึ่งในชนชาติเหล่านี้ได้ถูกขีตออกเพื่อถูกทำลายร้างให้สิ้น คือ บาบิโลน วิวรณ์ 18:22 ได้บอกเราต่อไปว่า ลักษณะเฉพาะอย่างหนึ่งของวัฒนธรรมชาวบาบิโลน ซึ่งจะถูกทำลายจนหมดสิ้น คือ ดนตรีของพวกเขา

หลายชนชาติมีส่วนประกอบทางวัฒนธรรมที่ดี ซึ่งพระเจ้าจะทรงชำระและทรงให้เกียรติ แต่วัฒนธรรมอื่นๆ ยังคงถูกสร้างขึ้นในความบาปและการนมัสการวิญญาณชั่วในระดับลึก ซึ่งมันจะถูกทำลาย หรือมันได้ถูกทำลายไปแล้วอย่างสิ้นเชิง

ดังนั้นเราต้องเลือกอย่างระมัดระวังว่าส่วนประกอบทางวัฒนธรรมประจำชาติอันใดที่จะนำมาใช้ในการนมัสการของคริสเตียน ตัวอย่างเช่น ผมไม่คิดว่าการเต้นแบบยั่วยวนและดนตรีของโสโดมและโกโมราห์น่า ‘ได้รับการไถ่ถอน’ และนำมาใช้เพื่อ

นมัสการพระเจ้า สิ่งที่เราารู้คือพระเจ้าทรงเลือกที่จะทำลายให้หมดสิ้น

ผมได้เข้าร่วมนมัสการที่มีผู้คนหลายพันคนในที่ประชุม คริสตจักร และการรวมตัวกันของคริสเตียนที่จัดขึ้นในหลายประเทศทั่วโลก การแสดงออกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นได้มีการใช้ในการนมัสการบ่อยครั้ง ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เลือกที่จะเจิมอย่างชัดเจน แต่ผมก็ได้อยู่ในการประชุมที่ใช้ดนตรีประจำชาติและการแสดงออกทางวัฒนธรรมที่ก่อนจะนำมาเป็นของคริสเตียนนั้น ได้ปลดปล่อยวิญญาณนอกรีตที่ไม่ได้เป็นของคริสเตียนออกมาเช่นเดิม ซึ่งได้ครอบงำกลุ่มทางวัฒนธรรมนี้มาเป็นเวลานาน ผมได้รู้จักคริสตจักรขนาดใหญ่ และองค์กรขนาดใหญ่ ซึ่งด้วยวิธีนี้ได้มีการนำวิญญาณนอกรีตเข้าสู่การประชุมนมัสการของเขา จนกระทั่งในที่สุดก็นำมาสู่หายนะ

นักชาตินิยมมากมายทั่วโลกต้องการที่จะรวบรวมรูปแบบทางดนตรี การเต้นรำ นอกรีตเข้าสู่การนมัสการ อย่างไรก็ตาม หลายครั้ง “การใช้เกวียนของฟิลิเตีย” เหล่านี้ได้นำความตายเข้ามาแทนที่ชีวิตใหม่ เราไม่ควรตัดสินรูปแบบทางวัฒนธรรมของการนมัสการ ไม่ว่าจะเป็นการนมัสการแบบท้องถิ่น หรือ “การนมัสการที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ” ยอมรับอันแรกและปฏิเสธอันที่สอง ให้เป็นไปตามนี้ คือ เป็นสิ่งดีที่จะระลึกว่า รูปแบบทางวัฒนธรรม “ท้องถิ่น” ของชนชาติมากมายได้นำมาถึงพวกเขาโดยการย้ายถิ่นฐานของผู้คนจากต่างแดนในสมัยอดีต ดังนั้นวัฒนธรรมเหล่านั้นเป็นแค่เพียงการนำเข้ามาจากต่างประเทศที่เก่าแก่กว่า ในทางของพระเจ้าเราควรตัดสินวัฒนธรรมไม่ใช่ด้วยการวัดที่อายุ หรือโดยต้นกำเนิดทางชนชาติ แต่ยิ่งกว่านั้นเราควรตัดสินโดยทั้งการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนว่า ได้ถูกสร้างขึ้นโดยมีรากฐานจากพระเจ้า และทั้งสองสอดคล้องกันคือ เป็นมาด้วย “จิตวิญญาณและความจริง”

ความสำคัญของทีมงานรับใช้ที่สมดุล

เรายังสามารถอ่านใน 1 พงศาวดาร 15 และ 16 ที่เกี่ยวกับระเบียบที่เหมาะสมอีกส่วนหนึ่งซึ่งดาวิดได้ตั้งขึ้น สิ่งนี้คือทีมงานรับใช้ซึ่งทำงานรวมกันในการนำหีบพันธสัญญากลับมา กษัตริย์ดาวิดเป็นผู้นำหลักของการนมัสการ ซึ่งอย่างที่เราต้องการ

ให้ศิษย์ภิกษุและผู้นำนัสมการมาเป็นผู้นำในการนัสมการ การมีผู้นำที่มีระดับเท่าๆกันจำนวนมากสามารถนำทั้งความเป็นอัมพาท (เมื่อผู้นำทั้งหมดมีความกลัวที่จะก้าวไปข้างหน้าและนำ) หรือความสับสนได้ (เมื่อผู้นำก้าวไปข้างหน้าเพื่อร้องและป่าวประกาศและนำทั้งหมดในเวลาเดียวกัน) ให้ผู้นำหนึ่งคนนำในช่วงเวลาหนึ่ง จากนั้นให้นักร้องและนักดนตรีคนอื่นๆทั้งหมดตามด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกัน ถ้าพระเจ้าทรงให้ใครอีกคนเผยพระวจนะว่าจะดำเนินการนัสมการไปในทิศทางใดต่อไป ซึ่งหากว่าผู้นำหลักรู้สึกว่าจะสิ่งนี้มาจากพระเจ้า เขาสามารถถอยออกไป และอยู่เงียบๆ ในขณะที่คนใหม่ได้ทำตามการเปิดเผยซึ่งได้สำแดงแก่พวกเขา ²⁶

เราจำเป็นต้องสร้างทีมที่สมดุลและเติบโตขึ้น ซึ่งสามารถมีส่วนร่วมทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่จำเป็นในกาช่วย “นำหีบพันธสัญญากลับมา” และเห็นการเคลื่อนไหวอย่างอิสระของพระวิญญาณพระเจ้าในการนัสมการ ชาวเลวีจำนวนมากจำเป็นต้องทำงานร่วมกันเพื่อหามหีบพันธสัญญาและทำให้สมดุล พร้อมด้วยคนอื่นๆ ที่ถูกกำหนดไว้เพื่อร้องเพลงและเล่นดนตรี ในยุคของเราก็ยังต้องการผู้รับใช้ นักดนตรี และนักร้องที่จะทำงานร่วมกันในการนัสมการแต่ละครั้งไปพร้อมกับที่ประชุม ทุกคนที่ได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้านั้นได้รับการเตรียมพร้อมทั้งกับบางสิ่งบางอย่างที่พวกเขาสามารถให้ได้เพื่อนำเราให้เข้าสู่ทีมรับใช้ที่สมดุล การร่วมกันในพระกายพระคริสต์จะก่อตัวและเติบโตขึ้น “เต็มถึงขนาดความไพบูรณ์ของพระคริสต์” ²⁷

หีบพันธสัญญาเคลื่อนไป – การฟื้นฟูได้รับการรื้อฟื้น

ใน 1 พงศาวดาร 15:14 ถึง 16:37 เราพบว่าหีบพันธสัญญาถูกเคลื่อนย้ายไปยังกรุงเยรูซาเล็มภายหลังจากที่ดาวิดได้ซ่อมแซมช่องโหว่ เราสามารถศึกษาถึงการที่หีบพันธสัญญาได้ถูกห้ามโดยคนเลวี และถูกตั้งไว้ที่พลับพลาของดาวิดที่ภูเขาศิโยน ²⁸ หีบพันธสัญญาของพระเจ้าหยุดพักอยู่ที่นั่นท่ามกลางคนของพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งได้เปิดเผยสำแดงการทรงสถิตของพระสิริพระเจ้า โดยเกิดขึ้นที่ภูเขาศิโยน ดาวิดได้จัดระเบียบของการนัสมการฝ่ายวิญญาณกับดนตรีและการร้องเพลงอย่างต่อเนื่อง ²⁹ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ที่ให้บทเพลงสดุดีมากมายตั้งแต่แรกแก่ดาวิด อาสาฟ และคนอื่นๆ แต่การ

ฟื้นฟูครั้งยิ่งใหญ่ในพลับพลาของดาวิดที่บนภูเขาศิโยนไม่ได้เป็นแค่เพียงประวัติศาสตร์ แต่มันเป็นประสบการณ์ที่เหมาะสมสำหรับเราในปัจจุบันนี้ ท่ามกลางคริสตจักรพระเจ้าได้ทรงสัญญาที่จะสร้างพลับพลาของดาวิดขึ้นมาใหม่ และอุดช่องโหว่ที่กั้นขวางเราจากการฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง ขอให้เราแต่ละคนชำระตัวให้บริสุทธิ์ เพื่อพระเจ้าจะทรงใช้เราซ่อมแซมช่องโหว่ รื้อฟื้นดนตรีและการนัสมการที่ได้รับการเจิม และนำการฟื้นฟูมาสู่คนของพระเจ้า เพื่อพระสิริของพระเยซูคริสต์ต้องค้ำพระผู้เป็นเจ้าของเรา

“ในวันนั้น เราจะยกพลับพลาของดาวิดซึ่งพังลงแล้วนั้นตั้งขึ้นใหม่ และซ่อมช่องชำรุดต่างๆเสีย และจะยกที่สลักหักพังขึ้น และจะสร้างเสียใหม่อย่างในสมัยโบราณกาล เพื่อเขาจะได้ยึดกรรมสิทธิ์คนที่เหลืออยู่ของเอโดม และประชาชาติทั้งสิ้นซึ่งเขาเรียกด้วยนามของเรา พระเยโฮวาห์ผู้ทรงกระทำเช่นนี้ตรัสดังนี้แหละ”

อาโมส 9:11-12

“และพวกเจ้าจะได้สร้างสิ่งสลักหักพังโบราณขึ้นใหม่ เจ้าจะได้ซ่อมเสริมรากฐานของคนหลายชั่วอายุมาแล้วขึ้น เจ้าจะได้ชื่อว่า ‘เป็นผู้ซ่อมกำแพงที่พัง ผู้ซ่อมแซมถนนให้คืนคงเพื่อจะได้อาศัยอยู่’”

อิสยาห์ 58:12

บทที่ 9

มุ่งหน้าสู่ศิโยน

ยิ่งเราดำเนินชีวิตใกล้ชิดกับองค์พระผู้เป็นเจ้ามากเท่าไร เรายิ่งรู้ซึ้งว่าพระองค์ทรงเชิญประชากรของพระองค์สู่การทรงเรียกระดับสูงมากยิ่งขึ้นเท่านั้น สถานที่สูงสุดของการทรงเรียกของพระเจ้าสำหรับชนชาติอิสราเอล คือ ภูเขาศิโยน จากสดุดีได้บอกเราว่า “พระเจ้าทรงเลือกศิโยน” “ที่พำนักของพระองค์อยู่ในศิโยน” “พระเจ้าทรงทอแสงออกมาจากศิโยนนครแห่งความงามหมดจด”¹ กษัตริย์ดาวิดทรงตั้งพลับพลาของพระองค์ในภูเขาศิโยนและจัดให้มีการร้องเพลง และเล่นดนตรีในการนมัสการ ความสำคัญของการร้องเพลง และเล่นดนตรีนั้นได้ถูกเน้นในตอนที่เราอ่านว่าศิโยนเป็น “ความชื่นบานของแผ่นดินโลกทั้งสิ้น” และเหล่านั้นร้องและนักดนตรีก็จะกล่าวว่า “น้ำพุทั้งสิ้น (แห่งความชื่นบาน) อยู่ในเธอ (ศิโยน)”²

ขณะที่ภูเขาศิโยนในเยรูซาเล็มเป็นสถานที่สำคัญที่สุดสำหรับคนของพระเจ้าในสมัยพระคัมภีร์เดิม เราก็ได้เห็นว่ามี การทำให้สำเร็จทางฝ่ายวิญญาณของเรื่องนี้ในคริสตจักรสมัยพระคัมภีร์ใหม่ ผู้เผยพระวจนะอาโมสได้เห็นว่าพลับพลาของดาวิดได้ถูกสร้างขึ้นใหม่ที่บนภูเขาศิโยน เราได้เห็นตั้งแต่บรรพบุรุษสมัยคริสตจักรในยุคแรกเข้าใจว่า สิ่งนี้จะเกิดขึ้นผ่านคริสตจักร อิสยาห์ก็ได้พยากรณ์ถึงการฟื้นฟูของศิโยนผ่านทางคริสตจักรเมื่อเขาได้ประกาศ

“ในยุคหลังจะเป็นดังนี้ คือภูเขาแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จะถูกสถาปนาขึ้นให้สูงที่สุดในจำพวกภูเขาทั้งหลาย และจะถูกยกขึ้นให้เหนือบรรดาเนินเขา และประชาชนชาติทั้งสิ้นจะหลั่งไหลเข้ามาหา และชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากจะมากล่าวว่า “มาเถิด ให้เราขึ้นไปยังภูเขาของพระเยโฮวาห์ ยังพระนิเวศแห่งพระเจ้าของยาโคบ เพื่อพระองค์จะทรงสอนวิถีของพระองค์แก่เรา และเพื่อเราจะเดินในมรรคาของพระองค์” เพราะว่าพระราชบัญญัติจะออกมาจากศิโยน และพระวจนะของพระเยโฮวาห์จะออกมาจากเยรูซาเล็ม” อิสยาห์ 2:2-3

เหตุผลที่ว่าทำไมจึงมีความสำเร็จฝ่ายวิญญาณของศิโยนเกิดขึ้นมาในคริสตจักรนั้นเป็นเพราะว่าศิโยนไม่เป็นแค่เพียงเนินเขาในกรุงเยรูซาเล็มเท่านั้น ภูเขาศิโยนที่อยู่ในแผ่นดินโลกเป็นเพียงเงาแห่งการพยากรณ์ของภูเขาศิโยนแท้จริงในสวรรค์ เมื่อเราอ่านในฮีบรู 12:22 “แต่ท่านทั้งหลายได้มาถึงภูเขาศิโยน และมาถึงเมืองของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์อยู่ คือกรุงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ และมาถึงที่ชุมนุมทูตสวรรค์มากมาย เหลือที่จะนับได้...” และเราก็ยังได้อ่านในเรื่องการร้องเพลงและดนตรีที่ใช้สำหรับการนมัสการในศิโยนสวรรค์สถาน ซึ่งได้บันทึกไว้ในวิวรณ์ 14:1-3 “ข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด พระเมฆโปกดทรงยืนอยู่ที่ภูเขาศิโยน...และข้าพเจ้าได้ยินเสียงพวกคีตกวีคนหนึ่งๆ กำลังบรรเลงอยู่ คนเหล่านั้นร้องเพลงราวกับว่า เป็นเพลงบทใหม่ต่อหน้าพระที่นั่ง...” ดังนั้นเมื่อเราแสวงหาการเข้าไปสู่การร้องเพลงและดนตรีที่ดาวิดได้ตั้งไว้ในศิโยน แท้จริงเราก็ได้เข้าไปสู่การแสดงออกในการนมัสการในสวรรค์ที่พระบัลลังก์ของพระเจ้า

ในขณะที่การอาศัยอยู่บนภูเขาศิโยนถือว่าการทรงเรียกระดับสูงสำหรับคนของพระเจ้า ในสมัยพระคัมภีร์เดิม แต่คนอิสราเอลส่วนใหญ่ไม่ได้บรรลุผลสำเร็จในการเข้าไปอยู่อาศัยที่นั่น ในทำนองเดียวกันองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณและการนมัสการกับเราเป็นที่ที่เราสามารถเข้าสนิทในสวรรค์สถาน แต่ว่ามีคริสเตียนจำนวนมากอาจจะพลาดจากการทรงเรียกอันสูงนี้

เมื่อเรามองดูสถานที่ทั้งหมดที่ชนชาติอิสราเอลได้อาศัยอยู่ในสมัยพระคัมภีร์เดิม เราก็สามารถเข้าใจถึงประสบการณ์การนมัสการในรูปแบบต่างๆ ที่คริสเตียนมีในปัจจุบันนี้

จากอียิปต์สู่แผ่นดินแห่งพระสัญญา

เริ่มแรกประชากรของพระเจ้าอาศัยอยู่ในอียิปต์ ซึ่งเป็นภาพหรือตามคำพยากรณ์ของโลกแห่งความบาป ก่อนที่เขาทั้งหลายจะได้รับอิสรภาพจากพันธนาการซึ่งเขาได้ทำงานเพื่อที่จะได้รับน้ำ ในเฉลยธรรมบัญญัติ 11:10 ได้บอกไว้ในอียิปต์นั้นเขาจำเป็นต้องสูบน้ำด้วยเท้าของเขา เพื่อที่จะรดน้ำพืชผัก ในทำนองเดียวกันคริสเตียนผู้ที่อยู่ในพันธนาการของโลกจะต้อง “สูบ” เพื่อที่จะพยายามนำเอาน้ำแห่งพระวิญญาณ

บริสุทธิ์ หากเรายังไม่เคยพยายามที่จะ “สูบ” การนมัสการด้วยความพยายามฝ่ายเนื้อหนังเพื่อที่จะเข้าสู่พระวิญญูณแล้วละก็ โดยพระคุณของพระเจ้า ขอให้เราเคลื่อนไปข้างหน้าสู่บางสิ่งที่ดีกว่า

เมื่อเราอ่านเฉลยธรรมบัญญัติต่อไปเราพบว่า คนอิสราเอลไม่ได้ดำเนินการสูบต่อไป เพื่อที่จะรับน้ำในแผ่นดินแห่งพระสัญญา

“เพราะว่าแผ่นดินซึ่งท่านทั้งหลายกำลังเข้าไปยึดครองนั้น ไม่เหมือนแผ่นดินอียิปต์ ซึ่งท่านได้จากมา ในที่นั้นท่านหว่านพืชและเอาเท้ารดน้ำเหมือนเป็นสวนผัก แต่แผ่นดินซึ่งท่านจะไปยึดครองนั้น เป็นแผ่นดินที่มีเนินเขาและหุบเขา ซึ่งมีน้ำฝนจากฟ้ารดอยู่”

ในขณะที่คนอิสราเอลต้องทำงานเพื่อที่จะรับน้ำในอียิปต์ เราได้เห็นว่ามันตรงกันข้ามกันเลยทีเดียวที่เดียวกับแผ่นดินแห่งพระสัญญา ที่นั่นพระเจ้าทรงเป็นผู้สัญญาว่าจะส่งน้ำจากฟ้าสวรรค์แก่เขา นี่เป็นสิ่งที่เรายังต้องการมีประสบการณ์ฝ่ายวิญญูณในการนมัสการของเรา เมื่อเรากระหายหาการทรงสถิตของพระเจ้า โอ เพื่อที่จะยกศีรษะของเราขึ้นได้ และเปิดปากของเราให้กว้าง และเชิญให้พระเจ้าเติมเราให้เต็มด้วยฝนจากฟ้าสวรรค์ ไม่มีกิจการฝ่ายเนื้อหนังที่นี่ มีแต่เพียงการทำงานของพระเจ้าที่เป็นเหตุให้ฝนแห่งพระวิญญูณบริสุทธิ์ตกลงมา

ประชากรของพระเจ้าในสมัยของอีคาโบด

ตั้งแต่ตอนต้นที่เราได้ศึกษาแล้วว่า ความบาปของพวกปุโรหิตนำมาซึ่งการพิพากษาของพระเจ้าในสมัยของเอลิผู้เป็นมหาปุโรหิต หีบพันธสัญญาที่เป็นสัญลักษณ์แห่งการทรงสถิตและพระสิริของพระเจ้าได้พรางจากผลบปลาของโมเสสไปแล้ว พวกเขาจึงดำเนินพิธีกรรมต่างๆ ต่อไปโดยพลับพลา แต่ว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงสถิตอยู่ที่นั่นอีกต่อไป พวกเขาจึงคงอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งพระสัญญา แต่เพราะความบาป การนมัสการของพวกเขาจึงถูกปฏิเสธ ขอพระเจ้าทรงช่วยเราที่จะไม่ให้มีชีวิตในสภาพฝ่ายวิญญูณเช่นนี้ เราไม่อยากจะดำเนินไปกับพิธีการแล้วพิธีการเล่า ที่ดูเป็นมืออาชีพในงานรับใช้ของเรา ซึ่งการทรงสถิตของพระเจ้าได้จากไปเพราะความบาป

การอยู่กับชาวฟิลิสเตีย

เราได้เห็นว่าหีบพันธสัญญาของพระเจ้าอยู่กับชาวฟิลิสเตียอย่างไร พวกเขาเรียนรู้ที่จะเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า และได้ถวายการนมัสการเป็นเครื่องบูชา เพราะถุธานุภาพอันใหญ่ยิ่ง พระองค์ทรงสำแดงแก่เขาในการพิพากษาลงโทษ แม้ว่าพวกเขาจะสร้างเกวียนที่ไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์เพื่อลากหีบพันธสัญญา แต่พระเจ้าทรงอวยพรเกวียนที่ชาวฟิลิสเตียได้ใช้ เนื่องจากพวกเขามีได้มีพระบัญญัติของพระเจ้าจากโมเสสที่จะแสดงให้เห็นว่าการลากหีบพันธสัญญานี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง พระเจ้าทรงพระเมตตาและมองข้ามความไม่รู้ของเขา ดังที่พระองค์ได้ทรงสำแดงถุธานุภาพอย่างเหนือธรรมดาและมองข้ามความไม่รู้ของเขา ดังที่พระองค์ได้ทรงสำแดงถุธานุภาพอย่างเหนือธรรมดา นำหีบพันธสัญญากลับสู่อิสราเอล บ่อยครั้งพระเจ้าทรงอนุญาต และแม้แต่ทรงอวยพรสิ่งที่ไม่เป็นไปตามน้ำพระทัยอันดีเลิศของพระองค์³ แม้ว่ามีบางคนได้ทำบางอย่างแล้วพระเจ้าทรงอวยพร แต่นั่นไม่ได้เป็นสิ่งที่รับรองว่า เราควรจะลอกเลียนแบบการกระทำเช่นนี้ตลอดไป เพราะเมื่อกษัตริย์ดาวิดทรงพยายามทำแบบเดียวกัน แต่การพิพากษาลงโทษของพระเจื่อก็ลงมาอย่างฉับพลัน

การนำหีบพันธสัญญามายังลานนวดข้าว

เมื่อกษัตริย์ดาวิดทำตามวิธีการของชาวฟิลิสเตียโดยการใช้เกวียนลากหีบพันธสัญญามา การพิพากษาของพระเจื่อก็ลงมาอย่างฉับพลัน เหตุผลก็คือว่า พระเจ้าทรงคาดหวังมาตรฐานที่สูงกว่านั้นจากประชากรของพระองค์ ยิ่งเราได้รับแสงสว่างมากเท่าไรจากพระคำของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงนำให้เราที่มีความรับผิดชอบในการดำเนินในแสงสว่างนั้นมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ตามที่พระเยชูองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศไว้ในลูกา 12: 48 “ผู้ใดได้รับมาก จะต้องเรียกเอาจากผู้นั้นมาก”

พระเจ้าทรงอวยพรเกวียนที่ชาวฟิลิสเตียใช้ แต่ทรงพิพากษาลงโทษดาวิด เพราะเขาได้เลียนแบบวิธีการนั้น ในทำนองเดียวกันพระเจ้าทรงสามารถสำแดงถุธานุภาพของพระองค์แก่ผู้ที่ยังไม่ได้รับความรอดผ่านวิธีการบางอย่าง แต่ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าทรงต้องการให้คนของพระองค์กระทำอย่างเดียวกัน บางคนอาจจะพูดว่า “นี่

คือชนิดของเครื่องดนตรีที่ช่วยนำผมให้มาถึงพระคริสต์ ดังนั้นมันต้องเป็นดนตรีชนิดดีด้วยกันที่ผมควรเล่นและฟังต่อไป” แต่เมื่อพระเจ้าทรงนำเรามาสู่ประสบการณ์ลานนวดข้าว เราเริ่มเห็นได้ว่าสิ่งปลอมปนในชีวิตของเราและงานรับใช้ที่พระองค์ไม่มีทางเห็นดีเห็นชอบเลย

การขึ้นไปบนภูเขาศิโยน

ภูเขาศิโยนเป็นสถานที่ดาวิดได้นำทิบพันธสัญญาไปตั้งไว้ในพลับพลาของเขา เพื่อที่จะติดตามการทรงสถิตและพระสิริของพระเจ้าสู่สถานที่พำนัก เราจะต้องรู้วิธีการที่จะขึ้นไปยังภูเขาศิโยน เราสามารถเรียนรู้ในเรื่องนี้ได้ ในสดุดี 84 ที่บอกเราว่า

“ความสุขเป็นของบุคคลที่กำลังของเขาอยู่ในพระองค์ คือคนที่ในใจของเขาเป็นทางทั้งหลายของพระองค์ ขณะที่เขาผ่านไปตามหว่างเขาบิดา เขากะทำให้เป็นที่น้ำพุ ผืนดินถูกระทำให้ให้สดชื่นเต็ม เขาไปด้วยมีกำลังมาเพิ่มขึ้นๆ เขาทั้งหลายจะเข้าเฝ้าพระเจ้าในศิโยน” สดุดี 84:5-7

เราแต่ละคนจำเป็นต้องมีทางหลวงภายในใจเพื่อขึ้นไปยังภูเขาศิโยน เราสามารถศึกษาถึงเรื่องนี้ได้มากขึ้นในอิสยาห์ 35 ที่นั่นเรียกว่า “ทางหลวงแห่งความบริสุทธิ์” ซึ่งสามารถนำพาเราไปยังภูเขาศิโยนด้วยการร้องเพลงและความชื่นบานอย่างไม่มีวันหมดสิ้น

“และจะมีทางหลวงที่นั่น และจะมีทางหนึ่ง และเขาจะเรียกทางนั้นว่า ทางแห่งความบริสุทธิ์ คนไม่สะอาดจะไม่ผ่านไปทาง... แต่ผู้ที่ไถ่ไว้แล้วจะเดินบนนั้น ผู้ที่รับการไถ่แล้วของพระเยโฮวาห์จะกลับ และจะมายังศิโยนด้วยร้องเพลง มีความชื่นบานเป็นนิตยบันศิริระของเขาทั้งหลาย เขาจะได้รับความชื่นบานและความยินดี ความโศกเศร้าและการอ้อนหายใจจะปลาตไปเสีย” อิสยาห์ 35:8-10

ดาวิดได้เจาะจงลงไปมากเกี่ยวกับเรื่องความบริสุทธิ์ที่จำเป็นต้องมีในการขึ้นไปยังภูเขาศิโยน เมื่อเขาตอบคำถามในสดุดี 24:3-5 “ผู้ใดจะขึ้นไปบนภูเขาของพระเยโฮวาห์ และผู้ใดจะยืนอยู่ในที่บริสุทธิ์ของพระองค์ คือผู้ที่มีมือสะอาดและใจบริสุทธิ์ ผู้ที่ได้ปลงใจในสิ่งไร้สาระและมิได้ปฏิญาณอย่างหลอกลวง เขาจะรับพระพรจากพระเยโฮวาห์ และความชอบธรรมจากพระเจ้าแห่งความรอดของเขา”

เราเห็นข้อกำหนดเรื่องการชำระที่จำเป็นต่อการขึ้นไปยังภูเขาศิโยน และยื่นต่อพระพักตร์ของพระเจ้าในพลับพลาของดาวิด

การเข้าสนิทบนภูเขาศิโยนในพลับพลาของดาวิด

ถือเป็นสิทธิพิเศษอันมหัศจรรย์ที่จะขึ้นไปอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าและพระสิริของพระองค์ ซึ่งพลับพลาของดาวิดบนภูเขาศิโยนได้ถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ เรายังได้รับการบอกกล่าวว่ามีพิธีกรรมอันมหัศจรรย์มาถึงเรามากยิ่งกว่านั้น มีบางสิ่งบางอย่างที่ดีกว่าการขึ้นไปเยี่ยมชมพลับพลาของดาวิด นั่นคือ การเข้าสนิทและอาศัยอยู่ที่นั่น ดาวิดได้เขียนถึงการทรงเรียกอันสูงยิ่งกว่านั้น เมื่อเขากล่าวว่า “ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ผู้ใดจะอาศัยอยู่ในพลับพลาของพระองค์ ผู้ใดจะอยู่บนภูเขาอันบริสุทธิ์ของพระองค์”⁴ จากนั้นพระองค์ทรงบอกเราในสดุดีในส่วนที่เหลือเกี่ยวกับข้อกำหนดสิบเอ็ดประการของความชอบธรรมที่เราจำเป็นต้องมี เพื่อที่จะเข้าสนิทอยู่ในประสบการณ์นี้ ถ้าเราต้องการขึ้นไปยังภูเขาของพระเจ้า มีข้อกำหนดเพียง สี่ประการที่จำเป็น แต่หากเราต้องการเข้าสนิทอยู่บนภูเขาศิโยนในพลับพลาของดาวิด มีข้อกำหนดความชอบธรรมสิบเอ็ดประการ ถ้าเราต้องการที่จะขึ้นไปสูงยิ่งกว่านั้นในการนมัสการและประสบการณ์ของพระองค์ แล้วพระองค์จะทรงเรียกร้อนมาตราฐานที่สูงกว่านั้นจากชีวิตของเรา

คุณต้องการอยู่ตรงจุดไหน

คำถามสำหรับเราแต่ละคน คือ เราอยากอยู่ที่ไหนในฝ่ายวิญญาณ ถ้าเราอยู่ท่ามกลางพวกฟิลิสเตีย แล้วพระเจ้าอาจจะทรงอวยพรเราหลายอย่างที่เต็มไปด้วยสิ่ง

ปลอมปนเพื่อสำแดงให้เราเห็นถึงอำนาจของหีบพันธสัญญา (หรือการทรงสถิตของพระองค์) แต่เมื่อเราเคลื่อนไปกับพระองค์ เราก็จะมาถึงช่วงเวลาหนึ่งที่เราได้รับการตีสอนและลงวินัยจากพระเจ้า คล้ายๆ กับสิ่งที่เกิดขึ้นที่ลานนวดข้าวคิโตน ถ้าเราอยากจะขึ้นไปสูงกว่านั้นเพื่อพบพระเจ้าในพลับพลาของดาวิดแล้ว เราจะต้องชำระตัวเราเพื่อที่จะตอบสนองข้อกำหนด 4 ประการในสดุดี 24 แต่ถ้าเราต้องการที่จะเข้าสนิทและพำนักอยู่ในพลับพลาของดาวิดบนภูเขาศิโยน แล้วเราจะต้องตอบสนองต่อข้อกำหนดที่สูงมากกว่านั้นในสดุดี 15 แต่เมื่อเรามุ่งที่จะขึ้นไปและเข้าสนิทอยู่ในภูเขาศิโยน เราพบว่าเราเองถูกยกขึ้นสู่สวรรค์ “แต่ท่านทั้งหลายได้มาถึงภูเขาศิโยน และมาถึงเมืองของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์อยู่ คือกรุงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ และมาอยู่ที่ชุมนุมทูตสวรรค์มากมายเหลือที่จะนับได้”⁵ การเข้าสนิทอยู่ในพลับพลาของดาวิดทางฝ่ายวิญญาณหมายความว่าเราจะได้นั่งอยู่กับพระคริสต์ในสวรรค์สถาน

หลายคนกลับพึงพอใจที่จะรับและมีชีวิตอยู่ด้วยพระพรเพียงส่วนหนึ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้กับประชากรของพระองค์ คริสเตียนที่เลาดิเซียที่ไม่เย็นไม่ร้อนจะพูดว่า “เราเป็นคนมั่งมี ได้ทรัพย์สมบัติทวีมากขึ้น และเราไม่ต้องการสิ่งใดเลย”⁶ เหตุผลสำหรับความพึงพอใจนี้ คือ เราต้องจ่ายราคาเพื่อที่จะเคลื่อนต่อไปในพระเจ้า คริสเตียนมากมายไม่ได้ซื้อ “ทองคำที่หลอมด้วยไฟ” เพราะนั่นหมายความว่าเขาทั้งหลายจะต้องมีประสบการณ์ชีวิตที่ต้องถูกตรึงไว้แล้วบนไม้กางเขน⁷

ขอพระเจ้าทรงช่วยเหลือเราที่จะไม่ให้ประนีประนอมและรักสิ่งของโลกนี้ เราจะต้องอธิษฐานอย่างดาวิด “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงคั่นดูข้าพระองค์ และทรงทราบจิตใจของข้าพระองค์ ขอทรงลองข้าพระองค์ และทรงทราบความคิดของข้าพระองค์ และทอดพระเนตรว่ามีทางชั่วใดในข้าพระองค์หรือไม่ และขอทรงนำข้าพระองค์ไปในมรรคาบริสุทธิ์”⁸ เราจำเป็นต้องอธิษฐานอย่างดาวิดว่า “ขอทรงสำรวมใจของข้าพระองค์ให้ยำเกรงพระนามของพระองค์” จนกว่าเราจะสามารถกล่าวพร้อมกันกับดาวิดว่า “ข้าพเจ้าทูลขอสิ่งหนึ่งจากพระเยโฮวาห์ซึ่งข้าพเจ้าจะเสาะแสวงหาเสมอ คือที่ข้าพเจ้าจะได้อยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ตลอดวันเวลาชั่วชีวิตของข้าพเจ้า เพื่อจะดูความงามของพระเยโฮวาห์ และเพื่อจะพิเนิจพิจารณาอยู่ในพระวิหารของพระองค์”⁹

ขอพระเจ้าทรงโปรดประทานนิมิตแห่งการทรงเรียกอันสูงส่งแก่เรา เพื่อเรา

จะอาศัยอยู่บนภูเขาศิโยน เพื่อว่าเราจะไม่พึงพอใจอยู่กับสิ่งที่ปลอมปนที่อยู่ในชีวิตและการรับใช้ของเรา ให้เราอธิษฐานร่วมกับดาวิดว่า “ขอทรงโปรดใช้ความสว่างและความจริงของพระองค์ออกไปให้นำข้าพระองค์ ให้ทั้งสองนำข้าพระองค์มาถึงภูเขาบริสุทธิ์ของพระองค์ และถึงพลับพลาของพระองค์”¹⁰ ขอให้เราแต่ละคนเป็นบุรุษหรือสตรีผู้กระทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า ผู้ซึ่งเข้าสนิทในการนมัสการฝ่ายวิญญาณในพลับพลาของดาวิด เมื่อเราเรียนรู้ที่จะเข้าสนิทอยู่ในประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณ เราจะพบว่างานรับใช้ของเราได้รับการเติมจากการพบพระเจ้าอย่างเต็มล้น เราจะประกาศเหมือนกับผู้แต่งเพลงสดุดีว่า “ข้าพระองค์ได้รับการเติมด้วยน้ำมันใหม่”¹¹ และเป็นเหมือนกับดาวิด ซึ่งเราจะสามารถนำพาคนอื่นๆ มากมายมาสู่ดนตรีและการนมัสการที่ได้รับการเติมด้วยเช่นกัน

ภาคผนวก ก

คำแนะนำสำหรับนักดนตรี

1. ให้มาก่อนเวลาเริ่มนั้สการ 15 นาที เพื่ออธิษฐานและเตรียมใจ ฝึกซ้อมดนตรีในส่วนที่จำเป็น และให้ตรวจสอบการปรับแต่งเสียงก่อนเวลาเริ่ม
2. ควรมีการเล่นเพลงบรรเลงก่อนการนั้สการ ซึ่งจะช่วยให้เตรียมใจคนเข้าสู่สถานนั้สการ โดยสามารถใช้นั้กดนตรีเล่นเพลงบรรเลง หรือจากซีดี
3. พยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้เสียสมาธิ ความล่าช้า และเสียงที่ไม่พึงประสงค์ ให้สร้างบรรยากาศที่ช่วยให้คนสามารถเตรียมใจ และสัมผัสกับการทรงสถิตของพระเจ้าได้
4. เมื่อได้มีการเริ่มต้นเข้าสู่เพลงแรก ให้วงดนตรีหรือใช้คีย์บอร์ดเริ่มเล่นในท่อนบรรเลงของเพลงนั้น
5. ให้ไวต่อทิศทางการนำของผู้นำเพลงที่อาจพยายามส่งสัญญาณมาให้คุณ (เล่นเพลงเร็วขึ้น, ช้าเพลง, เปลี่ยนคีย์, เพิ่มเสียงขึ้น หรือลดเสียงลง และอื่นๆ) ให้ระมัดระวังเวลาเล่นเพลงเร็ว โดยจะต้องคงความมีชีวิตชีวาไว้
6. ระหว่างเพลงให้คีย์บอร์ดยังเล่นต่อไปเรื่อยๆเพื่อรักษาความต่อเนื่อง ส่วนนั้ก
7. ดนตรีคนอื่นๆ ไม่ควรเล่นดนตรีในขณะที่เป็นเวลาเงียบสงบ
8. ตรวจสอบและฝึกซ้อมเพลงตามรายชื่อเพลงก่อนล่วงหน้า ถ้าคุณจำเป็นต้องใช้เวลานานมากในการฝึกซ้อม ให้ขอรายชื่อเพลงจากผู้นำนั้สการก่อนล่วงหน้า

ภาคผนวก ข

คำแนะนำสำหรับผู้นำมัสการ

1. เตรียมตัวให้พร้อมเพื่อเริ่มตามเวลาที่กำหนด
2. พยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ทำให้เสียสมาธิ ความล่าช้า และเสียงที่ไม่พึงประสงค์ มุ่งที่จะนำคนเข้าสู่การทรงสถิตของพระเจ้า
3. เริ่มต้นเพลงสรรเสริญ และจากนั้นนำเข้าสู่เพลงนมัสการ ซึ่งต้องแน่ใจว่าเพลงสรรเสริญเป็นเพลงเร็ว และมุ่งที่จะนำให้ทุกคนเข้าสู่ความชื่นบาน
4. แจ้งชื่อเพลงแรกก่อนที่คุณจะเริ่มนำ สำหรับการนมัสการที่ใช้เวลาไม่มาก ควรจะใช้เพลงสรรเสริญประมาณ 3 เพลง และใช้เพลงนมัสการ 2-3 เพลง ในช่วงเวลาประมาณ 20-30 นาที ส่วนการนมัสการที่ใช้เวลานาน ควรใช้เพลงสรรเสริญประมาณ 4 เพลง และใช้เพลงนมัสการ 3-4 เพลง ในช่วงเวลาประมาณ 30-40 นาที ไม่ควรใช้เวลานมัสการเกินเวลาที่กำหนด เว้นแต่ว่า 1) คุณมั่นใจว่าการเจิมกำลังไหลเคลื่อนอยู่ในที่ประชุม และสามารถนำคนไปสู่การทรงสถิตของพระเจ้ามากขึ้น และ 2) คุณได้รับอนุญาตจากศิษยาภิบาล
5. ไม่ควรร้องเพลงเสียงดังเกินไปในไมโครโฟน ผู้นำเพลงไม่ควรร้องเดี่ยว แต่ควรช่วยให้ทุกคนร้องเพลงร่วมกันแต่พระเจ้า เมื่อคุณเริ่มเพลง หรือนำเพลงที่คนไม่ค่อยรู้จัก ให้ร้องเพลงให้เสียงดังและชัดเจนพอ แต่เมื่อทุกคนร้องร่วมกันด้วยดีแล้ว ผู้นำมัสการควรห่างออกมาจากไมโครโฟนแล้วปล่อยให้การนมัสการร่วมกันนำพาการไหลเคลื่อนของการนมัสการ
6. ในช่วงระหว่างเพลงไม่ควรหยุดบ่อยๆ จะดีที่สุดหากมีการต่อเพลงที่เป็นไปอย่างราบรื่น เพื่อก่อให้เกิดการไหลเคลื่อนในที่ประชุม ถ้าที่ประชุมได้รับการเตรียมใจสำหรับการนมัสการอย่างอิสระ ให้นำพวกเขาเข้าสู่การนมัสการและสรรเสริญด้วยสิ้นสุดจิตใจ

7. จัดเตรียมรายชื่อเพลงก่อนล่วงหน้า ให้ทำสำเนาไว้สำหรับตัวคุณเอง ให้นักดนตรีแต่ละคน และสำหรับผู้คุมโปรเจคเตอร์ ให้พิมพ์ชื่อเพลง และคีย์ของแต่ละเพลง ต้องมั่นใจว่านักดนตรีมีรายชื่อเพลงก่อนนานพอที่เขาจะฝึกซ้อมตามที่เขาต้องการ
8. ถ้าคุณรู้สึกถึงการนำของพระวิญญาณที่ให้ร้องเพลงที่แตกต่างไปจากในรายชื่อเพลง ให้พยายามไวในการตามพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ต้องมั่นใจว่านักดนตรีของคุณมีทักษะเพียงพอที่จะสามารถเล่นตามคุณได้
9. พยายามใช้เพลงตามรายชื่อเพลงที่ใช้ในคริสตจักร ถือเป็นสิ่งที่ดีหากว่าคุณสามารถสอนให้คนร้องเพลงใหม่ แต่ต้องมั่นใจว่านักดนตรีรู้จักเพลงนั้น และมีการเตรียมเครื่องโปรเจคเตอร์แล้ว ถ้าคนส่วนใหญ่ไม่รู้จักเพลงสรรเสริญ ก็ให้สอนร้องในช่วงเริ่มต้นการสรรเสริญ ถ้าคนส่วนใหญ่ไม่รู้จักเพลงนมัสการ ก็ให้ที่ประชุมนั่งลงชั่วขณะหนึ่งขณะที่คุณสอนร้องในช่วงเริ่มต้นการนมัสการ ให้พยายามใช้เพลงที่คนไม่ค่อยรู้แค่เพียง 1 เพลง ไม่ควรใช้เพลงที่คนไม่รู้จักเกินกว่า 2 เพลง

คำอธิบาย

บทที่ 1

1. อ้างอิงคำพูดของ John Edwards, *God and Music*, New York: Baker and Taylor Co, 1907, 144
2. ศึกษา 2 พงศ์กษัตริย์ 3:15, 1 ซามูเอล 10:5 และ 1 พงศาวดาร 25:1
3. Martin Luther, preface to *Symphoniae Jucundae* (1538), trans. Ulrich S. Leupold, in *Luther's Works*, LIII (Philadelphia: The Fortress Press, 1965), 322
4. อ้างอิงคำพูดของ Edwards หน้า 145
5. อ้างอิงคำพูดของ Edwards หน้า 147
6. อ้างอิงคำพูดของ Edwards หน้า 146
7. เปรียบเทียบ เอเสเคียล 28:13 (อัญมณีตกแต่งกายของลูซิเฟอร์) กับอพยพ 39:10-13 (อัญมณีบนทับทรวงของมหาปุโรหิตแห่งอิสราเอล) ในพระคัมภีร์เดิมภาษากรีก อัญมณีที่อยู่ในพระธรรม 2 ตอนนี้เป็นแบบเดียวกัน ความเหมือนระหว่าง “เครื่องแบบ” ของพวกเขา ได้แสดงให้เห็นว่าลูซิเฟอร์อยู่ในตำแหน่งผู้นำเหนือทูตสวรรค์ใดๆ ซึ่งเหมือนกับตำแหน่งของมหาปุโรหิตที่อยู่เหนืออิสราเอล
8. ศึกษา เอเสเคียล 28:15-18 และอิสยาห์ 14:12-14
9. อ่านอิสยาห์ 30:31-32 และสดุดี 149:6-9 ซึ่งสงครามเชื่อมโยงกับเครื่องดนตรีและการสรรเสริญโดยตรง
10. 1 ทิโมธี 3:6 ได้เตือนด้วยว่า หากให้ผู้ที่เพิ่งรับเชื่อไม่นานมาเป็นผู้นำในคริสตจักร เขาอาจหวั่นไหวง่าย ซึ่งนำไปสู่ความเย่อหยิ่ง หรือกลับไปสู่ความบาป

บทที่ 3

1. ตัวอย่าง 3 เหตุการณ์ที่ใช้ดนตรีก่อนสมัยของกษัตริย์ดาวิด ซึ่งได้ยกตัวอย่างในอพยพ 15 ผู้วินิจฉัย 5 และ 1 ซามูเอล 10:5

2. 1 พงศาวดาร 15:1 - 16:38
3. สดุดี 119:18
4. 1 ซามูเอล 16:13
5. เปาโลเขียนข้อความเหล่านี้ในฟิลิปปี 3:8 และฟิลิปปี 3:3
6. เราสามารถเห็นเรื่องนี้ได้จาก 1 พงศาวดาร 6:33-34 เสมือนเป็นหลานของซามูเอล โดยทางโยเอลลูกชายของเขา
7. ศึกษา 1 พงศาวดาร 25
8. ฮาบากุก 2:14

บทที่ 4

1. อ่าน อีสยาห์ 61:3 และอิสยาห์ 35:10
2. ศึกษา เศคาริยาห์ 4:6 และฟิลิปปี 3:3
3. 1 โครินธ์ 14:33

บทที่ 5

1. ยอห์น 14:6
2. 3 ยอห์น 3 - 4
3. 1 ยอห์น 1:7
4. อาโมส 5:21-24
5. แสดงให้เห็นในกิจการ 12:17 และกิจการ 21:40
6. ตามที่ได้ใช้ในวิวรณ์ 10:5-6
7. ตามที่ได้ใช้ใน 2 พงศกษัตริย์ 11:12
8. ศึกษา มัทธิว 4:10 กิจการ 10:25-26 และวิวรณ์ 22:8-9
9. ศึกษา สดุดี 7:17, 21:13, 42:5, 106:2, 118:21 และ 139:14
10. ศึกษา อพยพ 34:5-8 และยอห์น 9:35-38
11. ศึกษา สดุดี 149:1-3, 150:3-5 และ 30:11-12
12. ศึกษา สดุดี 95:6 วิวรณ์ 7:11 และมัทธิว 2:11

13. อ่าน สุภาพิต 31:31, 1 โครินธ์ 11:2 และปัญญาจารย์ 4:2
14. ตามที่พบใน มัทธิว 2:2 , มาระโก 5:6 และอพยพ 34:5-8
15. ดู สดุดี 100:4 และ 95:2
16. ศึกษา สดุดี 132:7 และมัทธิว 28:9
17. ศึกษา มาระโก 15:37-38 และฮีบรู 10:20
18. ศึกษา ฮีบรู 4:14 และ 9:11-12
19. ดู ฮาบากุก 2:20, สดุดี 46:10 และ 1 โครินธ์ 1:29
20. ปฐมกาล 2:2
21. กาลาเทีย 5:22-23 และ 1 โครินธ์ 12:8-10

บทที่ 6

1. โรม 8:9 และ 8:14
2. โรม 8:5-6
3. โรม 8:11-13
4. Charles Walton, Basic Forms in Music (Port Washington, NY, USA : Alfred Pub. Co. 1974), back cover.
5. Richard Wagner. Quote. Retrieved August 15, 2005 from <http://www.schoolmusicmatters.com/resources/quotes.tpl>
6. Leonardo da Vinci. Quote. Retrieved August 15, 2005 from <http://www.schoolmusicmatters.com/resources/quotes.tpl>
7. Jean Rameau, Observations Sur Notre Instinct Pour la Musique et Son Principe (Paris, 1734), 3.
8. โดยผ่านการสังเกตวิญญาณ ซึ่งเป็นของประทานอย่างหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ใน 1 โครินธ์ 12:8-10
9. กิจการ 13:22

บทที่ 7

1. อ่าน 2 โครินธ์ 3:18 และ 1 ยอห์น 3:2
2. ศึกษา Philip 3:3 เศคาริยาห์ 4:6 และ 1 โครินธ์ 2:1-5
3. อ่าน กาลาเทีย 1:10
4. 1 ซามูเอล 16:7
5. กิจการ 13:22 และ 2 ซามูเอล 23:1
6. อ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 31:6-8 และ 2 โครินธ์ 3:5-6

บทที่ 8

1. ศึกษา 2 พงศาวดาร 20:21-29, 23:16-18, 29:25-28, 35:15-18, เอเสเคียล 3:10-11 และเนหะมีย์ 12:27-43
2. 1 ซามูเอล 5:1-12
3. 1 ซามูเอล 4:21
4. 1 พงศาวดาร 13:3
5. ศึกษา 1 พงศาวดาร 21:26 – 22:1 และ 2 พงศาวดาร 3:1
6. เปรียบเทียบ 1 ซามูเอล 6:8 กับอพยพ 25:14 และโยชูวา 3:6
7. ศึกษา 1 โครินธ์ 9:9-10 และ 1 ทิโมธี 5:17-18
8. ยอห์น 15:5
9. เศคาริยาห์ 4:6
10. 1 ซามูเอล 7:1
11. ศึกษา 1 ยอห์น 3:14 และสุภาพิต 18:21
12. ศึกษา โรม 8:6
13. ศึกษา 2 โครินธ์ 7:10
14. อิสยาห์ 40:3-5
15. ศึกษา อพยพ 29:1 และ 29:20
16. อ่าน เลวีนิติ 8:30
17. อ่าน ลูกา 1:41-44 และลูกา 1:15

18. ดูเฉลยธรรมบัญญัติ 10:8
19. ศึกษา 1 พงศาวดาร 13:7 และ 1 ซามูเอล 6:7-14
20. ดู เยเรมีย์ 6:16
21. อ่าน 1 ซามูเอล 6:2-11
22. เรื่องราวเบื้องหลังการนมัสการพระเจ้าที่ไม่รู้จักของชาวเอเธนส์ มีความเหมือนกันอย่างยิ่งกับพระคัมภีร์ที่บันทึกไว้ใน 1 ซามูเอล 6 เมื่อประมาณ 6 ศตวรรษก่อนคริสตศักราช เมื่อเอเธนส์กำลังเกิดโรคระบาด ทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง เมื่อเขาทั้งหลายถวายเครื่องบูชาแก่เหล่าเทพเจ้า แต่ก็ยังไม่ได้รับการบรรเทาทุกข์ ซึ่งแกะได้ถูกใช้เป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าที่ไม่รู้จัก ทันใดนั้นโรคระบาดก็หยุดลง หนึ่งในบรรดาแท่นบูชาเหล่านี้ที่ใช้แกะเป็นเครื่องบูชาได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ายังคงใช้เป็นสถานที่นมัสการ เมื่อเปาโลพยายามบอกเขาทั้งหลายเกี่ยวกับพระเจ้าที่ไม่รู้จักนี้ให้ถูกต้องชัดเจนมากขึ้นว่าพระองค์เป็นผู้ทรงสำแดงพระเมตตาแก่เขาทั้งหลายในอดีต
ศึกษาต่อไปได้โดยอ่านใน www.bible.org/page.asp?page_id=2149
(เก็บข้อมูลเมื่อ 22 สิงหาคม 2005)
23. บันทึกใน วิวรณ์ 5:9
24. คนชาติเหล่านี้ได้รับการชำระ แต่ได้มีการฟื้นฟูชนชาติต่างๆ รวมทั้งโมอับ (เยเรมีย์ 48:47) อัมโมน (เยเรมีย์ 49:6) เอลาม (เยเรมีย์ 49:39) และอียิปต์ (เยเรมีย์ 46:26) ศึกษาเพิ่มเติมใน มัทธีว 25:32-34 และวิวรณ์ 21:24-26
25. คนชาติต่างๆ ที่ถูกทำลายเช่น โสโดม และโกโมราห์ รวมทั้งเอโดม (เยเรมีย์ 49:17-18) และบาบิโลน (เยเรมีย์ 50:39-40) ศึกษาเพิ่มเติมในสดุดี 9:17 และ มัทธีว 25:32, 41
26. ข้อพระคัมภีร์แนะนำ 1 โครินธ์ 14:29-33
27. ศึกษา เอเฟซัส 4:11-13
28. อ่าน 1 พงศาวดาร 15:1, 16:1 และ 2 พงศาวดาร 5:2
29. ตามที่บันทึกไว้ใน 1 พงศาวดาร 16:4-37

บทที่ 9

1. สดุดี 132:13, 76:2 และ 50:2
2. สดุดี 48:2 และ 87:7
3. ศึกษา มัทธีว 19:8, กัณฑ์ดารวิถึ 14:2 และ8, ผู้วินิจฉัย 16:1-3, 1 พงษ์กษัตริย์ 13:18-20 และสดุดี 106:15
4. สดุดี 15:1
5. ฮีบรู 12:22
6. วิวรรณ์ 3:17
7. ศึกษา วิวรรณ์ 3:18 1 เปโตร 1:6-7 และกาลาเทีย 2:20
8. สดุดี 139:23-24
9. สดุดี 86:11 และ 27:4
10. สดุดี 43:3
11. สดุดี 92:10

ดนตรีและการนมัสการ *ที่ได้รับการเจิม*

...ทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย
และมอบชีวิตให้แก่ประชากรของพระองค์

“หนังสือเล่มนี้เต็มเปี่ยมไปด้วยความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง อันเป็นแรงบันดาลใจและเป็นแนวทางปฏิบัติในการสรรเสริญและนมัสการ เหมาะสำหรับผู้ที่มีส่วนในการรับใช้ด้านการนมัสการในคริสตจักรท้องถิ่น”

“หนังสือเล่มนี้แสดงให้เห็นถึงพระทัยของพระเจ้าในเรื่องการสรรเสริญและนมัสการได้อย่างแท้จริง ผมคิดว่าทุกคนควรอ่านหนังสือเล่มนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิษยาภิบาลและผู้นำนมัสการ”

“ผู้เขียนได้ผลิตหนังสือซึ่งสามารถช่วยผู้เชื่อให้นมัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณและความจริงได้เป็นอย่างมาก ผมขอแนะนำหนังสือเล่มนี้เป็นอย่างยิ่ง”